

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

HATÁROZATOK

- ★ A Bizottság (EU) 2022/254 végrehajtási határozata (2021. december 17.) az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a személyes adatoknak a Koreai Köztársaság által a személyes adatok védelméről szóló törvény alapján biztosított megfelelő szintű védelméről (az értesítés a C(2021) 9316 számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2022/254 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2021. december 17.)

az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a személyes adatoknak a Koreai Köztársaság által a személyes adatok védelméről szóló törvény alapján biztosított megfelelő szintű védelméről

(az értesítés a C(2021) 9316 számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendeletére (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az említett adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 45. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

mivel:

1. BEVEZETÉS

- (1) Az (EU) 2016/679 rendelet meghatározza a személyes adatoknak az uniós adatkezelők vagy adatfeldolgozók által a harmadik országokba és a nemzetközi szervezeteknek történő továbbítására vonatkozó szabályokat, amennyiben az említett adattovábbítás az alkalmazási körébe tartozik. A nemzetközi adattovábbításra vonatkozó szabályokat az említett rendelet V. fejezete (44–50. cikke) állapítja meg. Noha a személyes adatok Európai Unión kívüli országokba és az onnan az Unióba történő áramlása elengedhetetlen a határokon átnyúló kereskedelem és a nemzetközi együttműködés bővítéséhez, a személyes adatoknak az Európai Unióban biztosított védelmi szintje nem sérülhet a harmadik országokba történő továbbítása esetén ⁽²⁾.
- (2) Az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozhat arról, hogy a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe, illetve egy vagy több meghatározott ágazata, illetve valamely nemzetközi szervezet biztosítja a megfelelő szintű védelmet. E feltétel teljesülése esetén a személyes adatok harmadik országba történő továbbítására további engedély beszerzése nélkül kerülhet sor, az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikke (1) bekezdésében és (103) preambulumbekkezdésében előírtak szerint.
- (3) Az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint, a megfelelőségi határozat elfogadásának a harmadik ország jogrendjére vonatkozó átfogó elemzésen kell alapulnia, lefedve mind az adatátvevőre vonatkozó szabályokat, mind a személyes adatokhoz való, közigazgatási szervek általi hozzáférést illető korlátozásokat és biztosítékokat. Az értékelés során meg kell határozni, hogy az érintett harmadik ország olyan szintű védelmet biztosít-e, amely „lényegében megegyező” az Európai Unión belül biztosított védelem szintjével (az (EU) 2016/679 rendelet (104) preambulumbekkezdése). A „lényegi megegyezés” értékelése az uniós jogszabályok, nevezetesen az (EU) 2016/679 rendelet, valamint az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján történik ⁽³⁾.

⁽¹⁾ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

⁽²⁾ Lásd az (EU) 2016/679 rendelet (101) preambulumbekkezdését.

⁽³⁾ Lásd legutóbb a C-311/18. sz., Facebook Írország és Schrems ügyet (Schrems II), ECLI:EU:C:2020:559.

- (4) Az Európai Unió Bíróságának pontosítása szerint ez nem feltétlenül jelent azonos szintű védelmet⁽⁴⁾. Különösen a harmadik ország által a személyes adatok védelme céljából igénybe vett eszközök különbözhetnek az Unióban alkalmazott eszközöktől, amennyiben – a gyakorlatban – ténylegesen megfelelő szintű védelmet biztosítanak⁽⁵⁾. A megfelelőségre vonatkozó előírás ezért nem követeli meg az uniós szabályok pontról pontra történő leképezését. A vizsgálat ehelyett arra irányul, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog tartalmát, tényleges végrehajtását, felügyeletét és érvényesítését tekintve az érintett harmadik ország rendszere összességében véve biztosítja-e az elvárt fokú védelmet⁽⁶⁾. Az Európai Adatvédelmi Testület által az említett előírás további pontosítása céljából kiadott megfelelőségi referencia szintén iránymutatást nyújt e tekintetben⁽⁷⁾.
- (5) A Bizottság alaposan elemezte a koreai jogot és gyakorlatot. A (8)–(208) preambulumbekzdésben foglalt megállapítások alapján a Bizottság megállapítja, hogy a Koreai Köztársaság megfelelő szintű védelmet biztosít az uniós adatkezelőktől vagy adatfeldolgozóktól⁽⁸⁾ a személyes információk védelméről szóló törvény (a legutóbb a 2020. február 4-i 16930. sz. törvénnyel módosított 2011. március 29-i 10465. sz. törvény) hatálya alá tartozó koreai szervezetek (pl. természetes vagy jogi személyek, szervezetek, közintézmények) részére továbbított személyes adatok tekintetében. Egyaránt ide tartoznak az (EU) 2016/679 rendelet értelmében vett adatkezelők és adatfeldolgozók (az úgynevezett „külső adatfeldolgozók”⁽⁹⁾). A megfelelőség megállapítása nem terjed ki a vallási szervezetek által végzett missziós tevékenységeket és a politikai pártok jelöltállítását célzó személyes adatok feldolgozására, sem pedig a hitelinformációs törvény szerint személyes adatnak minősülő hitelinformációknak a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottsága felügyelete alá tartozó adatkezelők általi kezelésére.
- (6) Ez a következtetés figyelembe veszi a 2021-5. sz. értesítésben (I. melléklet) meghatározott további biztosítékokat, valamint a koreai kormány által a Bizottság felé tett hivatalos nyilatkozatokat, biztosítékokat és kötelezettségvállalásokat (II. melléklet).
- (7) E határozat azzal a joghatással jár, hogy a koreai köztársaságbeli adatkezelők és adatfeldolgozók részére történő adattovábbításra további engedély nélkül kerülhet sor. Ez a határozat nem érinti az (EU) 2016/679 rendeletnek a Koreai Köztársaságban letelepedett szervezetekre történő közvetlen alkalmazását, ha teljesülnek az említett rendelet 3. cikkében meghatározott, a rendelet területi hatályára vonatkozó feltételek.

2. A SZEMÉLYES ADATOK KEZELÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

2.1. Az adatvédelmi keret a Koreai Köztársaságban

- (8) A magánélet és az adatok védelmére vonatkozó koreai jogrendszer gyökerei az 1948. július 17-én kihirdetett Alkotmányra nyúlnak vissza. Bár az alkotmány nem rendelkezik kifejezetten a személyes adatok védelméhez való jogról, azt az emberi méltósághoz és a boldogsághoz (10. cikk), a magánülethez (17. cikk) és a kommunikáció titkosságához (18. cikk) való alkotmányos jogból eredő alapvető jogként ismerik el. Ezt a Legfelsőbb Bíróság⁽¹⁰⁾ és az Alkotmánybíróság⁽¹¹⁾ is megerősítette. Az alapvető jogok és szabadságok (többek között a magánélet tiszteletben tartásához való jog) korlátozása csak akkor írható elő törvényben, ha az nemzetbiztonság vagy a közrend fenntartása érdekében szükséges, és ez nem érintheti a szóban forgó jog vagy szabadság lényegét (37. cikk (2) bekezdés).

⁽⁴⁾ A C-362/14. sz., Maximilian Schrems kontra adatvédelmi biztos ügyben (Schrems-ügy) hozott ítélet, ECLI:EU:C:2015:650, 73. pont.

⁽⁵⁾ Schrems-ügy, 74. pont.

⁽⁶⁾ Lásd: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – A személyes adatok cseréje és védelme a globalizált világban (COM(2017) 7), 2017.1.10.), 3.1. szakasz, 6–7. o.

⁽⁷⁾ Európai adatvédelmi tábla, Megfelelőségi referencia, WP 254 rev. 01., a következő linken érhető el: https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614108

⁽⁸⁾ Ez a határozat EGT-vonatkozású. Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT-megállapodás) kiterjeszti az Európai Unió belső piacát a három EGT-államra: Izlandra, Liechtensteinre és Norvégiára. Az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-án elfogadta az (EU) 2016/679 rendeletet az EGT-megállapodás XI. mellékletébe beillesztő vegyes bizottsági határozatot, amely 2018. július 20-án lépett hatályba. E rendelet ezért az említett megállapodás hatálya alá tartozik. A határozat alkalmazásában tehát az EU-ra és az uniós tagállamokra való hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok az EGT-államokra is vonatkoznak.

⁽⁹⁾ Lásd e határozat 2.2.3. szakaszát.

⁽¹⁰⁾ Lásd például a Legfelsőbb Bíróság 2015. október 15-i 2014Da77970. sz. határozatát (angol nyelvű összefoglaló elérhető a következő linken: „A tanárok szakszervezeti tagjai ügyének jogász általi közzététele” link: https://www.privacy.go.kr/eng/enforcement_01.do) és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, beleértve a 2012Da49933 határozatot, 2014. július 24.

⁽¹¹⁾ Lásd különösen az Alkotmánybíróság 99Hun-ma513. sz., 2005. május 26-i határozatát (angol nyelvű összefoglaló elérhető: <http://www.koreanlii.or.kr/w/index.php/99Hun-ma513?ckattempt=2>) és a 2015. december 23-i 2014JHun-ma449 2013 Hun-Ba68 (egyes szerkezetbe foglalt) határozatot (angol összefoglaló elérhető a következő linken: „A honos regisztrációs szám módosítása” link https://www.privacy.go.kr/eng/enforcement_01.do).

- (9) Bár az alkotmány számos helyen utal a koreai állampolgárok jogaira, az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a külföldi állampolgárokat is megilletik az alapvető jogok⁽¹²⁾. A bíróság különösen azt állapította meg, hogy az ember méltóságának és értékének védelme, valamint a boldogsághoz való jog minden ember, és nem csak az állampolgárok joga⁽¹³⁾. Továbbá a koreai kormány⁽¹⁴⁾ hivatalos képviselői szerint általánosan elismert tény, hogy az alkotmány (magánélet tiszteletben tartásához való jogot tartalmazó) 12–22. cikke alapvető emberi jogokról rendelkezik⁽¹⁵⁾. Bár eddig nem létezik kifejezetten a külföldi állampolgárok magánélethez való jogára vonatkozó ítélkezési gyakorlat, az emberi méltóság védelmére és a boldogságra való törekvésre alapozott ítélkezési gyakorlat alátámasztja ezt a következtetést⁽¹⁶⁾.
- (10) Korea továbbá számos olyan törvényt fogadott el az adatvédelem területén, amelyek állampolgárságtól függetlenül minden egyén számára biztosítékot nyújtanak⁽¹⁷⁾. E határozat alkalmazásában a vonatkozó jogszabályok a következők:
- A személyes adatok védelméről szóló törvény (a továbbiakban: a személyes adatok védelméről szóló törvény);
  - A hitelinformációk felhasználásáról és védelméről szóló törvény⁽¹⁸⁾;
  - a hírközlési adatok védelméről szóló törvény.
- (11) A személyes adatok védelméről szóló törvény határozza meg a Koreai Köztársaságban az adatvédelem általános jogi keretét. Ezt egy végrehajtási rendelet egészíti ki (a legutóbb a 2020. augusztus 4-i 30892. sz. elnöki rendelettel módosított 2011. szeptember 29-i 23169. sz. elnöki rendelet, a továbbiakban: a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete), amely a személyes adatok védelméről szóló törvényhez hasonlóan jogilag kötelező erejű és kikényszeríthető.
- (12) Ezenkívül a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság (a továbbiakban: személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság) által elfogadott szabályozási „értesítések” további szabályokat tartalmaznak a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan. A személyes adatok védelméről szóló törvény 5. cikke (Állami kötelezettségek) és 14. cikke (Nemzetközi együttműködés) alapján a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság elfogadta a személyes adatok védelméről szóló törvény egyes rendelkezéseinek értelmezéséről, alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló, 2020. szeptember 1-jei (a 2021. január 21-i 2021-1. számú értesítéssel és a 2021. november 16-i 2021-5 számú értesítéssel módosított 2021-5. sz. értesítés) 2021-5. sz. értesítést. Ez az értesítés a személyes adatoknak a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében történő kezelésére alkalmazandó pontosításokat, valamint az e határozat alapján Koreába továbbított személyes adatokra vonatkozó további biztosítékokat tartalmaz. Az értesítés jogilag kötelező erejű a személyes adatok adatkezelőire nézve, és mind a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság, mind a bíróságok által kikényszeríthető⁽¹⁹⁾. Az értesítésben rögzített szabályok megszegése a személyes adatok védelméről szóló törvény azon vonatkozó rendelkezéseinek megsértését vonja maga után, amelyeket azok kiegészítenek. A kiegészítő biztosítékok tartalmának elemzésére ezért a személyes adatok védelméről szóló törvény vonatkozó cikkei értékelésének részeként kerül sor. Végezetül a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság által elfogadott, a személyes adatok védelméről szóló törvény kézikönyvében és iránymutatásaiban további útmutatás található az említett törvényre és végrehajtási rendeletére vonatkozóan, amely az adatvédelmi szabályok személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság általi alkalmazása és végrehajtása alapját adja⁽²⁰⁾.

⁽¹²⁾ Az Alkotmánybíróság 1994. december 29-i 93 Hun-MA120 határozata.

⁽¹³⁾ Az Alkotmánybíróság 99HeonMa494. sz. határozata, 2001. november 29.

⁽¹⁴⁾ Lásd az II. melléklet 1.1. szakaszát.

⁽¹⁵⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 1. cikkét, amely kifejezetten utal „az egyének szabadságaira és jogaira”. Pontosabban kimondja, hogy az említett törvény célja „a személyes adatok kezelésének és védelme biztosításának szabályozása az egyének szabadságának és jogainak védelme, valamint az egyének méltóságának és értékének további kiteljesítése érdekében”. Hasonlóképpen, a személyes adatok védelméről szóló törvény 5. cikkének (1) bekezdése megállapítja az állam felelősségét azért, hogy „szakpolitikákat alakítson ki a személyes adatok célon túlterjeszkedő gyűjtésének, az azokkal való visszaélés és azok más célra történő felhasználása, a tolatkodó megfigyelés és zaklatás stb. káros következményeinek megelőzésére, valamint az emberi méltóság és az egyén magánéletének védelme erősítésére”.

⁽¹⁶⁾ Ezenkívül az Alkotmány 6. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a külföldiek jogállását a nemzetközi jog és szerződések által előírtaknak megfelelően garantálják. Korea részes fele több, a magánélet tiszteletben tartásához való jogot garantáló nemzetközi megállapodásnak, például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (17. cikk), a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezménynek (22. cikk) és a gyermek jogairól szóló egyezménynek (16. cikk).

⁽¹⁷⁾ Ide tartoznak a személyes adatok védelme szempontjából releváns szabályok, amelyek azonban nem alkalmazandók olyan helyzetekben, amikor a személyes adatokat az Unióban gyűjtik és az (EU) 2016/679 rendelet alapján Koreába továbbítják, például a helyadatok védelméről, felhasználásáról stb. szóló törvényben.

⁽¹⁸⁾ E törvény célja a megbízható hitelinformációs tevékenység előmozdítása, a hitelinformációk hatékony felhasználásának és módszeres kezelésének elősegítése, valamint a hitelinformációkkal való visszaélés és azok nem rendeltetésszerű felhasználása elleni védelem (a törvény 1. cikke).

⁽¹⁹⁾ A koreai bíróságok például számos ügyben határoztak a szabályozói értesítéseknek való megfelelésről, többek között úgy, hogy a koreai adatkezelőket felelősségre vonták az értesítésbe ütköző eljárás miatt (lásd például a Legfelsőbb Bíróság 2018. október 25-i 2018Da219406. sz. határozatát, amelyben a Bíróság arra kötelezte az adatkezelőt, hogy fizessen kártérítést magánszemélyeknek a személyes adatok biztonságát garantáló intézkedésekről szóló értesítés megsértése miatt elszenvedett károkért; lásd még a Legfelsőbb Bíróság 2018. október 25-i 2018Da219352. sz. határozatát, a Legfelsőbb Bíróság 2016. május 16-i 2011Da24555. sz. határozatát; a szöuli Központi Kerületi Bíróság 2016. október 13-i 2014Gahap511956 sz. határozatát; a szöuli Központi Kerületi Bíróság 2010. január 26-i 2009Gahap43176 határozatát).

⁽²⁰⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 12. cikkének (1) bekezdése.

- (13) Emellett a hitelinformációk felhasználásáról és védelméről szóló törvény (a továbbiakban: a hitelinformációkról szóló törvény) külön szabályokat állapít meg, amelyek egyaránt vonatkoznak a „rendes” kereskedelmi szolgáltatókra és a pénzügyi ágazat szakosodott szervezeteire a személyes adatnak minősülő hitelinformációk – azaz a pénzügyi vagy kereskedelmi ügyletekben részt vevő felek hitelképességének megállapításához szükséges információk – kezelése során. Idetartozik különösen a név, az elérhetőségek, a pénzügyi tranzakciók, a hitelminősítés, a biztosítási státusz vagy a hitelegyenleg, amennyiben ezeket az információkat az egyén hitelképességének megállapításához felhasználják ⁽²¹⁾. Ezzel szemben, ha ezeket az információkat más (például humán erőforrás) célokra használják fel, a személyes adatok védelméről szóló törvény teljes egészében alkalmazandó. A hitelinformációkról szóló törvény konkrét adatvédelmi rendelkezéseit illetően a megfelelést részben a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyeli (kereskedelmi szervezetek esetében lásd a hitelinformációkról szóló törvény 45-3. cikkét), részben pedig a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottsága ⁽²²⁾ (a pénzügyi ágazat vonatkozásában, ideértve a hitelminősítő intézeteket, bankokat, biztosítótársaságokat, kölcsönös takarékpénztárakat, szakosodott hitelező pénzügyi vállalatokat, pénzügyi befektetési vállalkozásokat, értékpapír-finanszírozási társaságokat, hitelszövetkezeteket stb.), lásd a hitelinformációkról szóló törvény 45. cikkének (1) bekezdését a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendeletének 36-2. cikkével összefüggésben, valamint a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottságáról szóló törvény 38. cikkét. E tekintetben e határozat hatálya azokra a kereskedelmi szolgáltatókra korlátozódik, amelyek a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyelete alá tartoznak ⁽²³⁾. A hitelinformációkról szóló törvény ezzel összefüggésben alkalmazandó konkrét szabályait (különös szabályok hiányában az általános személyes adatok védelméről szóló törvény szabályait kell alkalmazni) a 2.3.11. szakasz ismerteti.

2.2. A személyes adatok védelméről szóló törvény tárgyi és személyi hatálya

- (14) Más jogi aktusok kifejezett eltérő rendelkezése hiányában a személyes adatok védelmére a személyes adatok védelméről szóló törvény irányadó (6. cikk). Alkalmazásának tárgyi és személyi hatályát a „személyes adat”, az „adatkezelés” és a „személyesadat-kezelő” definiált fogalma határozza meg.

2.2.1. A személyes adat fogalmának meghatározása

- (15) A személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése a személyes adatot élő személyre vonatkozó olyan információként határozza meg, amely az egyént közvetlenül – például neve, tartózkodási nyilvántartási száma vagy képmása alapján – vagy közvetetten azonosítja, azaz amikor egy önmagában az adott személy azonosítására nem alkalmas információ könnyen összekapcsolható más információkkal. Az, hogy az információk „könnyen” összekapcsolhatók-e, attól függ, hogy észszerűen valószínű-e az említett összekapcsolás, figyelembe véve az egyéb információk megszerzésének lehetőségét, valamint az egyén azonosításához szükséges időt, költséget és technológiát.
- (16) Ezen túlmenően az álnevesített adatok – azaz azok az információk, amelyekből az eredeti állapot helyreállításához szükséges további információk felhasználása vagy azokkal való összekapcsolás nélkül nem lehet egy adott személyt azonosítani – a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmében személyes adatnak minősülnek (a személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja). Ezzel szemben a teljesen anonimizált információk nem tartoznak a személyes adatok védelméről szóló törvény hatálya alá (a személyes adatok védelméről szóló törvény 58-2. cikke). Ez a helyzet az olyan információk esetében, amelyekből nem lehet egy adott személyt beazonosítani, még akkor sem, ha azokat más információkkal összekapcsolják, figyelembe véve az azonosításhoz észszerűen szükséges időt, költségeket és technológiát.
- (17) Ez megfelel az (EU) 2016/679 rendelet tárgyi hatályának, valamint annak „személyes adat”, „álnevesítés” ⁽²⁴⁾ és „anonim adat” ⁽²⁵⁾ fogalmának.

⁽²¹⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése.

⁽²²⁾ A Pénzügyi Szolgáltatások Bizottsága Koreában a pénzügyi ágazatért felelős felügyeleti hatóság, és e minőségében a hitelinformációkról szóló törvényt is érvényre juttatja.

⁽²³⁾ Ha ez a jövőben megváltozna – például a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság hatáskörének a személyes adatnak minősülő hitelinformációknak a hitelinformációkról szóló törvény szerinti valamennyi kezelésére kiterjesztésével –, fontolóra lehetne venni a megfelelőségi határozat módosítását oly módon, hogy az kiterjedjen a jelenleg a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottságának felügyelete alá tartozó szervezetekre is.

⁽²⁴⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvényben az „álneves adatok kezelése” olyan módszerekkel történő adatkezelés, mint például a személyes adatok részleges törlése vagy a személyes adatok részleges vagy teljes helyettesítése oly módon, hogy további információk nélkül egyetlen konkrét személy sem ismerhető el (a személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (1)–(2) bekezdése). Ez megfelel az álnevesítés (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében szereplő fogalom meghatározásának, amely szerint „a személyes adatok olyan módon történő kezelése, amelynek következtében további információk felhasználása nélkül többé már nem állapítható meg, hogy a személyes adat mely konkrét természetes személyre vonatkozik, feltéve hogy az említett további információt külön tárolják, és technikai és szervezési intézkedések megtételével biztosított, hogy azonosított vagy azonosítható természetes személyekhez ezt a személyes adatot nem lehet kapcsolni”.

⁽²⁵⁾ Az (EU) 2016/679 rendelet (26) preambulumbekezdése egyértelművé teszi, hogy a rendelet nem alkalmazandó az anonimizált információkra, azaz azokra az adatokra, amelyek nem azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkoznak. Ez viszont függ minden olyan eszköztől, amelyet az adatkezelő vagy más személy észszerűen felhasználhat a természetes személy közvetlen vagy közvetett azonosítására. Annak meghatározásakor, hogy mely eszköztől feltételezhető észszerűen, hogy azt valószínűleg egy adott természetes személy azonosítására fogják felhasználni, az összes objektív tényezőt figyelembe kell venni, így például az azonosítás költségeit és időigényét, számításba véve az adatkezeléskor rendelkezésre álló technológiákat, valamint a technológia fejlődését.

2.2.2. Az adatkezelés meghatározása

- (18) Az „adatkezelés” fogalmát a személyes adatok védelméről szóló törvény tágra határozza meg, hogy az magában foglalja „a személyes adatok gyűjtését, előállítását, összekapcsolását, összefűzését, rögzítését, tárolását, megőrzését, hozzáadott értéket képviselő kezelését, szerkesztését, lekérdezését, kezelésének eredményét, helyesbítését, visszanyerését, felhasználását, rendelkezésre bocsátását és közlését, megsemmisítését és más hasonló tevékenységeket”⁽²⁶⁾. Bár a személyes adatok védelméről szóló törvény egyes rendelkezései csak az adatkezelés meghatározott típusaira vonatkoznak, mint például a „felhasználás”, a „rendelkezésre bocsátás” vagy a „gyűjtés”⁽²⁷⁾ műveletére, a „felhasználás” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az a „gyűjtés” vagy (harmadik fél számára) „rendelkezésre bocsátás” műveletén kívül minden más típusú adatkezelést magában foglal. A „felhasználás” e tág értelmezése biztosítja, hogy az egyes adatkezelési tevékenységek tekintetében ne legyenek a védelem terén hiányosságok. Az adatkezelés fogalma ezért az (EU) 2016/679 rendelet szerinti fogalomnak felel meg.

2.2.3. Személyesadat-kezelő és „külső adatfeldolgozó”

- (19) A személyes adatok védelméről szóló törvény a „személyesadat-kezelőkre” (adatkezelő) vonatkozik. Az (EU) 2016/679 rendelethez hasonlóan ez kiterjed minden olyan közintézményre, jogi személyre, szervezetre vagy magánszemélyre, amely tevékenysége keretében közvetlenül vagy közvetve személyes adatokat kezel, személyesadat-állományok működtetése céljából⁽²⁸⁾. Ebben az összefüggésben „személyesadat-állomány”: „a személyes adatokhoz való könnyű hozzáférést lehetővé tevő bizonyos szabály alapján módszeresen elrendezett vagy rendszerezett személyesadat-készlet(ek)” (a személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (4) bekezdése)⁽²⁹⁾. Belső szinten az adatkezelő köteles az irányítása alatt az adatkezelésben részt vevő személyeket – például a vállalat tisztviselőit vagy alkalmazottait – képezni, valamint megfelelő ellenőrzést és felügyeletet gyakorolni (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28. cikkének (1) bekezdése).
- (20) Egyedi kötelezettségek vonatkoznak arra az esetre, ha az adatkezelő (a kiszervező) a személyes adatok kezelését harmadik félnek (a továbbiakban: külső adatfeldolgozó) szervezi ki. A külső adatfeldolgozóra különösen jogilag kötelező erejű megállapodásnak (jellemzően szerződésnek)⁽³⁰⁾ kell vonatkoznia, amely meghatározza a kiszervezett munka körét, az adatkezelés célját, az alkalmazandó technikai és irányítási biztosítékokat, az adatkezelő általi felügyeletet, a felelősséget (például a szerződéses kötelezettségek megszegésével okozott károk megtérítését), valamint az esetleges további adatkezelés⁽³¹⁾ korlátait (személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (1) és (2) bekezdése, a végrehajtási rendelet 28. cikkének (1) bekezdésével együtt értelmezve⁽³²⁾).
- (21) Ezenkívül az adatkezelőnek közzé kell tennie és folyamatosan frissítenie kell a kiszervezett munkára és a külső adatfeldolgozó kérésére vonatkozó adatokat, vagy amennyiben a kiszervezett adatkezelés közvetlen üzletszerzési tevékenységeket érint, közvetlenül értesítenie kell az egyéneket a vonatkozó adatokról (a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (2) és (3) bekezdése, a végrehajtási rendelet 28. cikkének (2)–(5) bekezdésével együtt)⁽³³⁾.
- (22) Továbbá a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének a végrehajtási rendelet 28. cikkének (6) bekezdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdése értelmében az adatkezelő köteles „kioktatni” a külső adatfeldolgozót a szükséges biztonsági intézkedésekről, és – többek között ellenőrzések révén – felügyelni, hogy az megfelel-e az adatkezelő személyes adatok védelméről szóló törvény⁽³⁴⁾ és a külső adatfeldolgozói szerződés szerinti valamennyi kötelezettségének. Amennyiben a külső adatfeldolgozó a személyes adatok védelméről szóló törvény megszegése következtében kárt okoz, cselekményeit vagy mulasztásait helytállási kötelezettség szempontjából az adatkezelőnek kell betudni, hasonlóan a munkavállaló esetéhez (a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (6) bekezdése).

⁽²⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁷⁾ Például a személyes adatok védelméről szóló törvény 15–19. cikke csak a személyes adatok gyűjtésére, felhasználására és rendelkezésre bocsátásra utal.

⁽²⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (5) bekezdése. A személyes adatok védelméről szóló törvény értelmében vett közintézmények közé tartozik az összes központi közigazgatási szerv vagy ügynökség és ezek kapcsolt szervei, a helyi önkormányzatok, az iskolák és a helyi önkormányzatok által finanszírozott állami vállalatok, a nemzetgyűlés igazgatási szervei és az igazságszolgáltatás (beleértve az Alkotmánybíróságot is) (a személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (6) bekezdése, összefüggésben a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 2. cikkével).

⁽²⁹⁾ Ez megfelel az (EU) 2016/679 rendelet tárgyi hatályának. Az (EU) 2016/679 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében a „rendeletet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon történő kezelésére, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon történő kezelésére, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.” Az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 6. pontja szerint a „nyilvántartási rendszer” a személyes adatok bármely... tagolt állománya, amely meghatározott ismérvek alapján hozzáférhető”. Ezzel összhangban a (15) preambulumbekzdés kifejti, hogy az egyének védelme „a személyes adatok automatizált eszközök útján végzett kezelése mellett a manuális kezelésre is vonatkozik, ha a személyes adatokat nyilvántartási rendszerben tárolják vagy kívánják tárolni. Olyan iratok, illetve iratok csoportjai, és azok borítóoldalai, amelyek nem rendszerezettek meghatározott szempontok szerint, nem tartoznak e rendelet hatálya alá.”

⁽³⁰⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény kézikönyve III. fejezetének 2. szakaszát a 26. cikkről (203–212. o.), amely kifejti, hogy a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (1) bekezdése kötelező erejű megállapodásokra, például szerződésekre vagy hasonló konstrukciókra utal.

⁽³¹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (5) bekezdése értelmében az adatfeldolgozó a kiszervezett munka körén kívül semmilyen személyes adatot nem használhat fel, illetőleg személyes adatokat nem bocsáthat harmadik fél rendelkezésére. A személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének 2. pontja szerint e követelmény megszegése büntetőjogi szankciót vonhat maga után.

⁽³²⁾ A követelmény megszegése bírság kiszabásához vezethet, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 75. cikke (4) bekezdésének 4. pontját.

⁽³³⁾ A követelmény megszegése bírság kiszabásához vezethet, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 75. cikke (2) bekezdésének 1. pontját, (4) bekezdésének 5. pontját.

⁽³⁴⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (7) bekezdését, amely szerint a 15-25., 27-31., 33-38. és 50. cikket az adatfeldolgozóra értelemszerűen alkalmazni kell.

- (23) Bár a személyes adatok védelméről szóló törvény ezért nem használ eltérő fogalmakat az „adatkezelők” és az „adattfeldolgozók” tekintetében, a külső adattfeldolgozóra vonatkozó szabályok lényegében az (EU) 2016/679 rendelet szerint az adatkezelők és az adattfeldolgozók kapcsolatát szabályozó szabályokkal lényegében megegyező kötelezettségeket és biztosítékokat tartalmaznak.

2.2.4. Az információs és kommunikációs szolgáltatókra vonatkozó különös rendelkezések

- (24) Míg a személyes adatok védelméről szóló törvény a személyes adatok bármely adatkezelő általi kezelésére vonatkozik, egyes rendelkezések (*lex specialisként*) különös szabályokat tartalmaznak a „felhasználók” személyes adatainak „információs és kommunikációs szolgáltatók” általi kezelésére vonatkozóan⁽³⁵⁾. A „felhasználók” fogalma az információs és kommunikációs szolgáltatók igénybe vevőit takarja (az információs és kommunikációs hálózatok használatának és adatvédelmének előmozdításáról szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdésének 4. pontja, a továbbiakban: hálózati törvény). Ehhez az szükséges, hogy az egyén vagy közvetlenül vegyen igénybe a koreai távközlési szolgáltató által nyújtott távközlési szolgáltatásokat, vagy olyan vállalkozás kereskedelmi alapon (azaz nyereségszerzés céljából) nyújtott információs szolgáltatásait⁽³⁶⁾ vegye igénybe, amely viszont egy Koreában engedélyezett/nyilvántartásba vett távközlési szolgáltató szolgáltatásaira támaszkodik⁽³⁷⁾. Mindkét esetben az a szervezet a személyes adatok védelméről szóló törvény konkrét rendelkezéseinek kötelezettje, amely online szolgáltatást nyújt közvetlenül magánszemélyek (azaz felhasználók) számára.
- (25) Ezzel szemben a megfelelés megállapítása kizárólag az uniós adatkezelőtől/feldolgozótól harmadik országbeli (itt: a Koreai Köztársaság) szervezethez továbbított személyes adatok számára biztosított védelem szintjére vonatkozik. Ez utóbbi esetben az Unióban tartózkodó egyének általában csak az Unióbeli „adatátadóval” állnak közvetlen kapcsolatban, nem pedig a koreai információs és kommunikációs szolgáltatóval⁽³⁸⁾. Ezért a személyes adatok védelméről szóló törvénynek az információs és kommunikációs szolgáltatók felhasználóinak személyes adataira vonatkozó különös rendelkezései legfeljebb korlátozott helyzetekben vonatkozhatnak az e határozat alapján továbbított személyes adatokra.

2.2.5. Mentesség a személyes adatok védelméről szóló törvény egyes rendelkezései alól

- (26) A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (1) bekezdése kizárja a személyes adatok védelméről szóló törvény egy részének (azaz 15-57. cikkének) alkalmazását az adattfeldolgozás négy kategóriája tekintetében⁽³⁹⁾. Nem alkalmazandók különösen a személyes adatok védelméről szóló törvény adatkezelés konkrét jogalapaival, bizonyos adatvédelmi kötelezettségekkel, az egyének jogai gyakorlásának részletes szabályaival, valamint a személyes adatokkal kapcsolatos jogvitákban közvetítéssel foglalkozó bizottság általi vitarendezésre vonatkozó szabályokkal foglalkozó részei. A személyes adatok védelméről szóló törvény többi alapvető rendelkezése továbbra is alkalmazandó, különösen az adatvédelmi elvekre (a törvény 3. cikke) – például a jogszerűség, a cél megjelölése és a célhoz kötöttség, az adattakarékosság, az adatok pontossága és biztonsága – és az egyének jogaira (hozzáférés, helyesbítés, törlés és felfüggesztés, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkét) vonatkozó általános rendelkezések. Ezenfelül a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése konkrét kötelezettségeket ír elő ezen adatkezelési tevékenységekre vonatkozóan, nevezetesen az adattakarékosság, a korlátozott adatmegőrzés, a biztonsági intézkedések és a panaszok kezelése tekintetében⁽⁴⁰⁾. Következésképpen az egyének továbbra is panaszt nyújthatnak be a személyes adatvédelemmel foglalkozó bizottsághoz, ha ezeket az elveket és kötelezettségeket nem tartják be, és a szabályok be nem tartása esetén az említett bizottság jogosult végrehajtási intézkedéseket hozni.

⁽³⁵⁾ Lásd különösen a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdését és VI. fejezetét.

⁽³⁶⁾ Az információs szolgáltatók magukban foglalják az információs szolgáltatókat és az információkövetési szolgáltatókat is.

⁽³⁷⁾ Lásd a hálózati törvény 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontját (a 2. cikk (1) bekezdésének 2., 4. pontjával együtt) és a távközlési törvény 2. cikkének (6), (8) bekezdését.

⁽³⁸⁾ Amennyiben a koreai információs és kommunikációs szolgáltatók közvetlen kapcsolatban állnak az EU-ban tartózkodó egyénekkal (online szolgáltatások nyújtása révén), ez az (EU) 2016/679 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a rendelet közvetlen alkalmazásához vezethet.

⁽³⁹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (2) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy a 15. és 22. cikk, a 27. cikk (1)–(2) bekezdése, a 34. és a 37. cikk nem alkalmazandó a nyílt helyen telepített és működtetett vizuális adattfeldolgozó eszközökkel kezelt személyes adatokra. Mivel ez a rendelkezés a videokamerás megfigyelés Koreán belüli használatára, azaz személyes adatok Koreában tartózkodó személyektől történő közvetlen gyűjtésére vonatkozik, nem releváns e határozat alkalmazásában, mivel ez a személyes adatoknak az uniós adatkezelők/feldolgozók által koreai szervezetek részére történő továbbítására terjed ki. Emellett a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (3) bekezdése, 15. cikke (személyes adatok gyűjtése és felhasználása), 30. cikke (nyilvános adatvédelmi szabályzat bevezetésének kötelezettsége) és 31. cikke (adatvédelmi tisztviselő kinevezésére vonatkozó kötelezettség) nem alkalmazandó a csoportok vagy baráti egyesületek (pl. szabadidős klubok) működtetése céljából feldolgozott személyes adatokra. Mivel ezek a csoportok személyes jellegűnek minősülnek, és nem kapcsolódnak szakmai vagy kereskedelmi tevékenységhez, nincs szükség konkrét jogalapra (például az érintett egyének hozzájárulására) ahhoz, hogy ebben az összefüggésben adatokat gyűjtsenek és használjanak fel. A személyes adatok védelméről szóló törvény minden egyéb rendelkezése (pl. az adattakarékosság, a célhoz kötöttség, az adatkezelés jogszerűsége, a biztonság és az egyén jogai) azonban továbbra is alkalmazandó. Ezen túlmenően a személyes adatoknak a társasági csoport létrehozásának célján túlmutató kezelésére a kivétel nem vonatkozik.

⁽⁴⁰⁾ Konkrétabban, a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a személyes adatokat a tervezett cél eléréséhez szükséges legszűkebb mértékben kell kezelni, az adatkezelésnek a legrövidebb ideig kell tartania, és meg kell tenni az említett személyes adatok biztonságos és megfelelő kezeléséhez szükséges intézkedéseket. Ez utóbbi a technikai, irányítási és fizikai biztosítékokat, valamint az egyéni panaszok megfelelő kezelését biztosító intézkedéseket foglalja magában.

- (27) Először is, a részleges mentesség a statisztikákról szóló törvény szerint a közintézmények általi feldolgozás céljából gyűjtött személyes adatokra vonatkozik. A koreai kormánytól kapott pontosítások szerint az ebben az összefüggésben kezelt személyes adatok általában koreai állampolgárokat érintenek, és csak kivételesen, nevezetesen a felségterületre való belépésre és az onnan való távozásra, illetve a külföldi befektetésekre vonatkozó statisztikák esetében tartalmazhatnak külföldiekre vonatkozó adatokat. Az említett adatokat azonban még ezekben a helyzetekben sem az uniós adatkezelőktől/feldolgozóktól továbbítják, hanem azokat közvetlenül a koreai hatóságok gyűjtik ⁽⁴¹⁾. Ezenfelül – az (EU) 2016/679 rendelet (162) preambulumbekzdésében foglaltakhoz hasonlóan – az adatok statisztikai törvény szerinti kezelése számos feltételhez és biztosítékhoz kötött. A statisztikai törvény előír különösen konkrét kötelezettségeket, ilyen például a pontosság, a következetesség és a pártatlanság biztosítása; az egyének esetében a titoktartás garantálása; a statisztikai lekérdezések válaszadói adatainak védelme, többek között annak megakadályozása érdekében, hogy ezeket az adatokat a statisztikai adatok összeállításától eltérő célra használják fel, és a személyzet tagjaira titoktartási követelmények előírása ⁽⁴²⁾. A statisztikai adatokat feldolgozó hatóságoknak meg kell felelniük többek között az adattakarékosság, a célhoz kötöttség és a biztonság elvének is (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikke és 58. cikkének (4) bekezdése), és lehetővé kell tenniük az egyének számára jogaik gyakorlását (hozzáférés, javítás, törlés és felfüggesztés, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkét). Végezetül az adatokat anonimizált vagy álnevesített formában kell kezelni, amennyiben ez lehetővé teszi az adatkezelés céljának beteljesítését (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (7) bekezdése).
- (28) Másodszor, a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (1) bekezdése a nemzetbiztonsággal kapcsolatos információk elemzése céljából gyűjtött vagy kért személyes adatokra vonatkozik. E részleges mentesség hatályát és következményeit a (149) preambulumbekzdés fejt ki részletesebben.
- (29) Harmadszor, részleges mentesség vonatkozik a személyes adatok időszakos kezelésére, amennyiben erre a közbiztonság és védelem – többek között a közegészségügy – érdekében sürgős szükség van. Ezt a kategóriát a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság szigorúan értelmezi, és a kapott információk szerint soha nem használták. Csak sürgős fellépést igénylő vészhelyzetek esetén – például a fertőző kórokozók nyomon követése vagy a természeti katasztrófák áldozatainak megmentése és segítése érdekében – érvényesül ⁽⁴³⁾. A részleges mentesség még ezekben az esetkörökben is csak a személyes adatoknak az ilyen intézkedés végrehajtása céljából korlátozott ideig tartó kezelésére terjed ki. Még korlátozottabbak azok az esetkörök, amelyekben ez az e határozat hatálya alá tartozó adattovábbításokra vonatkozhat, mivel kicsi a valószínűsége annak, hogy az Unióból koreai gazdasági szereplőknek továbbított személyes adatok olyan típusúak lennének, hogy az említett vészhelyzetek esetén „sürgősen szükségessé” tennék azok későbbi feldolgozását.
- (30) Végül a részleges mentesség vonatkozik a sajtó által gyűjtött vagy felhasznált személyes adatokra, a vallási szervezetek által végzett missziós tevékenységekre vagy a politikai pártok jelöltállítására. A mentesség csak akkor érvényesül, ha a sajtó, vallási szervezetek vagy politikai pártok személyes adatokat dolgoznak fel e konkrét célból (pl. újságírói tevékenységek, missziós tevékenység és politikai jelöltállítás céljából). Amennyiben ezek a szervezetek más célból, például humán erőforrás-menedzsment vagy belső igazgatási célból kezelnek személyes adatokat, a személyes adatok védelméről szóló törvény teljes mértékben alkalmazandó.
- (31) A személyes adatoknak sajtó általi, újságírói tevékenység céljából történő feldolgozását illetően a véleménynyilvánítás szabadsága és az egyéb jogok (beleértve a magánélethez való jogot) közötti egyensúlyt a sajtóbeszámolóik által okozott károk rendezésével kapcsolatos választottbírói eljárásról és jogorvoslatokról szóló törvény (a továbbiakban: sajtótörvény) biztosítja ⁽⁴⁴⁾. A sajtótörvény 5. cikke úgy rendelkezik különösen, hogy a sajtó

⁽⁴¹⁾ E tekintetben a statisztikai törvény 33. cikke előírja a közintézmények számára, hogy védjék a statisztikai lekérdezések válaszadóinak adatait, többek között annak megakadályozása érdekében, hogy ezeket az adatokat a statisztikák összeállításától eltérő célokra használják fel.

⁽⁴²⁾ A statisztikai törvény 2. cikkének (2)-(3) bekezdése, 30. cikkének (2) bekezdése, 33. és 34. cikke.

⁽⁴³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény kézikönyve, az 58. cikkre vonatkozó szakasz.

⁽⁴⁴⁾ Például a sajtótörvény 4. cikke előírja, hogy a sajtóbeszámolóknak közérdekből pártatlannak és objektívnek kell lenniük, tiszteltnen kell tartaniuk az ember méltóságát és értékát, továbbá nem rágalmazhatnak más személyeket, és nem sérthetik jogaikat, a közérkölcöt vagy társadalmi erkölcsi normákat.

(azaz műsorszolgáltató szervezet, újság, folyóirat vagy online újság), internetes hírszolgáltatás vagy internetes multimédiás műsorszóró szervezet nem sértheti az egyének magánélethez való jogát. Ha ennek ellenére sor kerül adatvédelmi jogsértésre, azt a jogszabályban meghatározott külön eljárásoknak megfelelően haladéktalanul orvosolni kell. E tekintetben a törvény számos jogot biztosít a sajtóbeszámolók miatt kárt elszenvedő magánszemélyeknek, például arra, hogy kérjék a hamis állítások, az egymásnak ellentmondó állítások helyreigazítását vagy további beszámoló formájában azok kijavítását (amennyiben a sajtóbeszámoló olyan bűncselekményekkel kapcsolatos vádakra vonatkozik, amelynek vonatkozásában az egyént később felmentik) ⁽⁴⁵⁾. A magánszemélyek követeléseit a sajtóorgánumok közvetlenül (egy ombudsman útján) ⁽⁴⁶⁾, békéltetéssel vagy választottbíráskodással (a sajtóval foglalkozó különleges választottbírói bizottság előtt) ⁽⁴⁷⁾, vagy bíróság előtt rendezhetik. Az egyének kártérítést kaphatnak a sajtó jogellenes cselekménye miatt (szándékból vagy gondatlanságból) ⁽⁴⁸⁾ őket ért anyagi kár, személyhez fűződő joguk sérelme vagy bármely más érzelmi szenvedés esetében. A sajtó mentesül a törvény szerinti felelősség alól, amennyiben az egyén jogait sértő sajtóbeszámoló nem ellentétes társadalmi értékekkel, és azt az érintett személy hozzájárulásával vagy közérdekből teszik közzé (és kellő alappal feltételezhető, hogy a beszámoló megfelel az igazságnak) ⁽⁴⁹⁾.

- (32) Míg a személyes adatok sajtó általi, újságírói tevékenységek céljából történő kezelésére a sajtótörvényből eredő különleges biztosítékok vonatkoznak, nincsenek olyan további biztosítékok, amelyek a vallási szervezetek és politikai pártok által végzett adatkezelési tevékenységekre vonatkozó kivételek alkalmazását az (EU) 2016/679 rendelet 85., 89. és 91. cikkéhez hasonló módon szabályoznák. A Bizottság ezért helyénvalónak tartja, hogy e határozat alkalmazási köréből kizárásra kerüljenek a vallási szervezetek missziós tevékenységeikhez, és a politikai pártok a jelöltállítással összefüggésben történő személyesadat-kezelés vonatkozásában.

2.3. Biztosítékok, jogok és kötelezettségek

2.3.1. Az adatkezelés jogszerűsége és tisztessége

- (33) A személyes adatokat jogszerűen és tisztességesen kell kezelni.
- (34) Ezt az elvet a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (2) bekezdése rögzíti, és megerősíti a személyes adatok védelméről szóló törvény 59. cikke, amely tiltja a személyes adatok „csalással, illetéktelen vagy igazságtalan eszközökkel”, „felhatalmazás nélkül” vagy „felhatalmazáson túlterjeszkedve” történő feldolgozását ⁽⁵⁰⁾. A jogszerű adatkezelés ezen általános elveit a személyes adatok védelméről szóló törvény 15-19. cikke fejt ki, amely meghatározza az adatkezelés különböző jogalapjait (gyűjtés, felhasználás és harmadik felek számára történő átadás), beleértve azokat a körülményeket is, amelyek fennállása esetén ez a cél megváltozásával járhat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikke).

⁽⁴⁵⁾ A sajtótörvény 15-17. cikke.

⁽⁴⁶⁾ Minden sajtó- vagy médiaorgánumnak rendelkeznie kell saját ombudsmannal a sajtó által okozott esetleges károk megelőzése és orvoslása érdekében (pl. a hamis vagy mások hírnevét sértő sajtóbeszámolók helyreigazítására tett ajánlás révén), a sajtótörvény 6. cikke.

⁽⁴⁷⁾ A Bizottság 40-90, a kulturális, sport- és idegenforgalmi miniszter által bírói, ügyvédi végzettségű, legalább 10 éve hírgyűjtést vagy híradást végző személyek, vagy más, sajtóval kapcsolatos szakértelemmel rendelkező személyek közül kinevezett választottbírói biztosból áll. A választottbírói biztosok egyidejűleg nem lehetnek köztisztviselők, politikai pártok tagjai vagy újságírók. A sajtótörvény 8. cikke értelmében a választottbírói biztosoknak függetlenül kell ellátniuk feladataikat, és e feladatokkal kapcsolatban nem utasíthatók. Emellett külön szabályok érvényesülnek az összeférhetetlenség megelőzésére, például azáltal, hogy az egyes biztosokat kizárják olyan egyedi esetek intézéséből, amelyekben házastársuk vagy hozzátartozójuk félként érintett (a sajtótörvény 10. cikke). A bizottság a vitákat békéltetés vagy választottbírói eljárás útján is rendezheti, de a jogsértések orvoslására ajánlásokat is megfogalmazhat (a sajtótörvény 5. cikke).

⁽⁴⁸⁾ A sajtótörvény 30. cikke.

⁽⁴⁹⁾ A sajtótörvény 5. cikke.

⁽⁵⁰⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 59. cikke minden olyan személynek, aki „személyes adatokat kezel vagy valamikor kezelte”, tiltja „személyes adatok csalással, illetéktelen vagy tisztességtelen eszközökkel történő gyűjtését, vagy a személyes adatok kezeléséhez a hozzájárulás ilyen módon történő megszerzését”, „az üzleti tevékenység során gyűjtött személyes adatok felfedését, vagy felhatalmazás nélkül bármely harmadik fél számára felhasználásra átadását”, vagy „rongálását, megsemmisítését, módosítását, hamisítását, vagy mások személyes adatainak jogi felhatalmazás nélkül vagy azon túlterjeszkedve történő felfedését.” E tilalom megszegése büntetőjogi szankciókkal járhat, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikk (5) és (6) bekezdését, valamint 72. cikkének (2) bekezdését. A személyes adatok védelméről szóló törvény 70. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi továbbá, hogy büntetőjogi szankciót szabjanak ki a harmadik felek által kezelt személyes adatok csalással vagy más tisztességtelen eszközzel vagy módszerrel történő megszerzése, vagy haszonszerzési vagy tisztességtelen célból harmadik fél részére történő átadása, valamint az említett magatartásra felbujtás vagy ahhoz való bűnszegély esetében.

- (35) A személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (1) bekezdése szerint az adatkezelő személyes adatokat csak korlátozott számú jogalap alapján gyűjthet (az adatgyűjtés célja keretében). Ezek a következők: (1) az érintett hozzájárulása ⁽⁵¹⁾ (1. pont); (2) az érintettel kötött szerződés végrehajtásának és teljesítésének szükségessége (4. pont); (3) külön jogszabályi felhatalmazás vagy jogi kötelezettség teljesítésének szükségessége, (2. pont); annak szükségessége ⁽⁵²⁾, hogy egy közintézmény a jogszabályban előírtak szerint saját hatáskörében lássa el a feladatokat; (4) az érintett vagy harmadik személy életének, testi épségének vagy vagyoni érdekeinek közvetlen veszélytől való nyilvánvaló védelme (csak akkor, ha az érintett nincs abban a helyzetben, hogy kifejezésre juttassa szándékát, vagy előzetes hozzájárulás nem szerezhető be) (5. pont); (5) az adatkezelő „indokolható érdeke” elérésének szükségessége, ha az „nyilvánvalóan magasabb rendű” az érintett érdekeihez képest (és csak akkor, ha az adatkezelés „érdemi kapcsolatban” áll a jogos érdekekkel, és nem lépi túl az észszerű mértéket) (6. pont) ⁽⁵³⁾. Ezek az adatkezelési okok lényegében egyenértékűek az (EU) 2016/679 rendelet 6. cikkében meghatározottakkal, ideértve az „indokolható érdeke” jogalapot is, amely egyenértékű az (EU) 2016/679 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének f) pontjában szereplő „jogos érdek” adatkezelési okkal.
- (36) Az adatgyűjtést követően a személyes adatok a gyűjtés céljának megfelelően (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (1) bekezdése) vagy „az adatgyűjtés céljához észszerűen kapcsolódó alkalmazási körön belül” használhatók fel, figyelembe véve az érintett számára esetlegesen okozott hátrányokat, és feltéve, hogy a szükséges biztonsági intézkedéseket (pl. titkosítás) elfogadják (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (3) bekezdése). Annak megállapítására, hogy a felhasználás célja „észszerűen kapcsolódik-e” az eredeti gyűjtési célhoz, a végrehajtási rendelet konkrét kritériumokat határoz meg, amelyek hasonlóak az (EU) 2016/679 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében foglaltakhoz. Különösen annak számottevő jelentőséggel kell bírnia az eredeti cél szempontjából; a további felhasználásnak kiszámíthatónak kell lennie (például azon körülményekre figyelemmel, amelyek között az adatokat gyűjtötték); valamint az adatokat lehetőség szerint álnevesíteni kell ⁽⁵⁴⁾. Az adatkezelő által ezen értékelés során alkalmazott konkrét kritériumokat előzetesen közzé kell tenni az adatkezelési szabályzatban ⁽⁵⁵⁾. Ezenkívül az adatvédelmi tisztviselőnek (lásd a (94)preambulumbekendést) kifejezetten ellenőriznie kell, hogy e paramétereken belül sor kerül-e további felhasználásra.

⁽⁵¹⁾ A hozzájárulásnak önkéntesnek, tájékoztatáson alapulónak kell lennie, és azt a jogszabályban előre meghatározott különböző módok egyikén kell kifejezésre juttatni. A hozzájárulás egy esetben sem szerezhető meg csalás, illetéktelen vagy tisztességtelen eszközzel (a személyes adatok védelméről szóló törvény 59. cikkének (1) bekezdése). Először, a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkének 2. pontja szerint az érintetteknek joguk van „a hozzájárulás megadásához vagy megtagadásához” és „a hozzájárulás hatókörének megválasztásához, és erről tájékoztatást kell kapniuk (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (2) bekezdése, 16. cikkének (2) és (3) bekezdése, 17. cikkének (2) bekezdése és 18. cikkének (3) bekezdése). A személyes adatok védelméről szóló törvény 22. cikkének (5) bekezdése további biztosítékot tartalmaz azáltal, hogy megtiltja az adatkezelőnek, hogy megtagadja az áruk vagy szolgáltatások nyújtását, amennyiben ez a hozzájárulás megadásakor csorbíthatja az egyén szabad választását. Ide tartoznak azok a helyzetek is, amikor hozzájárulásra csak bizonyos típusú adatkezeléshez van szükség (míg más adatkezelés szerződésen alapul), és az kiterjed az áruk vagy szolgáltatások nyújtásával összefüggésben gyűjtött személyes adatok további feldolgozására is. Másodsor, a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (2) bekezdése, 17. cikkének (2) és (3) bekezdése és 18. cikkének (3) bekezdése szerint a hozzájárulás kérésekor az adatkezelőnek tájékoztatnia kell az érintettet a szóban forgó személyes adatok „jellemzőiről” (pl. hogy különleges adatokra vonatkozik, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 17. cikke (2) bekezdésének 2a) pontjában meghatározottakat), az adatkezelés céljáról, a megőrzési időről és az adatok címzettjeiről. Minden ilyen kérést „kifejezetten felismerhető módon” kell közölni, amely megkülönbözteti a hozzájárulást igénylő kérdéseket más kérdésektől (a személyes adatok védelméről szóló törvény 22. cikkének (1)–(4) bekezdése). Harmadszor, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 17. cikke (1) bekezdésének 1-6. pontjában meghatározza azokat a konkrét módszereket, amelyekkel az adatkezelőnek a hozzájárulást be kell szereznie, mint például az érintett aláírásával történő írásbeli hozzájárulás vagy (visszaküldött) e-mailben történő hozzájárulás. Miközben a személyes adatok védelméről szóló törvény nem biztosít kifejezetten a hozzájárulás visszavonásához való általános jogot az egyének számára, az egyéneknek joguk van kérni a rájuk vonatkozó adatok kezelésének felfüggesztését, amely jog gyakorlása az adatkezelés megszüntetéséhez és az adatok törléséhez vezet (lásd a felfüggesztéshez való jogról szóló (78) preambulumbekendést).

⁽⁵²⁾ A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságtól kapott információk szerint a közintézmények csak akkor hivatkozhatnak erre a jogalapra, ha a személyes adatok kezelése elkerülhetetlen, azaz az intézmény esetében feladatainak az adatkezelés hiányában történő ellátása lehetetlen vagy indokolatlanul nehéz.

⁽⁵³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 39-3. cikke konkrét (szigorúbb) kötelezettségeket ír elő az informatikai és hírközlési szolgáltatók számára felhasználók személyes adatainak gyűjtése és felhasználása tekintetében. Előírja különösen azt, hogy a szolgáltatóknak a felhasználó hozzájárulását a gyűjtés/felhasználás céljáról, a gyűjtendő személyes adatok kategóriáiról és az információk feldolgozásának időtartamáról való tájékoztatást követően kell beszereznie (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-3. cikkének (1) bekezdése). Ugyanez vonatkozik e szempontok bármelyike megváltozásának esetére is. Az adatgyűjtéshez való hozzájárulás beszerzésének elmaradása büntetőjogi szankciókkal sújtható (a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének (4)–(5) bekezdése). Kivételesen az informatikai és hírközlési szolgáltatók előzetes hozzájárulás nélkül gyűjthetik vagy használhatják fel a felhasználók személyes adatait. Ez a helyzet (1) akkor, amikor gazdasági és technológiai okok miatt (pl. amikor a szerződés teljesítése során elkerülhetetlenül személyes adatok, mint például számlázási információk, hozzáférési naplók és fizetési nyilvántartások keletkeznek) nyilvánvalóan nehéz beszerezni a hozzájárulást az információs hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződés teljesítéséhez szükséges személyes adatok vonatkozásában; (2) amennyiben az informatikai és hírközlési szolgáltatók nyújtását követően a díjak kiegyenlítéséhez szükséges; vagy (3) ha más jogszabály megengedi (például az elektronikus kereskedelem terén a fogyasztóvédelemről szóló törvény 21. cikke (1) bekezdésének 6. pontja előírja, hogy a gazdasági szereplők személyes adatokat gyűjthetnek kiskorú törvényes gyámjairól annak megerősítéséhez, hogy a kiskorú nevében az érvényes hozzájárulást megadták-e) (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-3. cikkének (2) bekezdése) Az informatikai és hírközlési szolgáltatók egy esetben sem tagadhatják meg a szolgáltatás nyújtását pusztán azért, mert a felhasználó nem ad meg a minimálisan előírt (azaz az érintett szolgáltatás alapvető elemeinek teljesítéséhez szükséges adatoknál) több személyes adatot, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-3. cikkének (3) bekezdését.

⁽⁵⁴⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 14-2. cikkét.

⁽⁵⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 14-2. cikkének (2) bekezdése.

- (37) Hasonló (de némileg szigorúbb) szabályok vonatkoznak az adatok harmadik fél részére történő átadására. A személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkének (1) bekezdése szerint a személyes adatok harmadik fél részére történő átadása hozzájárulás⁽⁵⁶⁾, vagy az adatgyűjtés jogalapja körében megengedett, amennyiben az adatokat ugyanazon törvény 15. cikke (1) bekezdésének 2., 3. és 5. pontja szerinti jogalapon gyűjtötték. Ez kizárja különösen az adatkezelő „indokolható érdeke” alapján történő közzétételt. Ezen túlmenően a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi a harmadik felek számára az adatgyűjtés céljával „észszerűen összefüggő” átadást, figyelembe véve az érintettek okozott esetleges hátrányokat is, és feltéve, hogy a szükséges biztonsági intézkedéseket (például titkosítást) elfogadják. A (36) preambulumbekkezdésben leírtakkal megegyező tényezőket kell figyelembe venni annak értékelése során, hogy a rendelkezés észszerűen kapcsolódik-e az adatgyűjtés céljához, és ugyanazok a biztosítékok alkalmazandók-e (pl. az adatkezelési szabályzat révén az átláthatóság és az adatvédelmi tisztviselő bevonása tekintetében).
- (38) A személyes adatok koreai adatkezelő által az Unióból történő átvétele a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikke értelmében vett „adatgyűjtésnek” minősül. A 2021-5. sz. értesítés (e határozat I. mellékletének I. szakasza) egyértelművé teszi, hogy az adatok érintett uniós szervezet általi továbbításának célja képezi a koreai adatkezelő általi adatgyűjtés célját. Következésképpen az Unióból származó személyes adatokat fogadó koreai adatkezelőknek a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkével összhangban elvileg a továbbítás céljának keretein belül kell kezelniük ezeket az adatokat.
- (39) Különleges korlátozások vonatkoznak arra az esetre, ha az adatkezelő a személyes adatokat a gyűjtés céljától eltérő célra kívánja felhasználni vagy harmadik fél rendelkezésére bocsátani⁽⁵⁷⁾. A személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdése szerint a magán adatkezelő kivételesen⁽⁵⁸⁾ más célra is felhasználhat személyes adatokat, vagy azokat harmadik fél rendelkezésére bocsáthatja: (1) az érintett kiegészítő (azaz külön) hozzájárulása alapján; (2) ha ezt külön törvény rendelkezései írják elő; vagy (3) ha ez nyilvánvalóan szükséges az érintett vagy harmadik személy életének, testi épségének vagy vagyoni érdekeinek közvetlen veszélytől való védelméhez (csak akkor, ha az érintett nincs abban a helyzetben, hogy kifejezze szándékát, és előzetes hozzájárulása nem szerezhető be)⁽⁵⁹⁾.
- (40) Személyes adatokat bizonyos helyzetekben közintézmények is felhasználhatnak vagy más célra harmadik felek rendelkezésére bocsáthatnak. Ide tartoznak azok az esetek is, amikor máskülönben a közintézmények számára a törvényben előírt feladataik ellátása ellehetetlenülne, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság engedélye mellett. Ezen túlmenően a közintézmények a személyes adatokat más hatóság vagy bíróság rendelkezésére bocsáthatják, amennyiben ez bűncselekmények nyomozásához, üldözéséhez vagy vádemeléshez szükséges; a bíróság számára a folyamatban lévő bírósági eljárásokkal kapcsolatos feladatai ellátásához; vagy büntetőjogi szankció, illetve gondozási vagy felügyeleti végzés végrehajtása céljából⁽⁶⁰⁾. Személyes adatokat egy szerződésből vagy nemzetközi egyezményből eredő jogi kötelezettség teljesítése érdekében külföldi kormány vagy nemzetközi szervezet részére is átadhatnak, amely esetben a határokon átnyúló adattovábbításra vonatkozó követelményeknek is meg kell felelniük (lásd a (90) preambulumbekkezdést).
- (41) Az adatkezelés jogszerűségének és tisztességességének elvét ezért a koreai jogi keret lényegében az (EU) 2016/679 rendelettel azonos módon hajtja végre, mivel az adatkezelést kizárólag jogszerű és egyértelműen meghatározott jogalapok alapján teszi lehetővé. Továbbá mindegyik említett esetben az adatkezelés csak akkor megengedett, ha nem valószínű, hogy az „tisztességtelenül sérti” az érintett vagy egy harmadik fél érdekeit, ami az érdekek mérlegelését teszi szükségessé. Emellett a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (5) bekezdése további biztosítékokat ír elő arra az esetre, ha az adatkezelő harmadik fél rendelkezésére bocsátja a személyes adatokat, amelynek része lehet a felhasználás céljának és módjának korlátozására vagy konkrét biztonsági intézkedések bevezetésére irányuló kérés is. A harmadik félnek viszont végre kell hajtania a kért intézkedéseket.

⁽⁵⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikke (1) bekezdése 1. pontjának megszegése büntetőjogi szankciók kiszabásához vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének (1) bekezdése).

⁽⁵⁷⁾ A „tervezett cél” az a cél, amelyre az adatokat gyűjtötték. Például, ha az adatokat az érintett egyén hozzájárulása alapján gyűjtik, a tervezett cél az a cél, amelyet a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (2) bekezdése alapján az egyénnel közölnek.

⁽⁵⁸⁾ Vö. a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (1) bekezdésével. A 18. cikk (1) és (2) bekezdésének megszegése büntetőjogi szankciók kiszabásához vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének (2) bekezdése).

⁽⁵⁹⁾ A személyes adatok informatikai vagy távközlési szolgáltatók általi, az eredetitől eltérő célra történő felhasználása vagy harmadik fél rendelkezésére bocsátása csak a 18. cikk (2) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott jogalapok alapján történhet (azaz további hozzájárulás beszerzésével, vagy ha létezik erre külön jogszabályi rendelkezés). Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdését.

⁽⁶⁰⁾ Azon esetkör kivéve, amikor az adatkezelés bűncselekmények nyomozásához, üldözéséhez vagy vádemeléshez szükséges, a személyes adatokat a gyűjtés céljától eltérő célból felhasználó vagy harmadik felek rendelkezésére bocsátó (például ha ezt jogszabály kifejezetten megengedi, vagy valamely szerződés végrehajtásához szükségesek) közintézmények kötelesek közzétenni az adatkezelés jogalapját, célját és terjedelmét a honlapjukon vagy a Hivatalos Közlönyben, valamint nyilvántartást vezetni (a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (4) bekezdése és a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 15. cikke).

- (42) Végezetül a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-2. cikke lehetővé teszi az álnevesített adatok érintett személy beleegyezése nélküli (további) feldolgozást statisztikák, tudományos kutatás⁽⁶¹⁾ és közérdekű archiválás céljából, különleges biztosítékok mellett. Az (EU) 2016/679 rendelethez⁽⁶²⁾ hasonlóan a személyes adatok védelméről szóló törvény is megkönnyíti a személyes adatok ilyen célú (további) feldolgozását egy olyan kereten belül, amely az egyének jogainak védelmére megfelelő biztosítékokat nyújt. A személyes adatok védelméről szóló törvény az álnevesítés lehetséges biztosítékként történő igénybevétele helyett azt előfeltételként szabja meg bizonyos statisztikai, tudományos kutatási és a közérdekű archiválási tevékenységek végzéséhez (például az adatok hozzájárulás nélkül feldolgozásához vagy különböző adatkészletek kombinálásához).
- (43) Ezenfelül a személyes adatok védelméről szóló törvény számos konkrét biztosítékot ír elő, különösen a szükséges technikai és szervezeti intézkedések, a nyilvántartás, az adatmegosztás korlátai és az újbóli azonosítás lehetséges veszélye tekintetében. A (44)–(48)preambulumbekzdésben ismertetett különböző biztosítékok kombinációja biztosítja, hogy a személyes adatok kezelése ebben az összefüggésben lényegében egyenértékű védelemben részesül, mint amilyent az (EU) 2016/679 rendelet előír.
- (44) Először, ami a legfontosabb, hogy a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-5. cikkének (1) bekezdése megtiltja az álnevesített adatok egy adott személy azonosítása céljából történő feldolgozását. Ha az álnevesített adatok feldolgozása során mégis létrejöhet az egyén azonosítására alkalmas információ, az adatkezelőnek a feldolgozást haladéktalanul fel kell függesztenie és meg kell semmisítenie az említett információkat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-5. cikkének (2) bekezdése). E rendelkezések be nem tartása közigazgatási bírsággal sújtható, és büncselekménynek minősül⁽⁶³⁾. Ez azt jelenti, hogy az említett újbóli azonosítás *jogilag tiltott még azokban az esetekben is, amikor az egyén újbóli azonosítása a gyakorlatban lehetséges lenne.*
- (45) Másodszor, az adatkezelőnek álnevesített adatok ilyen célból történő (további) feldolgozásakor konkrét technológiai, irányítási és fizikai intézkedéseket kell hoznia az adatok biztonságának biztosítása érdekében (beleértve az álnevesített adatok eredeti állapotának helyreállításához szükséges információk elkülönített tárolását és kezelését)⁽⁶⁴⁾. Emellett nyilvántartást kell vezetni a feldolgozott álnevesített adatokról, az adatkezelés céljáról, a felhasználási előzményekről és bármely harmadik fél címzettéről (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 29-5. cikkének (2) bekezdése).
- (46) Végül harmadszor, a személyes adatok védelméről szóló törvény konkrét biztosítékokat ír elő annak megakadályozására, hogy harmadik felek azonosítsák az egyéneket abban az esetben, ha az adatok megosztásra kerülnek. Különösen akkor, amikor harmadik félnek statisztikai, tudományos kutatási vagy közérdekű archiválás céljából álnevesített adatokat szolgáltatnak, az adatkezelők nem adhatnak át olyan adatokat, amelyek egy adott egyén azonosítására felhasználhatók (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-2. cikkének (2) bekezdése)⁽⁶⁵⁾.
- (47) Konkrétan, míg a személyes adatok védelméről szóló törvény statisztikák, tudományos kutatás vagy közérdekű archiválás céljából lehetővé teszi az (különböző adatkezelők által feldolgozott) álnevesített adatok kombinálását, ezt a jogkört speciális biztonsági berendezésekkel felszerelt szakosított intézmények számára tartja fenn (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-3. cikkének (1) bekezdése)⁽⁶⁶⁾. Az álnevesített adatok összekapcsolásának kérelmezésekor az adatkezelőnek dokumentációt kell benyújtania többek között az összekapcsolandó

⁽⁶¹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (8) bekezdésének fogalom meghatározása szerint a „tudományos kutatás tudományos módszereket alkalmazó kutatás, például technológiafejlesztés és -demonstráció, alapkutatás, alkalmazott kutatás és magánfinanszírozású kutatás.” Ezek a kategóriák megfelelnek az (EU) 2016/679 rendelet (159) preambulumbekzdésében meghatározott kategóriáknak.

⁽⁶²⁾ Lásd az (EU) 2016/679 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontját, 89. cikkének (1)–(2) bekezdését, valamint (50) és (157) preambulumbekzdését.

⁽⁶³⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-6. cikkének (1) bekezdését, 71. cikkének (4–3) bekezdését és 75. cikke (2) bekezdésének 4-4. pontját.

⁽⁶⁴⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 28-4. cikke és a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 29-5. cikke. E kötelezettség nemteljesítése közigazgatási és büntetőjogi szankciókkal sújtható, lásd az említett törvény 73. cikkének (1) bekezdését és 75. cikke (2) bekezdésének 6. pontját.

⁽⁶⁵⁾ E követelmények megszegése büntetőjogi szankciók kiszabásához vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének (2) bekezdése). A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság haladéktalanul megkezdte ezen új szabályok érvényre juttatását, például a 2021. április 28-i határozatában, amelyben bírságot és korrekciós intézkedéseket szabott ki egy olyan vállalattal szemben, amely a személyes adatok védelméről szóló törvény egyéb megszegése mellett nem teljesítette az említett törvény 28-2. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményt, lásd: <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&nttlId=7298&fbclid=IwAR3SKcMQi6G5pR9k4I7j6GNXtc8aBVDOWcURvrvvvtY17AS40UKYXoOXo8>

⁽⁶⁶⁾ Az említett szakosított intézményként való kijelöléshez a kérelmet a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz kell benyújtani, mellékelve többek között az álnevesített adatok biztonságos összekapcsolására rendszeresített létesítményeket és berendezéseket tartalmazó igazoló dokumentumokat, amelyek megerősítik, hogy a kérelmező legalább három, a személyes adatok védelmével kapcsolatos képesítéssel vagy tapasztalattal rendelkező teljes munkaidős alkalmazottat foglalkoztat (személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 29-2. cikkének (1)–(2) bekezdése). A részletes követelményeket, például a személyzet képesítésére, a rendelkezésre álló létesítményekre, a biztonsági intézkedésekre, a belső politikákra és eljárásokra, valamint a pénzügyi követelményekre vonatkozóan a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság 2020-9. számú, az álnevesített adatok összekapcsolásáról és kiadásáról szóló értesítése (I. melléklet) határozza meg. A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság bizonyos okokból visszavonhatja az adatösszekapcsolási szakértő ügynökségként való kijelölést (meghallgatás tartását követően), pl. ha az ügynökség már nem felel meg a kijelöléshez szükséges biztonsági előírásoknak, vagy ha adatösszekapcsolással összefüggő adatvédelmi incidens történt (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 29-2. cikkének (5)–(6) bekezdése). A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságnak közzé kell tennie az adatösszekapcsolási szakértő ügynökség kijelölését (vagy kijelölésének visszavonását) (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 29-2. cikkének (7) bekezdése).

adatokról, az összekapcsolás céljáról, valamint az összekapcsolt adatok feldolgozására javasolt biztonsági intézkedésekről⁽⁶⁷⁾. A kombináció lehetővé tétele érdekében az adatkezelőnek meg kell küldenie az összekapcsolandó adatokat a szakosodott intézménynek, és meg kell adnia egy „összekapcsolási kulcsot” (azaz az álnevesítéshez használt információkat) a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökségnek⁽⁶⁸⁾. Ez utóbbi generálja az „összekapcsolási kulcs összekötési adatait” (amelyek lehetővé teszik az adatkészletek összekapcsolásának elérése érdekében a különböző kérelmezők összekapcsolási kulcsainak összekötését), és azokat a szakosodott intézmény rendelkezésére bocsátja⁽⁶⁹⁾.

- (48) Az összekapcsolást kérő adatkezelő a szakosodott intézmény telephelyén elemezheti az összekapcsolt adatokat, egy olyan térben, ahol speciális technikai, fizikai és adminisztratív biztonsági intézkedéseket alkalmaznak (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 29-3. cikke). Azok az adatkezelők, akik az említett összekapcsoláshoz adatot szolgáltatnak, csak az összekapcsolt adatok további álnevesítését vagy anonimizálását követően és az adott intézmény jóváhagyásával vihetnek ki összesített adatokat a szakosodott intézményen kívülre (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-3. cikkének (2) bekezdése)⁽⁷⁰⁾. Az intézmény annak mérlegelésekor, hogy megadja-e a jóváhagyást vagy sem, értékeli az összekapcsolt adatok és a feldolgozás célja közötti kapcsolatot, valamint azt, hogy készült-e külön biztonsági terv az említett adatok felhasználására⁽⁷¹⁾. Az összekapcsolt adat intézményen kívülre történő exportálása nem engedélyezett, ha az információ olyan adatokat tartalmaz, amelyek lehetővé teszik az egyéni azonosítást⁽⁷²⁾. Végezetül az álnevesített adatok szakosodott intézmény általi összekapcsolását és kiadását a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyeli (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 29-4. cikkének (3) bekezdése).

2.3.2. A személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése

- (49) „Különleges adatok kategóriáinak” kezelése esetén külön biztosítékokat kell rendszeresíteni.
- (50) A személyes adatok védelméről szóló törvény különleges szabályokat tartalmaz a különleges adatok⁽⁷³⁾ feldolgozására vonatkozóan, amelyek a meghatározás szerint olyan személyes adatok, amelyekbe egy adott személy nézeteire, meggyőződésére, szakszervezeti vagy politikai pártba való belépésére vagy onnan való kilépésére, politikai véleményére, egészségére és szexuális életére vonatkozó, valamint egyéb olyan személyes adatok tartoznak, amelyek „észrevehetően” veszélyeztethetik az érintett magánéletét, és amelyeket elnöki rendelet különleges adatként jelöl meg⁽⁷⁴⁾. A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságtól kapott pontosítások szerint a szexuális élet fogalmába az egyén szexuális irányultsága vagy preferenciái is beletartoznak⁽⁷⁵⁾. Ezenfelül a végrehajtási rendelet 18. cikke további kategóriákkal egészíti ki a különleges adatokat, különösen a genetikai vizsgálatból származó DNS-információkkal és a bünyügyi nyilvántartásban szereplő adatokkal. A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének legutóbbi módosítása tovább bővítette a különleges adatok fogalmát azáltal, hogy a faji vagy etnikai származásra utaló személyes adatokat, valamint a biometrikus adatokat is felvette ezek közé⁽⁷⁶⁾. E módosítást követően a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti különleges adatok fogalma lényegében megegyezik az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkében szereplő fogalmával.
- (51) A személyes adatok védelméről szóló törvény 23. cikkének (1) bekezdése szerint és az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében előírtakhoz hasonlóan a különleges adatok kezelése általánosságban tilos, ha a felsorolt kivételek egyike nem alkalmazandó⁽⁷⁷⁾. Ezek a szabályok az adatkezelést azokra az esetekre korlátozzák, amikor az adatkezelő a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. és 17. cikkével összhangban tájékoztatja az érintettet, és beszerez külön (azaz az egyéb személyes adatok feldolgozásához adott hozzájárulástól elkülönülő)

⁽⁶⁷⁾ Az álnevesített adatok összekapcsolásáról és kiadásáról szóló 2020-9. évi értesítés 8. cikkének (1)–(2) bekezdése.

⁽⁶⁸⁾ Az álnevesített adatok összekapcsolásáról és kiadásáról szóló 2020-9. évi értesítés 2. cikkének (3) és (6) bekezdése és 9. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁶⁹⁾ Az álnevesített adatok összekapcsolásáról és kiadásáról szóló 2020-9. évi értesítés 2. cikkének (4) bekezdése és 9. cikkének (2) és (3) bekezdése. A szakosodott intézménynek az összekapcsolást követően haladéktalanul meg kell semmisítenie az összekapcsolási kulcs összekötési adatait (az értesítés 9. cikkének (4) bekezdése).

⁽⁷⁰⁾ Az adatkészletek összekapcsolására vonatkozó követelmények sérelme büntetőjogi szankciók kiszabásához vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének (4–2) bekezdése). Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 29-2. cikkének (4) bekezdését.

⁽⁷¹⁾ Az összekapcsolt adatok kiadásának jóváhagyási eljárását az álnevesített adatok összekapcsolásáról és kiadásáról szóló 2020-9. sz. értesítés 11. cikke határozza meg. A szakosodott intézménynek létre kell hoznia különösen egy „kiadás-felülvizsgálati bizottságot”, amely az adatvédelem terén alapos ismeretekkel és tapasztalattal rendelkező tagokból áll.

⁽⁷²⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 29-2. cikkének (4) bekezdése és a 2020-9. sz. értesítés 11. cikke.

⁽⁷³⁾ A koreai alkotmánybíróság is elismerte, hogy konkrét biztosítékokról kell gondoskodni a különleges adatok, például az egészségre vagy szexuális viselkedésre vonatkozó adatok feldolgozása tekintetében, lásd az alkotmánybíróság 2007. május 31-i HunMa 1139. sz. határozatát.

⁽⁷⁴⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 23. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁷⁵⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény kézikönyve III. fejezetének 2. szakaszát a 23. cikkről (157–164. o.).

⁽⁷⁶⁾ Vagyis az egyén fizikai, fiziológiai vagy viselkedési jellemzőire vonatkozó adatoknak az egyén egyedi azonosítása céljából történő különleges technikai feldolgozásából származó személyes adat.

⁽⁷⁷⁾ E követelmények be nem tartása szankciókat vonhat maga után a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének 3. pontja szerint.

hozzájárulást, vagy ha az adatkezelést jogszabály írja elő vagy engedélyezi. A hatóságok biometrikus adatokat, genetikai vizsgálatból származó DNS-információkat, faji vagy etnikai származásra utaló személyes adatokat, valamint bűnügyi előéleti adatokat is feldolgozhatnak olyan okokból, amelyek kizárólag számukra elérhetőek (például ha bűncselekmények kivizsgálásához vagy valamely bíróság számára egy ügy folytatásához szükséges) ⁽⁷⁸⁾. Így a különleges adatok kezelésére rendelkezésre álló jogalapok korlátozottabbak, mint más típusú személyes adatok esetében, és a koreai jogban még szigorúbbak, mint az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése alapján.

- (52) Emellett a személyes adatok védelméről szóló törvény 23. cikkének (2) bekezdése – amelynek be nem tartása szankciókat vonhat maga után ⁽⁷⁹⁾ – hangsúlyozza a különleges adatok kezelésekor a megfelelő biztonság kiemelt fontosságát, hogy azok „ne veszhessenek el, azokat ne tulajdonítsák el, ne közöljék, hamisítsák, változtassák meg és ne sérülhessenek.” Noha ez a személyes adatok védelméről szóló törvény 29. cikke értelmében általános követelmény, a 3. cikk (4) bekezdése egyértelműsíti, hogy a biztonsági szintet a kezelt személyes adatokhoz kell igazítani, ami annyit jelent, hogy számításba kell venni a különleges adat kezelésével járó konkrét veszélyeket. Ezen túlmenően az adatfeldolgozást mindig „az érintett magánélete sérelme lehetőségét minimálisra csökkentő módon”, és lehetőség szerint anonim módon kell végezni (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (6) és (7) bekezdése). Ezek a követelmények különösen akkor relevánsak, ha a feldolgozás különleges adatokat érint.

2.3.3. Célhoz kötöttség

- (53) A személyes adatokat konkrét célra kell gyűjteni, és olyan módon, amely nem összeegyeztethetetlen az adatkezelés céljával.
- (54) Ezt az elvet biztosítja a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, amely szerint az adatkezelő „egyértelműen meghatározza” az adatkezelés célját, a személyes adatokat az e célhoz szükséges módon kezeli, és azokat e célon túlmenően nem használja fel. A célhoz kötöttség általános elvét a 15. cikk (1) bekezdése, a 18. cikk (1) bekezdése, a 19. cikk és (a külső adatfeldolgozónak nevezett) adatfeldolgozók vonatkozásában a 26. cikk (1) bekezdésének 1. pontja, (5) és (7) bekezdése is megerősíti. Különösen, a személyes adatok főszabály szerint csak az adatgyűjtés céljának megfelelően használhatók fel és adhatók át harmadik feleknek (15. cikk (1) bekezdés és 17. cikk (1) bekezdés 2. pont). Az összeegyeztethető célból, azaz „az adatgyűjtés eredeti céljához észszerűen kapcsolódó alkalmazási körön belül” történő adatkezelésre csak akkor kerülhet sor, ha az nem érinti hátrányosan az érintetteket, és szükség esetén biztonsági intézkedéseket (például titkosítást) fogadnak el (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (3) bekezdése és 17. cikkének (4) bekezdése). Annak meghatározásához, hogy a további adatfeldolgozás célja összeegyeztethető-e, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete konkrét kritériumokat sorol fel, amelyek hasonlóak az (EU) 2016/679 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírtakhoz, lásd a (36) preambulumbekendést.

- (55) A (38) preambulumbekendésben kifejtettek szerint az Unióból származó személyes adatokat fogadó koreai adatkezelők esetében a gyűjtés célja az a cél, amelyre az adatok továbbításra kerülnek. Az adatkezelő csak kivételesen, konkrét (felsorolt) esetekben változtathatja meg a célt (személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikke (2) bekezdésének 1–3. pontja, lásd még a (39) preambulumbekendést). Amennyiben a jogszabály lehetővé teszi a cél megváltoztatását, az említett jogszabályoknak tiszteletben kell tartaniuk a magánélethez és az adatvédelemhez való alapvető jogot, valamint a szükségesség és arányosság koreai alkotmányban lefektetett elvét. Ezen túlmenően a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) és (5) bekezdése további biztosítékokat ír elő, különösen azt a követelményt, hogy a cél ilyen megváltoztatása nem sértheti méltánytalanul az érintett érdekeit, és így mindig szükségessé teszi az érdekek mérlegelését. Ez lényegében egyenértékű védelmi szintet biztosít az (EU) 2016/679 rendelet (50) preambulumbekendéssel összefüggésben értelmezett 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 6. cikke szerinti szinttel.

2.3.4. Az adatok pontossága és adattakarékosság

- (56) A személyes adatoknak pontosnak kell lenniük, és szükség esetén azokat frissíteni kell. Az adatoknak az adatkezelési célokhoz képest megfelelőnek és relevánsnak kell lenniük, valamint azokkal arányban kell állniuk.

⁽⁷⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 18. cikke úgy rendelkezik, hogy az ott felsorolt adatkezelési tevékenységek nem tartoznak a törvény 23. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezés hatálya alá, ha azokat az 18. cikk (2) bekezdésének 5-9. pontja alapján közintézmény dolgozza fel.

⁽⁷⁹⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 73. cikkének 1. pontját és 75. cikke (2) bekezdésének 6. pontját.

- (57) A pontosság elvét hasonlóképpen elismeri a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (3) bekezdése, amely előírja, hogy a személyes adatok legyenek „olyan mértékben pontosak, teljesek és naprakészek, amilyen mértékben az adatkezelés célja szempontjából szükséges”. Az adattakarékosságot a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (6) bekezdése, valamint 16. cikkének (1) bekezdése írja elő, amelyek szerint az adatkezelő (csak) a tervezett célhoz szükséges mértékben gyűjthet személyes adatokat, és e tekintetben a bizonyítási teher őt terheli. Amennyiben az adatgyűjtés célja anonimizált formában történő adatkezelés útján is teljesíthető, az adatkezelőknek törekedniük erre kell (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (7) bekezdése).

2.3.5. A tárolás korlátozása

- (58) Főszabály szerint az adatok csak az adatkezelés céljaihoz szükséges ideig őrizhetők meg.
- (59) A tárolás korlátozásának elvét hasonlóképpen biztosítja a személyes adatok védelméről szóló törvény 21. cikkének (1) bekezdése⁽⁸⁰⁾, amely előírja az adatkezelő számára a személyes adatok haladéktalan „megsemmisítését”⁽⁸¹⁾ az adatkezelés céljának elérésekor vagy a megőrzési időszak lejártakor (ha ez hamarabb bekövetkezik), kivéve, ha a további adatmegőrzést jogszabály írja elő⁽⁸²⁾. Ez utóbbi esetben a releváns személyes adatokat „más személyes adatoktól elkülönítve kell tárolni és kezelni” (a személyes adatok védelméről szóló törvény 21. cikkének (3) bekezdése).
- (60) A személyes adatok védelméről szóló törvény 21. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó abban az esetben, ha az álnevesített adatokat statisztikai célból, tudományos kutatás vagy közérdekű archiválás céljából dolgozzák fel⁽⁸³⁾. A korlátozott adatmegőrzés elvének ebben az esetben is történő biztosítására a 2021-5. évi értesítés előírja az adatkezelők számára, hogy a személyes adatok védelméről szóló törvény 58-2. cikkével összhangban anonimizálják az adatokat, amennyiben azokat az adatkezelés konkrét céljának teljesítésekor nem semmisítették meg⁽⁸⁴⁾.

2.3.6. Adatbiztonság

- (61) A személyes adatokat olyan módon kell kezelni, amely biztosítja biztonságukat, többek között az illetéktelen vagy jogellenes kezelés elleni védelmüket, illetve az adatok véletlen elvesztése, megsemmisítése vagy károsodása elleni védelmüket. A gazdasági szereplőknek ebből a célból megfelelő technikai vagy szervezeti intézkedéseket kell hozniuk, hogy a személyes adatokat a lehetséges veszélyektől megvédjék. Ezeket az intézkedéseket a technika állásának, a kapcsolódó költségeknek, az adatkezelés jellegének, hatókörének, körülményeinek és céljainak, valamint az egyének jogait érintő kockázatoknak a figyelembevételével kell értékelni.
- (62) Hasonló biztonsági elvet rögzít a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (4) bekezdése, amely előírja az adatkezelők számára, hogy „a személyes adatok feldolgozási módszerei, típusai stb. szerint biztonságosan kezeljék a személyes adatokat, figyelembe véve az érintettek jogai sérelmének lehetőségét és a vonatkozó kockázatok súlyosságát”. Ezen túlmenően az adatkezelő „a személyes adatokat oly módon dolgozza fel, hogy minimalizálja az érintett magánélete sérelmének lehetőségét”, és ebben az összefüggésben törekszik arra, hogy a személyes adatokat lehetőség szerint névtelenül vagy álnevesített formában dolgozza fel (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (6) és (7) bekezdése).
- (63) Ezeket az általános követelményeket a személyes adatok védelméről szóló törvény 29. cikke dolgozza ki részletebben, amely szerint minden adatkezelő „olyan technikai, irányítási és fizikai intézkedéseket hoz, amelyek szükségesek az elnöki rendeletben előírt biztonság biztosításához annak érdekében, hogy a személyes adatok

⁽⁸⁰⁾ A 8. cikk (a végrehajtási rendelet 8-2 cikkével összefüggésben), 11. cikk (a végrehajtási rendelet 12. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben).

⁽⁸¹⁾ A személyes adatok megsemmisítésének módszereiről lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 16. cikkét. A személyes adatok védelméről szóló törvény 21. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy ez magában foglalja „a helyreállítás és az újbóli használhatóság megakadályozásához szükséges intézkedéseket”.

⁽⁸²⁾ E követelmények be nem tartása büntetőjogi szankciókhoz vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 73. cikkének (1-2) bekezdése). A személyes adatok védelméről szóló törvény 39-6. cikke további követelményt ír elő az informatikai és hírközlési szolgáltatók számára azon felhasználók személyes adatainak törlésére, akik legalább egy éve nem vettek igénybe a kínált informatikai és hírközlési szolgáltatásokat (kivéve, ha jogszabály további adatmegőrzést ír elő vagy az egyén kérésére történő tárolást). Az egyéves határidő lejártá előtt 30 nappal tájékoztatni kell az egyéneket az adataik tervezett törléséről (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-6. cikkének (2) bekezdése és a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 48-5. cikkének (3) bekezdése). Ha jogszabály további adatmegőrzést ír elő, a megőrzött adatokat a felhasználók egyéb információitól elkülönítve kell tárolni, és azok csak az említett jogszabálynak megfelelően használhatók fel vagy közölhetők (személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 48-5. cikkének (1)-(2) bekezdése).

⁽⁸³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 28-7 cikke.

⁽⁸⁴⁾ 2021-5. sz. értesítés (I. melléklet), 4. szakasz.

ne veszthessenek el, azokat ne tulajdonítsák el, ne közöljék, hamisítsák, változtassák meg és ne sérülhessenek”, mint például a belső irányítási terv létrehozása és a bejelentkezési nyilvántartások megőrzése stb. A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 30. cikkének (1) bekezdése ezeket az intézkedéseket a következőkre hivatkozással határozza meg: (1) a személyes adatok biztonságos kezelésére vonatkozó belső irányítási terv kidolgozása és végrehajtása, (2) hozzáférés-ellenőrzés és korlátozások, (3) a személyes adatok biztonságos tárolására és továbbítására szolgáló titkosítási technológia elfogadása, (4) bejelentkezési nyilvántartások (5) biztonsági programok és (6) fizikai intézkedések, például biztonságos tároló- vagy zárrendszer⁽⁸⁵⁾.

- (64) Emellett konkrét kötelezettségek vonatkoznak adatvédelmi incidens esetére (a személyes adatok védelméről szóló törvény 34. cikke, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 39. és 40. cikkével összefüggésben értelmezve)⁽⁸⁶⁾. Az adatkezelőnek különösen haladéktalanul értesítenie kell a károsult érintetteket az incidens részleteiről⁽⁸⁷⁾, beleértve az adatkezelő által hozott (kötelező) ellenintézkedésekre vonatkozó információkat, valamint azt, hogy az érintettek mit tehetnek a kár kockázatának minimalizálása érdekében (a személyes adatok védelméről szóló törvény 34. cikkének (1) és (2) bekezdése)⁽⁸⁸⁾. Ha az adatvédelmi incidens legalább 1 000 érintettet érint, az adatkezelőnek késedelem nélkül jelentenie kell az adatvédelmi incidenst és a megtett ellenintézkedéseket a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak és a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökségnek, amely technikai segítséget nyújthat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 34. cikkének (3) bekezdése, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 39. cikkével összefüggésben értelmezve). Az adatkezelők tartoznak helyállási kötelezettséggel az adatsértesítő eredő károktól, a polgári törvénykönyv szerződésen kívüli felelősségről szóló rendelkezéseinek megfelelően (lásd még a jogorvoslatról szóló 2.5. szakaszt)⁽⁸⁹⁾.
- (65) Biztonsági kötelezettségeinek teljesítése során az adatkezelőt egy adatvédelmi tisztviselőnek kell segítenie, akinek feladatai közé tartozik többek között egy belső ellenőrzési rendszer kiépítése „a személyes adatok közlésének, az azokkal való visszaélés és azok más célra történő felhasználásának megelőzése érdekében” (a személyes adatok védelméről szóló törvény 31. cikke (2) bekezdésének 4. pontja). Ezen túlmenően az adatkezelő köteles „megfelelő ellenőrzést és felügyeletet” gyakorolni a személyes adatokat kezelő személyzete felett, többek között az adatok biztonságos kezelése tekintetében; ez magában foglalja a munkavállalók szükséges képzését („oktatás”) (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28. cikkének (1) és (2) bekezdése). Végül a további feldolgozás esetében az adatkezelőnek követelményeket kell előírnia a „külső adatfeldolgozó” számára, többek között a személyes adatok biztonságos kezelése tekintetében („technikai és irányítási biztosítékok”), és felügyelnie kell azok ellenőrzések útján történő végrehajtását (a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (1) és (4) bekezdése, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 28. cikke (1) bekezdésének 3. és 4. pontjával és (6) bekezdésével összefüggésben értelmezve).

2.3.7. Átláthatóság

- (66) Az érintetteket tájékoztatni kell személyes adataik kezelésének főbb jellemzőiről.

⁽⁸⁵⁾ A személyes adatok informatikai és hírközlési szolgáltatók általi kezelése tekintetében a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-5. cikke kifejezetten előírja, hogy a felhasználók személyes adatait kezelő személyek számát a lehető legkisebbre kell korlátozni. Ezen túlmenően az informatikai és hírközlési szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a felhasználók személyes adatai ne kerüljenek nyilvánosságra az informatikai és hírközlési hálózaton keresztül (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-10. cikkének (1) bekezdése). A nyilvánosságra került információkat a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság kérésére törölni vagy zárolni kell (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-10. cikkének (2) bekezdése). Általánosabban megfogalmazva, az informatikai és hírközlési szolgáltatókra (és a felhasználók személyes adatait átvevő harmadik felekre) további biztonsági kötelezettségek vonatkoznak, amelyeket a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 48-2. cikke határoz meg, pl. belső irányítási terv kidolgozása és végrehajtása a biztonsági intézkedések tekintetében, a hozzáférés ellenőrzését biztosító intézkedések, titkosítás, rosszindulatú programok felderítésére szolgáló szoftverek használata stb.

⁽⁸⁶⁾ Emellett általános tilalom van érvényben a személyes adatok jogi felhatalmazás nélküli rongálására, megsemmisítésére, megváltoztatására, meghamisítására vagy kiszivárogtatására (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 59. cikkének 3. pontját).

⁽⁸⁷⁾ Az egyén értesítésére vonatkozó követelmény nem alkalmazandó, amennyiben az adatvédelmi incidens a statisztikai, tudományos kutatás vagy közérdekű archiválás céljából feldolgozott álnevesített adatok tekintetében merül fel (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-7. cikke, amely mentességet biztosít a személyes adatok védelméről szóló törvény 34. cikkének (1) bekezdése és 39-4. cikke alól). Az egyéni értesítés biztosítása az érintett adatkezelőtől megkövetelné, hogy az álnevesített adatkészletből azonosítsa az egyénet, amit a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-5. cikke kifejezetten tilt. Az adatvédelmi incidensek (a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak történő) bejelentésének általános követelménye azonban továbbra is alkalmazandó.

⁽⁸⁸⁾ Az értesítési követelményeket – beleértve annak időzítését és a „szakaszos” bejelentés lehetőségét – részletesebben a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 40. cikke határozza meg. Szigorúbb szabályok vonatkoznak azokra az informatikai és hírközlési szolgáltatókra, amelyeknek a személyes adatok elvesztéséről, ellopásáról vagy kiszivárogtatásáról való tudomásszerzést követő 24 órán belül értesíteniük kell az érintettet és a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságot (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-4. cikkének (1) bekezdése). Ennek az értesítésnek tartalmaznia kell a kiszivárgott személyes adatok részleteit, annak bekövetkezése időpontját, a felhasználó által hozható intézkedéseket, a szolgáltató által elfogadott válaszintézkedéseket, valamint azon szervezeti egység elérhetőségét, amelyhez a felhasználó kérdéseket intézhet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-4. cikke (1) bekezdésének 1-5. pontja). Indokolt esetben, pl. a felhasználó elérhetőségének hiányában más értesítési mód is alkalmazható, például az információ weboldalon való nyilvános hozzáférhetővé tételével (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-4. cikkének (1) bekezdése, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 48-4. cikkének (4) és azt követő cikkeivel összefüggésben értelmezve). Ebben az esetben a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságot tájékoztatni kell ennek okairól (a személyes adatok védelméről szóló törvény 34-4. cikkének (3) bekezdése).

⁽⁸⁹⁾ Lásd pl. a Legfelsőbb Bíróság 2011Da59834., 2011Da59858 és 2011Da59841 sz., 2012. december 26-i határozatait. Angol nyelvű összefoglaló itt érhető el: http://library.scourt.go.kr/SCLIB_data/decision/9-69%202012.12.26.2011Da59834.htm.

- (67) Ezt a koreai rendszer különböző módokon biztosítja. A személyes adatok védelméről szóló törvény a 4. cikkének 1. pontja (általában) és a személyes adatok védelméről szóló törvény 20. cikk (1) bekezdése szerinti tájékoztatáshoz való jogon (harmadik féltől gyűjtött személyes adatok tekintetében), valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikk szerinti hozzáférési jogon kívül a személyes adatok védelméről szóló törvény általános átláthatósági követelményt tartalmaz az adatkezelés céljára vonatkozóan (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése), valamint különleges átláthatósági követelményeket arra az esetre, ha az adatkezelés hozzájáruláson alapul (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikkének (2) bekezdése, 17. cikkének (2) bekezdése és 18. cikkének (3) bekezdése)⁽⁹⁰⁾. Ezenfelül a személyes adatok védelméről szóló törvény 20. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy egyes adatkezelők – akik esetében az adatkezelés meghalad bizonyos küszöbértékeket⁽⁹¹⁾ – azt az érintettet, akinek a személyes adatait harmadik féltől kapták meg, értesítsék az információforrásról, az adatkezelés céljáról és az érintett azon jogáról, hogy az adatkezelés felfüggesztését kérje, kivéve, ha az említett értesítés az elérhetőségi adatok hiánya miatt lehetetlennek bizonyul. Kivételek vonatkoznak a hatóságok birtokában lévő bizonyos személyesadat-állományokra, különösen a nemzetbiztonsági, más különösen fontos („súlyos”) nemzeti érdekből vagy bűnüldözési célból feldolgozott adatokat tartalmazó adatállományokra, vagy ha az értesítés valószínűleg veszélyezteti egy másik személy életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul kárt okoz egy másik személy vagyonában vagy egyéb érdekeiben, azonban csak akkor, ha a szóban forgó köz- vagy magánérdekek „nyilvánvalóan magasabb rendűek” az érintettek jogainál (a személyes adatok védelméről szóló törvény 20. cikkének (4) bekezdése). Ehhez a szóban forgó érdekek mérlegelésére van szükség.
- (68) Emellett a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy az adatkezelőknek nyilvánosságra kell hozniuk adatkezelési szabályzatukat (és a személyes adatok kezelésével kapcsolatos egyéb kérdéseket). Ezt a követelményt a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a törvény végrehajtási rendelete 31. cikkével összefüggésben értelmezett 30. cikke részletezi. E rendelkezések szerint a nyilvános adatkezelési szabályzatnak többek között tartalmaznia kell (1) a kezelt személyes adatok típusát, (2) az adatkezelés célját, (3) a megőrzési időszakot, (4) azt, hogy a személyes adatokat harmadik fél részére átadják-e⁽⁹²⁾, (5) a további adatfeldolgozást, (6) az érintett jogaira és azok gyakorlására vonatkozó információkat, valamint (7) a kapcsolattartási adatokat (beleértve az adatvédelmi tisztviselő vagy az adatvédelmi szabályok betartásának biztosításáért és a panaszkezelésért felelős belső szervezeti egység nevét). Az adatkezelési szabályzatot olyan módon kell nyilvánosságra hozni, hogy azt az érintettek „könnyen frissíthessék” (a személyes adatok védelméről szóló törvény 30. cikkének (2) bekezdése)⁽⁹³⁾, és folyamatosan frissíteni kell (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 31. cikkének (2) bekezdése).
- (69) A közzétételre további kötelezettség hárul különösen a következő információknak a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnál történő nyilvántartásba vételére: (1) a közzététel neve, (2) a személyesadat-állományok feldolgozásának jogalapjai és céljai, (3) a nyilvántartott személyes adatok részletei, (4) az adatkezelés módja, (5) a megőrzési időszak, (6) azon érintettek száma, akiknek a személyes adatait megőrzik, (7) az érintett kéréseit kezelő szervezeti egység, valamint 8. a személyes adatok szokásos vagy ismétlődő átadása esetén a személyes adatok címzettjei (a személyes adatok védelméről szóló törvény 32. cikkének (1) bekezdése)⁽⁹⁴⁾. A nyilvántartásba vett személyesadat-állományokat a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság nyilvánosságra hozza, és a közzétételre vonatkozó adatkezelési szabályzatukban is hivatkozniuk kell azokra (a személyes adatok védelméről szóló törvény 30. cikkének (1) bekezdése és 32. cikkének (4) bekezdése).
- (70) A 2021-5. évi értesítés (I. melléklet) 3. szakaszának i. és ii. pontja további átláthatósági követelményeket ír elő annak érdekében, hogy javuljon az átláthatóság azon uniós érintettek számára, akiknek személyes adatait e határozat alapján továbbítják Koreába. Először is, amikor a koreai adatkezelők e határozat alapján személyes adatokat kapnak az Unióból, indokolatlan késedelem nélkül (és minden esetben az adattovábbítástól számított egy hónapon belül) értesíteniük kell az érintetteket az információt átadó és átvevő szervezetek nevéről és elérhetőségéről, a továbbított személyes adatokról (vagy a személyes adatok kategóriáiról), a koreai adatkezelő általi adatgyűjtés céljáról, a megőrzési időszakról és a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében

⁽⁹⁰⁾ Különösen, abban az esetben, ha a személyes adatok feldolgozása az egyén hozzájárulásával történik, az adatkezelőnek tájékoztatnia kell az egyént az adatkezelés céljáról, a feldolgozandó adatok részleteiről, az adatok címzettjéről, a személyes adatok megőrzésének és felhasználásának időtartamáról, valamint arról, hogy az egyén jogosult a hozzájárulás megtagadására (és az ebből eredő hátrányokról).

⁽⁹¹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 15-2. cikkének (1) bekezdése szerint ez legalább 50 000 érintett különleges adatait, vagy legalább 1 millió érintett „szokásos” személyes adatait kezelő adatkezelőkre vonatkozik. A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 15-2. cikkének (2) bekezdése meghatározza a bejelentés módját és időzítését, a 15-2. cikk (3) bekezdése pedig bizonyos nyilvántartások vezetésének követelményét. Ezen túlmenően egyedi szabályok vonatkoznak az informatikai és hírközlési szolgáltatók bizonyos kategóriáira (az előző évben legalább 10 milliárd bevételt elérőkre, vagy azokra, amelyek az előző év végét megelőző három hónap során napi átlagban legalább egymillió felhasználó személyes adatait tárolták/kezelték), ezeknek rendszeresen tájékoztatniuk kell a felhasználókat személyes adataik felhasználási előzményeiről, kivéve, ha ez az elérhetőségi adatok hiánya miatt lehetetlennek bizonyul (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-8. cikke és a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 48-6. cikke).

⁽⁹²⁾ A koreai kormánytól kapott információk szerint ez maga után vonja azt a kötelezettséget, hogy a címzett(ek)et egyedileg fel kell tüntetni az adatkezelési szabályzatban.

⁽⁹³⁾ A további részleteket a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 31. cikkének (3) bekezdése határozza meg.

⁽⁹⁴⁾ A nyilvántartásba vételi kötelezettség nem vonatkozik a személyesadat-állományok bizonyos típusaira, például azokra, amelyek nemzetbiztonsággal, diplomáciai titkokkal, nyomozással, büntetőeljárással, büntetéssel, adózással kapcsolatos bűncselekmények nyomozásával vagy kizárólag belső munkaköri teljesítménnyel kapcsolatosak (a személyes adatok védelméről szóló törvény 32. cikkének (2) bekezdése).

rendelkezésre álló jogokról. Másodsor, az e határozat alapján az Unióból kapott személyes adatok harmadik felek részére történő átadásakor az érintetteket tájékoztatni kell többek között a címzettéről, az átadandó személyes adatokról vagy a személyes adatok kategóriáiról, arról az országról, ahová az adatokat továbbítják (adott esetben), valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében rendelkezésre álló jogokról⁽⁹⁵⁾. Ilyen módon az értesítés biztosítja, hogy az uniós egyének továbbra is tájékoztatást kapjanak az adataikat kezelő konkrét adatkezelőkről, és hogy gyakorolhassák jogait az érintett szervezetek irányában.

- (71) Az értesítés 3. szakaszának iii. pontja (I. melléklet) lehetővé tesz e további átláthatósági kötelezettségek alól bizonyos korlátozott körű és minősített kivételeket, amelyek lényegében egyenértékűek az (EU) 2016/679 rendeletben előírtakkal. Nincs szükség különösen az uniós érintettek értesítésére, (1) amennyiben és ameddig az értesítést bizonyos közérdekből korlátozni szükséges (például ha az adatokat nemzetbiztonsági célból vagy folyamatban lévő nyomozás céljából dolgozzák fel), amennyiben ezek a közérdekű célok nyilvánvalóan magasabb rendűek az érintett jogainál; (2) az érintett már rendelkezik az adatokkal; (3) amennyiben és ameddig az értesítés valószínűsíthetően veszélyezteti az egyén vagy más személy életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul kárt okoz egy másik személy vagyonában vagy egyéb érdekeiben, amennyiben ezek a jogok vagy érdekek nyilvánvalóan magasabb rendűek az érintett jogainál; vagy (4) amennyiben nem állnak rendelkezésre az érintettek elérhetőségei, vagy értesítésük aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne. Annak meghatározásakor, hogy lehetséges-e az érintettel való kapcsolatfelvétel, vagy hogy ez túlzott erőfeszítést igényel-e, figyelembe kell venni az uniós adatátadóval való együttműködés lehetőségét.
- (72) A (67) – (71) preambulumbekkezdésben foglalt szabályok ezért az átláthatóság tekintetében lényegében azonos szintű védelmet biztosítanak az (EU) 2016/679 rendeletben előírtakkal.

2.3.8. Az egyének jogai

- (73) Az érintetteknek rendelkezniük kell bizonyos jogokkal, amelyek érvényesíthetők az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szemben, különös tekintettel az adatokhoz való hozzáférés jogára, az adatkezelés elleni tiltakozásra, valamint az adatok helyesbítéséhez és törléséhez való jogra. Ugyanakkor az említett jogok korlátozás alá eshetnek, amennyiben ezek a korlátozások szükségesek és arányosak a közbiztonság vagy más fontos, általános közérdekű célok garantálása érdekében.
- (74) A személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdése szerint az adatkezelő garantálja az érintetteknek az említett törvény 4. cikkében felsorolt és 35–37., 39. és 39-2. cikkében részletesebben meghatározott jogait.
- (75) Először is az egyéneknek joguk van a tájékoztatáshoz és a hozzáféréshez. Ha az adatkezelő harmadik féltől gyűjtött személyes adatokat – mint az adatok Unióból való továbbításakor minden esetben – az érintettek általában jogosultak arra, hogy tájékoztatást kapjanak (1) a gyűjtött személyes adatok „forrásáról” (azaz az átadóról), (2) az adatkezelés céljáról és (3) arról, hogy az érintett kérheti az adatkezelés felfüggesztését (a személyes adatok védelméről szóló törvény 20. cikkének (1) bekezdése). Korlátozott kivételek érvényesülnek, nevezetesen, ha az említett értesítés valószínűleg veszélyezteti egy másik személy életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul kárt okoz egy másik személy vagyonában vagy egyéb érdekeiben, azonban csak akkor, ha a szóban forgó köz- vagy magánérdekek „kifejezetten magasabb rendűek” az érintett személyek jogainál (a személyes adatok védelméről szóló törvény 20. cikke (4) bekezdésének 2. pontja).
- (76) Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 41. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 35. cikke (1) és (3) bekezdése biztosítja az érintettek számára a személyes adataikhoz való hozzáférés jogát⁽⁹⁶⁾. A hozzáférési jog magában foglalja az adatkezelés megerősítését, a kezelt adatok típusára, az adatkezelés céljára, a megőrzési időszakra, valamint a harmadik félnek történő közzétételre vonatkozó információkat, valamint a kezelt személyes adatok másolatának kiadását (a személyes adatok védelméről szóló

⁽⁹⁵⁾ A 2021-5. sz. értesítés 3. szakaszának ii. pontja (I. melléklet).

⁽⁹⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelet 42. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 35. cikke (3) bekezdése szerint az adatkezelő „alapos okból” elhalaszthatja a hozzáférést (pl. ha több időre van szükség annak értékeléséhez, hogy a hozzáférés megadható-e), de erről az érintettet 10 napon belül értesítenie kell, és tájékoztatást kell adnia a határozat elleni fellebbezés módjáról; amint a halasztás oka megszűnik, biztosítani kell a hozzáférést.

törvény 4. cikkének 3. pontja, a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 41. cikkének (1) bekezdésével együttesen értelmezve)⁽⁹⁷⁾. A hozzáférés csak akkor korlátozható (részleges hozzáférés)⁽⁹⁸⁾ vagy tagadható meg, ha azt jogszabály írja elő⁽⁹⁹⁾, amennyiben az valószínűleg veszélyeztetné egy harmadik fél életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul kárt okozna egy másik személy vagyonaiban vagy egyéb érdekeiben (a személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (4) bekezdése)⁽¹⁰⁰⁾. Ez utóbbi azt jelenti, hogy egyensúlyba kell hozni egyrészt az egyén, másrészt más személyek alkotmányosan védett jogait és szabadságait. A hozzáférés korlátozása vagy megtagadása esetén az adatkezelőnek értesítenie kell az érintettet annak okairól és a határozat elleni fellebbezés módjáról (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 41. cikkének (5) bekezdése és 42. cikkének (2) bekezdése).

- (77) Másodszor, az érintettek jogosultak személyes adataik helyesbítésére vagy törlésére⁽¹⁰¹⁾, „más törvény kifejezett eltérő rendelkezésének hiányában” (a személyes adatok védelméről szóló törvény 36. cikkének (1) és (2) bekezdése)⁽¹⁰²⁾. Az adatkezelő a kérelem kézhezvételét követően haladéktalanul kivizsgálja az ügyet, megteszi a szükséges intézkedéseket⁽¹⁰³⁾, és erről 10 napon belül értesíti az érintettet; amennyiben a kérelemnek nem lehet helyt adni, ez az értesítési kötelezettség kiterjed az elutasítás okaira és a jogorvoslat módjára (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 43. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 36. cikkének (4) bekezdését)⁽¹⁰⁴⁾.
- (78) Végezetül az érintettek jogosultak arra, hogy haladéktalanul felfüggeszék személyes adataik feldolgozását⁽¹⁰⁵⁾, kivéve, ha a felsorolt kivételek egyike érvényesül (a személyes adatok védelméről szóló törvény 37. cikkének (1) és (2) bekezdése)⁽¹⁰⁶⁾. Az adatkezelő elutasíthatja a kérelmet, (1) ha azt jogszabály kifejezetten engedélyezi vagy a jogi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges (elengedhetetlen), (2) ha a felfüggesztés valószínűleg veszélyeztetné egy harmadik fél életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul kárt okozna egy másik személy vagyonaiban vagy egyéb érdekeiben, (3) ha egy közintézmény számára lehetetlen lenne a jogszabályban előírt feladatának ellátása az adatkezelés nélkül, vagy (4) ha az érintett nem mondja fel kifejezetten az adatkezelővel kötött szerződését annak ellenére, hogy az az adatkezelés nélkül teljesíthetetlen lenne. Ebben az esetben az adatkezelőnek haladéktalanul értesítenie kell az érintettet az elutasítás okairól és jogorvoslati lehetőségeiről (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 44. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 37. cikke (2) bekezdése). A személyes adatok védelméről szóló törvény 37. cikkének (4) bekezdése szerint az adatkezelőnek a felfüggesztés iránti kérelem teljesítésekor késedelem nélkül „meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, beleértve a vonatkozó személyes adatok megsemmisítését is”⁽¹⁰⁷⁾.
- (79) A felfüggesztéshez való jog akkor is fennáll, ha a személyes adatokat közvetlen üzletszerzési célra, azaz áruk vagy szolgáltatások népszerűsítéséhez vagy azok megvásárlására felhíváshoz használják fel. Ezenkívül az ilyen további feldolgozáshoz általában az érintett kifejezett (további) hozzájárulása szükséges (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikke (1) bekezdésének 1. pontját, a 17. cikk (2) bekezdésének 1. pontját)⁽¹⁰⁸⁾. E hozzájárulás megkérdésekor az adatkezelőnek „kifejezetten felismerhető módon” kell tájékoztatnia az érintettet

⁽⁹⁷⁾ A közintézmények által kezelt személyes adatokhoz való hozzáférés megszerezhető közvetlenül az intézménytől vagy közvetetten a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz benyújtott kérelem útján is, amely haladéktalanul továbbítja a kérelmet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (2) bekezdése és a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 41. cikkének (3) bekezdése).

⁽⁹⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 42. cikkének (1) bekezdése szerint az adatkezelő köteles részleges hozzáférést biztosítani, ha az adatok legalább egy részére nem vonatkoznak a megtagadás indokai.

⁽⁹⁹⁾ Az említett jogszabályoknak pedig tiszteletben kell tartaniuk a magánélethez és az adatvédelemhez való alapvető jogot, valamint a szükségesség és arányosság koreai alkotmányban lefektetett elvét.

⁽¹⁰⁰⁾ Ezen túlmenően a közintézmények megtagadhatják a hozzáférést, ha az súlyos nehézségeket okozna bizonyos feladatok ellátásában, ideértve a folyamatban lévő ellenőrzéseket vagy az adók kivetését, beszédését vagy visszafizetését (a személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (4) bekezdése).

⁽¹⁰¹⁾ Ebben az esetben az adatkezelőnek intézkedéseket kell hoznia a személyes adatok visszanyerésének megakadályozására, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 36. cikkének (3) bekezdését.

⁽¹⁰²⁾ Az említett törvénynek meg kell felelnie az Alkotmány azon követelményeinek, hogy valamely alapvető jog csak akkor korlátozható, ha a nemzetbiztonság vagy a közrend fenntartása érdekében szükséges, és nem érintheti a szabadság vagy a jog lényegét (az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹⁰³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 43. cikkének (2) bekezdése különleges eljárást ír elő arra az esetre, ha az adatkezelő egy másik adatkezelő által átadott személyesadat-állományokat kezel.

⁽¹⁰⁴⁾ A személyes adatok helyesbítéséhez vagy törléséhez szükséges intézkedések meghozatalának elmaradása, valamint ezen információk folyamatos felhasználása vagy harmadik fél részére történő átadása büntetőjogi szankciókkal járhat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 73. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹⁰⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 44. cikkének (2) bekezdése szerint az adatkezelő a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül tájékoztatja az érintettet az adatkezelés szabályszerű felfüggesztéséről.

⁽¹⁰⁶⁾ A közintézmények tekintetében az adatkezelés felfüggesztéséhez való jog a nyilvántartásba vett személyesadat-állományokban szereplő információk tekintetében gyakorolható (a személyes adatok védelméről szóló törvény 32. cikkével összefüggésben értelmezett 37. cikke). A nyilvántartásba vétel korlátozott számú esetben nem kötelező, pl. amikor a személyesadat-állományok nemzetbiztonsággal, nyomozással, diplomáciai kapcsolatokkal stb. kapcsolatosak (a személyes adatok védelméről szóló törvény 32. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹⁰⁷⁾ Az adatkezelés felfüggesztésének elmaradása büntetőjogi szankciókhoz vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 73. cikkének (3) bekezdése).

⁽¹⁰⁸⁾ A vitarendezési bizottság (lásd a (133) preambulumbekendést) számos olyan ügygel foglalkozott, amikor magánszemélyek az adataik közvetlen üzletszerzési célú, hozzájárulásuk nélküli felhasználását kifogásolták, amelynek eredménye például a kártérítés fizetése és a személyes adatok érintett adatkezelő általi törlése (lásd pl. a vitarendezési bizottság 20R10-024(2020.11.18), 20R08-015(2020.8.28), 20R07-031(2020.9.1) határozatát).

az adatok közvetlen üzletszerzési célú felhasználásáról – azaz arról, hogy kapcsolatba lehet lépni vele áruk vagy szolgáltatások reklámozása vagy azok megvásárlására való felhívás érdekében – (a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikke (2) bekezdése 1. pontjával összefüggésben értelmezett 22. cikkének (2) és (4) bekezdése).

- (80) Az egyén jogai gyakorlásának megkönnyítése érdekében az adatkezelőnek külön eljárásokat kell kidolgoznia, és azokat nyilvánosan be kell jelentenie (a személyes adatok védelméről szóló törvény 38. cikkének (4) bekezdése) ⁽¹⁰⁹⁾. Ez magában foglalja a kérelem elutasításával szembeni kifogásolási eljárásokat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 38. cikkének (5) bekezdése). Az adatkezelőnek biztosítania kell, hogy a jogok gyakorlására vonatkozó eljárás „érintettbarát” legyen, és ne legyen megterhelőbb a személyes adatok gyűjtésére vonatkozó eljárásnál; Ez magában foglalja azt a kötelezettséget is, hogy honlapján tájékoztatást kell nyújtania az eljárásról (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 41. cikkének (2) bekezdése, 43. cikkének (1) bekezdése és 44. cikkének (1) bekezdése) ⁽¹¹⁰⁾. A magánszemélyek felhatalmazhatják a képviselőt ilyen kérelem benyújtására (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 45. cikkével összefüggésben értelmezett 38. cikkének (1) bekezdése). Bár az adatkezelő jogosult díjat kivetni (és a személyes adatok másolatának postai úton történő megküldésére irányuló kérelem esetén), az összeget „a kérelem feldolgozásához szükséges tényleges költségeken belül” kell meghatározni; Nem vehető ki díj (vagy postaköltség) abban az esetben, ha az adatkezelő adott okot a kérelemre (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 47. cikkével összefüggésben értelmezett 38. cikkének (3) bekezdése).
- (81) Az uniós jogtól eltérően a személyes adatok védelméről szóló törvény és végrehajtási rendelete nem tartalmaz kifejezetten az érintettet érintő és kizárólag a személyes adatok automatizált kezelésén alapuló döntésekkel foglalkozó általános rendelkezéseket. Mindazonáltal az Európai Unióban gyűjtött személyes adatok vonatkozásában az automatizált kezelésen alapuló minden döntést általában az (érintettel közvetlen kapcsolatban álló) uniós adatkezelő fog meghozni, és így az (EU) 2016/679 rendelet hatálya alá tartozik ⁽¹¹¹⁾. Idetartoznak olyan adattovábbítási forgatókönyvek, amelyek szerint az adatkezelést külföldi (például koreai) gazdasági szereplő végzi, aki az uniós adatkezelő megbízottjaként (adatfeldolgozóként) jár el (vagy további feldolgozóként azon uniós adatfeldolgozó nevében, amely az adatokat az azokat összegyűjtő uniós adatkezelőtől megkapta), és amely azután ennek alapján hozza meg a döntést. Ezért az a tény, hogy a személyes adatok védelméről szóló törvény nem tartalmaz az automatizált döntéshozatalra vonatkozó különleges szabályokat, valószínűleg nem érinti az e határozat értelmében továbbított személyes adatok védelmének szintjét.
- (82) Kivételként nem alkalmazandók a megkeresések átláthatóságára (20. cikk) és az egyéni jogokra (35-37. cikk), valamint az informatikai és hírközlési szolgáltatókra vonatkozó egyedi bejelentési kötelezettségre (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-8. cikke) vonatkozó rendelkezések az álnevesített adatokra, amennyiben azokat statisztikai, tudományos kutatási vagy közérdekű archiválás céljából dolgozzák fel (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-7. cikke) ⁽¹¹²⁾. Az (EU) 2016/679 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése (az (57) preambulumbeközdéssel összefüggésben) szerinti megközelítéssel összhangban ezt az indokolja, hogy az átláthatóság biztosítása vagy az egyén jogainak biztosítása érdekében az adatkezelőnek meg kell állapítania, hogy kapcsolódnak-e adatok a kérelmező magánszemélyhez (és ha igen, melyek), amit a személyes adatok védelméről szóló törvény kifejezetten tilt (a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-5. cikkének (1) bekezdése). Továbbá, amennyiben az ilyen újbóli azonosítás a teljes (álnevesített) adatkészlet álnevesítésének feloldását vonja maga után, ez az összes többi érintett személyes adatait fokozott kockázatnak teszi ki. Míg az (EU) 2016/679 rendelet olyan helyzetekre utal, amelyekben gyakorlatilag lehetetlen újbóli azonosítást végezni, a személyes adatok védelméről szóló törvény szigorúbb megközelítést alkalmaz azáltal, hogy kifejezetten tiltja az újbóli azonosítást minden olyan helyzetben, amikor álnevesített adatokat kezelnek.
- (83) A (74)–(82) preambulumbeközdésben ismertetett koreai rendszer ezért olyan szabályokat tartalmaz az érintettek jogaira vonatkozóan, amelyek az (EU) 2016/679 rendelet által biztosítottal lényegében egyenértékű védelmi szintet biztosítanak.

⁽¹⁰⁹⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 30. cikke (1) bekezdésének 5. pontját az adatvédelmi szabályzatról, amelynek többek között tájékoztatást kell tartalmaznia az egyén rendelkezésére álló jogokról és azok gyakorlásának módjáról.

⁽¹¹⁰⁾ Lásd még az informatikai és hírközlési szolgáltatók tekintetében a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-7. cikkének (2) bekezdését.

⁽¹¹¹⁾ Ezzel szemben abban a kivételes esetben, amikor a koreai gazdasági szereplő közvetlen kapcsolatban van az uniós érintettel, ez általában annak a következménye, hogy uniós személyekre összpontosít áruk vagy szolgáltatások felkínálásával, vagy viselkedésük nyomán követésével. E forgatókönyv szerint maga a koreai gazdasági szereplő az (EU) 2016/679 rendelet hatálya alá fog tartozni (a 3. cikk (2) bekezdése, és így közvetlenül meg kell felelnie az uniós adatvédelmi jogoknak).

⁽¹¹²⁾ Lásd még a 2021-5. sz. értesítést, amely megerősíti, hogy a személyes adatok védelméről szóló törvény III. szakasza (beleértve a 28-7. cikket is) csak akkor alkalmazandó, ha az álnevesített adatokat tudományos kutatás, statisztika vagy közérdekű archiválás céljából dolgozzák fel, lásd e határozat I. mellékletének 4. szakaszát.

2.3.9. Adattovábbítás harmadik fél részére

- (84) Az Európai Unióból a koreai adatkezelőknek vagy adatfeldolgozóknak továbbított személyes adatok védelmi szintjét nem veszélyeztetheti az említett adatok Koreai Köztársaságon kívüli harmadik országokban található adatátvevők részére történő újbóli továbbítása.
- (85) Az ilyen „újbóli adattovábbítások” a koreai adatkezelő szempontjából a Koreai Köztársaságból származó nemzetközi adattovábbításnak minősülnek. E tekintetben a személyes adatok védelméről szóló törvény különbséget tesz a személyes adatok külső adatfeldolgozó (azaz adatfeldolgozó) és harmadik felek részére történő átadása között ⁽¹¹³⁾.
- (86) Először is, ha a személyes adatok feldolgozását harmadik országban található szervezethez szervezik ki, a koreai adatkezelőnek biztosítania kell a személyes adatok védelméről szóló törvény kiszervezésre vonatkozó rendelkezéseinek való megfelelést (a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikke). Ez magában foglalja egy jogilag kötelező erejű eszköz rendszeresítését, amely többek között a külső adatfeldolgozó általi adatkezelést a kiszervezett munka céljára korlátozza, technikai és irányítási biztosítékokat ír elő, és korlátozza a további adatfeldolgozást (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (1) bekezdését); valamint a kiszervezett munkával kapcsolatos információk közzétételét. Emellett az adatkezelő köteles „kioktatni” a külső adatfeldolgozót a szükséges biztonsági intézkedésekről, és felügyeli – többek között ellenőrzések révén – az adatkezelőt a személyes adatok védelméről szóló törvény szerint terhelő valamennyi kötelezettségnek ⁽¹¹⁴⁾, valamint a külső adatfeldolgozási szerződésnek való megfelelés tekintetében.
- (87) Ha a külső adatfeldolgozó a személyes adatoknak a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértésével történő feldolgozása révén kárt okoz, ezt helytállási kötelezettség szempontjából az adatkezelőnek kell betudni, hasonlóan a munkavállaló esetéhez (a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (6) bekezdése). A koreai adatkezelő ezért továbbra is felelős a külső adatfeldolgozónak átadott adatokért, az biztosítania kell, hogy a külföldi adatfeldolgozó az információkat a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel összhangban dolgozza fel. Ha a külső adatfeldolgozó a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértésével dolgozza fel az adatokat, a koreai adatkezelő felelősségre vonható azért, hogy nem teljesítette a személyes adatok védelméről szóló törvénynek való megfelelés biztosítására vonatkozó kötelezettségét, például a külső adatfeldolgozó felügyelete révén. A külső adatfeldolgozási szerződésben foglalt biztosítékok és a koreai adatkezelőnek a kiszervezett tevékenységekért viselt felelőssége biztosítja a védelem folytonosságát, amennyiben a személyes adatok kezelését egy Koreán kívüli szervezethez szervezik ki.
- (88) Másodszor, a koreai adatkezelők a Koreán kívüli harmadik fél számára is átadhatnak személyes adatokat. Míg a személyes adatok védelméről szóló törvény számos olyan jogalapot tartalmaz, amelyek általában lehetővé teszik a harmadik felek számára történő átadást, ha a harmadik fél Koreán kívül található, az adatkezelőnek főszabály szerint ⁽¹¹⁵⁾ be kell szereznie az érintett hozzájárulását ⁽¹¹⁶⁾, miután tájékoztatta az érintettet (1) a személyes adatok típusáról, (2) a személyes adatok címzettjeiről, (3) a továbbítás céljáról a címzett által végzett adatkezelés szempontjából, (4) a címzett általi adatkezelés megőrzési időszakáról, valamint (5) arról a tényről, hogy az érintett megtagadhatja hozzájárulását (a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkének (2) bekezdése). A 2021-5. sz. érsítés átláthatóságról szóló szakaszában (lásd a (70) preambulumbekkezdésben) az egyéneket tájékoztatni kell arról, hogy az adataikat mely harmadik országnak adják át. Ez biztosítja, hogy az uniós érintettek teljes körű tájékoztatáson alapuló döntést hozhassanak arról, hogy hozzájárulnak-e valamely tengerentúli átadáshoz. Ezenkívül az adatkezelő nem köthet a harmadik fél címmel a személyes adatok védelméről szóló törvénybe ütköző szerződést, ami azt jelenti, hogy a szerződés nem tartalmazhat olyan kötelezettségeket, amelyek ellentmondanak a személyes adatok védelméről szóló törvény által az adatkezelővel szemben támasztott követelményeknek ⁽¹¹⁷⁾.

⁽¹¹³⁾ Az informatikai és hírközlési szolgáltatókra egyedi szabályok vonatkoznak. A személyes adatok védelméről szóló törvény 39-12. cikke értelmében az informatikai és hírközlési szolgáltatóknak főszabály szerint személyes adatok tengeren túli továbbításához be kell szerezniük a felhasználó hozzájárulását. Abban az esetben, ha a személyes adatokat az adatkezelési műveletek – többek között tárolás céljából történő – kiszervezésének részeként továbbítják, nincs szükség hozzájárulásra, ha az érintett egyéneket közvetlenül vagy nyilvános értesítés útján olyan módon tájékoztatták, amely lehetővé teszi 1) a továbbítandó adatok részleteihez való egyszerű hozzáférést, 2) az országról, ahová az információt továbbítják (valamint a továbbítás dátumát és módját), (3) a címzett nevével és (4) a címzett általi felhasználás és megőrzés céljáról (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-12. cikkének (3) bekezdése). Ezenkívül ebben az esetben a kiszervezésre vonatkozó általános követelmények érvényesülnek. Minden adattovábbítás esetében külön biztosítékokat kell bevezetni a biztonság, a panaszok és jogviták kezelése, valamint a felhasználók adatainak védelméhez szükséges egyéb intézkedések tekintetében (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 48-10. cikke).

⁽¹¹⁴⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (7) bekezdését, amely szerint a 15-25., 27-31., 33-38. és 50. cikk értelemszerűen alkalmazandó az adatfeldolgozóra.

⁽¹¹⁵⁾ Amennyiben az informatikai és hírközlési szolgáltatók harmadik félnek adják a felhasználók személyes adatait, ehhez minden esetben a felhasználó hozzájárulására van szükség (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-12. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹¹⁶⁾ Amint azt az 51. lábjegyzet részletesebben kifejti, ahhoz, hogy a hozzájárulás érvényességéhez annak önkéntesnek, tájékozottnak és konkrétan kell lennie.

⁽¹¹⁷⁾ Lásd még az informatikai és hírközlési szolgáltatók tekintetében a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-12. cikkének (1) bekezdését.

- (89) Személyes adatok harmadik fél (tengerentúli személyek) részére az egyén hozzájárulása nélkül is továbbíthatók, amennyiben a közzététel célja továbbra is „az adatgyűjtés eredeti céljához észszerűen kapcsolódó alkalmazási körön belül” marad (a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkének (4) bekezdése, lásd a (36) preambulumbekendést). Annak eldöntésekor azonban, hogy a személyes adatokat „kapcsolódó” célból közlik-e (vagy sem), az adatkezelőnek figyelembe kell vennie, hogy az adatközlés hátrányosan érinti-e az egyént, és meghozták-e a szükséges biztonsági intézkedéseket (például titkosítást). Tekintettel arra, hogy a személyes adatok továbbításának helye szerinti harmadik ország nem feltétlenül kínál a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében biztosítottakhoz hasonló védelmet, a 2021-5. évi értesítés 2. szakasza elismeri, hogy ilyen hátrányok merülhetnek fel, és csak akkor kerülhetnek el, ha a koreai adatkezelő és a tengerentúli címzett jogilag kötelező erejű eszköz (például szerződés) révén a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel egyenértékű védelmi szintet biztosít, többek között az érintettek jogainak tekintetében is.
- (90) Különös szabályok vonatkoznak a „célon túli” adatközlésre, azaz a harmadik fél részére új (nem kapcsolódó) célból történő adattovábbításra, amelyre csak a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdésében foglalt okok egyike alapján kerülhet sor, a (39) preambulumbekendésben leírtak szerint. Ugyanakkor még e feltételek mellett is kizárt a harmadik fél részére történő átadás, ha az valószínűleg „tisztességtelenül sérti” az érintett vagy egy harmadik fél érdekeit, ami az érdekek mérlegelését teszi szükségessé. Ezen túlmenően a személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (5) bekezdése értelmében az adatkezelőnek további biztosítékokat kell alkalmaznia, amelyek közé tartozhat a harmadik fél felkérése az adatkezelés céljának és módjának korlátozására vagy konkrét biztonsági intézkedések bevezetésére. Mivel a személyes adatok továbbításának helye szerinti harmadik ország nem feltétlenül kínál a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében biztosítottakhoz hasonló védelmet, a 2021-5. évi értesítés 2. szakasza elismeri, hogy az egyén vagy egy harmadik fél érdekeinek ilyen „méltánytalan sérelme” felmerülhet, és csak akkor kerülhető el, ha a koreai adatkezelő és a tengerentúli címzett jogilag kötelező erejű eszköz (például szerződés) révén a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel egyenértékű védelmi szintet biztosít, többek között az érintettek jogai tekintetében is.
- (91) A (86) – (90) preambulumbekendésben foglalt szabályok tehát biztosítják a védelem folytonosságát a személyes adatoknak a Koreai Köztársaságból történő, az (EU) 2016/679 rendeletben foglaltakkal lényegében egyenértékű módon (külső adatfeldolgozó vagy harmadik fél részére) történő továbbításakor.

2.3.10. Elszámoltathatóság

- (92) Az elszámoltathatóság elve értelmében az adatkezelőknek megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseket kell hozniuk, hogy hatékonyan feleljenek meg adatvédelmi kötelezettségeiknek, és bizonyítani tudják ezt a megfelelést, különösen az illetékes felügyeleti hatóság felé.
- (93) A személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (6) és (8) bekezdése szerint az adatkezelőnek a személyes adatokat „az érintett magánélete sérelmének lehetőségét a lehető legkisebbre korlátozó módon” kell kezelnie, és törekednie kell arra, hogy megnyerje az érintett bizalmát azzal, hogy tiszteletben tartja és teljesíti a személyes adatok védelméről szóló törvényben és más kapcsolódó törvényben előírt kötelezettségeket és feladatokat. Ez magában foglalja egy belső irányítási terv létrehozását (a személyes adatok védelméről szóló törvény 29. cikke), valamint a személyzet megfelelő képzését és felügyeletét (az IPA 28. cikke).
- (94) Az elszámoltathatóság biztosítása érdekében a személyes adatok védelméről szóló törvény 31. cikke a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 32. cikkével összefüggésben arra kötelezi az adatkezelőket, hogy jelöljenek ki egy adatvédelmi tisztviselőt, aki „átfogóan felel a személyes adatok kezeléséért”. Az adatvédelmi tisztviselő feladata különösen a következő feladatok ellátása: (1) a személyes adatok védelmére vonatkozó terv kidolgozása és végrehajtása, valamint az adatvédelmi szabályzat kidolgozása, (2) rendszeres felmérések végzése a személyes adatok feldolgozásának állapotáról és gyakorlatáról a hiányosságok javítása érdekében, (3) panaszkezelés és kárpótlás, (4) belső ellenőrzési rendszer létrehozása a személyes adatok közlésének, az azokkal való visszaélés és azok más célra történő felhasználás megelőzése érdekében, (5) oktatási program előkészítése és végrehajtása, (6) a személyes adat-állományok védelme, ellenőrzése és kezelése, valamint (7) a személyes adatok megsemmisítése az adatkezelés céljának elérése vagy a megőrzési időszak lejártá után. E feladatok ellátása során az adatvédelmi tisztviselő ellenőrizheti a személyes adatok feldolgozása és a kapcsolódó rendszerek állapotát, és erről tájékoztatást kérhet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 31. cikkének (3) bekezdése). Ha az adatvédelmi tisztviselő tudomására jut a személyes adatok védelméről szóló törvény vagy más vonatkozó adatvédelmi szabályzat sérelme, haladéktalanul korrekciós intézkedéseket hoz, és szükség esetén értesíti az adatkezelő vezetőségét („vezető”) ezekről az intézkedésekről (a személyes adatok védelméről szóló törvény 31. cikkének (4) bekezdése). A személyes adatok védelméről szóló törvény 31. cikkének (5) bekezdése szerint az adatvédelmi tisztviselőt e feladatok ellátása miatt nem érheti indokolatlan hátrány.

- (95) Emellett az adatkezelőknek proaktívan törekedniük kell arra, hogy adatvédelmi hatásvizsgálatot folytassanak le abban az esetben, ha a személyes adat-állományok kezelése adatvédelmi kockázattal jár (a személyes adatok védelméről szóló törvény 33. cikkének (8) bekezdése). Az érintettek jogait érintő kockázat mértékének értékelése során lényegesek lesznek – a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 35., 36. és 38. cikkével összefüggésben értelmezett 33. cikke (1) és (2) bekezdése alapján – olyan tényezők, mint a kezelt adatok típusa és jellege (különösen hogy különleges adatnak minősülnek-e), terjedelmük, megőrzési időszakuk és az adatsértések valószínűsége. Az adatvédelmi hatásvizsgálat célja az adatvédelmi kockázati tényezők, valamint a biztonsági és egyéb ellenintézkedések elemzésének biztosítása, valamint a javításra szoruló kérdések jelzése (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelete 38. cikkével összefüggésben értelmezett 33. cikke (1) bekezdését).
- (96) A közintézmények kötelesek hatásvizsgálatot végezni bizonyos olyan személyes adat-állományok feldolgozásakor, amelyek nagyobb kockázatot jelentenek a magánélet esetleges sérelme szempontjából (a személyes adatok védelméről szóló törvény 33. cikkének (1) bekezdése). A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 35. cikkével összhangban ez a helyzet áll fenn többek között a legalább 50 000 érintettre vonatkozó különleges adatokat tartalmazó adatállományok esetében, amelyeket más adatállományokkal egyeztetnek, és amelyek legalább 500 000 érintettre vonatkozó adatokat tartalmaznak, vagy amelyek legalább egymillió érintettre vonatkozó adatokat tartalmaznak. A közintézmények által végzett hatásvizsgálat eredményét közölni kell a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottsággal (a személyes adatok védelméről szóló törvény 33. cikkének (1) bekezdése), amely véleményt nyilváníthat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 33. cikkének (3) bekezdése).
- (97) Végezetül a személyes adatok védelméről szóló törvény 13. cikke előírja, hogy a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság meghatározza az adatkezelők „önszabályozó adatvédelmi tevékenységeinek” előmozdításához és támogatásához szükséges szabályzatokat, többek között az adatvédelmi oktatás, az adatvédelemmel foglalkozó szervezetek népszerűsítése és támogatása, valamint az adatkezelők önszabályozási szabályok létrehozásában és végrehajtásában való támogatása révén. Ezenkívül be kell vezetnie és elő kell segítenie az ePRIVACY védjegyrendszert. E tekintetben a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelet 32-2. cikkével összefüggésben értelmezett 34-2–34-8. cikke lehetővé teszi annak igazolását, hogy az adatkezelő személyes adat-kezelési és -védelmi rendszere(i) megfelel(nek) a személyes adatok védelméről szóló törvény követelményeinek. E szabályok szerint (3 évre) tanúsítvány⁽¹¹⁸⁾ adható, ha az adatkezelő megfelel a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság által meghatározott tanúsítási kritériumoknak, ideértve a személyes adatok védelmét szolgáló irányítási, technikai és fizikai biztosítékok létrehozását is⁽¹¹⁹⁾. A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságnak évente legalább egyszer meg kell vizsgálnia a tanúsítás szempontjából releváns adatkezelői rendszereket eredményességük fenntartása érdekében, ami a tanúsítvány visszavonásához vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelet 34-5. cikkével összefüggésben értelmezett 32. cikke (4) bekezdése); ún. „utánkövetés irányítása”).
- (98) A koreai keret ezért oly módon hajtja végre az elszámoltathatóság elvét, amely lényegében az (EU) 2016/679 rendelet által biztosítottal egyenértékű védelmi szintet biztosít, többek között azáltal, hogy különböző mechanizmusokat ír elő a személyes adatok védelméről szóló törvénynek való megfelelés biztosítására és igazolására.
- 2.3.11. *A személyes adatnak minősülő hitelinformációk feldolgozására vonatkozó különös szabályok*
- (99) A (13) preambulumbekkezdésben leírtak szerint a hitelinformációkról szóló törvény egyedi szabályokat állapít meg a személyes adatnak minősülő hitelinformációk kereskedelmi szolgáltatók általi kezelésére vonatkozóan. A hitelinformációk feldolgozása során ezért a kereskedelmi szolgáltatóknak a személyes adatok védelméről szóló törvény általános követelményeinek kell megfelelniük, amennyiben a hitelinformációkról szóló törvény konkrét szabályokat nem tartalmaz. Ez a helyzet például akkor, amikor magánszemélyekkel folytatott kereskedelmi ügyletek keretében hitelkártyával vagy bankszámlával kapcsolatos információkat dolgoznak fel. A (személyes adatnak minősülő és nem minősülő) hitelinformációk feldolgozására vonatkozó ágazati jogszabályként a hitelinformációkról szóló törvény nemcsak konkrét adatvédelmi biztosítékokat ír elő (például az átláthatóság és a biztonság tekintetében), hanem általánosabban szabályozza azokat a konkrét körülményeket is, amelyek között a személyes adatnak minősülő hitelinformációk kezelhetők. Ez különösen a felhasználásra, a harmadik fél részére történő adatszolgáltatásra és az említett adatok megőrzésére vonatkozó részletes követelményekben tükröződik.
- (100) A személyes adatok védelméről szóló törvényhez hasonlóan a hitelinformációkról szóló törvény is tükrözi a jogszerűség és az arányosság elvét. Először is, a hitelinformációkról szóló törvény 15. cikkének (1) bekezdése általános követelményként a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1)–(2) bekezdésével összhangban csak észszerű és méltányos módon és a meghatározott cél eléréséhez szükséges legkisebb mértékben teszi lehetővé a személyes adatnak minősülő hitelinformációk gyűjtését. Másodszor, a hitelinformációkról szóló törvény kifejezetten szabályozza a személyes adatnak minősülő hitelinformációk feldolgozásának jogszerűségét azáltal, hogy azok gyűjtését, felhasználását és harmadik személy részére történő átadását korlátozza, és általában e feldolgozási tevékenységeket az érintett személy hozzájárulásának feltételéhez köti.

⁽¹¹⁸⁾ Ezen túlmenően, ha az adatkezelő üzleti tevékenysége során hivatkozni kíván a tanúsításra vagy népszerűsíteni kívánja azt, használhatja a személyes adatok védelmét szolgáló, a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság által létrehozott védjegyet. Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 34-7. cikkét.

⁽¹¹⁹⁾ 2018 novembere óta kidolgozásra került a személyes adatok és az információbiztonság irányítási rendszere (ISMS-P), amely tanúsítja, hogy az adatkezelők átfogó irányítási rendszert működtetnek.

- (101) A személyes adatnak minősülő hitelinformációkat a személyes adatok védelméről szóló törvény által megadott jogalapok valamelyike vagy a hitelinformációkról szóló törvényben meghatározott konkrét jogalapok alapján lehet gyűjteni. Mivel az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikke feltételezi, hogy az uniós adatkezelő vagy -feldolgozó továbbítja a személyes adatokat, de nem terjed ki a koreai adatkezelő általi közvetlen adatgyűjtésre (például az egyéntől vagy egy honlapról történő adatgyűjtésre), e határozat szempontjából csak a hozzájárulás és a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében rendelkezésre álló jogalapok relevánsak. Ezen jogalapok közé tartoznak különösen az olyan esetek, amikor az adattovábbítás az egyénnel kötött szerződés teljesítéséhez vagy a koreai adatkezelő jogos érdekeihez szükséges (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15. cikke (1) bekezdésének 4. és 6. pontja) ⁽¹²⁰⁾.
- (102) Az adatgyűjtést követően a személyes adatnak minősülő hitelinformációk felhasználhatók (1) arra az eredeti célra, amelyre az egyén (közvetlenül) átadta azokat ⁽¹²¹⁾; (2) a gyűjtés eredeti céljával összeegyeztethető célra ⁽¹²²⁾; (3) annak meghatározására, hogy létrejön-e vagy fennmarad-e az egyén által kért kereskedelmi kapcsolat ⁽¹²³⁾; (4) statisztika, közérdekű kutatás és archiválás céljából ⁽¹²⁴⁾, amennyiben az adatok álnevesítettek ⁽¹²⁵⁾; (5) ha további hozzájárulást kapnak, vagy (6) jogszabálynak megfelelően.
- (103) Amennyiben egy kereskedelmi szolgáltató a személyes adatnak minősülő hitelinformációkat harmadik fél tudomására szándékozik hozni, be kell szereznie az egyén hozzájárulását ⁽¹²⁶⁾, miután tájékoztatta az érintett személyt az adatok címzettjéről, a címzett általi adatkezelés céljáról, a szolgáltatandó adatok részleteiről, a címzett általi tárolási időszakról és a hozzájárulás megtagadásának jogáról (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikkének (1) bekezdése és a törvény végrehajtási rendelete 28. cikkének (2) bekezdése) ⁽¹²⁷⁾. Ez a hozzájárulási követelmény nem alkalmazandó különleges helyzetekben, nevezetesen amikor a személyes adatnak minősülő hitelinformációkat ⁽¹²⁸⁾: (1) kiszervezés céljából a külső adatfeldolgozóval ⁽¹²⁹⁾; (2) a vállalkozás harmadik személyre történő átruházása, szétválás vagy egyesülés esetén; (3) statisztika, közérdekű kutatás és archiválás céljából, amennyiben az adatok álnevesítettek; (4) a gyűjtés eredeti céljával összeegyeztethető célra; (5) az információt az egyén tartozásának behajtására felhasználó harmadik féllel ⁽¹³⁰⁾; (6) bírósági végzésnek való megfelelés; (7) ügyésszel/igazságügyi rendszert tisztviselővel vészhelyzetben, ha az egyén élete veszélyben van vagy várhatóan testi sérülést

⁽¹²⁰⁾ A hitelinformációkról szóló törvény egyéb adatgyűjtési jogalapokat is tartalmaz, pl. ha azt jogszabály írja elő, ha az információ közintézmény az információ szabadságára vonatkozó jogszabályok alapján hozza nyilvánosságra, vagy ha az információ közösségi hálózaton hozzáférhető. Ahhoz, hogy a kereskedelmi szolgáltató az utolsó jogalapra hivatkozhatson, képesnek kell lennie annak bizonyítására, hogy az adatgyűjtés észszerű („objektív”) értelmezés alapján az érintett hozzájárulásának körén belül marad, figyelembe véve az adatok jellegét, az adatok közösségi hálózaton való hozzáférhetővé tételének rendeltetését és célját, azt, hogy e cél szempontjából az adatgyűjtés célja „erősen releváns”-e stb. (a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendeletének 13. cikke). A (101) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint azonban ezek a jogalapok elviekben nem bírnak jelentőséggel egy átadási forgatókönyvben.

⁽¹²¹⁾ Például amikor a hitelinformációkat az egyénnel folytatott kereskedelmi ügylet keretében generálják/adják meg. Erre a jogalapra azonban nem lehet hivatkozni a személyes adatnak minősülő hitelinformációk közvetlen üzletszerzési célú felhasználása céljából (lásd a hitelinformációkról szóló törvény 33. cikke (1) bekezdésének 3. pontját).

⁽¹²²⁾ Annak meghatározásához, hogy a felhasználás célja összeegyeztethető-e a gyűjtés eredeti céljával, a következő tényezőket kell figyelembe venni: (1) a két cél közötti kapcsolat („relevancia”); (2) az adatgyűjtés módja; (3) a felhasználás hatása az egyénre és (4) megtörtént-e megfelelő biztonsági intézkedések, például álnevesítés végrehajtása (vö. a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikke (6) bekezdésének 9-4. pontjával).

⁽¹²³⁾ Előfordulhat például, hogy az adatkezelőnek figyelembe kell vennie az egyéntől kapott, személyes adatnak minősülő hitelinformációkat annak eldöntéséhez, hogy meghosszabbítja-e a hitel futamidejét az adott személy számára.

⁽¹²⁴⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 33. cikke, összefüggésben 32. cikke(6) bekezdésének 9-2., és 9-4. és 10. pontjával.

⁽¹²⁵⁾ Az álnevesítést a hitelinformációkról szóló törvény 2. cikkének 15. pontja úgy határozza meg, hogy az a személyes adatnak minősülő hitelinformációk oly módon történő feldolgozása, hogy az egyéneket az adatokból csak további adatokkal együtt lehessen azonosítani. Bár a hitelinformációkról szóló törvény konkrét biztosítékokat tartalmaz az álnevesített adatok statisztikai, kutatási és archiválási célból történő feldolgozására vonatkozóan (a hitelinformációkról szóló törvény 40-2. cikke), ezek a szabályok nem vonatkoznak a kereskedelmi szervezetekre. Ehelyett az utóbbiakra továbbra is vonatkoznak a személyes adatok védelméről szóló törvény III. szakaszának a (42)–(48) preambulumbekkezdésben ismertetett konkrét követelményei. A hitelinformációkról szóló törvény 40-3. cikke továbbá mentesíti az álnevesített hitelinformációk feldolgozását – amennyiben arra statisztikai, tudományos kutatási vagy közérdekű archiválás céljából kerül sor – az átláthatóságra és az egyéni jogokra vonatkozó követelmények alól, hasonlóan a személyes adatok védelméről szóló törvény 28-7. cikkében foglalt kivételhez, és a személyes adatok védelméről szóló törvény III. szakaszában foglalt biztosítékokra is figyelemmel, amelyeket részletesebben a (42)–(48) preambulumbekkezdés ismertet.

⁽¹²⁶⁾ Ez nem vonatkozik arra az esetre, ha az információt harmadik félnek adják át a személyes adatnak minősülő hitelinformációk pontosan és naprakészen tartása érdekében, feltéve, hogy az átadás az adatkezelés eredeti célján belül marad (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikkének (1) bekezdése). Ez például akkor történhet, ha a hitelminősítő intézetnek adnak át naprakészen információkat annak biztosítása érdekében, hogy nyilvántartásai pontosak legyenek.

⁽¹²⁷⁾ Ha a fent említett információk átadása nem célszerű, elegendő lehet, ha a címzett a kért információért az egyénhez irányítják.

⁽¹²⁸⁾ Mivel a hitelinformációkról szóló törvény nem szabályozza kifejezetten a személyes adatnak minősülő hitelinformációk külföldre történő közlését, az említett közléseknek meg kell felelniük az újbóli adattovábbításra a 2021-5. sz. értesítés 2. szakaszában előírt biztosítékoknak.

⁽¹²⁹⁾ A személyes adatnak minősülő hitelinformációk kezelésének kiszervezésére csak írásbeli szerződés alapján és a személyes adatok védelméről szóló törvény 26. cikkének (1)–(3) és (5) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően kerülhet sor, a (20) preambulumbekkezdésben leírtak szerint (a hitelinformációkról szóló törvény 17. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 14. cikke). A külső adatfeldolgozó nem használhatja fel az információt a kiszervezett feladatok körén kívül, és a kiszervező vállalatnak konkrét biztonsági követelményeket (pl. titkosítás) kell bevezetnie, és tájékoztatnia kell a külső adatfeldolgozót arról, hogy miként lehet megakadályozni a hitelinformációk elvesztését, ellopását, közlését, módosítását vagy veszélyeztetését.

⁽¹³⁰⁾ Lásd még a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 28. cikke (10) bekezdésének 1., 2. és 6. pontját.

szenved, és nincs idő a bírósági parancs kibocsátására⁽¹³¹⁾; (8) az illetékes adóhatóságokkal az adójogszabályoknak való megfelelés érdekében; vagy (9) más jogszabályoknak megfelelően közlik. A fenti jogalapok valamelyike alapján történő közlés esetén erről előzetesen értesíteni kell az érintettet (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikkének (7) bekezdése).

- (104) A hitelinformációkról szóló törvény kifejezetten szabályozza továbbá a személyes adatnak minősülő hitelinformációk kezelésének az egyénnel fennálló kereskedelmi kapcsolat megszűnését követő időtartamát az említett felhasználási vagy harmadik fél részére történő átadási jogalapok egyike alapján⁽¹³²⁾. Csak azokat az információkat lehet megőrizni, amelyek szükségesek voltak e kapcsolat létrehozásához vagy fenntartásához, kiegészítő biztosítékok mellett (ezeket azon hitelinformációktól elkülönítve kell tárolni, amelyek olyan személyekre vonatkoznak, akikkel a kereskedelmi kapcsolat fennáll, különleges biztonsági intézkedésekkel védve, és csak az arra jogosult személyek számára lehetnek hozzáférhetőek)⁽¹³³⁾. Minden más adatot törölni kell (a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 17-2. cikke (1) bekezdésének 2. pontja) annak meghatározásához, hogy mely adatok voltak szükségesek a kereskedelmi kapcsolathoz, különböző tényezőket kell figyelembe venni, többek között azt, hogy az adatok nélkül is létrehozható lett volna-e a kapcsolat, és azok közvetlenül kapcsolódnak-e a magánszemélynek nyújtott árukhoz vagy szolgáltatásokhoz (a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 17-2. cikkének (2) bekezdése).
- (105) Még azokban az esetekben is, amikor a személyes adatnak minősülő hitelinformációkat elvileg a kereskedelmi kapcsolat megszűnését követően is meg lehet őrizni, a további feldolgozási cél elérését követő három hónapon belül⁽¹³⁴⁾, de öt év elteltével mindenképpen törölni kell azokat (a hitelinformációkról szóló törvény 20-2. cikke). Korlátozott számú körülmények között a személyes adatnak minősülő hitelinformációk öt évnél hosszabb ideig megőrizhetők, különösen, ha ez valamely jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges; ha az egyén életéhez, testi épségéhez vagy vagyonához fűződő létfontosságú érdekei miatt szükséges; az álnevesített adatok archiválásához (tudományos kutatás, statisztika vagy közérdekű archiválás céljából); vagy biztosítási célból (különösen biztosítási kifizetések vagy biztosítási csalás megelőzése céljából)⁽¹³⁵⁾. Ezekben a kivételes esetekben egyedi biztosítékok alkalmazandók (például az egyén értesítése a további felhasználásról, a megőrzött információk olyan magánszemélyekre vonatkozó információktól való elkülönítése, akikkel még kereskedelmi kapcsolat áll fenn, a hozzáférési jogok korlátozásával, lásd a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 17-2. cikkének (1)–(2) bekezdését).
- (106) A hitelinformációkról szóló törvény tovább pontosítja a pontosság és az adatminőség elvét annak előírásával, hogy a személyes adatnak minősülő hitelinformációkat „nyilvántartásba kell venni, módosítani és kezelni” kell azok pontossága és naprakészsége érdekében (a hitelinformációkról szóló törvény 18. cikkének (1) bekezdése és a törvény végrehajtási rendelete 15. cikkének (3) bekezdése)⁽¹³⁶⁾. Bizonyos más szervezeteknek (például hitelminősítő intézeteknek) nyújtott hitelinformációk esetében a kereskedelmi szolgáltatóknak kifejezetten ellenőrizniük kell az információk pontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a címzett csak pontos információkat rögzítsen és kezeljen (a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 15. cikkének (1) bekezdése, a hitelinformációkról szóló törvény 18. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezve). Általánosabban fogalmazva a hitelinformációkról szóló törvény előírja, hogy nyilvántartást kell vezetni a személyes adatnak minősülő hitelinformációk gyűjtéséről, felhasználásáról, harmadik felekkel való közléséről és megsemmisítéséről (a hitelinformációkról szóló törvény 20. cikkének (2) bekezdése)⁽¹³⁷⁾.
- (107) Ezen túlmenően az adatbiztonság tekintetében a személyes adatnak minősülő hitelinformációk kezelésére különleges követelmények vonatkoznak. A hitelinformációkról szóló törvény különösen olyan technológiai, fizikai és szervezeti intézkedések végrehajtását írja elő, amelyek megakadályozzák a számítógépes rendszerekhez való illetéktelen hozzáférést, valamint a feldolgozott adatok megváltoztatását, megsemmisítését vagy bármely más veszélyeztetését (például a hozzáférés szabályozása révén, lásd a hitelinformációkról szóló törvény 19. cikkét és a törvény végrehajtási rendeletének 16. cikkét). Ezenkívül a személyes adatnak minősülő hitelinformációk harmadik féllel való megosztásakor konkrét biztonsági intézkedéseket előíró megállapodást kell kötni (a hitelinformációkról szóló törvény 19. cikkének (2) bekezdése). A személyes adatnak minősülő hitelinformációkkal kapcsolatos adatvédelmi incidens esetén intézkedéseket kell hozni a kár minimalizálására, és az érintetteket haladéktalanul értesíteni kell (a hitelinformációkról szóló törvény 39-4. cikkének (1)–(2) bekezdése). Emellett a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságot tájékoztatni kell az egyéneknek kiküldött értesítésekről és a végrehajtott intézkedésekről (a hitelinformációkról szóló törvény 39-4. cikkének (4) bekezdése).

⁽¹³¹⁾ Ebben az esetben haladéktalanul meg kell kérni az elfogatóparancsot. Ha az elfogatóparancsot 36 órán belül nem adják ki, a kapott adatokat haladéktalanul törölni kell (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikke (6) bekezdésének 6. pontja).

⁽¹³²⁾ Például a szerződéses kötelezettségek teljesedésbe menése miatt az egyik fél gyakorolta a felmondáshoz való jogát stb., lásd a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 17-2. cikkének (5) bekezdését.

⁽¹³³⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 20-2. cikkének (1) bekezdése és a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 17-2. cikke (1) bekezdésének 1. pontja)

⁽¹³⁴⁾ Ez az időszak figyelembe veszi, hogy a törlés gyakran nem lehetséges azonnal, de jellemzően bizonyos lépéseket igényel (pl. az adatok más adatoktól való elkülönítése és a törlés informatikai rendszerek stabilitásának befolyásolása nélkül történő elvégzése), ami a végrehajtáshoz bizonyos időt igényel.

⁽¹³⁵⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 20-2. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹³⁶⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdése és a törvény végrehajtási rendelete 15. cikkének (4) bekezdése konkrétabb szabályokat állapít meg e nyilvántartás-vezetési kötelezettség tekintetében, például az egyént esetlegesen hátrányosan érintő információk, mint a bűnelkövetésre és a csődre vonatkozó információk esetében.

⁽¹³⁷⁾ Az egyéb elszámoltathatósági mechanizmusok tekintetében a hitelinformációkról szóló törvény bizonyos szervezetek (pl. szövetkezetek és állami vállalatok, lásd a törvény végrehajtási rendelete 21. cikkének (2) bekezdését) számára előírja egy „hitelinformációs tisztviselő/gondnok” kijelölését, aki felel a hitelinformációkról szóló törvénynek való megfelelés ellenőrzéséért, és ellátja a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti „adatvédelmi tisztviselő” feladatait (a hitelinformációkról szóló törvény 20. cikkének (3) és (4) bekezdése).

- (108) A hitelinformációkról szóló törvény konkrét átláthatósági kötelezettségeket is előír a személyes adatnak minősülő hitelinformációk felhasználásához vagy átadásához való hozzájárulás megszerzésekor (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikkének (4) bekezdése és 34-2. cikke, valamint a törvény végrehajtási rendeletének 30-3. cikke), és általánosabban a harmadik félnek történő információszolgáltatást megelőzően (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikkének (7) bekezdése) ⁽¹³⁸⁾. Ezen túlmenően az egyéneknek joguk van arra, hogy kérésre tájékoztatást kapjanak hitelinformációik felhasználásáról és a kérést megelőző három évben harmadik felek részére történő átadásáról (beleértve az említett felhasználás/átadás célját és időpontját) ⁽¹³⁹⁾.
- (109) A hitelinformációkról szóló törvény értelmében az egyéneknek joguk van hozzáférni személyes adatnak minősülő hitelinformációkhoz (a hitelinformációkról szóló törvény 38. cikkének (1) bekezdése), valamint a pontatlan adatok helyesbítéséhez (a hitelinformációkról szóló törvény 38. cikkének (2)–(3) bekezdése) ⁽¹⁴⁰⁾. Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti általános törlési jogon kívül (lásd a (77) preambulumbekendést) a hitelinformációkról szóló törvény külön jogot biztosít azon személyes adatnak minősülő hitelinformációk törlésére, amelyeket a (104) preambulumbekendésben említett megőrzési időszakokon túl, azaz öt éven (a kereskedelmi kapcsolat létesítéséhez vagy fenntartásához szükséges személyes adatnak minősülő hitelinformációk esetében) vagy három hónapon (más típusú személyes adatnak minősülő hitelinformációk esetében) őriztek meg ⁽¹⁴¹⁾. A törlés iránti kérelem kivételesen elutasítható, amennyiben a további adatmegőrzés szükséges a (105) preambulumbekendésben leírt körülmények között. Ha egy magánszemély törlést kér, de a kivételek egyike érvényesül, az érintett hitelinformációkra külön biztosítékokat kell alkalmazni (a hitelinformációkról szóló törvény 38-3. cikkének (3) bekezdése és a törvény végrehajtási rendeletének 33-3. cikke). Az információkat például az egyéb információktól elkülönítve kell tárolni, azokhoz csak felhatalmazott személy férhet hozzá, és azokra egyedi biztonsági intézkedéseknek kell vonatkoznuk.
- (110) A (109) preambulumbekendésben említett jogokon túlmenően a hitelinformációkról szóló törvény biztosítja az egyének számára azt a jogot, hogy kérjék az adatkezelőtől a közvetlen üzletszerzési célú megkeresések beszüntetését (a törvény 37. cikkének (2) bekezdése), valamint az adathordozhatósághoz való jogot. Ez utóbbi tekintetében a hitelinformációkról szóló törvény lehetővé teszi az egyének számára, hogy saját maguk vagy bizonyos harmadik felek (például pénzügyi intézmények és hitelminősítő társaságok) számára kérjék személyes adatnak minősülő hitelinformációik átadását. A személyes adatnak minősülő hitelinformációkat adatfeldolgozó eszközzel (például számítógéppel) feldolgozható formátumban kell feldolgozni és a harmadik félnek továbbítani.
- (111) Amennyiben a hitelinformációkról szóló törvény a személyes adatok védelméről szóló törvényhez képest konkrét szabályokat tartalmaz, a Bizottság úgy véli, hogy ezek a szabályok is az (EU) 2016/679 rendelet által biztosított védelemmel lényegében egyenértékű védelmi szintet biztosítanak.

2.4. Felügyelet és végrehajtás

- (112) Az adatvédelem megfelelő szintjének gyakorlati biztosítása érdekében létre kell hozni egy független felügyeleti hatóságot, amely hatáskörrel rendelkezik az adatvédelmi szabályoknak való megfelelés nyomon követésére és a kikényszerítésére. Ennek a hatóságnak feladatai ellátása és hatásköre gyakorlása során teljes egészében függetlenül és pártatlanul kell eljárnia.

2.4.1. Független felügyelet

- (113) A Koreai Köztársaságban a személyes adatok védelméről szóló törvény nyomon követéséért és végrehajtásáért felelős független hatóság a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság egy elnökből, egy alelnökből és hét biztosból áll. Az elnököt és az alelnököt a köztársasági elnök nevezi ki, a miniszterelnök ajánlása alapján. A köztársasági elnök a biztosok adatnak minősülő hitelinformációk alapján megtagadják vagy megszüntetik a kereskedelmi ügyleti jogviszonyt (a hitelinformációkról szóló törvény 36. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 31. cikke).

⁽¹³⁸⁾ Ez magában foglal egy általános bejelentési kötelezettséget (a hitelinformációkról szóló törvény 32. cikkének (7) bekezdése) és egy konkrét átláthatósági kötelezettséget azon információk esetében, amelyekből bizonyos szervezetek, például a hitelminősítő intézetek és a hitelinformáció-gyűjtő intézetek megállapítják az egyén hitelképességét (a hitelinformációkról szóló törvény 35-3. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 30-3. cikke), vagy harmadik féltől kapott személyes adatnak minősülő hitelinformációk alapján megtagadják vagy megszüntetik a kereskedelmi ügyleti jogviszonyt (a hitelinformációkról szóló törvény 36. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 31. cikke).

⁽¹³⁹⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 35. cikke Egyes kereskedelmi szervezetekre, például a szövetkezetekre és az állami vállalatokra (a hitelinformációkról szóló törvény végrehajtási rendelete 21. cikkének (2) bekezdése) további átláthatósági követelmények vonatkoznak, például bizonyos információk nyilvánosságra hozatala (a hitelinformációkról szóló törvény 31. cikke) és az egyének tájékoztatása a hitelminősítési pontszámukkal járó lehetséges hátrányokról, amikor hitelkockázatot jelentő pénzügyi tranzakciókat folytatnak (a hitelinformációkról szóló törvény 35-2. cikke).

⁽¹⁴⁰⁾ A hozzáférési jog és a helyesbítési jog alóli kivételek és feltételek tekintetében a személyes adatok védelméről szóló törvény szabályai (lásd a (76)–(77) preambulumbekendést) irányadóak. Emellett a hitelinformációkról szóló törvény 38. cikkének (4)–(8) bekezdése és a törvény végrehajtási rendeletének 33. cikke további részletes szabályokat állapít meg. Különösen, annak a kereskedelmi szolgáltatónak, aki helyesbítette vagy törölte a pontatlan hitelinformációkat, erről értesítenie kell az egyént. Ezenkívül értesíteni kell minden olyan harmadik felet, akivel az információt az elmúlt hat hónapban közölték, és erről tájékoztatni kell az érintett személyt. Ha az egyén nem elégedett a helyesbítési kérelem elintézésével, kérelmet nyújthat be a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz, amely ellenőrzi az adatkezelő intézkedéseit, és korrekciós intézkedéseket írhat elő.

⁽¹⁴¹⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 38-3. cikke.

- 7-2. cikkének (2) bekezdése), ami segít ellensúlyozni a kinevezési folyamatban a részrehajlást⁽¹⁴²⁾. Ez az eljárás összhangban áll az uniós adatvédelmi hatóságok tagjainak kinevezésére vonatkozó követelményekkel (az (EU) 2016/679 rendelet 53. cikkének (1) bekezdése). Ezenkívül minden biztosnak tartózkodnia kell minden profitorientált üzleti tevékenységtől, politikai tevékenységtől és a közigazgatásban vagy a Nemzetgyűlésben betöltött tisztségektől (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-6. cikke és a 7-7. cikke (1) bekezdésének 3. pontja)⁽¹⁴³⁾. Olyan belső szabályok is vonatkoznak valamennyi biztosra, amelyek esetleges összeférhetetlenség esetén meggátolják a tanácskozásokon való részvételüket (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-11. cikke). A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság munkáját titkárság segíti (7-13. cikk), és (három biztosból álló) albizottságokat hozhat létre a kisebb jogsértések és ismétlődő ügyek intézésére (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-12. cikke).
- (114) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság minden tagját három évre nevezik ki, és egy alkalommal újból kinevezhetők (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-4. cikkének (1) bekezdése). A biztosokat csak meghatározott körülmények között lehet felmenteni, nevezetesen akkor, ha hosszú távú szellemi vagy testi fogyatékoságuk miatt már nem képesek ellátni feladataikat, törvénytörő módon járnak el, vagy felmerül a tisztségtől való valamely eltöltési ok⁽¹⁴⁴⁾ (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-5. cikke). Ez feladataik ellátása során intézményi védelmet biztosít számukra.
- (115) Általánosabban fogalmazva, a személyes adatok védelméről szóló törvény 7. cikkének (1) bekezdése kifejezetten garantálja a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság függetlenségét, a törvény 7-5. cikkének (2) bekezdése pedig előírja a biztosok számára, hogy feladataikat függetlenül, a jogszabályoknak és lelkiismeretüknek megfelelően lássák el⁽¹⁴⁵⁾. Az ismertetett intézményi és eljárási biztosítékok – többek között a tagok kinevezése és felmentése tekintetében – biztosítják, hogy a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság teljes függetlenséggel, külső befolyástól vagy utasítástól mentesen járjon el. Emellett a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság központi közigazgatási szervként évente javaslatot tesz saját költségvetésére (amelyet a Pénzügyminisztérium a teljes nemzeti költségvetés részeként felülvizsgál, a Nemzetgyűlés általi elfogadása előtt), és felel saját személyzeti irányításáért. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság jelenleg mintegy 35 millió eurós költségvetéssel és 154 fős személyzettel rendelkezik (közülük 40 munkavállaló az információs és kommunikációs technológiákra, 32 fő a vizsgálatokra szakosodott, 40 pedig jogi szakértő).
- (116) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság feladatait és hatásköreit főként a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8. és 7-9. cikke, valamint ugyanezen törvény 61-66. cikke határozza meg⁽¹⁴⁶⁾. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság feladatai közé tartozik különösen az adatvédelemhez kapcsolódó törvényekkel és rendeletekkel kapcsolatos tanácsadás, adatvédelmi szabályzatok és iránymutatások kidolgozása, az egyéni jogok megsértésének kivizsgálása, a panaszok kezelése és közvetítés a jogvitákban, a személyes adatok védelméről szóló törvénynek való megfelelés kikényszerítése, az adatvédelemmel kapcsolatos oktatás és promóció biztosítása, valamint a harmadik országok adatvédelmi hatóságaival való információcseré és együttműködés⁽¹⁴⁷⁾.
- (117) A személyes adatok védelméről szóló törvény 68. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 62. cikke alapján a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság bizonyos feladatait a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökségre ruházták, nevezetesen az alábbiakat: (1) oktatás és PR, (2) szakemberek képzése és az adatvédelmi hatásvizsgálat kritériumainak kidolgozása, (3) az úgynevezett adatvédelmi hatásvizsgálati intézmény kijelölésére irányuló kérelmek kezelése, (4) a hatóságok birtokában lévő személyes adatokhoz való közvetett hozzáférés iránti kérelmek kezelése (a személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (2) bekezdése), valamint (5) az úgynevezett adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálaton keresztül beérkezett panaszokra vonatkozó anyagok bekérésének és ellenőrzésének feladata. A panaszoknak az adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálaton keresztül történő kezelésével
-
- ⁽¹⁴²⁾ Csak olyan személyek nevezhetők ki a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság biztosává, akik megfelelnek az alábbi kritériumoknak: a személyes adatokkal kapcsolatos ügyekért felelős vezető köztisztviselők; korábbi bírák, ügyészek vagy legalább 10 éve gyakorló ügyvédek; valamely közintézménynél vagy szervezetnél több mint három éve szolgálatban lévő, vagy ilyen intézmény vagy szervezet által ajánlott, adatvédelmi tapasztalattal rendelkező korábbi vezető; valamint egy tudományos intézetben legalább öt évig dolgozott, az adatvédelem területén szakismeretekkel rendelkező korábbi egyetemi docensek (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-2. cikke).
- ⁽¹⁴³⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 4-2. cikkét.
- ⁽¹⁴⁴⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-7. cikkét, amely szerint nem koreai állampolgárok és politikai pártok tagjai nem lehetnek a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság tagjai. Ugyanez vonatkozik azokra a személyekre is, akikre az elmúlt öt évben fegyelmi eljárás keretében bizonyos típusú büntetőjogi szankciót róttak ki, stb. (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-7. cikke, a köztisztviselőkről szóló törvény 33. cikkével összefüggésben).
- ⁽¹⁴⁵⁾ Míg a személyes adatok védelméről szóló törvény 7. cikkének (2) bekezdése a miniszterelnöknek a kormány szervezetéről szóló törvény 18. cikke szerinti azon általános hatáskörére utal, hogy – a köztársasági elnök jóváhagyásával – felfüggeszse vagy visszavonja központi közigazgatási szervek bármely jogellenes vagy igazságtalan rendelkezését, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság vizsgálati vagy végrehajtási hatásköre tekintetében ez a hatáskör nem biztosított (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 7. cikke (2) bekezdésének 1. és 2. pontját). A koreai kormánytól kapott magyarázatok szerint a kormányzati szervezetekről szóló törvény 18. cikkének célja, hogy lehetőséget biztosítson a miniszterelnöknek arra, hogy rendkívüli körülmények között eljárjon, például közvetítsen a különböző kormányzati szervek közötti nézeteltérés esetében. A miniszterelnök a rendelkezés 1963-ban történt elfogadása óta azonban soha nem élt ezzel a lehetőséggel.
- ⁽¹⁴⁶⁾ Amennyiben a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-9. cikkének (1) bekezdése szerinti feladatok elvégzéséhez szükséges, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság kikérheti az érintett köztisztviselők, adatvédelmi szakértők, civil szervezetek és érintett vállalkozók véleményét. Emellett a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság bekérhet releváns anyagokat, fejlesztési ajánlásokat adhat ki, és ellenőrizheti, hogy ezeket végrehajtják-e (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-9. cikkének (2)–(5) bekezdése).
- ⁽¹⁴⁷⁾ Lásd még a személyes adatok védelméről szóló törvény 9. cikkét (a személyes adatok védelmére vonatkozó hároméves keretterv), a személyes adatok védelméről szóló törvény 12. cikkét (egységes személyesadat-védelmi iránymutatások), valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény 13. cikkét (az önszabályozás előmozdítására és támogatására vonatkozó szabályzatok).

összefüggésben a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökség továbbítja az ügyet a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak vagy az ügyészségnek, amennyiben megállapítja, hogy jogsértés történt. Az adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálathoz való panasz benyújtási lehetősége nem akadályozza meg az egyéneket abban, hogy közvetlenül panaszt nyújtsanak be a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz, vagy ehhez a bizottsághoz forduljanak, ha úgy ítélik meg, hogy panaszukat a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökség nem kielégítően intézte.

2.4.2. Jogérvényesítés, ezen belül a szankciók

- (118) A személyes adatok védelméről szóló törvénynek való megfelelés biztosítása érdekében a jogalkotó vizsgálati és végrehajtási hatásköröket is biztosított a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság számára, az ajánlásoktól a közigazgatási bírságokig terjedően. Ezeket a hatásköröket büntetőjogi szankciórendszer egészíti ki.
- (119) Ami a vizsgálati hatásköröket illeti, ha felmerül a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértésének gyanúja vagy azt jelentették, vagy ha az érintett jogsértéssel szembeni jogainak védelme érdekében szükséges, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság helyszíni ellenőrzéseket végezhet, és minden lényeges anyagot (például tárgyak és dokumentumok) bekérhet a személyesadat-kezelőktől (személyes adatok védelméről szóló törvény 63. cikke, összefüggésben a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 60. cikkével) ⁽¹⁴⁸⁾.
- (120) Ami a végrehajtást illeti, a személyes adatok védelméről szóló törvény 61. cikkének (2) bekezdése értelmében a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság tanácsot adhat az adatkezelőknek arra vonatkozóan, hogy miként lehet javítani a személyes adatok védelmi szintjét bizonyos adatkezelési tevékenységek esetében. Az adatkezelőknek jóhiszemű erőfeszítéseket kell tenniük az említett tanácsok végrehajtása érdekében, és az eredményről tájékoztatniuk kell a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságot. Továbbá, ha alapos okkal feltételezhető a személyes adatok védelméről szóló törvény sérelme, és az intézkedés elmaradása valószínűleg nehezen helyrehozható kárt okoz, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság korrekciós intézkedéseket hozhat (a személyes adatok védelméről szóló törvény 64. cikkének (1) bekezdése) ⁽¹⁴⁹⁾. A 2021-5. évi értesítés (I. melléklet) 5. szakasza kötelező érvénnyel pontosítja, hogy ezek a feltételek a személyes adatok védelméről szóló törvény bármely olyan rendelkezésének sérelme tekintetében teljesülnek, amely az egyének magánéletéhez való jogát a személyes adatok tekintetében védi ⁽¹⁵⁰⁾. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság hatáskörébe tartozó intézkedések közé tartozik a jogsértést okozó magatartás megszüntetésének elrendelése, az adatfeldolgozás időszakos felfüggesztése vagy bármely más szükséges intézkedés. A korrekciós intézkedés be nem tartása legfeljebb 50 millió von bírság kiszabásához vezethet (a személyes adatok védelméről szóló törvény 75. cikke (2) bekezdésének 13. pontja).
- (121) Egyes hatóságok (például a Nemzetgyűlés, a központi közigazgatási szervek, a helyi önkormányzati szervek és a bíróságok) tekintetében a személyes adatok védelméről szóló törvény 64. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság „ajánlást tehet” a (120) preambulumbekkezdésben említett korrekciós intézkedések bármelyikére, és hogy ezek a hatóságok rendkívüli körülmények fennállása kivételével kötelesek eleget tenni az ajánlásnak. A 2021-5. évi értesítés 5. szakasza szerint ez olyan rendkívüli ténybeli vagy jogi körülményekre utal, amelyekről a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság az ajánlás megtételekor nem tudott. Az érintett hatóság csak akkor hivatkozhat ilyen rendkívüli körülményekre, ha egyértelműen bizonyítja, hogy nem történt jogsértés, és a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság megállapítja, hogy valóban ez a helyzet. Ellenkező esetben a hatóságnak követnie kell a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság ajánlását, és „korrekciós intézkedést kell hoznia, többek között azonnal be kell szüntetnie az intézkedést, és kártérítést kell fizetnie abban a kivételes esetben, amikor a jogellenes cselekményt mégis elkövették”.
- (122) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság az ágazati jogszabályok (pl. egészségügy, oktatás) alapján különleges hatáskörrel rendelkező más közigazgatási ügynökségeket is felkérhet arra, hogy önállóan vagy a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsággal közösen folytatassanak le vizsgálatot a joghatóságuk alá tartozó ágazatokban tevékenykedő adatkezelők által elkövetett (esetleges) adatvédelmi jogsértések ügyében, és írjanak elő korrekciós intézkedéseket (a személyes adatok védelméről szóló törvény 63. cikkének (4)–(5) bekezdése). Ebben az esetben a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság határozza meg a vizsgálat jogalapjait, tárgyát és hatókörét ⁽¹⁵¹⁾. Az illetékes közigazgatási szervnek viszont ellenőrzési tervet kell benyújtania a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz, és az ellenőrzés eredményéről értesítenie kell a bizottságot. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság javaslatot tehet konkrét korrekciós intézkedésekre, amelyek végrehajtására az illetékes ügynökségnek törekednie kell. Az említett kérelem egy esetben sem korlátozza a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság arra vonatkozó hatáskörét, hogy saját vizsgálatát lefolytassa vagy szankciókat szabjon ki.

⁽¹⁴⁸⁾ A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság továbbá beléphet az adatkezelő telephelyére az üzleti műveletek státusza, nyilvántartások, dokumentumok stb. ellenőrzése céljából (a személyes adatok védelméről szóló törvény 63. cikkének (2) bekezdése). A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság e törvény szerinti hatásköreivel kapcsolatban lásd még a hitelinformációkról szóló törvény 45-3. cikkét és ugyanezen törvény végrehajtási rendeletének 36-4. cikkét.

⁽¹⁴⁹⁾ A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság hitelinformációkról szóló törvény szerinti hatáskörei tekintetében lásd még a hitelinformációkról szóló törvény 45-4. cikkét.

⁽¹⁵⁰⁾ Az értesítés 5. szakasza előírja, hogy „a személyes adatok tekintetében jogsértés megtörténte alapos okkal feltételezhető, és az intézkedés elmaradása valószínűleg olyan kárt okoz, amelyet a 64. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében nehéz orvosolni, az elvek bármelyikének megsértését jelenti, az egyének személyes adatokhoz fűződő jogainak a törvényben foglalt védelme érdekében. Ugyanez vonatkozik a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság hitelinformációkról szóló törvény 45-4. cikke szerinti hatásköreire is.

⁽¹⁵¹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 60. cikke.

- (123) Korrekciós hatáskörei mellett a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság 10-50 millió von közigazgatási bírságot szabhat ki a személyes adatok védelméről szóló törvény különböző követelményeinek sérelme esetén (a személyes adatok védelméről szóló törvény 75. cikke) ⁽¹⁵²⁾. Ez többek között magában foglalja az adatkezelés jogszerűségére vonatkozó követelmények be nem tartását, a szükséges biztonsági intézkedések meghozatalának elmaradását, adatvédelmi incidens esetén az érintettek értesítésének elmaradását, a további adatfeldolgozásra vonatkozó követelmények be nem tartását, az adatvédelmi szabályzat kidolgozásának és közlésének elmaradását, az adatvédelmi tisztviselő kijelölésének elmaradását, az egyének jogainak gyakorlása során az érintett kérésére történő intézkedés elmaradását, valamint bizonyos eljárási jogsértéseket (a vizsgálat során az együttműködés hiánya). A személyes adatok védelméről szóló törvény több rendelkezésének ugyanazon adatkezelő általi megsértése esetén minden egyes jogsértésért pénzbírság szabható ki, és a bírság mértékének meghatározásakor figyelembe veszik az érintett személyek számát.
- (124) Továbbá, amennyiben alapos okkal feltételezhető a személyes adatok védelméről szóló törvény vagy bármely más „adatvédelmi jogszabály” sérelme, a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság büntető feljelentést nyújthat be az illetékes nyomozó hatósághoz (például az ügyészhez, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 65. cikkének (1) bekezdését). Emellett a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság javasolhatja az adatkezelőnek, hogy indítson fegyelmi eljárást a felelős személlyel szemben (beleértve a felelős vezetőt is, lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 65. cikkének (2) bekezdését). E tanács kézhezvételét követően az adatkezelőnek be kell tartania azt ⁽¹⁵³⁾, és az eredményről írásban értesítenie kell a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságot (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelet 58. cikkével összefüggésben értelmezett 65. cikke).
- (125) Ami a 61. cikk szerinti tanácsot, a 64. cikk szerinti korrekciós intézkedéseket, a 65. cikk szerinti vádat vagy fegyelmi intézkedésre vonatkozó tanácsot, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény 75. cikke szerinti közigazgatási bírság kiszabását illeti, a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság közzéteheti a tényállást – azaz a jogsértést, a jogsértést elkövető jogalanyt és a kiszabott intézkedés(ek)e)t – honlapján vagy egy általános, országos napilapban (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelet 61. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 66. cikke) ⁽¹⁵⁴⁾.
- (126) Végezetül a személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt adatvédelmi követelményeknek (és más „adatvédelmi jogszabályoknak”) való megfelelést egy büntetőjogi szankciórendszer is támogatja. E tekintetben a személyes adatok védelméről szóló törvény 70-73. cikke olyan szankciós rendelkezéseket tartalmaz, amelyek vagy pénzbüntetés (20 és 100 millió von között) vagy szabadságvesztés kiszabásához vezethetnek (a felső büntetési tétel 2-10 évig terjedhet). A releváns jogsértések közé tartozik többek között a személyes adatok felhasználása vagy az említett adatok harmadik fél részére a szükséges hozzájárulás nélkül történő átadása, különleges adatok kezelése a személyes adatok védelméről szóló törvény 23. cikkének (1) bekezdésében foglalt tilalomba ütközően, az irányadó biztonsági követelményeknek való meg nem felelés, amely a személyes adatok elvesztését, eltulajdonítását, közlését, meghamisítását, módosítását vagy megromlását eredményezi, a személyes adatok helyesbítéséhez, törléséhez vagy felfüggesztéséhez szükséges intézkedések meghozatalának elmaradása, vagy a személyes adatok harmadik országba történő jogellenes továbbítása ⁽¹⁵⁵⁾. A személyes adatok védelméről szóló törvény 74. cikke szerint minden ilyen esetben az adatkezelő alkalmazottja, megbízottja vagy képviselője, valamint maga az adatkezelő tartozik helytállási kötelezettséggel ⁽¹⁵⁶⁾.
- (127) A büntető törvény értelmében személyes adatok védelméről szóló törvényben előírt büntetőjogi szankciók mellett a személyes adatokkal való visszaélés is bűncselekménynek minősülhet. Ez különösen igaz a levelek, dokumentumok vagy elektronikus nyilvántartások titkosságának megsértése (316. cikk), a szakmai titoktartás hatálya alá tartozó adatok közlése (317. cikk), a számítógéppel elkövetett csalás (347-2. cikk), valamint a sikkasztás és a bizalommal visszaélés (355. cikk) esetében.
- (128) A koreai rendszer ezért ötvözi a különböző típusú szankciókat, a korrekciós intézkedésektől a közigazgatási bírságokon át a büntetőjogi szankciókig, amelyek feltehetően különösen erőteljes elrettentő hatást gyakorolnak az

⁽¹⁵²⁾ Továbbá, ha tanúsították az adatkezelő által működtetett személyes adat-feldolgozási és -védelmi rendszerek személyes adatok védelméről szóló törvénynek való megfelelését, de a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 34-2. cikkének (1) bekezdése szerinti tanúsítási kritériumok ténylegesen nem teljesülnek, vagy a [személyes]adatvédelemmel kapcsolatos bármely jogszabály súlyos sérelme esetén a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság visszavonhatja a tanúsítványt (a személyes adatok védelméről szóló törvény 32-2. cikkének (3) és (5) bekezdése). A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság értesíti az adatkezelőt a visszavonásról, és azt nyilvánosan bejelenti, vagy közzéteszi a honlapján vagy a Hivatalos Közlönyben (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelet 34-4. cikke). A hitelinformációkról szóló törvény sérelme esetére közigazgatási bírságokat (a hitelinformációkról szóló törvény 52. cikke) és büntetőjogi szankciókat (a hitelinformációkról szóló törvény 50. cikke) is kilátásba helyeznek.

⁽¹⁵³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 58. cikkének (2) bekezdése szerint abban az esetben, ha a tanács megfogadását különleges körülmények „lehetetlenné teszik”, az adatkezelőnek indokolással ellátott magyarázatot kell benyújtania a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz.

⁽¹⁵⁴⁾ A nyilvánosságra hozatalra vonatkozó döntés meghozatalakor a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság figyelembe veszi a jogsértés érdemét és súlyosságát, időtartamát és gyakoriságát, valamint következményeit (kár mértéke). Az érintett szervezetet előzetesen értesíteni kell, és lehetőséget kell biztosítani a védekezésre. Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 61. cikkének (2) és (3) bekezdését.

⁽¹⁵⁵⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 71. cikkének 2. pontját a 18. cikk (1) bekezdésével összefüggésben (a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkének (3) bekezdése feltételeinek be nem tartása, amire a 18. cikk (1) bekezdése utal). Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 75. cikke (2) bekezdésének 1. pontját a 17. cikk (2) bekezdésével összefüggésben (a személyes adatok védelméről szóló törvény 17. cikkének (2) bekezdése feltételeinek be nem tartása, amire a 17. cikk (3) bekezdése utal).

⁽¹⁵⁶⁾ Ezen túlmenően a személyes adatok védelméről szóló törvény 74-2. cikke lehetővé teszi a jogsértés következtében szerzett pénz, áru vagy egyéb nyereség elkobzását, vagy ha az elkobzás lehetetlen, a jogellenesen szerzett előny „elvonását”.

adatkezelőkre és az adatokat kezelő személyekre. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság közvetlenül a 2020. évi létrehozását követően megkezdte hatásköreinek gyakorlását. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021. évi éves jelentése azt mutatja, hogy a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság már számos ajánlást, közigazgatási bírságot és korrekciós végzést adott ki a közszféra (mintegy 34 hatóság) és magánszolgáltatók (mintegy 140 vállalat) ellen egyaránt ⁽¹⁵⁷⁾. A figyelemre méltó ügyek közé tartozik például 2020 decemberében egy vállalatra 6,7 milliárd von összegű pénzbírság kiszabása a személyes adatok védelméről szóló törvény különböző rendelkezéseinek sérelme miatt (ideértve a biztonsági követelményeket, a harmadik feleknek történő átadáshoz szükséges hozzájárulás követelményét és az átláthatóságot) ⁽¹⁵⁸⁾, valamint 2021. áprilisban 103,3 millió von bírság kiszabása egy MI-technológiával (mesterséges intelligencia technológiával) foglalkozó vállalatra, többek között az adatkezelés jogszerűségére, különösen a hozzájárulásra és az álnevesített adatok kezelésére vonatkozó szabályok sérelme miatt ⁽¹⁵⁹⁾. 2021 augusztusában a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság lezárt három vállalat tevékenységével kapcsolatban egy másik vizsgálatot, amelynek eredménye korrekciós intézkedések és akár 6,47 milliárd von összegű bírság kiszabása (többek között amiatt, mert az egyéneket nem tájékoztatták a személyes adatok harmadik felekkel való közléséről, beleértve a harmadik országokba történő adattovábbítást is) ⁽¹⁶⁰⁾. Dél-Korea már a közelmúltbeli reform előtt is jelentős eredményeket ért el a végrehajtás terén: a felelős hatóságok kihasználják a végrehajtási intézkedések teljes skáláját, ideértve a közigazgatási bírságokat, a korrekciós intézkedéseket, valamint a különböző adatkezelők, köztük a kommunikációs szolgáltatók (Korea kommunikációs bizottság), valamint a kereskedelmi szolgáltatók, a pénzügyi intézmények, a hatóságok, az egyetemek és a kórházak (Belügy- és Biztonsági Minisztérium) megnevezését és interneten megosztását ⁽¹⁶¹⁾. Ennek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a koreai rendszer biztosítja az adatvédelmi szabályok hatékony gyakorlati végrehajtását, ezáltal lényegében az (EU) 2016/679 rendelet által biztosítottal egyenértékű védelmi szintet garantálva.

2.5. Jogorvoslat

- (129) A megfelelő védelem, és különösen a személyhez fűződő jogok érvényesítésének biztosítása érdekében az érintettek hatékony közigazgatási és bírósági jogorvoslatot kell biztosítani, beleértve a kártérítést.
- (130) A koreai rendszer különböző mechanizmusokat biztosít az egyének számára jogaik hatékony érvényesítésére és a (bírósági) jogorvoslatra.
- (131) Első lépésként azok az egyének, akik úgy vélik, hogy adatvédelmi jogaikat vagy érdekeiket megsértették, az érintett adatkezelőhöz fordulhatnak. A személyes adatok védelméről szóló törvény 30. cikke (1) bekezdésének 5. pontja szerint az adatvédelmi szabályzatnak többek között tájékoztatást kell tartalmaznia az egyén rendelkezésére álló jogokról és azok gyakorlásának módjáról. Emellett meg kell adnia a kapcsolattartási adatokat – például az adatvédelmi tisztviselő vagy az adatvédelemért felelős osztály nevét és telefonszámát – a panaszok (sérelmek) benyújtásának lehetővé tétele érdekében. Az adatkezelő szervezetén belül az adatvédelmi tisztviselő feladata a panaszok kezelése, a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelme esetén a korrekciós intézkedések elfogadása és a kárpótlás (a személyes adatok védelméről szóló törvény 31. cikke (2) bekezdésének 3. pontja és (4) bekezdése). Ez utóbbi például adatvédelmi incidens esetén releváns, mivel az adatkezelőnek tájékoztatnia kell az érintettet az esetleges károk bejelentéséhez szükséges kapcsolattartási pont(ok)ról (a személyes adatok védelméről szóló törvény 34. cikke (1) bekezdésének 5. pontja).
- (132) Emellett a személyes adatok védelméről szóló törvény számos jogorvoslati lehetőséget kínál az egyéneknek az adatkezelőkkel szemben. Először is, bármely személy, aki úgy véli, hogy az adatkezelő megsértette adatvédelmi jogait vagy érdekeit, bejelentheti az említett jogsértést közvetlenül a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak és/vagy az említett bizottság által a panaszok fogadására és kezelésére kijelölt valamely szakosított intézménynek; ez magában foglalja a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökséget, amely e célból egy személyesadat-védelmi telefonos ügyfélszolgálatot (az úgynevezett „adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálatot”) működtet (a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a végrehajtási rendelet 59. cikkével összefüggésben értelmezett 62. cikke (1) és (2) bekezdése). Az adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálat kivizsgálja és megállapítja a jogsértéseket,

⁽¹⁵⁷⁾ Lásd a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021. évi éves jelentését, 50–55. o. (csak koreai nyelven érhető el), <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&ntId=7511#LINK>

⁽¹⁵⁸⁾ Lásd: (csak koreai nyelven érhető el) <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&ntId=6954#LINK>.

⁽¹⁵⁹⁾ Lásd: (csak koreai nyelven érhető el) <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&ntId=7298&fbclid=IwAR3SKcMQi6G5pR9k4I7j6GNXtc8aBVDOWcURvzvQtYI7AS40UKYXoOXo8>.

⁽¹⁶⁰⁾ Lásd: (csak koreai nyelven érhető el): <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&ntId=7497#LINK>.

⁽¹⁶¹⁾ Lásd pl. a 2020. évi éves jelentést (csak koreai nyelven érhető el) <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardList.do?bbsId=BS079&mCode=D070020000> valamint az angol nyelvű példákat a https://www.privacy.go.kr/eng/enforcement_02.do címen.

tanácsokat nyújt a személyes adatok kezelésével kapcsolatban (a személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikkének (3) bekezdése), és jelentheti a jogsértéseket a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságnak (de maga nem hozhat végrehajtási intézkedéseket). Az adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálathoz számos panasz/kérelem érkezik (pl. 2020-ban 177 457, 2019-ben 159 255, 2018-ban pedig 164 497) ⁽¹⁶²⁾. A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottságtól kapott tájékoztatás szerint a bizottság 2020 augusztusa és 2021 augusztusa között mintegy 1 000 panaszt kapott. A panaszra válaszként a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság javításra, korrekciós intézkedésekre, „vádlásra” vagy fegyelmi intézkedésre vonatkozó tanácsot adhat az illetékes nyomozóhatóságnak (beleértve az ügyészt is) (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 61., 64. és 65. cikkét). A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság határozatai (például a panasz kezelésének megtagadása vagy a panasz érdemi elutasítása) a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján megtámadhatók ⁽¹⁶³⁾.

- (133) Másodszor, a személyes adatok védelméről szóló törvény 40-50. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 48-14–57. cikke szerint az érintettek igényeiket egy úgynevezett „vitaközvetítési bizottsághoz” terjeszthetik be, amely a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság elnöke által a bizottság vezető végrehajtó szolgálatának tagjai közül kinevezett képviselőkből és bizonyos jogosult csoportokból az adatvédelmi tapasztalatok alapján kinevezett személyekből áll (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 40. cikkének (2), (3) és (7) bekezdését, valamint a törvény végrehajtási rendeletének 48-14. cikkét) ⁽¹⁶⁴⁾. A vitarendezési bizottság előtti közvetítés igénybevételének lehetősége alternatív jogorvoslati lehetőséget nyújt, de nem korlátozza az egyén azon jogát, hogy ehelyett a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz vagy bírósághoz forduljon. Az ügy kivizsgálása érdekében a bizottság felkérheti a jogvitában érintett feleket, hogy bocsássák rendelkezésre a szükséges anyagokat és/vagy felhívhatják az érintett tanúkat, hogy jelenjenek meg a bizottság előtt (a személyes adatok védelméről szóló törvény 45. cikke). Az ügy tisztázását követően a bizottság elkészíti a közvetítési döntés tervezetét ⁽¹⁶⁵⁾, amellyel tagjai többségének egyet kell értenie. A közvetítési tervezetnek részét képezheti a jogsértés felfüggesztése, a szükséges jogorvoslatok (ideértve a kárpótlást vagy a kártérítést), valamint az azonos vagy hasonló jogsértés(ek) megismétlődésének megelőzéséhez szükséges intézkedések (a személyes adatok védelméről szóló törvény 47. cikkének (1) bekezdése). Amennyiben mindkét fél egyetért a közvetítésről szóló döntésben, az a bírósági egyezséggel megegyező joghatással bír (a személyes adatok védelméről szóló törvény 47. cikkének (5) bekezdése). Egyik felet sem akadályozza bírósági eljárás megindításában az, hogy a közvetítés folyamatban van, ilyen esetben az utóbbit felfüggesztik (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 48. cikkének (2) bekezdését) ⁽¹⁶⁶⁾. A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság által kiadott éves adatok azt mutatják, hogy az egyének rendszeresen igénybe veszik a vitarendezési bizottság előtti eljárást, ami gyakran sikeres kimenetellel zárul. A bizottság például 2020-ban 126 ügyet intézett, amelyek közül 89-et a bizottság rendezett (77 esetben a felek már a közvetítési folyamat vége előtt megállapodásra jutottak, 12 esetben pedig a felek elfogadták a közvetítési javaslatot), ami 70,6 %-os közvetítési arányt eredményezett ⁽¹⁶⁷⁾. A bizottság 2019-ben hasonlóképpen 139 ügyet intézett, amelyek közül 92-t rendezett, ami 62,2 %-os közvetítési arányhoz vezetett.
- (134) Továbbá, ha legalább 50 személy szenved kárt vagy adatvédelmi jogai azonos (típusú) esemény következtében ugyanolyan vagy hasonló módon sérültek ⁽¹⁶⁸⁾, az érintett vagy az adatvédelmi szervezet az említett gyűjtőhely nevében közvetítéssel történő kollektív vitarendezést kérhet; Más érintettek is kérhetik az említett, a vitarendezési bizottság által nyilvánosan bejelentett közvetítéshez való csatlakozást (a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 49. cikkének (1)–(3) bekezdése, összefüggésben a végrehajtási rendelet 52-54. cikkével) ⁽¹⁶⁹⁾. A vitarendezési bizottság kiválaszthat legalább egy olyan személyt, aki képviselő félként a

⁽¹⁶²⁾ Lásd a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021. évi éves jelentését, 174. o. Ezek a panaszok 2020-ban például a hozzájárulás nélküli adatgyűjtésre, az átláthatósági kötelezettségek be nem tartására, a személyes adatok védelméről szóló törvény adatfeldolgozók általi megsértésére, elégtelen biztonsági intézkedésekre, az érintettek kéréseire való válaszadás elmaradására vonatkoztak, valamint általános kérdések voltak.

⁽¹⁶³⁾ Az egyének különösen fellebbezhetnek a közhatalom közigazgatási szerv általi gyakorlása vagy gyakorlásának megtagadása ellen (közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontja, 3. cikkének 1. pontja). Az eljárási szempontokról, többek között a megengedhetőségi követelményekről a (181) preambulumbekkezdés nyújt részletesebb tájékoztatást.

⁽¹⁶⁴⁾ Valamennyi tag határozott idejű megbízással rendelkezik, és csak indokolt esetben menthető fel (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 40. cikkének (5) bekezdését és 41. cikkét). Ezenfelül a személyes adatok védelméről szóló törvény 42. cikke tartalmazza az összeférhetlenség elleni védelmet szolgáló biztosítékokat.

⁽¹⁶⁵⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 44. cikkét. Emellett javaslatot tehet a rendezés tervezetére, és javaslatot tehet a közvetítés nélküli rendezésre (lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 46. cikkét).

⁽¹⁶⁶⁾ Ezen túlmenően a bizottság elutasíthatja a közvetítést, ha nem tartja helyénvalónak a vita közvetítéssel való rendezését, tekintettel annak jellegére vagy arra, hogy a közvetítés iránti kérelmet tisztességtelen célból nyújtották be (a személyes adatok védelméről szóló törvény 48. cikke).

⁽¹⁶⁷⁾ Lásd a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021. évi éves jelentését, 179-180. o. Ezek az ügyek többek között az adatgyűjtéshez való hozzájárulás megszerzésére vonatkozó kötelezettség, a célhoz kötöttség elvének és az érintettek jogainak sérelmére vonatkoztak.

⁽¹⁶⁸⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 49. cikkének (1) bekezdését, amely szerint az érintetteknek a kárt vagy jogai megsértését „azonos vagy hasonló módon” kell elszenvedniük, valamint ugyanazon törvény 52. cikkének 2. pontja követelményként támasztja azt, hogy „az incidens fő ténybeli vagy jogi kérdései általánosak” legyenek.

⁽¹⁶⁹⁾ Ezenkívül akár nem részes felek is élvezhetik az adatkezelő által elfogadott, közvetítéssel történő kollektív vitarendezési eljárásban hozott döntés előnyeit, mivel a vitarendezési bizottság javasolhatja az adatkezelőnek, hogy készítsen és nyújtson be egy olyan kártalanítási tervet, amely rájuk (is) kiterjed (a személyes adatok védelméről szóló törvény 49. cikkének (5) bekezdése).

legmegfelelőbbben képviseli a közös érdeket (a személyes adatok védelméről szóló törvény 49. cikkének (4) bekezdése). Amennyiben az adatkezelő elutasítja a közvetítéssel történő kollektív vitarendezést vagy nem fogadja el a közvetítési döntést, bizonyos szervezetek⁽¹⁷⁰⁾ csoportos pert indíthatnak a jogsértés rendezésére (a személyes adatok védelméről szóló törvény 51–57. cikke).

- (135) Harmadszor, az egyénnek „kárt” okozó adatvédelmi incidens esetén az érintettnek joga van a megfelelő jogorvoslathoz, „gyors és tisztességes eljárás” keretében (a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkének 5. pontja, összefüggésben a törvény 39. cikkével)⁽¹⁷¹⁾. Az adatkezelő a vétkesség („jogellenes szándék” vagy gondatlanság) hiányának bizonyításával mentesülhet. Amennyiben az érintett személyes adatainak elvesztése, ellopása, közlése, hamisítása, megváltoztatása vagy sérülése miatt kárt szenved, a bíróság több tényező figyelembevételével legfeljebb a tényleges kár háromszorosának megfelelő kártérítést állapíthat meg (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39. cikkének (3) és (4) bekezdése). Alternatív megoldásként az érintett legfeljebb 3 millió von „észszerű összegre” tarthat igényt (a személyes adatok védelméről szóló törvény 39-2. cikkének (1) és (2) bekezdése). Ezen túlmenően a polgári törvénykönyv értelmében kártérítés követelhető „minden olyan személytől, aki szándékosan vagy gondatlanságból más személynek kárt okoz vagy sérülést okoz”⁽¹⁷²⁾, vagy olyan személytől, aki „másnak személyi sérülést, szabadsága vagy jó hírneve sérelmét, vagy valamilyen belső szenvedést és gyötrelmet okozott egy másik személynek”⁽¹⁷³⁾. Az adatvédelmi szabályok megsértéséből eredő ilyen szerződésen kívüli felelősséget a Legfelsőbb Bíróság megerősítette⁽¹⁷⁴⁾. Ha a kárt hatóság jogellenes cselekménye okozta, a kártérítési igény a károk állam általi megtérítéséről szóló törvény⁽¹⁷⁵⁾ alapján is benyújtható. A károk állam általi megtérítéséről szóló törvény szerinti követelést szakosodott „kártérítési tanácshoz” vagy közvetlenül a koreai bíróságokhoz lehet benyújtani⁽¹⁷⁶⁾. Az állami helytállási kötelezettség kiterjed a nem vagyoni károkra is (mint például a mentális szenvedés)⁽¹⁷⁷⁾. Ha a sértett külföldi állampolgár, a károk állam általi megtérítéséről szóló törvényt kell alkalmazni, amennyiben a külföldi származási országa ugyanígy biztosítja a koreai állampolgárok számára az állami kártérítést⁽¹⁷⁸⁾.
- (136) Negyedszer, a Legfelsőbb Bíróság elismerte, hogy az egyéneknek joguk van arra, hogy jogsértés megszüntetésére irányuló jogorvoslattal éljenek az alkotmányból eredő jogaik sérelme miatt, ideértve a személyes adatok védelméhez való jogot is⁽¹⁷⁹⁾. Ebben az összefüggésben a bíróság elrendelheti például, hogy az adatkezelők figyesszék fel vagy állítsák le a jogellenes tevékenységeket. Ezen túlmenően az adatvédelmi jogok, köztük a személyes adatok védelméről szóló törvény által védett jogok polgári eljárásban érvényesíthetők. A magánélet védelmének a magánfelek közötti kapcsolatokra való eme horizontális alkalmazását a Legfelsőbb Bíróság is elismerte⁽¹⁸⁰⁾.

⁽¹⁷⁰⁾ Nevezetesen fogyasztói csoportok vagy a tagság tekintetében bizonyos méretű, nonprofit nem kormányzati szervezetek, amelyek deklarált célja az adatvédelem (bár az utóbbi esetében azzal a további követelménnyel, hogy legalább 100, azonos (típusú) jogsértést tapasztaló érintett nyújtson be kérelmet csoportos per indítására). Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 51. cikkét.

⁽¹⁷¹⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 43–43-3. cikke rendelkezik az említett törvény megsértéséből eredő károk megtérítésének felelősségéről is.

⁽¹⁷²⁾ A polgári törvénykönyv 750. cikke.

⁽¹⁷³⁾ A polgári törvénykönyv 751. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁷⁴⁾ Lásd például a Legfelsőbb Bíróság 2018. május 30-i 2015Da251539., 251546., 251553., 251560., 251577. határozatát. Ezen túlmenően a Legfelsőbb Bíróság megerősítette, hogy az adatvédelmi incidensek a polgári törvénykönyv értelmében kártérítés megítéléséhez vezethetnek, lásd a Legfelsőbb Bíróság 2012. december 26-i 2011Da59834., 59858, 59841 határozatát (angol nyelvű összefoglaló elérhető itt: http://library.scourt.go.kr/SCLIB_data/decision/9-69%202012.12.26.2011Da59834.htm). Ebben az ügyben a Legfelsőbb Bíróság egyértelművé tette, hogy annak értékeléséhez, hogy egy személy elszenvedett-e kárnak minősülő érzelmi zavart, több tényezőt is figyelembe kell venni, mint például a kiszivárgott információ típusa és jellemzői, az egyénnek a jogsértés miatti azonosíthatósága, az adatokhoz harmadik felek általi hozzáférés lehetősége, a személyes adatok terjesztésének mértéke, az egyén jogainak további sérelme, a személyes adatok kezelési és védelmi módja stb.

⁽¹⁷⁵⁾ A károk állam általi megtérítéséről szóló törvény alapján magánszemélyek kártérítést kérhetnek a köztisztviselők által a hivatali feladataik jogszabályba ütköző ellátása során okozott károkért (a törvény 2. cikkének (1) bekezdése).

⁽¹⁷⁶⁾ Az állami kártérítésről szóló törvény 9. és 12. cikke. A törvény létrehozta a kerületi tanácsokat (amelyeket az illetékes ügyészség főügyészhelyettese vezet), egy központi tanácsot (amelyet az igazságügyi miniszter helyettese vezet), valamint egy különleges tanácsot (amely a hadsereg hivatásos állománya vagy polgári alkalmazottai által okozott károk megtérítése iránti kártérítési igényeket intézi, a nemzeti védelmi miniszter helyettesének elnöklésével). A kártérítési igényeket elvben a kerületi tanácsok intézik, amelyeknek bizonyos körülmények között továbbítaniuk kell az ügyeket a központi/különleges tanácsnak, pl. ha a kártérítés meghalad egy bizonyos összeget, vagy ha az ügyben egy magánszemély újbóli megfontolást kér. Valamennyi tanács az igazságügyi miniszter által kinevezett tagokból (pl. az Igazságügyi Minisztérium köztisztviselőiből, bírósági tisztviselőkből, ügyvédekből és az állami kártérítés terén szakértelemmel rendelkező személyekből) áll, akikre vonatkoznak az összeférhetetlenségre vonatkozó különös szabályok (lásd a károk állam általi megtérítéséről szóló törvény végrehajtási rendeletének 7. cikkét).

⁽¹⁷⁷⁾ Lásd az állami kártérítésről szóló törvény 8. cikkét (amely a polgári törvénykönyvre hivatkozik), valamint a polgári törvénykönyv 751. cikkét.

⁽¹⁷⁸⁾ A károk állam általi megtérítéséről szóló törvény 7. cikke.

⁽¹⁷⁹⁾ A Legfelsőbb Bíróság 1996. április 12-i 93Da40614, és 2011. szeptember 2-i 2008Da42430 határozata (angol nyelvű összefoglaló elérhető: <https://www.scourt.go.kr/eng/supreme/decisions/NewDecisionsView.work?seq=696&pageIndex=1&mode=6&searchWord=>).

⁽¹⁸⁰⁾ Lásd például a Legfelsőbb Bíróság 2011. szeptember 2-i 2008Da42430 határozatát (angol nyelvű összefoglaló elérhető: <https://www.scourt.go.kr/eng/supreme/decisions/NewDecisionsView.work?seq=696&pageIndex=1&mode=6&searchWord=>).

- (137) Végezetül, az egyének a büntetőeljárás törvény (223. cikk) alapján az ügyésznél vagy az igazságügyi rendszet tisztviselőnél büntető feljelentést tehetnek⁽¹⁸¹⁾.
- (138) A koreai rendszer ezért különböző jogorvoslati lehetőségeket kínál a könnyen hozzáférhető, alacsony költségű lehetőségektől (például az adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálattal való kapcsolatfelvételtől a (kollektív) közvetítésen keresztül) a közigazgatási (a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság előtti) és bírósági eljárásokig, beleértve a kártérítés igénylésének lehetőségét is.

3. AZ EURÓPAI UNIÓBÓL TOVÁBBÍTOTT SZEMÉLYES ADATOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ÉS AZ EMLÍTETT ADATOK FELHASZNÁLÁSA A KOREAI KÖZTÁRSASÁG HATÓSÁGAI ÁLTAL

- (139) A Bizottság emellett értékelt a korlátozásokat és biztosítékokat, beleértve a koreai jog szerint elérhető felügyeleti és egyéni jogorvoslati mechanizmusokat a koreai gazdasági szereplőknek továbbított személyes adatoknak a közigazgatási szervek által közérdekből, különösen a bűnüldözés és a nemzetbiztonság céljából történő összegyűjtése és későbbi felhasználása vonatkozásában (kormányzati hozzáférés). Ebben a tekintetben a koreai kormány a legmagasabb miniszteri és hivatali szinten aláírt, a jelen határozat II. mellékletében található hivatalos nyilatkozatokat, biztosítékokat és kötelezettségvállalásokat tett a Bizottság felé.
- (140) Annak értékelése során, hogy azok a feltételek, amelyek mellett az e határozat alapján a Koreai Köztársaságba továbbított adatokhoz való kormányzati hozzáférés megfelel-e az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése szerinti „lényegi egyenértékűségi” teszten, az Európai Unió Bíróságának az Alapjogi Chartára figyelemmel adott értelmezése szerint a Bizottság különösen a következő kritériumokat vette figyelembe.
- (141) Először is, a személyes adatok védelméhez való jog gyakorlása csak a törvény által korlátozható, és a beavatkozást lehetővé tevő jogalaprak magának kell meghatározni az érintett jog gyakorlásával kapcsolatos korlátozás terjedelmét⁽¹⁸²⁾.
- (142) Másodszor, az arányosság követelményének való megfelelés érdekében, amely szerint egy demokratikus társadalomban a személyes adatok védelme alóli eltéréseknek és e védelem korlátozásainak a feltétlenül szükséges mérték határain belül kell maradniuk az Unió által elismertekkel egyenértékű általános érdekű célok teljesítéséhez, az érintett harmadik ország beavatkozást lehetővé tevő jogszabályainak egyértelmű és pontos szabályokat kell meghatározniuk a szóban forgó intézkedések alkalmazási körét és alkalmazását illetően, és elő kell írniuk minimumbiztosítékokat annak érdekében, hogy azok a személyek, akiknek az adatait továbbították, elegendő garanciákkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik a személyes adataiknak a visszaélések veszélyével szembeni hatékony védelmét⁽¹⁸³⁾. A jogszabályoknak meg kell jelölniük különösen, hogy milyen körülmények között és milyen feltételek mellett lehet az említett adatok kezelését előíró intézkedést meghozni⁽¹⁸⁴⁾, valamint az említett követelmények teljesítését független felügyeletnek kell alávetni⁽¹⁸⁵⁾.
- (143) Harmadszor, e szabályozásnak és követelményeinek a belső jog szerint jogilag kötelező erejűnek kell lenniük. Ez elsősorban a szóban forgó harmadik ország hatóságait érinti, de ezeknek a jogi követelményeknek e hatóságokkal szemben is végrehajthatónak kell lenniük⁽¹⁸⁶⁾. Az érintetteknek különösen rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy független és pártatlan bíróság előtt éljenek jogorvoslati lehetőségekkel abból a célból, hogy a rájuk vonatkozó személyes adatokhoz hozzáférést kapjanak, vagy az említett adatokat helyesbíteni vagy törölni tudják⁽¹⁸⁷⁾.

3.1. Általános jogi keret

- (144) A személyes adatoknak a koreai hatóságok általi gyűjtésére és későbbi felhasználására vonatkozó korlátozások és biztosítékok az átfogó alkotmányos keretből, a büntetőjog és a nemzetbiztonság területén folytatott tevékenységeiket szabályozó konkrét jogszabályokból, valamint a személyes adatok kezelésére kifejezetten alkalmazandó szabályokból eredeztethetők.

⁽¹⁸¹⁾ A (127) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint az adatokkal való visszaélés a büntető törvénykönyv értelmében bűncselekménynek minősülhet.

⁽¹⁸²⁾ Lásd a Schrems II. ügy 174–175. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot. Lásd még a tagállami hatóságok hozzáférését illetően: a C-623/17. sz. Privacy International ügy, ECLI:EU:C:2020:790, 65. pont; és a C-511/18., a C-512/18. és a C-520/18. sz., La Quadrature du Net és társai egyesített ügyekben hozott ítélet, ECLI:EU:C:2020:791, 175. pont.

⁽¹⁸³⁾ Lásd a Schrems II. ügy 176. és 181. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot. Lásd még a tagállami hatóságok hozzáférését illetően a Privacy International ügy 68. pontját; és a La Quadrature du Net és társai ügy 132. pontját.

⁽¹⁸⁴⁾ Lásd: Schrems I. ügy, 95. pont és a Schrems II. ügy, 194. pont. E tekintetben az EUB hangsúlyozta, hogy az Alapjogi Charta 47. cikkének való megfelelés, amely garantálja a független és pártatlan bíróság előtti, hatékony jogorvoslatihoz való jogot, „szintén része az Unión belül megkövetelt védelmi szintnek, és amelynek tiszteletben tartását a Bizottságnak meg kell állapítania, mielőtt az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése alapján megfelelőségi határozatot fogadna el” (Schrems II. ügy, 186. pont).

⁽¹⁸⁵⁾ Lásd: Schrems II. ügy, 179. pont.

⁽¹⁸⁶⁾ Lásd: Schrems II. ügy 181–182. pontja.

⁽¹⁸⁷⁾ Lásd: Schrems I. ügy, 95. pont és a Schrems II. ügy, 194. pont. E tekintetben az EUB hangsúlyozta, hogy az Alapjogi Charta 47. cikkének való megfelelés, amely garantálja a független és pártatlan bíróság előtti, hatékony jogorvoslatihoz való jogot, „szintén része az Unión belül megkövetelt védelmi szintnek, és amelynek tiszteletben tartását a Bizottságnak meg kell állapítania, mielőtt az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése alapján megfelelőségi határozatot fogadna el” (Schrems II. ügy, 186. pont).

- (145) Először is, a koreai hatóságok személyes adatokhoz való hozzáférést a koreai alkotmányból következően a jogszerűség, szükségesség és arányosság általános elve szabályozza⁽¹⁸⁸⁾. Különösen az alapvető jogok és szabadságok (többek között a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a levéltitokhoz való jog)⁽¹⁸⁹⁾ törvényben és csak akkor korlátozható, ha a nemzetbiztonság vagy a közrend fenntartása érdekében szükséges. Az említett korlátozások nem érinthetik a szóban forgó jog vagy szabadság lényegét. Konkrétan az átvizsgálást és lefoglalást illetően az Alkotmány úgy rendelkezik, hogy azokra csak a törvényben előírtak szerint, a bíró által kiadott parancs alapján és szabályszerű eljárás keretében kerülhet sor⁽¹⁹⁰⁾. Végezetül, az egyének az Alkotmánybíróság előtt hivatkozhatnak jogaikra és szabadságjogaikra, ha úgy vélik, hogy a hatóságok hatáskörük gyakorlása során megsértették azokat⁽¹⁹¹⁾. Hasonlóképpen, kártérítésre jogosultak azok az egyének, akik valamely köztisztviselő által hivatali feladataik ellátása során elkövetett jogellenes cselekmény miatt kárt szenvedtek⁽¹⁹²⁾.
- (146) Másodsor, amint azt a 3.2.1. és a 3.3.1. szakasz részletesebben kifejti, a (145) preambulumbekzdésben említett általános elvek a bűnüldöző hatóságok és a nemzetbiztonsági hatóságok hatáskörét szabályozó konkrét jogszabályokban is tükröződnek. A nyomozások tekintetében például a büntetőeljárás törvény (a továbbiakban: büntetőeljárás törvény) úgy rendelkezik, hogy csak akkor lehet kényszerintézkedéseket hozni, ha azt a büntetőeljárás törvény kifejezetten előírja, és a nyomozás céljának eléréséhez szükséges lehető leghatékonyabb mértékben⁽¹⁹³⁾. Hasonlóképpen, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény (a továbbiakban: a hírközlési adatok védelméről szóló törvény) 3. cikke tiltja a magáncélú kommunikációhoz való hozzáférést, kivéve a törvény alapján és az abban foglalt korlátozások és biztosítékok melletti hozzáférést. A nemzetbiztonság területén a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény (a továbbiakban: Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény) úgy rendelkezik, hogy a kommunikációba vagy helyadatokba való betekintésnek meg kell felelnie a jogszabályoknak, és büntetőjogi szankciókkal kell sújtania a hatáskörrel való visszaélést és a törvénysértéseket⁽¹⁹⁴⁾.
- (147) Harmadsor, a személyes adatok hatóságok általi – többek között bűnüldözési és nemzetbiztonsági célból történő – kezelésére vonatkoznak a személyes adatok védelméről szóló törvény adatvédelmi szabályai⁽¹⁹⁵⁾. Általános elvként a személyes adatok védelméről szóló törvény 5. cikkének (1) bekezdése előírja a hatóságok számára, hogy dolgozzanak ki szabályzatokat „a személyes adatokkal való visszaélés és azok más célra történő felhasználása, a tolokodó megfigyelés és nyomon követés stb. megelőzésére, valamint az emberi méltóság és az egyén magánéletének védelme erősítésére.” Emellett minden adatkezelőnek olyan módon kell a személyes adatokat kezelnie, hogy az a legkisebbre mérsékelje az érintett magánéletének sérelmét (az általános adatvédelmi rendelet 3. cikkének (6) bekezdése).
- (148) A személyes adatok védelméről szóló törvény 2. szakaszban részletesen ismertetett valamennyi követelménye vonatkozik a személyes adatok bűnüldözési célú feldolgozására. Ez magában foglalja az alapvető elveket (például a jogszerűséget és a méltányosságot, a célhoz kötöttséget, a pontosságot, az adattakarékosságot, a tárolás korlátozását, a biztonságot és az átláthatóságot), kötelezettségeket (például az adatvédelmi incidensről történő értesítés és a különleges adatok tekintetében) és jogokat (hozzáféréshez, helyesbítéshez, törléshez és az adatkezelés felfüggesztéséhez való jog).
- (149) Míg a személyes adatok nemzetbiztonsági célú feldolgozására a személyes adatok védelméről szóló törvény rendelkezéseinek szűkebb köre vonatkozik, az alapelvek, valamint a felügyeletre, végrehajtásra és jogorvoslatra vonatkozó szabályok érvényesülnek⁽¹⁹⁶⁾. Konkrétan, a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. és 4. cikke meghatározza az általános adatvédelmi elveket (jogszerűség és méltányosság, célhoz kötöttség, pontosság, adattakarékosság, biztonság és átláthatóság) és egyéni jogokat (tájékoztatáshoz való jog, hozzáférési jog, valamint a helyesbítéshez, törléshez és az adatkezelés felfüggesztéséhez való jog)⁽¹⁹⁷⁾. A személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkének (5) bekezdése továbbá biztosítja az egyének számára a személyes adataik kezeléséből eredő károk azonnali és tisztességes eljárásban történő, megfelelő jóvátételéhez való jogot. Ezt konkrétan

⁽¹⁸⁸⁾ Lásd: II. melléklet 1.1. szakasza

⁽¹⁸⁹⁾ Az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁹⁰⁾ Az alkotmány 16. cikke és 12. cikkének (3) bekezdése. Az Alkotmány 12. cikkének (3) bekezdése meghatározza továbbá azokat a kivételes körülményeket, amelyek fennállása esetén sor kerülhet átvizsgálásra vagy lefoglalásra parancs hiányában (bár továbbra is szükség van utólagos parancsra), azaz tettenérés esetében, vagy legalább három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmények esetében, ha fennáll a bizonyíték megsemmisítésének vagy a gyanúsított elrejtőzésének veszélye.

⁽¹⁹¹⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 68. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁹²⁾ Az Alkotmány 29. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁹³⁾ A büntetőeljárás törvény 199. cikkének (1) bekezdése. Általánosabban, a büntetőeljárás törvény szerinti hatáskörök gyakorlása során a hatóságoknak tiszteletben kell tartaniuk a gyanúsítottak és más érintettek alapvető jogait (a büntetőeljárás törvény 198. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹⁹⁴⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 14. cikke

⁽¹⁹⁵⁾ Lásd a II. melléklet 1.2. szakaszát.

⁽¹⁹⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikke (1) bekezdésének 2. pontja. Lásd még a 2021-5. sz. értesítés 6. szakaszát (I. melléklet). A személyes adatok védelméről szóló törvény egyes rendelkezései alóli mentesség csak akkor érvényesül, ha a személyes adatokat „nemzetbiztonsági célokból” dolgozzák fel. Amint az adatfeldolgozást indokoló nemzetbiztonsági helyzet véget ért, a mentességre már nem lehet hivatkozni, és személyes adatok védelméről szóló törvény valamennyi követelménye alkalmazandó.

⁽¹⁹⁷⁾ Az említett jogok csak akkor korlátozhatók, ha és ameddig azt jogszabály előírja, valamely fontos közérdekű cél védelme érdekében szükséges és arányos mértékben, vagy ha egy jog megadása valószínűleg veszélyeztetné egy harmadik fél életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul kárt okozna egy másik személy vagyonában vagy egyéb érdekeiben. Lásd a 2021-5. sz. értesítés 6. szakaszát.

kötelezettségek egészítik ki arra vonatkozóan, hogy a személyes adatokat csak a tervezett cél eléréséhez szükséges legkisebb mértékben és legrövidebb ideig kell feldolgozni, meg kell hozni a biztonságos adatkezeléshez és a megfelelő adatfeldolgozáshoz szükséges intézkedéseket (például technikai, irányítási és fizikai biztosítékokat), valamint intézkedéseket kell hozni az egyéni sérelmek (panaszok) megfelelő kezelésére⁽¹⁹⁸⁾. Végetzetül a jogszerűség, a szükségesség és az arányosság koreai alkotmányban foglalt általános elve (lásd a (145) preambulumbekendést) a személyes adatok nemzetbiztonsági célú feldolgozására is vonatkozik.

- (150) Az egyének jogorvoslat érdekében hivatkozhatnak ezen általános korlátozásokra és biztosítékokra független felügyeleti szervek (pl. a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság és/vagy a nemzeti emberi jogi bizottság, lásd a (177)–(178) preambulumbekendést) és a bíróságok (lásd a (179)–(183) preambulumbekendést) előtt.

3.2. A koreai közigazgatási szervek hozzáférése az adatokhoz és az adatok használata bűnüldözés céljából

- (151) A Koreai Köztársaság joga számos korlátozást állapít meg a személyes adatokhoz való hozzáférésre és azok bűnüldözési célokra történő felhasználására, és ezen a területen olyan felügyeleti és jogorvoslati mechanizmusokat biztosít, amelyek összhangban állnak az e határozat (141)–(143) preambulumbekendésében említett követelményekkel. Az említett hozzáférés feltételeit és az e hatáskörök alkalmazására vonatkozó biztosítékokat a következő szakaszok részletesen értékelik.

3.2.1. Jogalapok, korlátok és biztosítékok

- (152) A koreai adatkezelők által kezelt azon személyes adatokat, amelyek e határozat alapján⁽¹⁹⁹⁾ az Unióból továbbításra kerülnek, a koreai hatóságok (a büntetőeljárás törvény alapján) bűnüldözési célból házkutatással vagy lefoglalással, hírközlési adatokhoz való hozzáféréssel (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény alapján), vagy az előfizetői adatok önkéntes adatközlés iránti kérelmek útján történő megszerzésével (a távközlési törvény alapján) összefüggésben gyűjthetik⁽²⁰⁰⁾.

3.2.1.1. Átvizsgálás és lefoglalás

- (153) A büntetőeljárás törvény előírja, hogy házkutatásra vagy lefoglalásra csak akkor kerülhet sor, ha egy személyt bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak, az a nyomozáshoz szükséges, valamint a nyomozás és az átvizsgáló személy, illetve az átvizsgáló vagy elfogadó személy közötti kapcsolat megállapításra kerüljön⁽²⁰¹⁾. Ezenkívül házkutatás vagy lefoglalás (mint bármely kényszerintézkedés) csak a szükséges legszűkebb mértékben engedélyezhető/foganatosítható⁽²⁰²⁾. Ha a kutatás számítógépes lemezt vagy más adathordozót érint, főszabály szerint csak magát a szükséges (másolt vagy kinyomtatott) adatokat fogják lefoglalni, nem pedig az egész adathordozót⁽²⁰³⁾. Ez utóbbit csak akkor lehet lefoglalni, ha a szükséges adatok külön történő kinyomtatása vagy lemásolása lényegében lehetetlennek bizonyul, vagy ha a kutatás céljának más módon történő megvalósítása lényegében kivitelezhetetlen⁽²⁰⁴⁾. A büntetőeljárás törvény ezért egyértelmű és pontos szabályokat állapít meg ezen intézkedések hatályára és alkalmazására vonatkozóan, ezáltal biztosítva, hogy az egyének jogaiba házkutatás vagy lefoglalás esetén történő beavatkozás a konkrét nyomozáshoz szükséges mértékre korlátozódjon, és arányban álljon az elérni kívánt céllal.

⁽¹⁹⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése.

⁽¹⁹⁹⁾ Lásd: II. melléklet, 2.1. szakasz. A koreai kormány hivatalos képviselője (a II. melléklet 2.1. szakasza) a pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos információknak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése céljából történő gyűjtésének lehetőségére is hivatkozik a meghatározott pénzügyi tranzakciós információk bejelentéséről és felhasználásáról szóló törvény (a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény) alapján. A pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény azonban csak azon adatkezelők számára ír elő közzétételi kötelezettségeket, akik a hitelinformációkról szóló törvény alapján személyes adatnak minősülő hitelinformációkat dolgoznak fel, és az FSC felügyelete alá tartoznak (lásd a (13) preambulumbekendést). Mivel a személyes adatnak minősülő hitelinformációk ilyen adatkezelők általi kezelése nem tartozik e határozat hatálya alá, az a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény nem releváns a jelen értékelés szempontjából.

⁽²⁰⁰⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 3. cikke a hírközlési adatok gyűjtésének lehetséges jogalapjaként említi a katonai bíróságokról szóló törvényt is. Az említett törvény azonban a hivatásos állományra vonatkozó adatok gyűjtését szabályozza, és csak korlátozott számú esetben alkalmazható polgári személyekre (pl. ha a hivatásos állomány tagja és a polgári személyek együttesen követnek el a bűncselekményt, vagy ha valaki a katonaság elleni bűncselekményt követ el, katonai bíróság előtt eljárás indítható, lásd a Katonai Bíróságról szóló törvény 2. cikkét). Mindenesetre a törvény a büntetőeljárás törvényhez hasonló általános rendelkezéseket állapít meg az átvizsgálásokra és lefoglalásokra vonatkozóan (lásd pl. a Katonai Bíróságról szóló törvény 146–149. és 153–156. cikkét), és például előírja, hogy postai küldemények csak akkor foghatók el, ha az nyomozáshoz szükséges, és csak a Katonai Bíróság parancsa alapján. Amennyiben az elektronikus hírközlési adatok gyűjtése e törvény alapján történik, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény korlátai és biztosítékai érvényesülnek. Lásd a II. melléklet 2.2.2. szakaszát és az 50. lábjegyzetet.

⁽²⁰¹⁾ A büntetőeljárás törvény 215. cikkének (1) és (2) bekezdése. Lásd még a büntetőeljárás törvény 106. cikkének (1) bekezdését, 107. és 109. cikkét, amely előírja, hogy a bíróságok akkor végezhetnek átvizsgálást és lefoglalást, amennyiben az érintett tárgyakat vagy személyeket egy adott ügyhöz kapcsolódónak tekintik. Lásd: II. melléklet, 2.2.1.2. szakasz.

⁽²⁰²⁾ A büntetőeljárás törvény 199. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁰³⁾ A büntetőeljárás törvény 106. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁰⁴⁾ A büntetőeljárás törvény 106. cikkének (3) bekezdése.

- (154) Ami az eljárási biztosítékokat illeti, a büntetőeljárás törvény előírja, hogy házkutatás vagy lefoglalás végrehajtásához bírósági parancsot kell beszerezni⁽²⁰⁵⁾. A jogosulatlan házkutatás vagy lefoglalás csak kivételesen megengedett, nevezetesen sürgős körülmények között⁽²⁰⁶⁾, a helyszínen a bűncselekménnyel gyanúsított személy letartóztatásának vagy őrizetbe vételének pillanatában⁽²⁰⁷⁾, vagy ha a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy vagy harmadik személy (a személyes adatok tekintetében maga az érintett személy) eldobja vagy önként előadja a tárgyat⁽²⁰⁸⁾. Az illegális átvizsgálásokat és lefoglalásokat büntetőjogi szankció⁽²⁰⁹⁾ sújtja, és a büntetőeljárás törvény sérelmével szerzett minden bizonyíték elfogadhatatlannak minősül⁽²¹⁰⁾. Végül az érintetteket minden esetben haladéktalanul⁽²¹¹⁾ értesíteni kell a házkutatásról vagy lefoglalásról (ideértve adataik lefoglalását is), ami viszont megkönnyíti az egyén anyagi jogainak és a jogorvoslathoz való jogának gyakorlását (lásd különösen a lefoglalási parancs végrehajtása megtámadásának lehetőségét, lásd a (180) preambulumbekendést).

3.2.1.2. A hírközlési adatokhoz való hozzáférés

- (155) A hírközlési adatok védelméről szóló törvény alapján a koreai bűnüldöző hatóságok kétféle intézkedést hozhatnak⁽²¹²⁾: egyrészt a „metaadatok”⁽²¹³⁾ gyűjtését, amely magában foglalja a hírközlés időpontját, annak kezdő és befejezési időpontját, a kimenő és bejövő hívások számát, valamint a másik fél előfizetői számát, a használat gyakoriságát, a távközlési szolgáltatások használatára vonatkozó naplófájlokat és a helyadatokat (például a jeleket fogadó átjáró tornyokról); másrészt a „kommunikációt korlátozó intézkedéseket”, amelyek kiterjednek mind a hagyományos postai küldemények tartalmának elfogására, mind pedig a távközlési tartalmak közvetlen lehallgatására⁽²¹⁴⁾.
- (156) A metaadatokhoz csak akkor lehet hozzáférni, ha az nyomozás lefolytatásához vagy ítélet végrehajtásához szükséges⁽²¹⁵⁾, bíróság által kibocsátott parancs alapján⁽²¹⁶⁾. E tekintetben a hírközlési adatok védelméről szóló törvény előírja, hogy a parancs iránti kérelemben (pl. a kérelem indokairól, a célszeméllyel/előfizetővel való kapcsolatról és a szükséges adatokról) és magában a parancsban (pl. az intézkedés céljáról, célpontjáról és alkalmazási köréről) részletes információkat kell szolgáltatni⁽²¹⁷⁾. Az indokolatlan adatgyűjtésre csak akkor kerülhet sor, ha a sürgősség miatt nem lehet bírósági engedélyt szerezni, amely esetben a parancsot az adatkérés

⁽²⁰⁵⁾ A büntetőeljárás törvény 215. cikkének (1) és (2) bekezdése és 113. cikke A parancs kérelmezésekor az érintett hatóságnak olyan anyagokat kell benyújtania, amelyek igazolják, hogy valamely egyén bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, hogy házkutatásra, vizsgálatra vagy lefoglalásra van szükség, és hogy léteznek a lefoglalandó tárgyak (a büntetőeljárás rendelet 108. cikkének (1) bekezdése). Az elfogatóparancsok tartalmaznia kell többek között a gyanúsított és a bűncselekmény megnevezését; az átvizsgálandó helyet, személyt vagy tárgyakat, illetve a lefoglalandó tárgyakat; az engedély kibocsátásának dátumát; valamint a tényleges alkalmazási időszak (a büntetőeljárás törvény 114. cikkének (1) bekezdése, a 219. cikkel összefüggésben). Lásd: II. melléklet, 2.2.1.2. szakasz

⁽²⁰⁶⁾ Ez akkor áll fenn, ha a bűncselekmény helyszínén a sürgősség miatt lehetetlen a parancs beszerzése (a büntetőeljárás törvény 216. cikkének (3) bekezdése), amely esetben a parancsot utólag is késedelem nélkül be kell szerezni (a büntetőeljárás törvény 216. cikkének (3) bekezdése).

⁽²⁰⁷⁾ A büntetőeljárás törvény 216. cikkének (1) és (2) bekezdése

⁽²⁰⁸⁾ A büntetőeljárás törvény 218. cikke Továbbá a II. melléklet 2.2.1.2. szakaszában kifejtettek szerint az önként előadott tárgyak csak akkor fogadhatók el bizonyítékként a bírósági eljárásokban, ha nem merül fel észszerű kétség a leleplezés önkéntes jellegét illetően, amit az ügyésznek kell bizonyítania.

⁽²⁰⁹⁾ A büntető törvénykönyv 321. cikke.

⁽²¹⁰⁾ A büntetőeljárás törvény 308-2. cikke. Emellett az egyén (és jogi képviselője) jelen lehet a házkutatásra vagy lefoglalásra vonatkozó parancs végrehajtásakor, és ezért a parancs végrehajtásakor kifogást emelhet (a büntetőeljárás törvény 121. és 219. cikke).

⁽²¹¹⁾ A büntetőeljárás törvény 121. és 122. cikke (a házkutatások tekintetében), valamint a büntetőeljárás törvény 106. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 219. cikke (a lefoglalások tekintetében).

⁽²¹²⁾ Lásd még: II. melléklet, 2.2.2.1. szakasz Az említett intézkedések a távközlési szolgáltatók kötelező segítségnyújtásával tehetőek meg, amennyiben e szolgáltatóknak átadják a bíróságtól kapott írásbeli engedélyt (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (2) bekezdése), amelyet a szolgáltatóknak meg kell őrizniük (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 15-2. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 12. cikke). A távközlési szolgáltatók megtagadhatják az együttműködést, ha a bíróság írásbeli engedélyében feltüntetett, a célszemélyre vonatkozó információ (például az egyén telefonszáma) helytelen, és minden körülmények között tilos számukra a távközlésben használt jelszavak közlése (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (4) bekezdése).

⁽²¹³⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (11) bekezdése.

⁽²¹⁴⁾ Lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 2. cikkének (6) bekezdését, amely „cenzúrázást” említ (postai küldemény felnyitása az érintett fél beleegyezése nélkül, vagy annak megismerése, rögzítése vagy más módon történő visszatartása), és ugyanezen törvény 2. cikkének (7) bekezdését, amely pedig lehallgatást (a kommunikáció hangjának, szavaknak, szimbólumoknak vagy képeknek elektronikus és mechanikus eszközök révén, az érintett fél beleegyezése nélküli lehallgatásával vagy elolvasásával történő megszerzése vagy rögzítése, illetve továbbítása és zavarása).

⁽²¹⁵⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (1) bekezdése. Lásd: II. melléklet, 2.2.2.3. szakasz Emellett egy adott bázisállomásra vonatkozó valós idejű helyadatok és metaadatok csak súlyos bűncselekmények vizsgálása céljából gyűjthetők, vagy ha máskülönben nehézséget okozna a bűncselekmény végrehajtásának megelőzése vagy a bizonyítékok összegyűjtése (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (2) bekezdése). Ez azt tükrözi, hogy az arányosság elvével összhangban további biztosítékokat kell biztosítani a magánéletbe különösen beavatkozó intézkedések esetére.

⁽²¹⁶⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. és 6. cikke.

⁽²¹⁷⁾ Lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (3) és (9) bekezdését, a törvény 6. cikkének (4) és (6) bekezdésével összefüggésben.

követően haladéktalanul be kell szerezni és közölni kell a távközlési szolgáltatóval⁽²¹⁸⁾. Ha a bíróság megtagadja az utólagos engedély megadását, a gyűjtött adatokat meg kell semmisíteni⁽²¹⁹⁾.

- (157) Ami a metaadatok gyűjtésére vonatkozó további biztosítékokat illeti, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény külön nyilvántartási és átláthatósági követelményeket ír elő⁽²²⁰⁾. A bűnüldöző hatóságoknak⁽²²¹⁾ és a távközlési szolgáltatóknak⁽²²²⁾ egyaránt nyilvántartást kell vezetniük a megkeresésekről és a közlésekről. Emellett a bűnüldöző hatóságoknak főszabály szerint értesíteniük kell az egyéneket arról, hogy a metaadataikat összegyűjtötték⁽²²³⁾. Az említett értesítés csak kivételes körülmények között, az illetékes kerületi ügyészség igazgatójának engedélyével elhalasztható⁽²²⁴⁾. Ilyen engedély csak akkor adható meg, ha az értesítés valószínűsíthetően (1) veszélyezteti a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot és a közrendet, (2) halált vagy testi sérülést okoz, (3) akadályozza a tisztességes bírósági eljárást (például bizonyítékok megsemmisítéséhez vagy a tanúk megfenyegetéséhez vezet), vagy (4) rágalmazza a gyanúsítottat, a sértettet vagy az üggyel kapcsolatban álló más személyeket, vagy betolakodik magánéletükbe. Ezekben az esetekben a halasztás oka(i) megszűnésétől számított 30 napon belül az értesítést ki kell küldeni⁽²²⁵⁾. Az értesítés után az egyéneknek joguk van a tájékoztatásra adataik gyűjtésének okairól⁽²²⁶⁾.
- (158) Szigorúbb szabályok vonatkoznak a kommunikációt korlátozó intézkedésekre, amelyek csak akkor alkalmazhatók, ha alapos okkal feltételezhető, hogy a hírközlési adatok védelméről szóló törvényben kifejezetten felsorolt bizonyos súlyos bűncselekményeket terveznek, követnek vagy követtek el⁽²²⁷⁾. Ezenkívül a kommunikációt korlátozó intézkedéseket csak végső esetben lehet meghozni, és csak akkor, ha más módon nehézségbe ütközik a bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, a bűncselekmény elkövetőjének letartóztatása vagy bizonyíték gyűjtése⁽²²⁸⁾. Amint már nincs az intézkedésekre szükség, azokat haladéktalanul meg kell szüntetni annak biztosítása érdekében, hogy a hírközlés titkosságának sérelme a lehető legkisebb legyen⁽²²⁹⁾. A kommunikációt korlátozó intézkedések révén jogellenesen megszerzett információk bírósági vagy fegyelmi eljárás során bizonyítékként nem fogadhatók el⁽²³⁰⁾.
- (159) Ami az eljárási biztosítékokat illeti, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény előírja, hogy a kommunikációt korlátozó intézkedések végrehajtása érdekében bírósági parancsot kell beszerezni⁽²³¹⁾. A hírközlési adatok védelméről szóló törvény újftan előírja, hogy a parancs iránti kérelemnek és magának a parancsnak részletes információkat⁽²³²⁾ kell tartalmaznia, beleértve a kérelem indokolását, valamint a gyűjtendő kommunikációt (amely kötelezően a nyomozás alatt álló gyanúsított kommunikációja)⁽²³³⁾. Parancs nélkül ilyen intézkedések csak a szervezett bűnözés közvetlen veszélye esetén, illetve olyan súlyos bűncselekmény esetén hozhatók meg, amely közvetlenül halált vagy súlyos sérülést okozhat, és olyan veszélyhelyzet áll fenn, amely lehetetlenné teszi a rendes

⁽²¹⁸⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (2) bekezdése.

⁽²¹⁹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (3) bekezdése.

⁽²²⁰⁾ Lásd: II. melléklet, 2.2.2.3. szakasz

⁽²²¹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (5) és (6) bekezdése

⁽²²²⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (7) bekezdése. Ezenkívül a távközlési szolgáltatóknak évente kétszer jelentést kell tenniük a Tudományügyi és IKT Minisztériumnak a metaadatok közléséről.

⁽²²³⁾ Lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-3. cikkének (7) bekezdését, a 9-2. cikkével összefüggésben Az egyéneket különösen a nyomozás megindításáról megtagadásáról) szóló határozat meghozatalától számított 30 napon belül, vagy a vádemelés elhalasztásáról szóló határozat meghozatalát követő egy év elteltét követő 30 napon belül értesíteni kell (azonban az értesítést az információk gyűjtését követő egy évet követő 30 napon belül mindenképpen meg kell küldeni), lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-3. cikkének (1) bekezdését.

⁽²²⁴⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-3. cikkének (2) és (3) bekezdése

⁽²²⁵⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-3. cikkének (4) bekezdése.

⁽²²⁶⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-3. cikkének (5) bekezdése. Az érintett kérelmére az ügyésznek vagy az igazságügyi rendszert tisztviselőnek a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül írásbeli indokolást kell adni, kivéve, ha az értesítés elhalasztására vonatkozó kivételek valamelyike érvényesül (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-3. cikkének (6) bekezdése).

⁽²²⁷⁾ Például felkelés, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, robbanóanyagokkal kapcsolatos bűncselekmények, valamint nemzetbiztonsággal, diplomáciai kapcsolatokkal vagy katonai bázisokkal és létesítményekkel kapcsolatos bűncselekmények, lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 5. cikkének (1) bekezdését. Lásd: II. melléklet, 2.2.2.2. szakasz

⁽²²⁸⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (2) bekezdése és 5. cikkének (1) bekezdése.

⁽²²⁹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 2. cikke.

⁽²³⁰⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 4. cikke

⁽²³¹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 6. cikkének (1), (2), valamint (5) és (6) bekezdése

⁽²³²⁾ A parancs iránti kérelemnek ismertetnie kell (1) azokat a lényeges okokat, amelyek alapján (első látásra) gyanítható, hogy a felsorolt bűncselekmények valamelyikét tervezik, annak elkövetése folyik vagy elkövették, valamint az alátámasztó anyagokat; (2) a kommunikációt korlátozó intézkedések, valamint ezek célpontja, alkalmazási köre, célkitűzése és időtartama; valamint (3) az intézkedések végrehajtásának helyét és foganatosításának módját (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 6. cikkének (4) bekezdése és a törvény végrehajtási rendelete 4. cikkének (1) bekezdése). A parancsban magában kell meghatározni az intézkedéseket, valamint azok célpontját, alkalmazási körét, tényleges időtartamát, végrehajtásának helyét és foganatosításának módját (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 6. cikkének (6) bekezdése).

⁽²³³⁾ A kommunikációt korlátozó intézkedés célpontja a gyanúsított által küldött vagy fogadott konkrét postai küldemények vagy távközlési szolgáltatások, vagy a gyanúsított által egy meghatározott időtartam alatt küldött vagy fogadott postai küldemények vagy távközlési szolgáltatások (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 5. cikkének (2) bekezdése).

eljárás lefolytatását⁽²³⁴⁾. Ebben az esetben azonban a parancs iránti kérelmet közvetlenül az intézkedés meghozatalát követően be kell nyújtani⁽²³⁵⁾. A közlést korlátozó intézkedéseket legfeljebb két hónapon át⁽²³⁶⁾ lehet végrehajtani, és azok csak bírósági jóváhagyással hosszabbíthatók meg, ha az intézkedések végrehajtásának feltételei továbbra is fennállnak⁽²³⁷⁾. A meghosszabbított időtartam nem haladhatja meg az egy évet, illetve egyes különösen súlyos bűncselekmények (például felkeléssel, külföldi agresszióval, nemzetbiztonsággal kapcsolatos bűncselekmények) esetében a három évet⁽²³⁸⁾.

- (160) A metaadatok gyűjtéséhez hasonlóan a hírközlési adatok védelméről szóló törvény előírja a távközlési szolgáltatók⁽²³⁹⁾ és a bűnüldöző hatóságok⁽²⁴⁰⁾ számára, hogy nyilvántartást kell vezetniük a kommunikáció korlátozására irányuló intézkedések végrehajtásáról, és rendelkezik az érintett egyén értesítéséről, ami kivételesen elhalasztható, ha fontos közérdekből szükséges⁽²⁴¹⁾.
- (161) Végeteül, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény több korlátozásának és biztosítékának (például a parancs megszerzésére, a nyilvántartás vezetésére és az egyén értesítésére vonatkozó kötelezettségek) be nem tartása büntetőjogi szankciókkal jár, mind a metaadatok gyűjtése, mind pedig a kommunikációt korlátozó intézkedések alkalmazása tekintetében⁽²⁴²⁾.
- (162) A bűnüldöző hatóságok azon hatáskörét tehát, hogy a hírközlési adatok védelméről szóló törvény alapján hírközlési adatokat gyűjtsenek (mind a kommunikáció tartalma, mind a metaadatok tekintetében), egyértelmű és pontos szabályok határolják be, és azokra számos biztosíték vonatkozik. Ezek a biztosítékok garantálják különösen az említett intézkedések végrehajtásának felügyeletét, mind előzetesen (előzetes bírósági jóváhagyás révén), mind utólag (nyilvántartás-vezetési és jelentéstételi követelmények révén), és megkönnyítik az egyének hatékony jogorvoslatához való hozzáférést (annak biztosításával, hogy tájékoztatást kapnak adataik gyűjtéséről).

3.2.1.3. Az előfizetői adatok önkéntes közlésére irányuló kérések

- (163) A (153)–(162) preambulumbekkezdésben ismertetett kényszerintézkedéseken túl a koreai bűnüldöző hatóságok önkéntes alapon „hírközlési adatokat” kérhetnek a távközlési szolgáltatóktól büntetőeljárás, nyomozás vagy ítélet végrehajtása céljából (a távközlési törvény 83. cikkének (3) bekezdése). Ez a lehetőség csak korlátozott adatkészletek, azaz a felhasználók neve, rezidensek regisztrációs száma, címe és telefonszáma, a felhasználói előfizetés vagy annak megszüntetése időpontja, valamint a felhasználói azonosító kódok (azaz a számítógépes rendszerek vagy kommunikációs hálózatok jogos felhasználóinak azonosítására használt kódok) tekintetében áll fenn⁽²⁴³⁾. Mivel csak azok a személyek minősülnek „felhasználónak”, akik egy koreai távközlési szolgáltatótól közvetlenül vesznek igénybe szolgáltatásokat⁽²⁴⁴⁾, azok az uniós polgárok, akiknek az adatait a Koreai Köztársaságba továbbították, általában nem tartoznak ebbe a kategóriába⁽²⁴⁵⁾.
- (164) Az említett önkéntes közlésre különböző korlátozások vonatkoznak, mind a bűnüldöző hatóságok hatásköreinek gyakorlása, mind a távközlési szolgáltató válasza tekintetében. Általános követelményként a bűnüldöző hatóságoknak a szükségesség és arányosság alkotmányos elvével összhangban kell eljárniuk (az Alkotmány 12. cikkének (1) bekezdése és 37. cikkének (2) bekezdése), ideértve azt az esetet is, amikor önkéntes alapon kérnek információt. Emellett meg kell felelniük a személyes adatok védelméről szóló törvénynek, különösen azzal, hogy csak a jogszerű cél eléréséhez feltétlenül szükséges személyes adatokat gyűjtik oly módon, hogy a lehető legkisebbre csökkentsék az egyének magánéletére gyakorolt hatást (például a személyes adatok védelméről szóló törvény

⁽²³⁴⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (1) bekezdése. Veszélyhelyzetben azonban az adatgyűjtésnek mindig „vészhelyzeti cenzúrázást/lehallgatási nyilatkozat” alapján kell történnie, és a gyűjtést végző hatóságnak nyilvántartást kell vezetnie minden sürgősségi intézkedésről (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (4) bekezdése).

⁽²³⁵⁾ A gyűjtést azonnal be kell szüntetni, ha a bűnüldöző szerv 36 órán belül nem kap bírósági engedélyt (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (2) bekezdése), amely esetben – a II. melléklet 2.2.2. szakaszában kifejtettek szerint – az összegyűjtött információkat főszabály szerint megsemmisítik. A bíróságot abban az esetben is értesíteni kell, ha a sürgősségi intézkedéseket olyan rövid időn belül végrehajtották, hogy az engedély beszerzése szükségtelenné válik (pl. ha a gyanúsítottat a lehallgatás kezdeményezése után azonnal letartóztatják, lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (5) bekezdését). Ebben az esetben a bíróságot tájékoztatni kell a célról, a célpontról, az alkalmazási körrel, az időtartamról, a végrehajtás helyéről és az adatgyűjtés módjáról, valamint a bírósági engedély iránti kérelem benyújtása elmaradásának okairól (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (6)–(7) bekezdése).

⁽²³⁶⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 6. cikkének (7) bekezdése. Ha az intézkedések célját ezen időszakon belül korábban érik el, az intézkedéseket azonnal meg kell szüntetni.

⁽²³⁷⁾ A hitelinformációkról szóló törvény 6. cikkének (7) és (8) bekezdése.

⁽²³⁸⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 6. cikkének (8) bekezdése.

⁽²³⁹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁴⁰⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 18. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁴¹⁾ Az ügyészek különösen a vádemeléstől vagy a vádemelés vagy letartóztatás megtagadásától számított 30 napon belül értesítenie kell az érintettet (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9-2. cikkének (1) bekezdése). Az értesítést a kerületi ügyészség vezetőjének jóváhagyásával el lehet halasztani, ha az valószínűleg súlyosan veszélyeztetné a nemzetbiztonságot vagy megzavarná a közbiztonságot és a közrendet, vagy ha valószínűsíthetően fizikai kárt okozna mások életében és testi épségében (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9-2. cikkének (4)–(6) bekezdése).

⁽²⁴²⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 16. és 17. cikke.

⁽²⁴³⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (3) bekezdése. Lásd még a II. melléklet 2.2.3. pontját.

⁽²⁴⁴⁾ A távközlési törvény 2. cikkének (9) bekezdése.

⁽²⁴⁵⁾ Lásd még a II. melléklet 2.2.3. szakaszát.

3. cikkének (1) és (6) bekezdése). Konkrétabban, a távközlési adatoknak a távközlési törvény alapján történő megszerzésére irányuló kéréseket írásban kell benyújtani, és meg kell adni a kérés indokait, az érintett felhasználóval fennálló kapcsolatot és a kért adatok körét⁽²⁴⁶⁾.

- (165) A távközlési szolgáltatók nem kötelesek eleget tenni az említett kéréseknek, és azt csak a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel összhangban tehetik meg. Ez azt jelenti különösen, hogy mérlegelniük kell a szóban forgó különböző érdekeket, és nem adhatnak át adatokat, ha ez valószínűleg méltánytalanul sértené az egyén vagy egy harmadik fél érdekeit⁽²⁴⁷⁾. Ez lenne a helyzet például akkor, ha egyértelmű, hogy a megkereső hatóság visszaélt a hatáskörével⁽²⁴⁸⁾. A távközlési szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük a távközlési törvény szerinti közlésekről, és évente kétszer jelentést kell tenniük a tudományügyért és IKT-ért felelős miniszternek⁽²⁴⁹⁾.
- (166) Emellett a 2021-5. sz. értesítés 3. szakaszának (I. melléklet) megfelelően a távközlési szolgáltatóknak főszabály szerint értesíteniük kell az érintett személyt, ha egy kérésnek önkéntesen eleget tesznek⁽²⁵⁰⁾. Ez pedig lehetővé teszi az egyén számára jogainak gyakorlását, és hogy adatai jogellenes közlése esetén jogorvoslatot kapjon az adatkezelővel (például az adatoknak a személyes adatok védelméről szóló törvény sérelmével történő közlése vagy egy egyértelműen aránytalan kérés teljesítése miatt) vagy a bűnüldöző hatósággal szemben (például a szükséges és arányos mérték túllépése vagy a távközlési törvény eljárási követelményeinek be nem tartása miatt).

3.2.2. A gyűjtött adatok további felhasználása

- (167) A koreai bűnüldöző hatóságok által gyűjtött személyes adatok feldolgozására a személyes adatok védelméről szóló törvény valamennyi követelménye vonatkozik, többek között a célhoz kötöttség (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1)–(2) bekezdése), a felhasználás jogszerűsége és a harmadik felek részére történő átadás (a személyes adatok védelméről szóló törvény 15., 17. és 18. cikke), adatok nemzetközi továbbítása (a személyes adatok védelméről szóló törvény 17 és 18. cikke, a 2021-5. értesítés 2. szakaszával összefüggésben⁽²⁵¹⁾), az arányosság/adattakarékosság (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (6) bekezdése) és a tárolás korlátozása (a személyes adatok védelméről szóló törvény 21. cikke)⁽²⁵²⁾ tekintetében.
- (168) A kommunikációt korlátozó intézkedések végrehajtása révén megszerzett közlések tartalma tekintetében azok lehetséges felhasználását a hírközlési adatok védelméről szóló törvény kifejezetten korlátozza a súlyos bűncselekmények kivizsgálására, büntetőeljárás alá vonására vagy megelőzésére⁽²⁵³⁾; az ugyanazon bűncselekményekkel kapcsolatos fegyelmi eljárásokra; a kommunikációban részt vevő fél által előterjesztett kártérítési igényekre, vagy más jogszabályokban kifejezetten megengedett esetekre⁽²⁵⁴⁾. Ezenkívül az interneten keresztül továbbított távközlési tartalmak csak a kommunikációt korlátozó intézkedéseket⁽²⁵⁵⁾ engedélyező bíróság jóváhagyásával őrizhetők meg azzal a céllal, hogy azokat súlyos bűncselekmények kivizsgálására, büntetőeljárás alá vonására vagy megelőzésére használják fel⁽²⁵⁶⁾. Általánosabban fogalmazva, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény tiltja a kommunikációt korlátozó intézkedésekből származó bizalmas információk közlését, és ezen információk az intézkedések hatálya alá tartozók jóhírnevének csorbítására történő felhasználását⁽²⁵⁷⁾.

3.2.3. Felügyelet

- (169) Koreában a bűnüldöző hatóságok tevékenységét különböző szervek felügyelik⁽²⁵⁸⁾.

⁽²⁴⁶⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (4) bekezdése. Amennyiben sürgősség miatt nem lehetséges írásbeli kérelmet benyújtani, azt azonnal pótolni kell, amint a sürgősség oka megszűnik (a távközlési törvény 83. cikkének (4) bekezdése).

⁽²⁴⁷⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁴⁸⁾ A Legfelsőbb Bíróság 2016. március 10-i 2012Da105482. sz. határozatáról a II. melléklet 2.2.3. szakaszát.

⁽²⁴⁹⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (5)–(6) bekezdése.

⁽²⁵⁰⁾ E követelmény tekintetében korlátozott és minősített kivételek érvényesülnek, különösen ha és ameddig az értesítés veszélyeztetne egy folyamatban lévő nyomozást, vagy valószínűleg veszélyeztetni egy másik személy életét vagy testi épségét, amennyiben ezek a jogok vagy érdekek nyilvánvalóan magasabb rendűek az érintett jogainál. Lásd az értesítés 3. szakasza iii. pontjának 1. alpontját.

⁽²⁵¹⁾ A koreai hatóságoknak egy jogilag kötelező erejű eszköz révén biztosítaniuk kell a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel egyenértékű védelmi szintet, lásd még a (90) preambulumbekendést.

⁽²⁵²⁾ Lásd még a II. melléklet 1.2. szakaszát.

⁽²⁵³⁾ Lásd a (158) preambulumbekendést.

⁽²⁵⁴⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 12. cikke Lásd: II. melléklet, 2.2.2.2. szakasz

⁽²⁵⁵⁾ A kommunikációt korlátozó intézkedéseket végrehajtó ügyésznek vagy rendőrnek az intézkedések befejezését követő 14 napon belül ki kell válogatnia a megőrzendő távközlési tartalmat, és kéri a bíróság jóváhagyását (rendőrség esetében a kérelmet az ügyészhez kell benyújtani, aki viszont a kérelmet a bírósághoz továbbítja), lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 12-2. cikkének (1) és (2) bekezdését.

⁽²⁵⁶⁾ Az engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell a kommunikációt korlátozó intézkedésekre vonatkozó adatokat, az intézkedések eredményeinek összefoglalását, a megőrzés indokait (az alátámasztó anyagokkal együtt) és a megtartandó távközlési tartalmat (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 12-2. cikkének (3) bekezdése). Kérelem hiányában a megszerzett adatokat a kommunikációt korlátozó intézkedés végét követő 14 napon belül (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 12-2. cikkének (5) bekezdése), a kérelem elutasítása esetén pedig hét napon belül (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 12-2. cikkének (5) bekezdése) törölni kell. A törlésről szóló jelentést mindkét esetben hét napon belül be kell nyújtani ahhoz a bírósághoz, amely engedélyezte az adatgyűjtést.

⁽²⁵⁷⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 11. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁵⁸⁾ Lásd: II. melléklet 2.3. szakasza

- (170) Először is, a rendőrség egy főellenőr általi belső felügyelet alatt áll (²⁵⁹), aki a jogszerűség ellenőrzését végzi, többek között az emberi jogok esetleges sérelme tekintetében is. A főellenőr intézményét a közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény végrehajtására hozták létre, amely törvény ösztönzi az önellenőrző szervek létrehozását, és egyedi követelményeket állapít meg összetételükre és feladataikra vonatkozóan. A törvény különösen azt írja elő, hogy az önellenőrző szerv vezetőjét az illetékes hatóságon kívülről (pl. korábbi bírák, professorok) két-öt évre nevezzék ki (²⁶⁰), csak alapos okból (például egészségügyi okokból nem képes ellátni feladataikat, vagy fegyelmi eljárás alá vonva) (²⁶¹) legyen felmenthető, és a lehető legnagyobb mértékű függetlenséget élvezzen (²⁶²). Az önellenőrzés akadályozása közigazgatási bírsággal sújtható (²⁶³). Az ellenőrzési jelentéseket (amelyek tartalmazhatnak ajánlásokat, fegyelmi intézkedés iránti kéréseket, kártérítési vagy korrekciós kéréseket) megküldik az érintett hatóság vezetőjének, a Számvevőszéknek (²⁶⁴), és általában azokat nyilvánosságra is hozzák (²⁶⁵). A jelentés végrehajtásának eredményeiről a Számvevőszéket is értesíteni kell (²⁶⁶) (lásd a Számvevőszék felügyeleti szerepéről és hatásköréről szóló (173) preambulumbekendést).
- (171) Másodszor, a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyeli, hogy a bűnüldöző hatóságok által végzett adatfeldolgozás megfelel-e a személyes adatok védelméről szóló törvénynek és az egyének magánéletét védő egyéb jogszabályoknak, beleértve a 3.2.1. szakaszban ismertetett, a (elektronikus) bizonyítékok bűnüldözési célú gyűjtését szabályozó jogszabályokat (²⁶⁷). Mivel a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság általi felügyelet kiterjed az adatgyűjtés és -kezelés jogszerűségére és tisztességességére (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése), amely sériül, ha a személyes adatokhoz való hozzáférés és azok felhasználása az említett jogszabályok sérelmével történik (²⁶⁸), a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság a 3.2.1. szakaszban ismertetett korlátozásoknak és biztosítóknak való megfelelést is vizsgálhatja és kikényszerítheti (²⁶⁹). E felügyeleti szerepkör gyakorlása során a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság a 2.4.2. szakaszban részletesen ismertetett valamennyi vizsgálati és korrekciós hatáskörét felhasználhatja. A személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság már a személyes adatok védelméről szóló törvény közelmúltbeli reformja (azaz az állami szektorra vonatkozó korábbi felügyeleti szerepe) előtt számos felügyeleti tevékenységet végzett a személyes adatoknak a bűnüldöző hatóságok általi kezelése terén, például a gyanúsítottak kihallgatásával (2013-16. sz. ügy, 2013. augusztus 26.), a közigazgatási bírságok kiszabásáról szóló értesítésekkel (2015-02-04. sz. ügy, 2015. január 26.), az adatok más hatóságokkal való megosztásával (2018-15-146. sz. ügy, 2018. július 9., 2018-25-308. sz. ügy, 2018. december 10.; 2019-02-015. sz. ügy, 2019. január 29.), ujjlenyomatok vagy fényképek gyűjtésével (2019-17-273. sz. ügy, 2019. szeptember 9.), drónok használatával (2020/01-004. sz. ügy, 2020. január 13.) kapcsolatban. Ezekben az ügyekben a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság vizsgálta a személyes adatok védelméről szóló törvény több rendelkezésének (pl. az adatkezelés jogszerűsége, a célhoz kötöttség és az adattakarékosság elve), valamint más jogszabályok – például a büntetőeljárás törvény – vonatkozó rendelkezéseinek való megfelelést, és szükség esetén ajánlásokat adott ki annak érdekében, hogy az adatkezelést összhangba hozzák az adatvédelmi követelményekkel.
- (172) Harmadszor, független felügyeletet lát el a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság (a továbbiakban: Nemzeti Emberi Jogi Bizottság) (²⁷⁰), amely az Alkotmány 10-22. cikkében foglalt alapvető jogok védelmére vonatkozó általános megbízatása részeként vizsgálhatja a magánélethez és a magánélethez való jog sérelmét. A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 11 biztosból áll, akiknek meghatározott szakképzettséggel kell rendelkezniük (²⁷¹), és akiket a köztársasági elnök a törvényben meghatározott eljárások szerint nevez ki. Különösen négy biztost neveznek ki a Nemzetgyűlés, négyet a köztársasági elnök jelölése, hármat pedig a Legfelsőbb Bíróság elnökének jelölése alapján (²⁷²). Az elnököt a köztársasági elnök nevezi ki a biztosok közül, és a Nemzetgyűlésnek meg kell erősítenie (²⁷³). A biztosokat (beleértve az elnököt is) hároméves, megújítható időtartamra nevezik ki, és csak

(²⁵⁹) Lásd: II. melléklet 2.3.1. szakasza. Lásd még: <https://www.police.go.kr/eng/knpa/org/org01.jsp>.

(²⁶⁰) Az ellenőröket hasonlóképpen a törvényben meghatározott konkrét feltételek alapján nevezik ki, lásd a közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 16. és azt követő cikkeit.

(²⁶¹) A közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 8-11. cikke.

(²⁶²) A közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 7. cikke.

(²⁶³) A közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 41. cikke.

(²⁶⁴) A közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 23. cikkének (1) bekezdése.

(²⁶⁵) A közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 26. cikke.

(²⁶⁶) A közszféra ellenőrzéseiről szóló törvény 23. cikkének (3) bekezdése.

(²⁶⁷) Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8. cikkének (3) és (4) bekezdését, valamint 7-9. cikkének (5) bekezdését.

(²⁶⁸) Lásd a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021-5. sz. értesítésének 6. szakaszát (I. melléklet).

(²⁶⁹) Lásd még a II. melléklet 2.3.4. szakaszát.

(²⁷⁰) Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény (az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény) 1. cikke.

(²⁷¹) A biztos akkor nevezhető ki, ha (1) legalább tíz évet töltött egyetemen vagy engedéllyel rendelkező kutatóintézetben, legalább docensként; (2) legalább tíz éves bírói, ügyészi vagy ügyvédi tapasztalattal rendelkezik; (3) legalább tíz éven át végzett emberi jogi tevékenységet (pl. nonprofit szervezet, nem kormányzati szervezet vagy nemzetközi szervezet számára); vagy (4) civil társadalmi csoportok ajánlották (az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 5. cikkének (3) bekezdése). Kinevezésüket követően a biztosok nem tölthetnek be párhuzamos tisztséget a Nemzetgyűlésben, a helyi tanácsokban, illetve bármely állami vagy helyi önkormányzatban (köztisztviselőként), lásd az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 10. cikkét.

(²⁷²) Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 5. cikkének (1) és (2) bekezdése

(²⁷³) Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 5. cikkének (5) bekezdése.

akkor menthető fel, ha szabadságvesztésre ítélik őket, vagy hosszan tartó fizikai vagy mentális legyengülés miatt már nem képesek feladataik ellátására (ez esetben a biztosok kétharmadának kell a felmentésük mellett szavaznia) ⁽²⁷⁴⁾. A vizsgálat részeként a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság kérheti a vonatkozó anyagok benyújtását, ellenőrzéseket végezhet és tanúként beidézhethet magánszemélyeket ⁽²⁷⁵⁾. A korrekciós hatásköröket illetően a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság (nyilvános) ajánlásokat adhat ki konkrét szabályzatok és gyakorlatok fejlesztésére vagy kiigazítására, amelyekre a hatóságoknak egy végrehajtási tervre vonatkozó javaslattal kell válaszolniuk ⁽²⁷⁶⁾. Ha az érintett hatóság az ajánlásokat nem hajtja végre, erről tájékoztatnia kell a Bizottságot ⁽²⁷⁷⁾, amely ezt a mulasztást a Nemzetgyűlés tudomására és/vagy nyilvánosságra hozhatja. A koreai kormány hivatalos képviselője szerint (a II. melléklet 2.3.5. szakasza) a koreai hatóságok általánosságban megfelelnek a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság ajánlásainak, és erős ösztönzőjük van erre, mivel az ajánlások végrehajtását a Miniszterelnökség felügyelete alatt végzett általános és folyamatos értékelés részeként veszik figyelembe. A tevékenységeire vonatkozó éves adatok azt jelzik, hogy a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság aktívan felügyeli a bűnüldöző hatóságok tevékenységét, akár egyedi petíciók alapján, akár hivatalból indított vizsgálatok révén ⁽²⁷⁸⁾.

- (173) Negyedszer, a hatóságok tevékenysége jogszerűségének általános felügyeletét a Számvevőszék látja el, amely az állam bevételeit és kiadásait vizsgálja, és általánosabb értelemben ellenőrzi a hatóságok feladatainak teljesítését a közigazgatás működésének javítása érdekében ⁽²⁷⁹⁾. A Számvevőszék hivatalosan a Koreai Köztársaság elnökének irányítása alatt jött létre, de feladatai tekintetében önálló jogállással rendelkezik ⁽²⁸⁰⁾. Ezenkívül teljes függetlenséget élvez személyzetének kinevezése, felmentése és megszervezése, valamint költségvetésének összeállítása tekintetében ⁽²⁸¹⁾. A Számvevőszék egy elnökből (amelyet a köztársasági elnök nevez ki a Nemzetgyűlés egyetértésével) ⁽²⁸²⁾ és hat biztosból (a köztársasági elnök által az elnök javaslata alapján kinevezett) hat biztosból áll ⁽²⁸³⁾, akiknek törvényben meghatározott szakképesítéssel kell rendelkezniük ⁽²⁸⁴⁾, és felmentésük csak közjogi felelőségre vonás, szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén vagy akkor lehetséges, ha hosszú távú szellemi vagy fizikai legyengülés miatt nem képesek ellátni feladataikat ⁽²⁸⁵⁾. A Számvevőszék évente általános ellenőrzést végez, de külön ellenőrzéseket is végezhet a különleges érdeklődésre számot tartó ügyekben. Az ellenőrzés vagy vizsgálat során a Számvevőszék kérheti dokumentumok benyújtását, és kérheti magánszemélyek megjelenését ⁽²⁸⁶⁾. A Számvevőszék ajánlásokat adhat ki, fegyelmi intézkedéseket kérhet, vagy büntető feljelentést tehet ⁽²⁸⁷⁾.
- (174) Végezetül a Nemzetgyűlés látja el a hatóságok parlamenti felügyeletét a tevékenységükkel kapcsolatos vizsgálatok ⁽²⁸⁸⁾ és ellenőrzések ⁽²⁸⁹⁾ révén. Kérheti dokumentumok feltárását, tanúkat megjelenésre kényszeríthet ⁽²⁹⁰⁾, korrekciós intézkedéseket javasolhat (ha arra a következtetésre jut, hogy jogellenes vagy szabálytalan

⁽²⁷⁴⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 7. cikkének (1) bekezdése és 8. cikke.

⁽²⁷⁵⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 36. cikke A törvény 6. cikkének (7) bekezdése szerint az anyagok vagy tárgyak benyújtása elutasítható, ha az olyan államtitkot sérthet, amely jelentős hatással lehet az állambiztonságra vagy a diplomáciai kapcsolatokra, vagy súlyosan akadályozná a nyomozást vagy a folyamatban lévő tárgyalást. Ilyen esetekben a bizottság további információkat kérhet az érintett ügynökség vezetőjétől (amelynek ezt jóhiszeműen teljesítenie kell), amennyiben ez szükséges annak felülvizsgálatához, hogy indokolt-e a tájékoztatás megtagadása.

⁽²⁷⁶⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 25. cikkének (1) és (3) bekezdése

⁽²⁷⁷⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 25. cikkének (4) bekezdése.

⁽²⁷⁸⁾ A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság például 2015 és 2019 között évente 1 380-1 699 petíciót kapott a bűnüldöző hatóságok ellen, és hasonlóan nagy számú petíciót intézett el (például 2018-ban 1 546, 2019-ben pedig 1 249, a rendőrséggel szemben panaszt intézett): Több hivatalból indított vizsgálatot is végzett, amelyeket részletesebben ismert a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 2018. évi éves jelentése (elérhető a <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7602641> címen) és a 2019. évi éves jelentés (elérhető a <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217> címen).

⁽²⁷⁹⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 20. és 24. cikke. Lásd a II. melléklet 2.3.2. szakaszát.

⁽²⁸⁰⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁸¹⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 2. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁸²⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 4. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁸³⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 5. cikkének (1) bekezdése és 6. cikke

⁽²⁸⁴⁾ Például, aki bíróként, ügyészként vagy legalább tíz évig ügyvédként, legalább nyolc évig köztisztviselőként, egyetemi tanárként vagy magasabb egyetemi beosztásban, vagy legalább tíz évig tőzsdén jegyzett vállalatnál vagy állami befektetéssel működő intézménynél (ebből legalább öt évig vezető tisztségviselőként) dolgozott, lásd a Számvevőszékről szóló törvény 7. cikkét. Ezenkívül a biztosok nem vehetnek részt politikai tevékenységekben, és egyidejűleg nem tölthetnek be hivatalt a Nemzetgyűlésben, közigazgatási szerveknél, a Számvevőszék ellenőrzése és vizsgálati jogköre alá tartozó szervezeteknél, vagy bármely más fizetett hivatalt vagy tisztséget (a Számvevőszékről szóló törvény 9. cikke).

⁽²⁸⁵⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 8. cikke.

⁽²⁸⁶⁾ Lásd pl. a Számvevőszékről szóló törvény 27. cikkét.

⁽²⁸⁷⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 24. és 31-35. cikke.

⁽²⁸⁸⁾ A Nemzetgyűlésről szóló törvény 128. cikke, valamint az államigazgatás felügyeletéről és vizsgálatáról szóló törvény 2., 3. és 15. cikke. Ennek része a kormányzati ügyek egészének éves ellenőrzése, de a konkrét ügyek kivizsgálása is.

⁽²⁸⁹⁾ Lásd: a melléklet 2.2.3. szakaszát.

⁽²⁹⁰⁾ Az államigazgatás felügyeletéről és vizsgálatáról szóló törvény 10. cikkének (1) bekezdése. Lásd még a Nemzetgyűlésről szóló törvény 128. és 129. cikkét.

tevékenység folyt) ⁽²⁹¹⁾, és megállapításainak eredményeit nyilvánosságra hozhatja ⁽²⁹²⁾. Amennyiben a Nemzetgyűlés korrekciós intézkedések meghozatalát kéri – amelyek közé tartozhat például a kártérítés megítélése, fegyelmi eljárás lefolytatása vagy belső eljárások javítása –, az érintett hatóság köteles haladéktalanul intézkedni, és annak eredményéről a Nemzetgyűlésnek jelentést tenni ⁽²⁹³⁾.

3.2.4. Jogorvoslat

- (175) A koreai rendszer különböző (bírói) jogorvoslati lehetőségeket kínál, többek között kártérítési lehetőséget.
- (176) Először is, a személyes adatok védelméről szóló törvény a bűnüldözési célból feldolgozott személyes adatok esetében az egyének számára biztosítja a hozzáférés, kijavítás, törlés és adatkezelés felfüggesztése jogát ⁽²⁹⁴⁾.
- (177) Másodsor, az egyének igénybe vehetik a személyes adatok védelméről szóló törvény által kínált különböző jogorvoslati mechanizmusokat, ha adataikat valamely bűnüldöző hatóság a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértésével vagy a személyes adatok gyűjtésére vonatkozó, más jogszabályokban (pl. büntetőeljárás törvény vagy a hírközlési adatok védelméről szóló törvény, lásd a (171) preambulumbekendést) előírt korlátozások és biztosítékok sérelmével kezelte. Az egyének panaszt nyújthatnak be a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz (többek között a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökség által működtetett adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálaton keresztül) ⁽²⁹⁵⁾ vagy a személyes adatokkal kapcsolatos jogvitákban közvetítéssel foglalkozó bizottságnál ⁽²⁹⁶⁾. Ezekre a jogorvoslati lehetőségekre nem vonatkoznak további elfogadhatósági követelmények. A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján az egyének továbbá fellebbezhetnek/megtámadhatják a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság döntéseit vagy mulasztását (lásd a (132) preambulumbekendést).
- (178) Harmadszor, bárki ⁽²⁹⁷⁾ panaszt nyújthat be a Nemzeti Emberi Jogi Bizottsághoz a magánélethez és az adatvédelemhez való jog koreai bűnüldöző hatóságok általi megsértésével kapcsolatban. A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság ajánlást tehet bármely vonatkozó jogszabály, intézmény, politika vagy gyakorlat helyesbitésére vagy fejlesztésére ⁽²⁹⁸⁾, vagy olyan jogorvoslatok végrehajtására, mint a közvetítés ⁽²⁹⁹⁾, az emberi jogok megsértésének beszüntetése, kártérítés, valamint az azonos vagy hasonló jogsértések megismétlődésének megelőzését célzó intézkedések ⁽³⁰⁰⁾. A koreai kormány hivatalos képviselője szerint (II. melléklet 2.4.2. szakasz) ez magában foglalhatja a jogellenesen gyűjtött személyes adatok törlését is. Bár a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy kötelező erejű határozatokat hozzon, informálisabb, alacsony költségű és könnyen hozzáférhető jogorvoslati lehetőséget kínál, különösen azért, mert – amint azt a II. melléklet 2.4.2. szakasza kifejti – a panasz kivizsgálásához nem követeli meg a tényleges sérelem bizonyítását ⁽³⁰¹⁾. Ez biztosítja, hogy ki lehessen vizsgálni az egyének adataik gyűjtésével kapcsolatos panaszait, még akkor is, ha az egyén nincs abban a helyzetben, hogy bizonyíthassa azt, hogy adatait ténylegesen gyűjtötték (például azért, mert az egyén értesítése hely nem történt meg). A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság éves tevékenységi jelentései azt mutatják, hogy az egyének a gyakorlatban is élnek ezzel a lehetőséggel a bűnüldöző hatóságok többek között a személyes adatok kezelése tekintetében folytatott tevékenységének vitatása céljából ⁽³⁰²⁾. Ha egy egyén nem elégedett a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság előtti eljárás eredményével, a bizottság határozatait (például a panasz kivizsgálásának megtagadásáról

⁽²⁹¹⁾ Az államigazgatás felügyeletéről és vizsgálatáról szóló törvény 16. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁹²⁾ Az államigazgatás felügyeletéről és vizsgálatáról szóló törvény 12-2. cikke.

⁽²⁹³⁾ Az államigazgatás felügyeletéről és vizsgálatáról szóló törvény 16. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁹⁴⁾ Ez a jog közvetlenül az illetékes hatósággal szemben vagy közvetve, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságon keresztül gyakorolható (a személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (2) bekezdése). Amint azt a (76)-(78). preambulumbekendés részletesebben kifejti, az e jogok alóli kivételek csak akkor érvényesülnek, ha az fontos (köz)érdekek védelméhez szükséges.

⁽²⁹⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikke.

⁽²⁹⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 40–50. cikke és a törvény végrehajtási rendelete 48–57. cikke. Lásd még a II. melléklet 2.4.1. szakaszát.

⁽²⁹⁷⁾ Amint azt a II. melléklet 2.4.2. szakasza kifejti, bár az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 4. cikke a Koreai Köztársaságban lakóhellyel rendelkező állampolgárokra és külföldiekre utal, a „lakóhellyel rendelkező” kifejezés inkább a joghatóság, mintsem a terület fogalmát tükrözi. Ezért amennyiben a Koreán kívüli külföldiek alapvető jogait Koreán belüli nemzeti intézmények megsértik, az érintett személy panaszt nyújthat be a Nemzeti Emberi Jogi Bizottsághoz. Ez a helyzet áll fenn, ha külföldiek Koreába továbbított személyes adataihoz a koreai hatóságok jogellenesen férnek hozzá. Lásd különösen a <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/list?boardtypeid=7025&menuid=002004005001&pagesize=10&currentpage=2> címen adott magyarázatokat.

⁽²⁹⁸⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 44. cikke.

⁽²⁹⁹⁾ Az egyén kérheti a panasz közvetítés útján történő rendezését is, lásd az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 42. és azt követő cikkeit.

⁽³⁰⁰⁾ A Nemzeti Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 42. cikkének (4) bekezdése. Ezen túlmenően a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság sürgős jogorvoslati intézkedéseket fogadhat el olyan folyamatban lévő jogsértés esetében, amely beavatkozás nélkül valószínűleg nehezen helyrehozható kárt okoz, lásd a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 48. cikkét.

⁽³⁰¹⁾ A panasz fősabály szerint a jogsértéstől számított egy éven belül kell benyújtani, de a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság továbbra is dönthet úgy, hogy kivizsgálja az említett határidőn túl benyújtott panaszt mindaddig, amíg a büntetőjogi vagy polgári jogi elévülési idő nem telt el (a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 32. cikke (1) bekezdésének 4. pontja).

⁽³⁰²⁾ Például korábban a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság intézte a panaszokat és ajánlásokat adott ki a jogellenes lefoglalásokkal és az egyén lefoglalásról való értesítése megszegésével (lásd a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 2018. évi éves jelentésének 80. és 91. oldalát, elérhető a következő címen: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7604746>), valamint a személyes adatok jogellenes rendőrségi, ügyészségi és bírósági kezelésével kapcsolatban (lásd a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 2019. évi éves jelentésének 157–158. oldalát, elérhető a következő címen: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7603308>), valamint a 2019. évi éves jelentés 76. oldalát, elérhető a következő címen: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

szóló határozatot⁽³⁰³⁾ és ajánlásait a koreai bíróságok előtt megtámadhatja a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján (lásd a (181) preambulumbekendést⁽³⁰⁴⁾). Ezen túlmenően a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság előtti eljárás még inkább megkönnyítheti a bírósághoz fordulást, mivel az egyének további jogorvoslatot kérhetnek azzal a hatósággal szemben, amely a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság megállapításai alapján, a (181)–(183) preambulumbekendésben ismertetett eljárásoknak megfelelően jogellenesen kezelte az adataikat.

- (179) Végezetül különböző bírósági jogorvoslati lehetőségek állnak rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik az egyének számára, hogy jogorvoslat érdekében a 3.2.1. szakaszban leírt korlátozásokra és biztosítékokra hivatkozzanak⁽³⁰⁵⁾.
- (180) Ami a lefoglalásokat (beleértve az adatok lefoglalását is) illeti, a büntetőeljárás törvény lehetőséget biztosít arra, hogy „kvázi panasz” útján kifogást emeljenek a parancs végrehajtása ellen, vagy megtámadják annak végrehajtását azzal, hogy az ügyész vagy rendőr intézkedésének hatályon kívül helyezését vagy módosítását kérik az illetékes bíróságon⁽³⁰⁶⁾.
- (181) Általánosabban fogalmazva, az egyének a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény⁽³⁰⁷⁾ alapján vitathatják a hatóságok (ideértve a bűnüldöző hatóságokat is) cselekményeit⁽³⁰⁸⁾ vagy mulasztásait⁽³⁰⁹⁾. A közigazgatási intézkedés akkor tekinthető megtámadható rendelkezésnek, ha közvetlen hatással van a polgári jogokra és kötelezettségekre⁽³¹⁰⁾, ami – amint azt a koreai kormány is megerősítette (a II. melléklet 2.4.3. szakasza) – a személyes adatok gyűjtésére irányuló intézkedésekre vonatkozik, legyen szó akár közvetlenül (például a közlések lehallgatásával), akár (például a szolgáltatóhoz intézett) kötelező adatkezelési kérelmek útján történő adatgyűjtésről. Ahhoz, hogy a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerinti panasz elfogadható legyen, a magánszemélynek jogi érdekének kell fűződnie a követelés érvényesítéséhez⁽³¹¹⁾. A Legfelsőbb Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a „jogi érdek” „jogilag védett érdek”, azaz olyan közvetlen és konkrét érdek, amelyet a közigazgatási rendelkezések alapját képező törvények és rendeletek védenek (azaz nem általános, közvetett és elvont közérdekről van szó)⁽³¹²⁾. Az egyéneknek ilyen jogi érdekük áll fenn személyes adataik bűnüldözési célból (külön jogszabályok vagy személyes adatok védelméről szóló törvény alapján) történő gyűjtésére vonatkozó korlátozások és biztosítékok sérelme esetében. A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján a bíróság dönthet úgy, hogy visszavonja vagy módosítja a jogellenes rendelkezést, megállapítja semmisségét (azaz megállapítja, hogy a rendelkezésnek nincs joghatása, vagy nem létezik a jogrendben), vagy megállapíthatja valamely mulasztás jogellenességét⁽³¹³⁾. A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerint a jogerős ítélet a felekre nézve kötelező⁽³¹⁴⁾.

⁽³⁰³⁾ Például, ha a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság kivételesen nem képes bizonyos anyagokat vagy létesítményeket ellenőrizni, mert azok olyan államtitkokat tartalmaznak, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak az állambiztonságra vagy a diplomáciai kapcsolatokra, vagy ha az ellenőrzés súlyos akadályt jelentene a nyomozás vagy a folyamatban lévő tárgyalás során, és amennyiben ez meggátolja a Nemzeti Emberi Jogi bizottságot abban, hogy elvégezze a beérkezett petíció megalapozottságának értékeléséhez szükséges vizsgálatot, az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 39. cikkével összhangban tájékoztatja az érintettet a panasz elutasításának okairól. Ebben az esetben a benyújtó magánszemély megtámadhatja a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság határozatát a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján.

⁽³⁰⁴⁾ Lásd például a Szöuli Felsőbíróság 2008. április 18-i 2007Nu27259 határozatát, amelyet a Legfelsőbb Bíróság 2008. október 9-i 2008Du7854. sz. határozatával helyben hagyott; A Szöuli Felsőbíróság 2018. február 2-i 2017Nu69382. sz. határozata.

⁽³⁰⁵⁾ Lásd a II. melléklet 2.4.3. szakaszát.

⁽³⁰⁶⁾ A büntetőeljárás törvény 417. cikke, összefüggésben 414. cikkének (2) bekezdésével. Lásd még a Legfelsőbb Bíróság 1997. szeptember 29-i 97Mo66. sz. határozatát.

⁽³⁰⁷⁾ Közigazgatási jogorvoslati lehetőségként először, informálisabb jogorvoslati lehetőségként az egyes hatóságok (pl. a Nemzeti Hírszerző Szolgálat, a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság) által létrehozott közigazgatási fellebbviteli bizottságokhoz vagy a Korrupcióellenes és Polgári Jogi Bizottság (a közigazgatási fellebbviteli törvény 6. cikke és a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 18. cikkének (1) bekezdése) által létrehozott központi közigazgatási fellebbviteli bizottságokhoz lehet fordulni. A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján azonban közvetlenül a koreai bíróságokhoz is lehet keresetet benyújtani.

⁽³⁰⁸⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény „rendelkezésre” utal, azaz a közhatalom egy konkrét esetben történő gyakorlására vagy annak megtagadására.

⁽³⁰⁹⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerint ez arra utal, hogy egy közigazgatási szerv tartósan nem hozott meg egy bizonyos rendelkezést, erre vonatkozó jogi kötelezettsége ellenére.

⁽³¹⁰⁾ A Legfelsőbb Bíróság 1999. október 22-i 98Du18435. sz. határozata, a Legfelsőbb Bíróság 2000. szeptember 8-i 99Du1113. sz. határozata és a Legfelsőbb Bíróság 2012. szeptember 27-i 2010Du3541 határozata.

⁽³¹¹⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 12., 35. és 36. cikke. Ezenkívül a rendelkezés visszavonására/módosítására irányuló kérelmet és a mulasztás jogellenességének megállapítására irányuló kérelmet attól az időponttól számított 90 napon belül kell benyújtani, amikor az egyén tudomást szerez a rendelkezésről/mulasztásról, és főszabály szerint legkésőbb egy évvel az intézkedés meghozatalától vagy a mulasztás megtörténtétől számítva, kivéve méltányolható okok fennállása esetét (a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 20. cikke és 38. cikkének (2) bekezdése). A „méltányolható okok” fogalmát a Legfelsőbb Bíróság tágran értelmezi, és megköveteli annak értékelését, hogy az ügy összes körülményére figyelemmel társadalmilag elfogadható-e a panasz késedelmes benyújtása (a Legfelsőbb Bíróság 1991. június 28-i 90Nu6521. sz. határozata). Amint azt a koreai kormány a II. melléklet 2.4.3. szakaszában megerősítette, ez magában foglalja a késedelem olyan okait (de nem korlátozódik azokra), amelyekért az érintett fél nem tehető felelőssé (azaz olyan helyzetek, amelyek a panaszos ellenőrzésén kívül esnek, például amikor nem tájékoztatták személyes adatainak gyűjtéséről) vagy vis maior (pl. természeti katasztrófa, háború) esetén.

⁽³¹²⁾ A Legfelsőbb Bíróság 2006. március 26-i 2006Du330. sz. határozata.

⁽³¹³⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 2. és 4. cikke.

⁽³¹⁴⁾ A közigazgatási peres ügyekről szóló törvény 30. cikkének (1) bekezdése.

- (182) Amellett, hogy az egyének közigazgatási peres úton vitatják a kormányzati intézkedéseket, alkotmányos panaszt is benyújthatnak az Alkotmánybírósághoz alapvető jogaiknak a kormányzati hatalom gyakorlása vagy annak hiánya miatti sérelme miatt (a bírósági határozatok kivételével) ⁽³¹⁵⁾. Ha más jogorvoslati lehetőségek is rendelkezésre állnak, először azokat kell kimeríteni. Az Alkotmánybíróság ítélkezési gyakorlata szerint a külföldi állampolgárok annyiban nyújthatnak be alkotmányos panaszt, amennyiben a koreai alkotmány elismeri alapvető jogukat (lásd a magyarázatokat az 1.1. szakaszban) ⁽³¹⁶⁾. Az Alkotmánybíróság érvénytelenítheti a jogsértést okozó kormányzati hatáskör gyakorlását, vagy megerősítheti, hogy egy bizonyos mulasztás alkotmányellenes ⁽³¹⁷⁾. Ebben az esetben az illetékes hatóságnak intézkedéseket kell hoznia a Bíróság határozatának való megfelelés érdekében.
- (183) Ezen túlmenően a magánszemélyek kártérítést kaphatnak a koreai bíróságok előtt. Ez mindenképp magában foglalja a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a bűnüldöző hatóságok által elkövetett megszegése miatti kártérítés 39. cikkkel összhangban történő követelésének lehetőségét (lásd még a (135) preambulumbekendést). Általánosabban fogalmazva, a magánszemélyek a károk állam általi megtérítéséről szóló törvény alapján kártérítést igényelhetnek a köztisztviselők által hivatali feladataik ellátása során a törvény megsértésével okozott károkért (lásd még a (135) preambulumbekendést) ⁽³¹⁸⁾.
- (184) Ezek a (176)–(183) preambulumbekendésben ismertetett mechanizmusok hatékony adminisztratív és bírósági jogorvoslati lehetőségeket biztosítanak az érintetteknek, lehetővé téve számukra különösen jogaik, többek között a személyes adatokhoz való hozzáférés joga, illetve az említett adatok helyesbítésére vagy töröltetésére vonatkozó joguk érvényre juttatását.

3.3. A koreai közigazgatási szervek hozzáférése az adatokhoz és az adatok felhasználása nemzetbiztonsági célokból

- (185) A Koreai Köztársaság törvényei számos korlátozást állapítanak meg a személyes adatokhoz való hozzáférésre és azok bűnüldözési célokra történő felhasználására, és ezen a területen felülvizelési és jogorvoslati mechanizmusokat biztosítanak, amelyek összhangban állnak az e határozat (141)–(143) preambulumbekendésében említett követelményekkel. Az említett hozzáférés feltételeit és az e hatáskörök alkalmazására vonatkozó biztosítékokat a következő szakaszok részletesen értékelik.

3.3.1. Jogalapok, korlátok és biztosítékok

- (186) A Koreai Köztársaságban a hírközlési adatok védelméről szóló törvény, a távközlési törvény és a polgárok védelmét és a közbiztonságot szolgáló terrorizmus elleni törvény (a továbbiakban: terrorizmus elleni törvény) alapján nemzetbiztonsági célokból lehetséges a személyes adatokhoz való hozzáférés ⁽³¹⁹⁾. A nemzetbiztonság területén hatáskörrel rendelkező fő hatóság ⁽³²⁰⁾ a Nemzeti Hírszerző Szolgálat (NIS) ⁽³²¹⁾. A személyes adatok Nemzeti Hírszerző Szolgálat általi gyűjtésének és felhasználásának meg kell felelnie a vonatkozó jogi követelményeknek (ideértve a személyes adatok védelméről szóló törvényt és a hírközlési adatok védelméről szóló

⁽³¹⁵⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 68. cikkének (1) bekezdése. Az alkotmányos panaszt az egyének a jogsértésről való tudomásszerzését követő 90 napon belül, illetve annak bekövetkezését követő egy éven belül kell benyújtani. Amint azt a II. melléklet 2.4.3. szakasza is kifejti, mivel a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerinti eljárást alkalmazzák az Alkotmánybíróságról szóló törvény 40. cikke alapján az említett törvény szerinti jogvitákra, a panasz akkor is elfogadható, ha a Legfelsőbb Bíróság 312. lábjegyzetben ismertetett ítélkezési gyakorlatának megfelelően értelmezett „méltányolható okok” állnak fenn. Ha először más jogorvoslati lehetőségeket kell kimeríteni, az alkotmányos panaszt az említett jogorvoslatról hozott jogerős határozat meghozatalától számított 30 napon belül kell benyújtani (az Alkotmánybíróságról szóló törvény 69. cikke).

⁽³¹⁶⁾ Az Alkotmánybíróság 99HeonMa194. sz. határozata, 2001. november 29.

⁽³¹⁷⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 75. cikkének (3) bekezdése.

⁽³¹⁸⁾ A károk állam általi megtérítéséről szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése.

⁽³¹⁹⁾ Lásd: II. melléklet 3.1. szakasza.

⁽³²⁰⁾ Kivételes esetben a rendőrség és az ügyészség is gyűjthet személyes adatokat nemzetbiztonsági célokból (lásd a 327. lábjegyzetet és a II. melléklet 3.2.1.2. szakaszát). Ezen túlmenően a Koreai Katonai Hírszerző Ügynökség (a Védelmi Minisztérium keretében létrehozott védelmi biztonsági támogató parancsnokság) rendelkezik hatáskörökkel a nemzetbiztonság területén. A II. melléklet 3.1. szakaszában kifejtettek szerint azonban csak katonai hírszerzés a feladata, és csak akkor végez polgári megfigyelést, ha ez katonai feladatainak ellátásához szükséges. Konkrétan csak a hivatásos állomány, a katonaság polgári alkalmazottai, a katonai kiképzésben részt vevő személyek, a tartalékos állományban lévő személyek, a toborzó szolgálat és hadifoglyok tekintetében folytathat nyomozást (a katonai bíróságokról szóló törvény 1. cikke). A hírközlési adatok nemzetbiztonsági célú gyűjtése során a Védelmi és Biztonsági Támogató Parancsnokságra a hírközlési adatok védelméről szóló törvényben és annak végrehajtási rendeletében meghatározott korlátozások és biztosítékok vonatkoznak.

⁽³²¹⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálat feladata az alábbi információk gyűjtése, összeállítása és terjesztése: külföldi országokra vonatkozó információk (azaz külföldi országokkal kapcsolatos tendenciákra és fejleményekre, illetve az állami szereplők tevékenységére vonatkozó általános információk); a kémkedés (beleértve a katonai és ipari kémkedést), a terrorizmus és a nemzetközi bűnszervezetek tevékenységei elleni küzdelemmel kapcsolatos operatív információk; a közbiztonság és a nemzetbiztonság elleni bűncselekmények (pl. belföldi lázadás, külső agresszió) bizonyos típusaira vonatkozó bűnüldözési operatív információk, valamint a kibernetikus biztonság biztosításával, valamint a kibertámadások és fenyegetések megelőzésével vagy az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos operatív információk (a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 4. cikkének (2) bekezdése). Lásd még a II. melléklet 3.1. szakaszát.

törvényt)⁽³²²⁾, valamint a köztársasági elnök által kidolgozott és a Nemzetgyűlés által felülvizsgált általános iránymutatásoknak⁽³²³⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálatnak általános elvként fenn kell tartania a politikai szemléletet, és védenie kell az egyének szabadságát és jogait⁽³²⁴⁾. Ezenkívül a Nemzeti Hírszerző Szolgálat személyzete nem élhet vissza hivatali hatáskörével, hogy bármely intézményt, szervezetet vagy magánszemélyt olyan cselekményekre kényszerítsen, amelyekre (jogszabály alapján) nem köteles, és senkit sem akadályozhat jogainak gyakorlásában⁽³²⁵⁾.

3.3.1.1. A hírközlési adatokhoz való hozzáférés

- (187) A hírközlési adatok védelméről szóló törvény alapján a koreai hatóságok⁽³²⁶⁾ gyűjthetik a metaadatokat (azaz a telekommunikáció időpontját, annak kezdő és befejezési időpontját, a kimenő és bejövő hívások számát, valamint a másik fél előfizetői számát, a használat gyakoriságát, a távközlési szolgáltatások használatára vonatkozó napló-fájlokat és a helyadatokat, lásd a (155) preambulumbekendést) és a kommunikáció tartalmát (a kommunikációt korlátozó intézkedésekkel, lásd a (155) preambulumbekendést) nemzetbiztonsági célokra (A Nemzeti Hírszerző Szolgálat megbízatásában meghatározottak szerint, lásd fentebb a 322. lábjegyzetet). Ezek a hatáskörök az információk két típusára terjednek ki: (1) olyan kommunikációra, amelyekben az egyik vagy mindkét fél koreai állampolgár⁽³²⁷⁾; valamint (2) a) a Koreai Köztársasággal szemben ellenséges országok, b) a Korea-ellenes tevékenységekkel gyanúsított külföldi ügynökségek, csoportok vagy állampolgárok⁽³²⁸⁾, vagy c) a Koreai-félszigeten működő, de a Koreai Köztársaság szuverenitásán kívül eső csoportok tagjainak és külföldi országokban székhellyel rendelkező ernyőszervezeteiknek a kommunikációjára⁽³²⁹⁾. Az e határozat alapján az Unióból a Koreai Köztársaságba továbbított uniós személyek kommunikációját ezért nemzetbiztonsági célokból csak akkor lehet a hírközlési adatok védelméről szóló törvény keretében gyűjteni (a (188)–(192) preambulumbekendésben meghatározott feltételekre is figyelemmel), ha vagy uniós személy és egy koreai állampolgár között jöttek létre, vagy – amennyiben kizárólag nem koreai állampolgárok közötti kommunikációról van szó – a fenti 2a), b) és c) kategória egyikébe tartoznak.
- (188) A metaadatok gyűjtése mindkét esetben csak a nemzetbiztonságot fenyegető veszélyek megelőzése céljából történhet⁽³³⁰⁾, míg kommunikációt korlátozó intézkedések csak akkor hozhatók, ha súlyos nemzetbiztonsági kockázat áll fenn, és az adatgyűjtés szükséges azok megelőzéséhez⁽³³¹⁾. Ezenkívül a kommunikáció tartalmához csak végső esetben lehet hozzáférni, és erőfeszítéseket kell tenni a kommunikáció titkossága sérelmének minimalisra csökkentése érdekében⁽³³²⁾, biztosítva ezáltal, hogy az arányos maradjon a kitézített nemzetbiztonsági céllal. Mind a kommunikáció tartalmának, mind a metaadatoknak a gyűjtése legfeljebb négy hónapig tarthat, és azonnal meg kell szüntetni, ha a kitézített célt korábban érik el⁽³³³⁾. Ha a vonatkozó feltételek továbbra is teljesülnek, a határidő legfeljebb négy hónappal meghosszabbítható (a (189) preambulumbekendésben leírt intézkedések esetében) a bíróság vagy (a (190) preambulumbekendésben leírt intézkedések esetében⁽³³⁴⁾) a köztársasági elnök előzetes engedélyével.
- (189) Ugyanazok az eljárási biztosítékok vonatkoznak a metaadatok és a kommunikáció tartalmának gyűjtésére⁽³³⁵⁾. Konkrétan abban az esetben, ha a kommunikációban részt vevő személyek közül legalább az egyik koreai állampolgár, a hírszerző ügynökségnek írásbeli kérelmet kell benyújtania a Főügyész Hivatalhoz,

⁽³²²⁾ Lásd még a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 14., 22., és 23. cikkét.

⁽³²³⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 4. cikkének (2) bekezdése.

⁽³²⁴⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (2) bekezdése, 11. és 21. cikke. Lásd még az összeférhetlenségre vonatkozó szabályokat, különösen a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 10. és 12. cikkét.

⁽³²⁵⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 13. cikke.

⁽³²⁶⁾ Ez magában foglalja a hírszerző ügynökségeket (azaz a Nemzeti Hírszerző Szolgálatot és Védelmi Biztonsági Támogató Parancsnokot) és a rendőrséget/ügyészséget.

⁽³²⁷⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 7. cikke (1) bekezdésének 1. pontja.

⁽³²⁸⁾ Amint azt a koreai kormány a II. melléklet 244. lábjegyzetében kifejtette, ez olyan tevékenységekre vonatkozik, amelyek veszélyeztetik a nemzet létét és biztonságát, a demokratikus rendet vagy a nép fennmaradását és szabadságát.

⁽³²⁹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 7. cikke (1) bekezdésének 2. pontja.

⁽³³⁰⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-4. cikke.

⁽³³¹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 7. cikkének (1) bekezdése.

⁽³³²⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (2) bekezdése. Ezenkívül a kommunikációt korlátozó intézkedéseket azonnal meg kell szüntetni, amint azok már nem szükségesek, ezáltal biztosítva, hogy az egyén kommunikációjában található titkos információinak sérelme a minimumra korlátozódjon (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 2. cikke).

⁽³³³⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 7. cikkének (2) bekezdése.

⁽³³⁴⁾ A megfigyelési intézkedések meghosszabbítására vonatkozó jóváhagyás iránti kérelmet írásban kell benyújtani, megjelölve a meghosszabbítás kérelmezésének indokait és az alátámasztó anyagokat (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 7. cikkének (2) bekezdése és a törvény végrehajtási rendeletének 5. cikke).

⁽³³⁵⁾ Lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-4. cikkének (2) bekezdését és a törvény végrehajtási rendelete 37. cikkének (4) bekezdését, amelyek értelmében a kommunikáció tartalmának gyűjtésére alkalmazandó eljárások a metaadatok gyűjtésére is vonatkoznak. Lásd még a II. melléklet 3.2.1.1.1. szakaszát.

amelynek pedig a Felsőbíróóság magas rangú főbírájától parancsot kell kérnie⁽³³⁶⁾. A hírközlési adatok védelméről szóló törvény felsorolja a kérelemben, a parancs iránti kérelemben és magában a parancsban az ügyésznek megadandó információkat, amely magában foglalja különösen a kérelem indokolását és a gyanú fő okait, az alátámasztó anyagokat, valamint a javasolt intézkedés céljára, célpontjára (azaz a célszemély(ek)re), hatályára és időtartamára vonatkozó információkat⁽³³⁷⁾. Az adatgyűjtésre parancs hiányában csak akkor kerülhet sor, ha olyan összeesküvéstről van szó, amely veszélyezteti a nemzetbiztonságot, és olyan vészhelyzet áll fenn, amely lehetlenné teszi a fent említett eljárások lefolytatását⁽³³⁸⁾. Ugyanakkora parancs iránti kérelmet ebben az esetben is közvetlenül az intézkedés meghozatalát követően be kell nyújtani⁽³³⁹⁾. A hírközlési adatok védelméről szóló törvény ezért egyértelműen meghatározza az említett típusú adatgyűjtés alkalmazási körét és feltételeit, és azokra konkrét (eljárási) biztosítékokat ír elő (beleértve az előzetes bírósági jóváhagyást), amelyek biztosítják, hogy az említett intézkedések alkalmazása a szükséges és arányos mértékre korlátozódjon. Ezenkívül az a követelmény, hogy mind a parancs iránti kérelemben, mind pedig magában a parancsban részletes tájékoztatást kell nyújtani, kizárja a megkülönböztetés nélküli hozzáférés lehetőségét.

- (190) A (187) preambulumbekzdésben felsorolt három kategória egyikébe tartozó nem koreai állampolgárok közötti kommunikáció esetében a kérelmet a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójához kell benyújtani, akinek a javasolt intézkedések megfelelőségének felülvizsgálatát követően a Koreai Köztársaság elnökének előzetes írásbeli jóváhagyását kell kérnie⁽³⁴⁰⁾. A hírszerző ügynökség által készített kérelemnek ugyanazokat a részletes információkat kell tartalmaznia, mint a bírósági parancs iránti kérelemnek (lásd a (189) preambulumbekzdést), különösen a kérelem indokolására és a gyanú fő okaira, az alátámasztó anyagokra és a javasolt intézkedések célkitűzéseire, a célszemély(ei)re, hatályára és időtartamára vonatkozó információkra vonatkozóan⁽³⁴¹⁾. Vészhelyzetekben⁽³⁴²⁾ be kell szerezni azon miniszter előzetes jóváhagyását, akihez az adott hírszerző ügynökség tartozik, de a hírszerző ügynökségnek a sürgősségi intézkedések meghozatalát követően haladéktalanul kérnie kell a köztársasági elnök jóváhagyását⁽³⁴³⁾. A kizárólag nem koreai állampolgárok közötti kommunikáció gyűjtését illetően a hírközlési adatok védelméről szóló törvény ezért az említett intézkedések alkalmazását a szükséges és arányos mértékre korlátozza azzal, hogy egyértelműen meghatározza az említett intézkedések hatálya alá tartozó személyek korlátozott kategóriáit, és meghatározza azokat a részletes kritériumokat, amelyeket a hírszerző ügynökségeknek bizonyítaniuk kell az adatgyűjtés iránti kérelem alátámasztásához. Ráadásul ez szintén kizárja a megkülönböztetés nélküli hozzáférés lehetőségét. Bár az említett intézkedéseket előzetesen nem hagyják jóvá független módon, a független felügyeletet különösen a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság és a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság látja el, utólagosan (lásd például a (199)–(200) preambulumbekzdést).
- (191) A hírközlési adatok védelméről szóló törvény továbbá számos további biztosítékot ír elő, amelyek hozzájárulnak az utólagos felügyelethez, és megkönnyítik az egyének hatékony jogorvoslathoz való hozzáférését. Először is, bármilyen nemzetbiztonsági célú adatgyűjtés tekintetében a hírközlési adatok védelméről szóló törvény előír különböző nyilvántartási és jelentéstételi követelményeket. Konkrétan a magán üzemeltetők együttműködés iránti megkeresésekor a hírszerző ügynökségeknek át kell adniuk a bírósági parancsot/elnöki engedélyt vagy a vészhelyzeti cenzúryanilatkozat fedlapjának másolatát, amelyet a kötelezett szervezetnek az irataiban meg kell őriznie⁽³⁴⁴⁾. Amennyiben magán üzemeltetőket kötelezik az együttműködésre, mind a megkereső hatóságnak,

⁽³³⁶⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 6. cikkének (5) és (8) bekezdése, 7. cikke (1) bekezdésének 1. pontja és (3) bekezdése, valamint a törvény végrehajtási rendelete 7. cikkének (3) és (4) bekezdése.

⁽³³⁷⁾ Lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 7. cikkének (3) bekezdését és 6. cikkének (4) bekezdését (a hírszerző ügynökség kérelme tekintetében), a törvény végrehajtási rendeletének 4. cikkét (az ügyész általi kérelmezés tekintetében), valamint ugyanezen törvény 7. cikkének (3) bekezdését és 6. cikkének (6) bekezdését (a parancs tekintetében).

⁽³³⁸⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikke.

⁽³³⁹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (2) és (8) bekezdése. Az adatgyűjtést haladéktalanul be kell szüntetni, ha az intézkedések meghozatalától számított 36 órán belül nem szereznek bírósági engedélyt. Azokban az esetekben, amikor a megfigyelés olyan rövid időn belül történik, ami kizárja a bírósági engedély beszerzését, az illetékes Főügyészség vezetőjének a sürgősségi intézkedésről a hírszerző ügynökség által készített értesítést el kell küldenie az illetékes bíróság vezetőjének, amely ennek alapján megvizsgálhatja az adatgyűjtés jogszerűségét (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (5) és (7) bekezdése). Ebben az értesítésben fel kell tüntetni a célkitűzést, a célszemélyt, az alkalmazási kört, az időtartamot, a végrehajtás helyét és a megfigyelés módját, valamint annak okait, hogy miért nem nyújtottak be engedélykérelmet az intézkedés meghozatala előtt (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (6) bekezdése). Általánosabban fogalmazva, a hírszerző ügynökségek csak „vészhelyzeti cenzúrázással/lehallgatással kapcsolatos nyilatkozat” alapján hozhatnak sürgősségi intézkedéseket, és nyilvántartást kell vezetniük ezekről az intézkedésekről (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (4) bekezdése).

⁽³⁴⁰⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 8. cikkének (1) és (2) bekezdése.

⁽³⁴¹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 8. cikkének (3) bekezdése, összefüggésben a törvény 6. cikkének (4) bekezdésével.

⁽³⁴²⁾ Vagyis azokban az esetekben, amikor az intézkedés nemzetbiztonságot veszélyeztető összeesküvésre irányul, nem áll rendelkezésre elegendő idő a köztársasági elnök jóváhagyásának beszerzésére, és a sürgősségi intézkedések elfogadásának elmaradása sértheti a nemzetbiztonságot (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (8) bekezdése).

⁽³⁴³⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 8. cikkének (9) bekezdése. Az adatgyűjtést azonnal be kell szüntetni, ha az engedélyt a kérelem benyújtásától számított 36 órán belül nem adják meg.

⁽³⁴⁴⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (2) bekezdése és a törvény végrehajtási rendeletének 12. cikke. Lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendeletének 13. cikkét a postahivatalok és távközlési szolgáltatók közreműködésének kötelezővé tételének lehetőségéről. Az adatközlés iránti kérelemmel érintett magán üzemeltetők megtagadhatják ezt, ha a parancs/engedély vagy a vészhelyzeti cenzúra nyilatkozat helytelen azonosítóra (pl. a megjelölt személytől eltérő személy telefonszámára) hivatkozik. Mindenesetre tilos a kommunikációhoz használt jelszavakat felfedni (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (4) bekezdése).

mind az érintett gazdasági szereplőnek nyilvántartást kell vezetnie az intézkedések céljáról és tárgyáról, valamint a végrehajtás időpontjáról⁽³⁴⁵⁾. Emellett a hírszerző ügynökségeknek jelentést kell tenniük a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójának az általuk összegyűjtött információkról és a megfigyelési tevékenység eredményéről⁽³⁴⁶⁾.

- (192) Másodszer, az egyéneket értesíteni kell adataik nemzetbiztonsági célból történő gyűjtéséről (metaadatok vagy a kommunikáció tartalma), ha az olyan kommunikációra vonatkozik, amelyben legalább az egyik fél koreai állampolgár⁽³⁴⁷⁾. Ezt az értesítést írásban, a gyűjtés befejezésétől számított 30 napon belül kell megtenni (beleértve azt az esetet is, amikor az adatokat a sürgősségi eljárással összhangban szerezték be), és ezt csak akkor és addig lehet elhalasztani, ha és ameddig az veszélyezteti a nemzetbiztonságot, vagy veszélyeztetné emberek életét és testi épségét⁽³⁴⁸⁾. Az említett értesítéstől függetlenül az egyének különböző jogorvoslati lehetőségeket vehetnek igénybe, amint azt a 3.3.4. szakasz részletesebben kifejti.

3.3.1.2. Terroristagyanús személyekre vonatkozó információk gyűjtése

- (193) A terrorizmus elleni törvény úgy rendelkezik, hogy a Nemzeti Hírszerző Szolgálat a terroristagyanús személyekre vonatkozó adatokat⁽³⁴⁹⁾ a más jogszabályokban meghatározott korlátozásokkal és biztosítékokkal összhangban gyűjtheti⁽³⁵⁰⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat különösen hírközlési adatokat (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény alapján) és egyéb személyes adatokat (önkéntes adatközlés iránti kérelem útján) gyűjthet⁽³⁵¹⁾. A hírközlési adatok (azaz a kommunikáció vagy a metaadatok tartalma) gyűjtése tekintetében a 3.3.1.1. szakaszban leírt korlátozások és biztosítékok érvényesülnek, ideértve a bíróság által jóváhagyott parancs beszerzésének követelményét is. Ami a terroristagyanús személyek egyéb típusú személyes adatainak önkéntes közlésére irányuló kérelmeket illeti, a Nemzeti Hírszerző Szolgálatnak teljesítenie kell az Alkotmányban és a személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt, a szükségességre és arányosságra vonatkozó követelményeket (lásd a (164) preambulumbekendést)⁽³⁵²⁾. Az említett kérelmeket fogadó adatkezelők önkéntes alapon teljesíthetik a személyes adatok védelméről szóló törvényben meghatározott feltételeket (például az adattakarékosság elvével összhangban és az egyén magánéletére gyakorolt hatás korlátozásával)⁽³⁵³⁾. Ebben az esetben meg kell felelniük annak a követelménynek is, hogy a 2021-5. sz. értesítésből következően értesíteniük kell az érintett egyént (lásd a (166) preambulumbekendést).

⁽³⁴⁵⁾ A kommunikációt korlátozó intézkedések esetében ezeket a nyilvántartásokat három évig meg kell őrizni, lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (3) bekezdését és a hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 17. cikkének (2) bekezdését. A metaadatok tekintetében a hírszerző ügynökségeknek nyilvántartást kell vezetniük arról, hogy említett adatok iránti kérelmet nyújtottak be, valamint magáról az írásbeli kérelemről és az arra támaszkodó intézményről (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13. cikkének (5) bekezdése és 13-4. cikkének (3) bekezdése). A távközlési szolgáltatóknak hét évig kell a nyilvántartást megőrizniük, és évente kétszer jelentést kell tenniük a tudományügyi és IKT-miniszternek az említett közlések gyakoriságáról (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9. cikkének (3) bekezdése, összefüggésben a törvény 13. cikkének (7) bekezdésével, 37. cikkének (4) bekezdésével és 39. cikkével).

⁽³⁴⁶⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 18. cikkének (3) bekezdése.

⁽³⁴⁷⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9-2. cikkének (3) bekezdése és 13-4. cikke. Az értesítésnek tartalmaznia kell (1) az adatok gyűjtésének tényét, (2) a végrehajtó ügynökség kiletét és (3) a végrehajtási időszakot.

⁽³⁴⁸⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 9-2. cikkének (4) bekezdése. Ebben az esetben az értesítést a halasztás okainak megszűnését követő 30 napon belül kell megtenni, lásd a hírközlési adatok védelméről szóló törvény 13-4. cikkének (2) bekezdését és 9-2. cikkének (6) bekezdését.

⁽³⁴⁹⁾ Azaz terrorista csoport tagjai (az ENSZ által jegyzékbe vett személyek, lásd a terrorizmus elleni törvény 2. cikkének (2) bekezdését); terrorista csoport eszméit vagy taktikáját népszerűsítő és terjesztő, terrorizmus céljára pénzeszközöket gyűjtő vagy azokhoz hozzájáruló, vagy a terrorizmus előkészítésére, összeesküvésre, népszerűsítésére vagy arra való felbujtásra irányuló egyéb tevékenységeket végző személyek; vagy olyan személyek, akikről alaposan feltételezhető, hogy ilyen tevékenységeket végeztek (a terrorizmus elleni törvény 2. cikkének (3) bekezdése). A „terrorizmus” fogalmát a terrorizmus elleni törvény 2. cikkének (1) bekezdése olyan magatartásként határozza meg, amelynek célja az állam, a helyi önkormányzat vagy egy külföldi kormány (beleértve a nemzetközi szervezeteket is) hatáskörének gyakorlásában való megakadályozása vagy annak olyan cselekvésre kényszerítése, amelyre jogi kötelezettsége nincs, vagy pedig a lakosság fenyegetése. Ilyen cselekmény lehet például valamely személy leölése, az elrablása vagy túszul ejtése; hajó vagy légi jármű jogellenes hatalomba kerítése/elfoglalása, megsemmisítése vagy megrongálása; biokémiai, robbanó- vagy gyújtóanyagok használata halál, súlyos sérülés vagy kár okozása céljából; valamint nukleáris vagy radioaktív anyagokkal való visszaélés.

⁽³⁵⁰⁾ A terrorizmus elleni törvény 9. cikkének (1) és (3) bekezdése.

⁽³⁵¹⁾ Bár a terrorizmus elleni törvény a Koreai Köztársaságra való belépésre és az onnan való távozásra vonatkozó információk bevándorlási törvény és a vámtörvény alapján történő gyűjtésének a lehetőségére is utal, ezek a jogszabályok jelenleg nem rendelkeznek ilyen felhatalmazásról (lásd a II. melléklet 3.2.2.1. szakaszát). Mindenesetre elviekben nem vonatkoznának az e határozat alapján továbbított adatokra, mivel jellemzően olyan információkat érintenének, amelyeket közvetlenül a koreai hatóságok gyűjtenének (nem pedig az olyan adatokhoz való hozzáférésre, amelyeket korábban az Unióból koreai adatkezelőknek továbbítottak). Emellett a terrorizmus elleni törvény a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvényt jelöli meg a pénzügyi tranzakciókra vonatkozó információk gyűjtésének jogalapjaként. A 200. lábjegyzetben kifejtettek szerint azonban az e törvény alapján beszerezhető adattípusok nem tartoznak e határozat hatálya alá. Végezetül a terrorizmus elleni törvény azt is előírja, hogy a Nemzeti Hírszerző Szolgálat nem kötelező érvényű megkeresések útján gyűjthet helyadatokat, amely esetben a helyadatokat nyújtó szolgáltatók önkéntes alapon közölhetik ezeket az adatokat a személyes adatok védelméről szóló törvényben (a (193) preambulumbekendésben ismertetettek szerint) és a helyadatokról szóló törvényben meghatározott feltételek mellett. Ugyanakkor – amint azt az 17. lábjegyzet is kifejti – a helyadatokat nem e határozat alapján továbbítják az Unióból a koreai adatkezelőknek, azok inkább Koreán belül keletkeznek.

⁽³⁵²⁾ Lásd: II. melléklet, 3.2.2.2. szakasz.

⁽³⁵³⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdését, amely előírja, hogy a személyes adatokat a kitűzött cél eléréséhez feltétlenül szükséges mértékben kell kezelni, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (6) bekezdését, amely előírja, hogy a személyes adatokat oly módon kell kezelni, hogy minimálisra csökkenjen az egyén magánéletének sérelme. Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény 59. cikkének 2. és 3. pontját, amely szerint az adatkezelők felhatalmazás nélkül nem adhatnak át személyes adatokat harmadik feleknek.

3.3.1.3. Az előfizetői adatok önkéntes közzétételére irányuló kérések

- (194) A távközlési törvény alapján a távközlési szolgáltatók önkéntes alapon közzétehetik az előfizetői adatokat (lásd a (163) preambulumbekendést) a hírszerző ügynökség kérésére, amely ezeket az adatokat a nemzetbiztonságot fenyegető veszély megelőzése érdekében kívánja gyűjteni⁽³⁵⁴⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat ilyen jellegű kérései tekintetében ugyanazok a korlátozások érvényesülnek (az alkotmányból, a személyes adatok védelméről szóló törvényből és a távközlési törvényből következően), mint a bűnüldözés területén, a (164) preambulumbekendésben foglaltak szerint⁽³⁵⁵⁾. A távközlési szolgáltatók a kérésnek nem kötelesek eleget tenni, és azt csak a személyes adatok védelméről szóló törvényben meghatározott feltételek mellett teljesíthetik (különösen az adattakarékosság elvével összhangban és az egyén magánéletére gyakorolt hatás korlátozásával, lásd még a (193) preambulumbekendést). A nyilvántartásra és az érintett egyén értesítésére ugyanazok a követelmények vonatkoznak, mint a bűnüldözés területére (lásd a (165) és a (166) preambulumbekendést).

3.3.2. A gyűjtött adatok további felhasználása

- (195) A koreai hatóságok által nemzetbiztonsági célokból gyűjtött személyes adatok kezelésére vonatkozik a célhoz kötöttség (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1)–(2) bekezdése), az adatkezelés jogszerűsége és méltányossága (ugyanezen törvény 3. cikkének (1) bekezdése), az arányosság/adattakarékosság (ugyanezen törvény 3. cikkének (1) és (6) bekezdése és 58. cikke), a pontosság (ugyanezen törvény 3. cikkének (3) bekezdése), az átláthatóság (ugyanezen törvény 3. cikkének (5) bekezdése), a biztonság (ugyanezen törvény 58. cikkének (4) bekezdése) és a tárolási korlátozás (ugyanezen törvény 58. cikkének (4) bekezdése) elve⁽³⁵⁶⁾. A személyes adatok harmadik felekkel (köztük harmadik országokkal) történő esetleges közzétételére csak ezen elvekkel (különösen a célhoz kötöttség és az adattakarékosság elvével) összhangban kerülhet sor, a szükségesség és az arányosság elvének való megfelelés értékelését (az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése), és az érintett egyén jogaira gyakorolt hatás figyelembevételét követően (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (6) bekezdése).
- (196) Ami a közzétételek tartalmát és a metaadatokat illeti, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény az említett adatok felhasználását tovább korlátozza azon bírósági eljárásokra, amelyekben a kommunikációval kapcsolatban álló fél azokra kártérítési igényében hivatkozik; vagy a felhasználás más jogszabályok alapján megengedett⁽³⁵⁷⁾.

3.3.3. Felügyelet

- (197) A koreai nemzetbiztonsági hatóságok tevékenységét különböző szervek felügyelik⁽³⁵⁸⁾.
- (198) Először is, a terrorizmus elleni törvény konkrét felügyeleti mechanizmusokat ír elő a terrorizmusellenes tevékenységek tekintetében, ideértve a terroristagyanús személyekre vonatkozó adatok gyűjtését is. A végrehajtó szervek szintjén a terrorizmusellenes tevékenységeket a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság⁽³⁵⁹⁾ felügyeli, amelyek a terrorizmus elleni küzdelemhez szükséges információk és anyagok összegyűjtése érdekében a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójának jelentést kell tennie a nyomozásokról és a terroristagyanús személyek nyomom követéséről⁽³⁶⁰⁾. Ezen túlmenően az emberi jogok védelméért felelős biztos (a továbbiakban: emberi jogi biztos) kifejezetten felügyeli, hogy a terrorizmusellenes tevékenységek megfelelnek-e az alapvető jogoknak⁽³⁶¹⁾. Az emberi jogi biztost a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság elnöke nevezi ki olyan személyek közül, akik megfelelnek a terrorizmus elleni törvény⁽³⁶²⁾ végrehajtási rendeletében felsorolt konkrét képesítéseknek, kétéves (megújítható) időtartamra, és hivatalából csak konkrét, korlátozott okból és alapos okból menthető fel⁽³⁶³⁾. Felügyeleti funkciójának gyakorlása során az emberi jogok védelmének javítására irányuló általános

⁽³⁵⁴⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (3) bekezdése.

⁽³⁵⁵⁾ Lásd még a II. melléklet 3.2.3. szakaszát.

⁽³⁵⁶⁾ Lásd a II. melléklet 1.2. szakaszát.

⁽³⁵⁷⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 5. cikkének (1) és (2) bekezdése, 12. és 13-5. cikke.

⁽³⁵⁸⁾ Lásd: II. melléklet, 3.3. szakasz.

⁽³⁵⁹⁾ A terrorizmus elleni törvény 5. cikkének (3) bekezdése. A Bizottság elnöki tisztét a miniszterelnök látja el, és több miniszterből és kormányzati szervek vezetőiből áll, köztük a külügyminiszterekből, az igazságügyi, a nemzeti védelmi, valamint a belügy- és biztonsági miniszterből, a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójából és a Nemzeti Rendőrségi Hivatal főbiztosából (a terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 3. cikkének (1) bekezdése).

⁽³⁶⁰⁾ A terrorizmus elleni törvény 9. cikkének (4) bekezdése.

⁽³⁶¹⁾ A terrorizmus elleni törvény 7. cikke.

⁽³⁶²⁾ Azaz legalább tíz év munkatapasztalattal rendelkező ügyvéd, vagy emberi jogi szakismeretekkel rendelkezik, és (legalább) tíz évig (legalább) egyetemi docensként dolgozott, vagy állami szerveknél vagy helyi önkormányzatoknál magasabb rangú köztisztviselői hivatalt töltött be, vagy emberi jogi területen, például nem kormányzati szervezetnél szerzett legalább tízéves munkatapasztalattal rendelkezik (a terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 7. cikkének (1) bekezdése).

⁽³⁶³⁾ Például, ha feladataival kapcsolatos büntetőügyben vádat emelnek ellene, bizalmas adatot kiad, vagy tartósan munkaképtelen szellemi vagy fizikai okból (a terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelet 7. cikkének (3) bekezdése).

ajánlásokat, valamint az emberi jogok⁽³⁶⁴⁾ megsértésének megállapítása esetén korrekciós intézkedésekre vonatkozó konkrét ajánlásokat adhat ki⁽³⁶⁵⁾. A hatóságoknak tájékoztatniuk kell az emberi jogi biztost az ajánlásai nyomán hozott intézkedésekről⁽³⁶⁶⁾.

- (199) Másodszer, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyeli, hogy a nemzetbiztonsági hatóságok betartják-e az adatvédelmi szabályokat, amelyek egyaránt magukban foglalják a személyes adatok védelméről szóló törvény alkalmazandó rendelkezéseit (lásd a (149) preambulumbekendést), valamint a személyes adatok gyűjtésére más jogszabályok (a hírközlési adatok védelméről szóló törvény, a terrorizmus elleni törvény és a távközlési törvény, lásd még a (171) preambulumbekendést) értelmében alkalmazandó korlátozásokat és biztosítékokat⁽³⁶⁷⁾. E felügyeleti szerepkör gyakorlása során a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság a 2.4.2. szakaszban részletesen ismertetett valamennyi vizsgálati és korrekciós hatáskörét felhasználhatja.
- (200) Harmadszer, a nemzetbiztonsági hatóságok tevékenysége a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság független felügyelete alá tartozik, a (172) preambulumbekendésben ismertetett eljárásokkal összhangban⁽³⁶⁸⁾.
- (201) Negyedszer, a Számvevőszék felügyeleti funkciója is kiterjed a nemzetbiztonsági hatóságokra, bár a Nemzeti Hírszerző Szolgálat kivételes körülmények között – azaz ha azok államtitoknak minősülnek, és a közismertségük súlyosan érintené a nemzetbiztonságot – megtagadhatja bizonyos információk vagy anyagok átadását⁽³⁶⁹⁾.
- (202) Végezetül a Nemzeti Hírszerző Szolgálati tevékenységek parlamenti felügyeletét a Nemzetgyűlés látja el (egy erre szakosodott hírszerzési bizottságon keresztül)⁽³⁷⁰⁾. A hírközlési adatok védelméről szóló törvény a Nemzetgyűlés számára különleges felügyeleti szerepet biztosít a kommunikációt korlátozó intézkedések nemzetbiztonsági célú alkalmazása tekintetében⁽³⁷¹⁾. A Nemzetgyűlés helyszíni ellenőrzéseket végezhet a lehallgatásra szolgáló berendezéseken, és kérheti mind a Nemzeti Hírszerző Szolgálatot, mind pedig a közlések tartalmát átadó távközlési szolgáltatókat, hogy tegyenek jelentést azokról. A Nemzetgyűlés általános felügyeleti feladatait is elláthatja (a (174) preambulumbekendésben leírt eljárásokkal összhangban). A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény előírja a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója számára, hogy haladéktalanul válaszoljon abban az esetben, amennyiben a hírszerzési bizottság jelentést kér konkrét ügyekről⁽³⁷²⁾, a különösen kényes információkra vonatkozóan külön szabályokkal. Konkrétan, a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója csak kivételes körülmények között tagadhatja meg a válaszadást vagy vallomástételt a bizottság előtt, pl. ha a kérelem katonai, diplomáciai vagy észak-koreai vonatkozású államtitokra vonatkozik, amelynek közismertsége komoly hatást gyakorolhat az ország „nemzeti sorsára”⁽³⁷³⁾. Ebben az esetben a hírszerzési bizottság magyarázatot kérhet a miniszterelnöktől, és amennyiben hét napon belül nem kapja meg a magyarázatot, a válasz vagy a tanúvallomás nem utasítható vissza.

3.3.4. Jogorvoslat

- (203) A koreai rendszer a nemzetbiztonság területén is különböző (bírósi) jogorvoslati lehetőségeket kínál, beleértve a kártérítési lehetőséget. Ezek a mechanizmusok hatékony adminisztratív és bírósi jogorvoslati lehetőségeket biztosítanak az érintetteknek, lehetővé téve számukra különösen jogaik, többek között a személyes adatokhoz való hozzáférés joga, illetve az említett adatok helyesbítésére vagy töröltetésére vonatkozó joguk biztosítását.
- (204) Először is, a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdése és 4. cikkének (1), (3) és (4) bekezdése értelmében az egyének a nemzetbiztonsági hatóságokkal szemben gyakorolhatják a hozzáférés, a helyesbítés, a törlés és az adatkezelése felfüggesztése jogát. A 2021-5. sz. értesítés 6. szakasza (e határozat I. melléklete) tovább pontosítja, hogy ezek a jogok miként érvényesülnek a nemzetbiztonsági célú adatkezeléssel

⁽³⁶⁴⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 8. cikkének (1) bekezdése.

⁽³⁶⁵⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 9. cikkének (1) bekezdése. Az emberi jog biztos függetlenül dönt az ajánlások elfogadásáról, de ezekről az ajánlásokról jelentést kell tennie a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság elnökének.

⁽³⁶⁶⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 9. cikkének (2) bekezdése. A koreai kormány hivatalos képviselője szerint az emberi jogi biztos ajánlása végrehajtásának elmaradását felterjesztik a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottsághoz – amelynek tagja a miniszterelnök –, bár eddig nem fordult elő olyan eset, amikor az emberi jogi biztos ajánlásait nem hajtották végre (lásd a II. melléklet 3.3.1. szakaszát).

⁽³⁶⁷⁾ II. melléklet, 3.3.4. szakasz.

⁽³⁶⁸⁾ Konkrétan a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság a múltban hivatalból vizsgálatokat folytatott a Nemzeti Hírszerző Szolgálattal kapcsolatban, és számos egyéni panaszt rendezett. Lásd például a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 2018. évi éves jelentését, 128. o. (elérhető: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7604746> és a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 2019. évi éves jelentését, 70. o. (elérhető: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

⁽³⁶⁹⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 13. cikkének (1) bekezdése.

⁽³⁷⁰⁾ A Nemzetgyűlésről szóló törvény 36. cikke és 37. cikke (1) bekezdésének 15. pontja.

⁽³⁷¹⁾ A hírközlési adatok védelméről szóló törvény 15. cikke.

⁽³⁷²⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 15. cikkének (2) bekezdése.

⁽³⁷³⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 17. cikkének (2) bekezdése. Az „államtitok” olyan (minősített) tény, áru vagy ismeret, amely a nemzetbiztonság súlyos veszélyeztetésének elkerülése érdekében más ország vagy szervezet előtt nem fedhető fel, és amelyhez csak korlátozott hozzáférés megengedett. Lásd a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 13. cikkének (4) bekezdését.

összefüggésben. A nemzetbiztonsági hatóság különösen csak olyan mértékben és addig korlátozhatja vagy tagadhatja meg a jog gyakorlását, ameddig az szükséges és arányos valamely fontos közérdekű cél védelméhez (például olyan mértékben és addig, ameddig a jog megadása veszélyeztetné egy folyamatban lévő nyomozást vagy veszélyeztetné a nemzetbiztonságot), vagy ha a jog megadása veszélyeztetni harmadik fél életét vagy testi épségét. Az említett korlátozásra való hivatkozás tehát az egyén jogainak és érdekeinek a releváns közérdekkel való összemérését követeli meg, és semmi esetre sem érintheti a jog lényegét (az alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése). Amennyiben a kérelmet elutasítják vagy korlátozott mértékben teljesítik, az érintettet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól.

- (205) Másodsor, az egyéneknek joguk van jogorvoslatra a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében, ha adataikat nemzetbiztonsági hatóság a személyes adatok védelméről szóló törvényt vagy a személyes adatok gyűjtését szabályozó más jogszabályokban (különösen a hírközlési adatok védelméről szóló törvényben, lásd a (171) preambulumbekendést) foglalt korlátozásokat és biztosítékokat megsértve kezelte ⁽³⁷⁴⁾. Ez a jog a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz benyújtott panasz útján gyakorolható (többek között a Koreai Internet- és Biztonsági Ügynökség által működtetett adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálaton keresztül) ⁽³⁷⁵⁾. Ezen túlmenően a koreai nemzetbiztonsági hatóságokkal szembeni jogorvoslat könnyebb hozzáférhetőségének elősegítése érdekében az uniós polgárok a nemzeti adatvédelmi hatóságukon keresztül nyújthatnak be panaszt a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz ⁽³⁷⁶⁾. Ebben az esetben a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság ugyanazon csatornán (nemzeti adatvédelmi hatóság vagy az Európai Adatvédelmi Testület) keresztül értesíti a magánszemélyt a vizsgálat lezárását követően (és adott esetben tájékoztatást ad az előírt korrekciós intézkedésekre vonatkozóan is). A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján az egyének továbbá fellebbezhetnek/megtámadhatják a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság döntéseit vagy mulasztását (lásd a (132) preambulumbekendést).
- (206) Harmadsor, az egyének panaszt nyújthatnak be az emberi jogi biztosnál a magánélethez és az adatvédelemhez való joguknak a terrorizmusellenes tevékenységekkel összefüggésben történő sérelme miatt (a terrorizmusellenes törvény alapján) ⁽³⁷⁷⁾, amely korrekciós intézkedéseket javasolhat. Mivel az emberi jogi biztos előtt nincsenek elfogadhatósági követelmények, a panaszt akkor is el fogják intézni, ha az érintett személy nem tudja bizonyítani, hogy ténylegesen sérelmet szenvedett (például azért, mert adatait a nemzetbiztonsági hatóság állítólag jogellenesen gyűjtött) ⁽³⁷⁸⁾. Az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell az emberi jogi bizost az ajánlásainak végrehajtása érdekében tett intézkedésekről.
- (207) Negyedsor, az egyének panaszt nyújthatnak be a Nemzeti Emberi Jogi bizottsághoz adataik nemzetbiztonsági hatóságok általi gyűjtésével kapcsolatban, és a (178) preambulumbekendésben leírt eljárással összhangban jogorvoslatot kérhetnek ⁽³⁷⁹⁾.
- (208) Végezetül különböző bírósági jogorvoslati lehetőségek állnak rendelkezésre ⁽³⁸⁰⁾, amelyek lehetővé teszik az egyének számára, hogy jogorvoslatot kérjenek a 3.3.1. szakaszban leírt korlátozások és biztosítékok alapján. Az egyének különösen a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján vitathatják a nemzetbiztonsági hatóságok intézkedéseinek jogszerűségét (a (181) preambulumbekendésben leírt eljárásnak vagy az Alkotmánybíróságról szóló törvénynek megfelelően [lásd a (182) preambulumbekendést]). Ezenkívül kártérítést kaphatnak a károk állam általi megtérítéséről szóló törvény alapján (a (183) preambulumbekendésben részletesebben leírtak szerint).

4. KÖVETKEZTETÉS

- (209) A Bizottság úgy véli, hogy a Koreai Köztársaság – a személyes adatok védelméről szóló törvényen, a bizonyos ágazatokra alkalmazandó (a 2. szakaszban elemzett) különleges szabályokon és a 2021-5. sz. értesítésben (I. melléklet) foglalt kiegészítő biztosítékokon keresztül – biztosítja az Európai Unióból továbbított személyes adatok olyan szintű védelmét, amely lényegében egyenértékű az (EU) 2016/679 rendelet által garantált szinttel.
- (210) A Bizottság ezenfelül úgy ítéli meg, hogy a koreai jogban létező felügyeleti mechanizmusok és jogorvoslati megoldások összességében véve lehetővé teszik, hogy a gyakorlatban azonosítsák és szankcionálják, ha a személyes adatokat kezelő gazdasági szereplők jogsértést követnek el, továbbá jogorvoslatot biztosítanak az érintetteknek, hogy betekinthessenek a rájuk vonatkozó személyes adatokba, és esetleg helyesbítsék vagy töröltsék ezeket az adatokat.

⁽³⁷⁴⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése és 4. cikkének (5) bekezdése. Lásd: II. melléklet 3.4.2. szakasza.

⁽³⁷⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikke és 63. cikkének (2) bekezdése.

⁽³⁷⁶⁾ 2021-5. sz. értesítés (I. melléklet, 6. szakasz).

⁽³⁷⁷⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 8. cikke (1) bekezdésének 2. pontja.

⁽³⁷⁸⁾ Lásd: II. melléklet 3.4.1. szakasza.

⁽³⁷⁹⁾ A Nemzeti Emberi Jogi Bizottsághoz például rendszeresen érkeznek panaszok a Nemzeti Hírszerző Szolgálat ellen, lásd a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 2019. évi éves jelentésében a 2015 és 2019 között beérkezett panaszok számáról szóló adatokat, 70. oldal (lásd: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

⁽³⁸⁰⁾ Lásd: II. melléklet 3.4.4. szakasza.

- (211) Végül a koreai jogrendről rendelkezésre álló információk alapján – beleértve a koreai kormánynek a II. mellékletben szereplő nyilatkozatait, biztosítékait és kötelezettségvállalásait – a Bizottság úgy véli, hogy a koreai hatóságoknak a közérdekbe, különösen azon egyének alapvető jogaiba bűnüldözési és nemzetbiztonsági célokból történő beavatkozása, akiknek személyes adatait az Unióból a Koreai Köztársaságba továbbítják, a szóban forgó jogszerű cél eléréséhez feltétlenül szükséges mértékre fog korlátozódni, és hogy az említett beavatkozással szemben hatékony jogvédelem áll fenn.
- (212) Ezért e határozat megállapításaira figyelemmel úgy kell határozni, hogy a Koreai Köztársaság az (EU) 2016/679 rendelet – az Európai Unió Alapjogi Chartájának figyelemmel értelmezett – 45. cikke értelmében megfelelő védelmi szintet biztosít az Európai Unióból a Koreai Köztársaságba a személyes adatok védelméről szóló törvény hatálya alá tartozó személyesadat-kezelők részére továbbított személyes adatok tekintetében, a missziós tevékenységük keretében személyes adatokat kezelő vallási szervezetek; a politikai jelöltállításal kapcsolatban személyes adatokat kezelő politikai pártok, és a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottság felügyelete alá tartozó adatkezelők által a személyes adatnak minősülő hitelinformációk hitelinformációkról szóló törvény szerinti kezelése kivételével, amennyiben ilyen adatokat kezelnek.

5. E HATÁROZAT ÉS AZ ADATVÉDELMI HATÓSÁGOK INTÉZKEDÉSÉNEK JOGHATÁSAI

- (213) A tagállamok és szerveik kötelesek megtenni az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy teljesítsék az uniós intézmények jogi aktusait, mivel az utóbbiak vélelmezhetően jogszerűek, és ennél fogva mindaddig joghatásokat váltanak ki, amíg azokat vissza nem vonják, megsemmisítés iránti kereset alapján meg nem semmisítik, illetve előzetes döntéshozatal iránti kérelem vagy jogellenességi kifogás következtében nem nyilvánítják érvénytelennek.
- (214) Következésképpen a Bizottságnak az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott megfelelőségi határozata kötelező a címzett tagállamok valamennyi szervére, így független felügyeleti hatóságaira nézve is. E határozat alkalmazásának időtartama alatt különösen az európai uniós adatkezelőtől vagy adatfeldolgozótól a koreai adatkezelőkhöz vagy adatfeldolgozókhöz történő továbbításra további engedély beszerzése nélkül kerülhet sor.
- (215) Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 58. cikkének (5) bekezdése alapján, és amint azt a Bíróság a Schrems-ítéletben ⁽³⁸¹⁾ kifejtette, amennyiben egy nemzeti adatvédelmi hatóság megkérdőjelezi – ideértve a panaszra történő eljárást is – a Bizottság megfelelőségi határozatának az egyén magánélethez és adatvédelméhez fűződő alapvető jogaival való összeegyeztethetőségét, a nemzeti jognak biztosítania kell a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek lehetővé teszik számára, hogy a nemzeti bíróságok előtt a kifogásokra hivatkozzon annak érdekében, hogy azok esetlegesen előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezhessenek e határozat érvényességének vizsgálata céljából ⁽³⁸²⁾.

6. E HATÁROZAT NYOMON KÖVETÉSE ÉS FEÜLVIZSGÁLATA

- (216) A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján ⁽³⁸³⁾ és az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (4) bekezdésében elismerteknek megfelelően a Bizottság folyamatosan figyelemmel kíséri a harmadik országokban egy megfelelőségi határozat elfogadását követő kapcsolódó fejleményeket, hogy értékelje, hogy a harmadik ország továbbra is biztosítja-e a védelem lényegében azonos szintjét. E vizsgálat mindenképpen szükséges azokban az esetekben, amikor a Bizottság által kapott információk alapján indokolt kétségek merülhetnek fel e tekintetben.
- (217) A Bizottság ezért folyamatosan nyomon követi a Koreai Köztársaságban a helyzetet az ebben a határozatban értékelt adatkezelés jogi keretének és mindenkorinak vonatkozásában, beleértve a koreai hatóságok általi, a II. mellékletben szereplő nyilatkozatoknak, biztosítékoknak és kötelezettségvállalásoknak való megfelelést. E folyamat elősegítése érdekében a koreai hatóságok felé kérés, hogy haladéktalanul tájékoztassák a Bizottságot az ezzel a határozattal kapcsolatos érdemi fejleményekről mind a személyes adatok gazdasági szereplők és hatóságok általi kezelését, mind a hatóságok személyes adatokhoz való hozzáféréseinek korlátozásait és biztosítékait illetően.

⁽³⁸¹⁾ Schrems-ügy, 65. pont.

⁽³⁸²⁾ Schrems-ügy, 65. pont: „A nemzeti jogalkotó feladata, hogy előírja azon jogorvoslati lehetőségeket, amelyek lehetővé teszik az érintett nemzeti felügyeleti hatóság számára, hogy a nemzeti bíróságok előtt az általa megalapozottnak talált kifogásokra hivatkozzon annak érdekében, hogy amennyiben az utóbbiak osztják e hatóságnak a bizottsági határozat érvényessége tekintetében fennálló kétségeit, előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezhessenek e határozat érvényességének vizsgálata céljából.”

⁽³⁸³⁾ Schrems-ügy, 76. pont.

- (218) Továbbá annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bizottság hatékonyan lássa el nyomkövetési feladatát, a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a nemzeti adatvédelmi hatóságok minden vonatkozó lépéséről, különösen az uniós érintetteknek a személyes adatok Európai Unióból a Koreai Köztársaság adatkezelői felé történő továbbításával kapcsolatos kérései vagy panaszai tekintetében. A Bizottságot továbbá tájékoztatni kell minden arra utaló információról, hogy a bűnügyek megelőzéséért, nyomozásáért, felderítéséért vagy a vádemelésért, illetve a nemzetbiztonságért felelős koreai hatóságok – a felügyeleti szerveket is ideértve – intézkedései nem biztosítják a megfelelő szintű védelmet.
- (219) Az (EU) 2016/679 rendelet ⁽³⁸⁴⁾ 45. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában, valamint tekintettel arra, hogy a koreai jogrend által biztosított védelem szintje megváltozhat, a Bizottság e határozat elfogadását követően rendszeresen ellenőrzi, hogy a Koreai Köztársaság által biztosított védelem szintjének megfelelőségére vonatkozó megállapítások továbbra is ténybelileg és jogilag indokoltak-e.
- (220) Ebből a célból ezt a határozatot először a hatálybalépését követő három éven belül kell felülvizsgálni. Az első felülvizsgálatot követően és annak eredményétől függően a Bizottság az (EU) 2016/679 rendelet 93. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott bizottsággal szorosan egyeztetve dönt arról, hogy fenn kell-e tartani a hároméves ciklust. A későbbi felülvizsgálatokat azonban legalább négyévente el kell végezni ⁽³⁸⁵⁾. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie e határozat működésének valamennyi szempontjára, és különösen az e határozat I. mellékletében foglalt kiegészítő biztosítékok alkalmazására, különös tekintettel az újbóli adattovábbítás esetén nyújtott védelemre; a vonatkozó ítélkezési gyakorlat fejleményei; az álnevesített információk statisztikai, tudományos kutatási és közérdekű archiválási célú feldolgozására vonatkozó szabályok, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény 28. cikkének (7) bekezdése szerinti kivételek alkalmazása; az egyéni jogok gyakorlásának hatékonysága, többek között a közelmúltban megreformált személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság előtt, valamint az e jogok alóli kivételek alkalmazása; a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti részleges mentességek alkalmazása; valamint a kormányzati hozzáféréssel kapcsolatos korlátozások és biztosítékok (az e határozat II. mellékletében foglaltak szerint), beleértve a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság és az uniós adatvédelmi hatóságok közötti, az egyének panaszaival kapcsolatos együttműködést. Ki kell terjednie továbbá a felügyelet és a végrehajtás eredményességére a személyes adatok védelméről szóló törvény tekintetében, valamint a bűnüldözés és a nemzetbiztonság területén (különösen a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság és a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság részéről).
- (221) A felülvizsgálat elvégzéséhez a Bizottság találkoznia kell a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsággal, adott esetben a kormányzati hozzáférésért felelős egyéb koreai hatóságokkal együtt, beleértve az érintett felügyeleti szerveket. E találkozón részt vehetnek az Európai Adatvédelmi Testület tagjainak képviselői. A közös felülvizsgálat keretében a Bizottságnak fel kell kérnie a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságot, hogy nyújtson átfogó tájékoztatást a megfelelőség megállapításának valamennyi lényeges szempontjával kapcsolatban, beleértve a kormányzati hozzáférésre vonatkozó korlátozásokat és biztosítékokat ⁽³⁸⁶⁾. A Bizottságnak emellett magyarázatot kell keresnie az e határozat vonatkozásában kapott releváns információkkal kapcsolatban, beleértve a koreai hatóságok vagy egyéb koreai érdekeltek, az Európai Adatvédelmi Testület, az egyes adatvédelmi hatóságok és a civil társadalmi csoportok általi nyilvános jelentéseket, a médiajelentéseket vagy egyéb elérhető információforrásokat.
- (222) A felülvizsgálat alapján a Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó nyilvános jelentést készíti.

7. E HATÁROZAT FELFÜGGESZTÉSE, VISSZAVONÁSA VAGY MÓDOSÍTÁSA

- (223) Amennyiben a rendelkezésre álló információk, különösen az e határozat nyomon követéséből származó, vagy a Koreai Köztársaság vagy a tagállamok hatóságai által szolgáltatott információk arra utalnak, hogy a Koreai Köztársaság által biztosított védelem szintje már nem feltétlenül megfelelő, a Bizottságnak erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Koreai Köztársaság illetékes hatóságait, és kérheti a megfelelő intézkedések meghatározott, észszerű határidőn belüli meghozatalát.
- (224) Ha az említett határidő lejártakor a Koreai Köztársaság illetékes hatóságai nem hozzák meg ezeket az intézkedéseket, vagy más módon nem bizonyítják kielégítően, hogy e határozat továbbra is a megfelelő szintű védelemre alapul, a Bizottság megindítja az (EU) 2016/679 rendelet 93. cikkének (2) bekezdésében említett eljárást e határozat részleges vagy teljes felfüggesztése vagy hatályon kívül helyezése céljából.
- (225) Ennek alternatívájaként a Bizottságnak ezt az eljárást e határozat módosítása céljából indítja meg, különösen az adattovábbításra további feltételek előírásával vagy a megfelelőség megállapítása hatályának azokra az adattovábbításokra korlátozásával, amelyek esetében biztosított a megfelelő szintű védelem folyamatossága.

⁽³⁸⁴⁾ Az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (3) bekezdése szerint „a végrehajtási jogi aktusban rendelkezni kell egy rendszeres [...] felülvizsgálatra irányuló mechanizmusról, amely az adott harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél végbement valamennyi releváns fejleményt figyelembe vesz”.

⁽³⁸⁵⁾ Az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálat rendszeresen, „legalább négyévente elvégzendő”. Lásd még: Európai Adatvédelmi Testület, Megfelelési referencia, WP 254 rev. 01.

⁽³⁸⁶⁾ Lásd e határozat II. mellékletét.

- (226) A Bizottság kezdeményezi a felfüggesztési vagy visszavonási eljárást különösen arra utaló körülmények esetében, hogy az e határozat értelmében személyes adatokat átvevő gazdasági szereplők nem juttatják érvényre az I. mellékletben szereplő további biztosítékokat és/vagy nem hajtják végre hatékonyan azokat, vagy a koreai hatóságok nem tesznek eleget az e határozat II. mellékletében szereplő nyilatkozatoknak, biztosítékoknak és kötelezettségvállalásoknak.
- (227) A Bizottságnak emellett meg kell vizsgálnia az olyan eljárás kezdeményezésének lehetőségét, amely e határozat módosításához, felfüggesztéséhez vagy visszavonásához vezet, ha a felülvizsgálat összefüggésében vagy más módon az illetékes koreai hatóságok nem adják át az Európai Unióból Koreai Köztársaságba továbbított személyes adatok védelmének szintje vagy az e határozatnak való megfelelés értékeléséhez szükséges információkat vagy nem adnak erre vonatkozó magyarázatokat. Ebben a tekintetben a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy milyen mértékben szerezhető be más forrásokból a vonatkozó információ.
- (228) Megfelelően indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság élni fog azzal a lehetőséggel, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 93. cikkének (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó, a határozatot felfüggesztő, hatályon kívül helyező vagy módosító végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el.

8. ZÁRÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK

- (229) Az Európai Adatvédelmi Testület közzétette véleményét ⁽³⁸⁷⁾, amely e határozat kidolgozásakor figyelembevételre került.
- (230) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/679 rendelet 93. cikke (1) bekezdése alapján létrehozott bizottság véleményével.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. Az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének alkalmazásában a Koreai Köztársaság biztosítja az Európai Unióból a koreai szervezeteknek továbbított személyes adatok megfelelő szintű védelmét, a személyes adatok védelméről szóló, az I. mellékletben található kiegészítő biztosítékokkal kiegészített törvény és a II. mellékletben szereplő hivatalos nyilatkozatok, biztosítékok és kötelezettségvállalások szerint.

2. Ez a határozat nem vonatkozik az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozó adatátvevőknek továbbított személyes adatokra, és a személyes adatok kezelésére, amennyiben annak céljai részben vagy egészben megfelelnek a felsorolt célok valamelyikének:

- (a) vallási szervezetek, amennyiben személyes adatokat missziós tevékenységük keretében dolgoznak fel;
- (b) a politikai pártok, amennyiben személyes adatokat a jelöltállítással összefüggésben dolgoznak fel;
- (c) a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottsága által a hitelinformációs törvény értelmében a személyes adatnak minősülő hitelinformációk feldolgozása tekintetében felügyelt szervezetek, amennyiben ilyen információkat dolgoznak fel.

2. cikk

Az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, amikor a személyes adataik kezelése tekintetében az egyének védelme érdekében a tagállam illetékes hatóságai gyakorolják az (EU) 2016/679 rendelet 58. cikke értelmében vett hatáskörüket az e határozat 1. cikkében meghatározott alkalmazási körön belüli adattovábbítások tekintetében.

3. cikk

1. A Bizottság folyamatosan figyelemmel kíséri az e határozat alapját képező jogi keret alkalmazását – ideértve az újbóli adattovábbítások lebonyolításának, az egyéni jogok gyakorlásának és a koreai hatóságok e határozat alapján továbbított adatokhoz való hozzáférésnek feltételeit – annak értékelése céljából, hogy a Koreai Köztársaság az 1. cikk értelmében továbbra is megfelelő szintű védelmet biztosít-e.

⁽³⁸⁷⁾ 32/2021 vélemény az Európai Bizottságnak a személyes adatok Koreai Köztársaságban történő megfelelő védelméről szóló, az (EU) 2016/679 rendelet szerinti végrehajtási határozattervezetéről, elérhető a következő linken: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/opinion-art-70/opinion-322021-regarding-european-commission-draft_en.

2. A tagállamok és a Bizottság tájékoztatják egymást az olyan esetekről, amikor a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság vagy bármely egyéb illetékes koreai hatóság nem biztosítja az e határozat alapjául szolgáló jogi keretnek való megfelelést.
3. A tagállamok és a Bizottság tájékoztatják egymást bármely arra utaló körülményről, hogy a koreai hatóságoknak az egyének személyes adataik védelméhez fűződő jogába történő beavatkozása túllépi a feltétlenül szükséges mértéket vagy nem létezik hatékony jogvédelem az említett beavatkozásokkal szemben.
4. A Bizottság az e határozatról a tagállamoknak küldött értesítés időpontjától számított három éven belül és azt követően legalább négyévente értékeli az 1. cikk (1) bekezdésében foglalt megállapítást valamennyi rendelkezésre álló információ alapján, ideértve az érintett koreai hatóságokkal együtt elvégzett felülvizsgálat részeként kapott információkat.
5. Ha a Bizottság arra utaló körülményről szerez tudomást, hogy már nem biztosított a védelem megfelelő szintje, a Bizottság tájékoztatja erről az illetékes koreai hatóságokat. Szükség esetén úgy határozhat, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikkének (5) bekezdésével összhangban felfüggeszti, módosítja vagy hatályon kívül helyezi ezt a határozatot, vagy korlátozza alkalmazási körét, különösen az alábbiakra utaló körülmények esetén:
  - (a) azok a koreai gazdasági szereplők, amelyek e határozat értelmében személyes adatokat vettek át az Európai Unióból, nem felelnek meg az e határozat I. mellékletében szereplő kiegészítő biztosítékoknak, vagy e tekintetben nem megfelelő a felügyelet és a végrehajtás;
  - (b) a koreai hatóságok nem felelnek meg az e határozat II. mellékletében szereplő nyilatkozatoknak, biztosítékoknak és kötelezettségvállalásoknak, többek között az e határozat értelmében a koreai hatóságok által a bűnüldözési vagy nemzetbiztonsági célokból továbbított személyes adatok összegyűjtésére és az említett adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó feltételek és korlátozások tekintetében.

A Bizottság emellett akkor is elfogadhat ilyen intézkedéseket, ha a koreai kormány együttműködésének hiánya miatt nem tudja megállapítani, hogy a Koreai Köztársaság továbbra is biztosítja-e a megfelelő védelmi szintet.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2021. december 17-én.

a Bizottság részéről
Didier REYNDEERS
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

**A SZEMÉLYES ADATOK VÉDELMÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNY ÉRTELMEZÉSÉRE ÉS ALKALMAZÁSÁRA
VONATKOZÓ KIEGÉSZÍTŐ SZABÁLYOK A KOREÁBA TOVÁBBÍTOTT SZEMÉLYES ADATOK KEZELÉ-
SÉVEL KAPCSOLATBAN**

Tartalom

I.	Összefoglaló	54
II.	Fogalommeghatározások	55
III.	Kiegészítő szabályok	55
	1. A személyes adatok eredeti céltól eltérő felhasználására és átadására vonatkozó korlátozás (a törvény 3., 15. és 18. cikke)	55
	2. A személyes adatok újbóli továbbításának korlátozása (a törvény 17. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint 18. cikke)	57
	3. Az adatokra vonatkozó értesítés, ha a személyes adatokat nem az érintettől szerezték be (a törvény 20. cikke)	58
	4. Az álnevesített információk kezelésére vonatkozó különleges mentesség alkalmazási köre (a törvény 28-2., 28-3., 28-4., 28-5., 28-6. és 28-7. cikke, 3. cikke, 58-2. cikke)	60
	5. Korrekciós intézkedések stb. (a törvény 64. cikkének (1), (2) és (4) bekezdése)	61
	6. A személyes adatok védelméről szóló törvény alkalmazása a személyes adatok nemzetbiztonsági célból történő kezelésére, beleértve a jogsértések kivizsgálását és a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel összhangban történő végrehajtást (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8., 7-9., 58., 3., 4. és 62. cikke)	62

I. **Összefoglaló**

Korea és az Európai Unió (a továbbiakban: az EU) megfeleléségi megbeszéléseket folytatott, amelyek eredményeként az Európai Bizottság megállapította, hogy Korea az általános adatvédelmi rendelet 45. cikke értelmében biztosítja a személyes adatok megfelelő szintű védelmét.

Ezzel összefüggésben a személyes adatok védelmével foglalkozó bizottság elfogadta ezt az értesítést, amely a személyes adatok védelméről szóló törvény 5. cikkén (Állami kötelezettségek stb.) és 14. cikkén (Nemzetközi együttműködés) ⁽¹⁾ alapul, és ismerteti a törvény egyes rendelkezéseinek értelmezését, alkalmazását és érvényesítését, többek között az uniós megfeleléségi határozat alapján Koreába továbbított személyes adatok kezelése tekintetében.

Mivel ez az értesítés olyan közigazgatási szabálynak minősül, amelyet az illetékes közigazgatási szerv állapít meg és jelent be annak érdekében, hogy tisztázza a koreai jogrendszerben a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésére, alkalmazására és végrehajtására vonatkozó szabályokat, jogilag kötelező erejű a személyes adatok kezelőjére nézve abban az értelemben, hogy ezen értesítés bármely megsértése a személyes adatok védelméről szóló törvény vonatkozó rendelkezései megsértésének tekinthető. Ezen túlmenően, ha ezen értesítés megsértése miatt személyes jogok és érdekek sérülnek, az érintett személyek jogosultak jogorvoslatot kérni a személyes adatok védelmével foglalkozó bizottságtól vagy bíróságtól.

Ebből következik, hogy ha a személyesadat-kezelő, aki az uniós megfeleléségi határozat szerint Koreának továbbított személyes adatokat kezel, elmulasztja az ezen értesítés alapján szükséges intézkedések meghozatalát, akkor a törvény 64. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében „alapos indokkal feltételezhető, hogy a személyes adatok tekintetében jogsértés történt, és az intézkedés elmulasztása valószínűleg nehezen helyrehozható kárt okoz”. Ilyen esetekben a személyes adatok védelmével foglalkozó bizottság vagy a kapcsolódó központi közigazgatási szervek az e

⁽¹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 14. cikke kimondja, hogy a koreai kormánynak jogában áll olyan intézkedéseket elfogadni, amelyek biztosítják a személyes adatok nemzetközi környezetben való hathatósabb védelmét, és megakadályozzák, hogy az érintettek jogai a személyes adatok határokon átnyúló továbbítása miatt sérelmet szenvedjenek.

rendelet által biztosított felhatalmazás alapján elrendelhetik, hogy az érintett személyes adat-kezelő hozzon korrekciós intézkedéseket stb., és a konkrét jogsértéstől függően megfelelő büntetést (szankciókat, közigazgatási bírságokat stb.) is kiszabhatnak.

II. Fogalom meghatározások

Az e rendelkezésben használt fogalmak meghatározása a következő:

- (i) **Törvény:** A személyes adatok védelméről szóló törvény (a 2020. február 4-én módosított és 2020. augusztus 5-étől alkalmazandó 16930. sz. törvény)
- (ii) **Elnöki rendelet:** A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtásáról szóló rendelet (a 2020. március 3-i 30509. sz. elnöki rendelet, amely más törvényeket is módosít)
- (iii) **Érintett:** az a magánszemély, aki az e rendelkezés alapján kezelt adat alapján azonosítható, és akire ez az adat vonatkozik
- (iv) **Személyes adat-kezelő:** olyan közintézmény, jogi személy, szervezet, magánszemély stb., amely tevékenységei részeként közvetlenül vagy közvetve személyes adatokat kezel;
- (v) **EU:** Az Európai Unió (2020. február végétől 27 tagállam ⁽²⁾, nevezetesen Belgium, Németország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Dánia, Írország, Görögország, Portugália, Spanyolország, Ausztria, Finnország, Svédország, Ciprus, Cseh Köztársaság, Észtország, Magyarország, Lettország, Litvánia, Málta, Lengyelország, Szlovákia, Szlovénia, Románia, Bulgária és Horvátország), valamint az EU-hoz az EGT-megállapodás révén társult országok (Izland, Liechtenstein, Norvégia).
- (vi) **GDPR:** A személyes adatok védelmére vonatkozó általános uniós jogszabály, az általános adatvédelmi rendelet ((EU) 2016/679 rendelet)
- (vii) **Megfelelőségi határozat:** Az általános adatvédelmi rendelet 45. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Bizottság által arra vonatkozóan hozott határozat, hogy egy harmadik ország, harmadik ország valamely területe, illetve egy vagy több meghatározott ágazata, vagy valamely nemzetközi szervezet biztosítja a személyes adatok megfelelő szintű védelmét.

III. Kiegészítő szabályok

1. A személyes adatok eredeti céltól eltérő felhasználására és átadására vonatkozó korlátozás (a törvény 3., 15. és 18. cikke)

<A személyes adatok védelméről szóló törvény

(A 2020. február 4-én részlegesen módosított 16930. sz. törvény)>

3. cikk (A személyes adatok védelmének elvei) (1) A személyes adat-kezelő pontosan meghatározza a személyes adatok kezelésének céljait; és a személyes adatokat jogszerűen és tisztességesen, az e célokhoz szükséges minimális mértékben gyűjti.

(2) A személyes adat-kezelő a személyes adatokat a személyes adatok kezelésének céljaihoz szükséges módon kezeli, és azokat e célok kivételével másra nem használhatja fel.

15. cikk (Személyes adatok gyűjtése és felhasználása) (1) A személyes adat-kezelő az alábbi körülmények bármelyike esetén gyűjthet személyes adatokat, és azokat a gyűjtés céljának keretében felhasználhatja:

1. ha az érintett hozzájárulását adta;
2. ha erről külön jogszabályi rendelkezés rendelkezik, vagy jogi kötelezettségek teljesítéséhez feltétlenül szükséges;
3. ha valamely közintézmény törvényileg meghatározott feladatainak ellátásához szükséges, stb.;
4. ha elkerülhetetlenül szükséges az érintettel kötött szerződés végrehajtásához és teljesítéséhez;

⁽²⁾ Az átmeneti időszak végéig ez magában foglalja az Egyesült Királyságot is, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás (2019/C 384 I/01) 126., 127. és 132. cikkének megfelelően.

5. ha az érintett vagy harmadik személy életének, testi épségének vagy vagyoni érdekeinek közvetlen veszélytől való védelme érdekében nyilvánvalóan szükséges, és az érintett vagy jogi képviselője nincs abban a helyzetben, hogy kifejezze szándékát, vagy az előzetes hozzájárulás ismeretlen lakcím stb. miatt nem szerezhető be;
6. amennyiben ez a személyesadat-kezelő indokolt érdeke miatt szükséges, amely érdek nyilvánvalóan előbbre való az érintett jogainál. Ilyen esetekben az adatkezelés csak annyiban megengedett, amennyiben lényegileg kapcsolódik a személyesadat-kezelő indokolt érdekeihez, és nem lépi túl az észszerű mértéket.

18. cikk (A személyes adatok eredeti céltől eltérő felhasználásának és közlésének korlátozása) (1) A személyesadat-kezelő a 15. cikk (1) bekezdésében és a 39-3. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eseteken kívül nem használhat fel személyes adatokat, és azokat nem adhatja át harmadik félnek a 17. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott eseteken kívül.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a következő albekezdések bármelyikében említett esetekben a személyesadat-kezelő más célból is felhasználhatja a személyes adatokat vagy azokat harmadik fél rendelkezésére bocsáthatja (kivéve, ha ez az érintett vagy harmadik személy érdekeit méltánytalanul sértené): amennyiben [az információs és kommunikációs hálózatok használatának előmozdításáról és az információk védelméről stb. szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott – a továbbiakban ekként értendő] információs és kommunikációs szolgáltatókra, amelyek [az információs és kommunikációs hálózatok használatának előmozdításáról és az információk védelméről stb. szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott – a továbbiakban ekként értendő] felhasználók személyes adatait kezelik, kizárólag az 1. és a 2. albekezdés vonatkozik, és az 5–9. albekezdés kizárólag közintézményekre vonatkozik:

1. ha az érintett ehhez is hozzájárulását adta;
2. egyéb külön jogszabályi rendelkezések esetén;
3. ha az érintett vagy harmadik személy életének, testi épségének vagy vagyoni érdekeinek közvetlen veszélytől való védelme érdekében nyilvánvalóan szükséges, és az érintett vagy jogi képviselője nincs abban a helyzetben, hogy kifejezze szándékát, vagy az előzetes hozzájárulás ismeretlen lakcím miatt nem szerezhető be;
4. Törölve;< a 2020. február 4-i 16930. sz. törvénnyel>
5. ha a hatáskörébe tartozó, törvényben meghatározott feladatok ellátása csak úgy lehetséges, ha a személyesadat-kezelő a tervezettől eltérő célra használ fel személyes adatokat, vagy azokat harmadik fél rendelkezésére bocsátja, és erről a személyes adatok védelmével foglalkozó bizottság tanácskozik és határozatot hoz;
6. ha valamely szerződés vagy más nemzetközi egyezmény végrehajtása céljából személyes adatokat kell szolgáltatni egy külföldi kormány vagy nemzetközi szervezet számára;
7. amennyiben ez bűncselekmény kivizsgálásához, vádemeléshez és büntetőeljárás lefolytatásához szükséges;
8. ha a bíróság tárgyalással kapcsolatos feladatainak ellátásához szükséges;
9. amennyiben ez büntetés, próbára bocsátás és felügyelet végrehajtásához szükséges.

kihagyva (3) ~ (4)

(5) Amennyiben a személyesadat-kezelő a (2) bekezdésben meghatározott bármely esetben a meghatározott céltől eltérő célból bocsát személyes adatot harmadik fél rendelkezésére, köteles felkérni a személyes adatok címzettjét, hogy korlátozza a felhasználás célját és módját, valamint az egyéb szükséges kérdéseket, vagy gondoskodik a személyes adatok biztonságának garantálásához szükséges biztosítékokról. Ilyen esetekben a kérelem címzettjének meg kell tennie a személyes adatok biztonságának biztosításához szükséges intézkedéseket.

- i. A törvény 3. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja azt az elvet, hogy a személyesadat-kezelő csak a személyes adatok kezelése által elérni kívánt cél jogszerű módon történő eléréséhez minimálisan szükséges személyes adatokat gyűjtheti, és azokat a tervezettől eltérő célokra nem használhatja fel⁽³⁾.
- ii. Ezen elv szerint a törvény 15. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy amennyiben a személyesadat-kezelő személyes adatokat gyűjt, a személyes adatokat a gyűjtés meghatározott céljára lehet felhasználni, a 18. cikk (1) bekezdése pedig előírja, hogy a személyes adatok nem használhatók fel a gyűjtés céljától eltérő célra, illetve nem bocsáthatók harmadik fél rendelkezésére.

⁽³⁾ Mivel ezek a rendelkezések olyan általános elveket határoznak meg, amelyek a személyes adatok bármilyen kezelésére vonatkoznak, beleértve azokat az eseteket is, amikor az adatkezelést más törvények kifejezetten szabályozzák, az e szakaszban szereplő pontosítások azokra az esetekre is alkalmazandók, amikor a személyes adatok kezelése más jogszabályok alapján történik (lásd például a hitelinformációkról szóló törvény 15. cikkének (1) bekezdését, amely kifejezetten hivatkozik ezekre a rendelkezésekre).

- iii. Továbbá még abban az esetben is, ha a személyes adatok a tervezettől eltérő célokra is felhasználhatók, vagy a törvény 18. cikke (2) bekezdésének albekezdéseiben meghatározott kivételes esetekben (*) harmadik személy rendelkezésére bocsáthatók, elő kell írni, hogy a felhasználás célját vagy módját korlátozzák annak érdekében, hogy a személyes adatok kezelése az (5) bekezdés szerint biztonságosan történjék, vagy meg kell tenni a személyes adatok biztonságának biztosításához szükséges intézkedéseket.
- iv. A fenti rendelkezéseket a Korea joghatósága alá tartozó területen harmadik országból kapott valamennyi személyes adat kezelésére alkalmazni kell, függetlenül az érintett állampolgárságától.
- v. Például, ha egy unióbéli személyesadat-kezelő az Európai Bizottság megfelelőségi határozata szerint személyes adatokat továbbít egy koreai személyesadat-kezelőnek, azt a célt, amelyből az uniós személyesadat-kezelő átadja a személyes adatokat, a koreai személyesadat-kezelő adatgyűjtési céljának kell tekinteni, és ilyen esetekben a koreai személyesadat-kezelő csak ezen célból használhatja fel a személyes információkat vagy bocsáthatja azokat harmadik fél rendelkezésére, kivéve a törvény 18. cikke (2) bekezdésének albekezdéseiben meghatározott kivételes eseteket.

2. A személyes adatok újbóli továbbításának korlátozása (a törvény 17. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint 18. cikke)

<A személyes adatok védelméről szóló törvény

(A 2020. február 4-én részlegesen módosított 16930. sz. törvény)>

17. cikk (Személyes adatok rendelkezésre bocsátása) (1) kihagyva

(2) A személyesadat-kezelő az (1) bekezdés 1. pontja szerinti hozzájárulás megszerzésekor tájékoztatja az érintettet a következőkről. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, ha az alábbiak bármelyike módosul:

1. A személyes adatok címzettje;
2. Az a cél, amelyre a személyes adatok címzettje ezeket az adatokat felhasználja;
3. A rendelkezésre bocsátandó személyes adatok részletei;
4. Az az időtartam, amely alatt a címzett megőrzi és felhasználja a személyes adatokat;
5. Az a tény, hogy az érintettnek jogában áll megtagadni a hozzájárulást, és adott esetben a hozzájárulás megtagadásából eredő hátrányok.

(3) A személyesadat-kezelő tájékoztatja az érintettet a (2) bekezdésben felsoroltakról, és beszerzi az érintett hozzájárulását a személyes adatok külföldi harmadik fél rendelkezésére bocsátására vonatkozóan; továbbá nem köthet személyes adatok határokon átnyúló továbbítására vonatkozóan olyan szerződést, amely ellentétes e törvény rendelkezéseivel.

(4) A személyesadat-kezelő az érintett hozzájárulása nélkül is rendelkezésre bocsáthat személyes adatokat a személyes adatok gyűjtésének eredeti céljához észszerűen kapcsolódó célból, az elnöki rendeletben előírt szempontoknak megfelelően, figyelembe véve, hogy a személyes adatok ezen rendelkezésre bocsátása hátrányos-e az érintett számára, gondoskodtak-e az adatok biztonságáról, például titkosításról stb.

✖ A 18. cikkhez lásd a 3., 4. és 5. oldalt.

< A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete

([Végrehajtás időpontja: 2021. február 5.] [A 2020. augusztus 4-i 30892. sz. elnöki rendelet, amely más törvényeket is módosít])>

14-2. cikk (A személyes adatok további felhasználására/rendelkezésre bocsátására vonatkozó előírások stb.)

(1) Ha a személyesadat-kezelő a törvény 15. cikkének (3) bekezdése vagy a törvény 17. cikkének (4) bekezdése szerint az érintett hozzájárulása nélkül használ fel vagy bocsát rendelkezésre személyes adatokat (a továbbiakban: személyes adatok további felhasználása vagy rendelkezésre bocsátása), a személyesadat-kezelő a következő szempontokat mérlegeli:

1. a személyes adatok további felhasználása vagy rendelkezésre bocsátása észszerűen kapcsolódik-e ahhoz az eredeti célhoz, amelyből a személyes adatokat gyűjtötték;
2. előre látható-e a személyes adatok további felhasználása vagy rendelkezésre bocsátása azon körülmények fényében, amelyek között a személyes adatokat gyűjtötték és kezelték;
3. a személyes adatok további felhasználása vagy rendelkezésre bocsátása nem sérti-e méltánytalanul az érintett érdekeit; valamint
4. gondoskodtak-e az adatok biztonságáról, például álnevesítés vagy a titkosítás révén.

(*) Az infokommunikációs szolgáltatókra csak a 18. cikk (2) bekezdésének 1. és 2. albekezdése vonatkozik. Az 5–9. albekezdés csak a közintézményekre alkalmazandó.

(2) A személyesadat-kezelő köteles előzetesen közzétenni az adatvédelmi szabályzat (1) bekezdésének albekezdésében említett kérdéseknek a törvény 30. cikkének (1) bekezdése alapján történő megítélésére vonatkozó kritériumokat, a törvény 31. cikkének (1) bekezdése szerinti adatvédelmi tisztviselő pedig ellenőrzi, hogy a személyesadat-kezelő a további személyes adatok felhasználása vagy rendelkezésre bocsátása során a vonatkozó előírásoknak megfelelően jár-e el.

i. Ha a személyesadat-kezelő külföldi harmadik félnek szolgáltat személyes adatot, előzetesen tájékoztatnia kell az érintetteket a törvény 17. cikkének (2) bekezdésében meghatározott valamennyi kérdésről, és be kell szereznie hozzájárulásukat, kivéve az (1) vagy (2) bekezdés hatálya alá tartozó eseteket. Személyes adatok határokon átnyúló rendelkezésre bocsátására vonatkozóan nem köthető olyan szerződés, amely sérti e törvényt.

(1) Ha a személyes adatokat a törvény 17. cikkének (4) bekezdése szerinti gyűjtés eredeti céljához észszerűen kapcsolódó célból adják át. Ez a rendelkezés azonban csak olyan esetekben alkalmazható, amikor a személyes adatok további felhasználására és átadására vonatkozóan teljesülnek a végrehajtási rendelet 14-2. cikkében meghatározott előírások. Továbbá a személyesadat-kezelőnek mérlegelnie kell, hogy a személyes adatok átadása okoz-e hátrányt az érintettek számára, és megtette-e a szükséges intézkedéseket – mint például a titkosítás – az adatok biztonságának garantálása érdekében.

(2) Ha a személyes adatok a törvény 18. cikkének (2) bekezdésében említett kivételes esetekben harmadik fél rendelkezésére bocsáthatók (lásd a 3-5. oldalt). Azonban még ilyen esetekben sem bocsáthatók személyes adatok harmadik fél rendelkezésére, ha ez tisztességtelen módon sértheti az érintett vagy egy harmadik fél érdekeit. Ezen túlmenően a személyes adatok rendelkezésre bocsátójának fel kell szólítania a személyes adatok címzettjét arra, hogy korlátozza a személyes adatok felhasználásának célját vagy módját, vagy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a személyes adatok biztonságosan kezelhetők legyenek.

ii. A személyes adatok külföldi harmadik fél rendelkezésére bocsátása esetén előfordulhat, hogy a különböző országok eltérő személyesadat-védelmi rendszerei miatt a személyes adatok nem kapnak olyan szintű védelmet, mint amelyet a személyes adatok védelméről szóló koreai törvény biztosít nekik. Ennek megfelelően az ilyen esetek a törvény 17. cikkének (4) bekezdésében említett, „az érintettek hátrányt okozó esetnek”, vagy a törvény 18. cikkének (2) bekezdésében és ugyanezen törvény végrehajtási rendeletének 14-2. cikkében említett, „az érintett vagy harmadik személy érdekeit tisztességtelenül sértő esetnek” minősülnek⁽⁵⁾. E rendelkezések követelményeinek teljesítése érdekében a személyesadat-kezelőnek és a harmadik félnek kifejezetten biztosítania kell a törvénnyel egyenértékű védelmi szintet, beleértve annak garantálását is, hogy az érintett jogilag kötelező erejű dokumentumokban, például szerződésekben érvényesíthesse jogait, még a személyes adatok külföldre történő továbbítását követően is.

3. Az adatokra vonatkozó értesítés, ha a személyes adatokat nem az érintettől szerezték be (a törvény 20. cikke)

<A személyes adatok védelméről szóló törvény

(A 2020. február 4-én részlegesen módosított 16930. sz. törvény)>

20. cikk (Értesítés a harmadik felektől gyűjtött személyes adatok forrásairól stb.) (1) Ha a személyesadat-kezelő harmadik felektől gyűjtött személyes adatokat kezel, az érintett kérésére haladéktalanul értesíti az érintettet a következő részletekről:

1. A gyűjtött személyes adatok forrása;
2. A személyes adatok kezelésének célja;
3. Az a tény, hogy az érintett a 37. cikkben előírtak szerint kérheti a személyes adatok kezelésének felfüggesztését.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, ha a személyesadat-kezelő – amely a kezelt személyes adatok típusát és mennyiségét, az alkalmazottak számát, az értékesítés mennyiségét stb. figyelembe véve megfelel az elnöki rendeletben előírt feltételeknek – személyes adatokat gyűjt harmadik felektől, és ezen adatokat a 17. cikk (1) bekezdésének 1. albekezdése alapján kezeli, értesíti az érintettet az (1) bekezdésben meghatározott részletekről: Kivéve azt az esetet, amikor a személyesadat-kezelő által gyűjtött adatok között nem szerepel olyan személyes adat, például kapcsolattartási információ, amelyen keresztül az érintettet értesíteni lehetne.

⁽⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikke (2) bekezdésének 2. pontja alapján ez azon esetekre is vonatkozik, amikor a személyes adatok harmadik fél részére történő átadását más törvények (pl. a hitelinformációkról szóló törvény) írja elő.

(3) Az érintettnek a (2) bekezdés fő mondata szerinti értesítésének időpontjával, módszerével és eljárásával kapcsolatos szükséges részleteket elnöki rendelet határozza meg.

(4) Az (1) bekezdés és a (2) bekezdés fő rendelkezése nem alkalmazandó az alábbi körülmények valamelyike esetén: Amennyiben az értesítés elmaradása nyilvánvalóan előbbre való az érintettek e törvény szerinti jogainál:

1. Amennyiben az értesítési kérelem tárgyát képező személyes adatok szerepelnek a 32. cikk (2) bekezdésének bármelyik albekezdésében említett személyesadat-fájlokban;
2. Ha az értesítés valamely más személy életét vagy testi épségét veszélyezteti, vagy méltánytalanul károsítja valamely más személy vagyontát vagy egyéb érdekeit.

(i) Amennyiben a személyesadat-kezelő a megfelelőségi határozata ⁽⁶⁾ alapján kapja meg az EU-ból továbbított személyes adatokat, indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az adattovábbítástól számított egy hónapon belül értesítenie kell az érintettet az alábbi (1)–(5) pontban foglaltakról.

(1) A személyes adatokat továbbító és átvevő személyek neve és elérhetősége.

(2) A továbbított személyes adatok tételei vagy kategóriái.

(3) A személyes adatok gyűjtésének és felhasználásának célja (az ezen értesítés 1. pontja alapján az adatátadó által meghatározottak szerint).

(4) A személyes adatok megőrzésének időtartama.

(5) Az érintett tájékoztatása a személyes adatok kezelésével kapcsolatos jogairól, a jogok gyakorlásának módjáról és eljárásáról, valamint a jogok gyakorlásának esetleges hátrányairól.

(ii) Továbbá, ha a személyesadat-kezelő az i. pontban szereplő személyes adatokat átadja koreai köztársaságbeli vagy külföldi harmadik félnek, a személyes adat átadása előtt tájékoztatnia kell az érintettet az (1)–(5) pontban foglaltakról.

(1) A személyes adatokat átadó és átvevő személy neve és elérhetősége.

(2) Az átadott személyes adatok tételei vagy kategóriái.

(3) Az az ország, amelybe a személyes adatokat át kell adni, az átadás tervezett időpontja és módja (azokra az esetekre korlátozva, amikor a személyes adatokat külföldi harmadik félnek kell átadni).

(4) A személyes adat átadójának a személyes adat átadására vonatkozó célja és jogalapja

(5) Az érintett tájékoztatása a személyes adatok kezelésével kapcsolatos jogairól, a jogok gyakorlásának módjáról és eljárásáról, valamint a jogok gyakorlásának esetleges hátrányairól.

(iii) A személyesadat-kezelő nem alkalmazhatja az i. vagy ii. pontot az alábbi (1)–(4) pontban foglalt esetekben.

(1) Ha az értesítési kötelezettség alá tartozó személyes adatok szerepelnek a törvény 32. cikkének (2) bekezdésében említett alábbi személyesadat-fájlok valamelyikében, amennyiben az e rendelkezés által védett érdekek nyilvánvalóan előbbre valók az érintett jogainál, és csak akkor, ha az értesítés veszélyeztetné a szóban forgó érdekek érvényesítését, például folyamatban lévő bünyügyi nyomozást vagy a nemzetbiztonságot.

(2) Ha és ameddig az értesítés veszélyeztetheti egy másik személy életét vagy testi épségét, vagy méltánytalanul sértheti egy másik személy vagyoni érdekeit, amennyiben ezek a jogok vagy érdekek nyilvánvalóan előbbre valók az érintett jogainál.

(3) Ha az érintett már rendelkezik azokkal az információkkal, amelyekről a személyesadat-kezelőnek értesítenie kell az i. vagy ii. pontnak megfelelően.

(4) Ha a személyesadat-kezelő nem rendelkezik az érintett kapcsolattartási adataival, vagy az érintettel való kapcsolatfelvétel túlzott erőfeszítést igényel, többek között a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. szakaszában meghatározott feltételek szerinti adatkezeléssel összefüggésben. Annak meghatározásakor, hogy lehetséges-e kapcsolatba lépni az érintettel, vagy ez túlzott erőfeszítést igényel, figyelembe kell venni az EU-n belüli adatátadóval való együttműködés lehetőségét.

⁽⁶⁾ Az i., ii. és iii. pontban foglalt kötelezettségek akkor is alkalmazandók, ha az adatkezelő, aki a megfelelőségi határozat alapján személyes adatokat kap az EU-ból, ezeket az adatokat más törvények, például a hitelekre vonatkozó információkról szóló törvény alapján kezeli.

4. Az álnevesített információk kezelésére vonatkozó különleges mentesség alkalmazási köre (a törvény 28-2., 28-3., 28-4., 28-5., 28-6. és 28-7. cikke, 3. cikke és 58-2. cikke)

<A személyes adatok védelméről szóló törvény

(A 2020. február 4-én részlegesen módosított 16930. sz. törvény)>

III. fejezet: Személyes adatok kezelése

3. SZAKASZ Álnevesített adatokkal kapcsolatos különleges esetek

28-2. cikk (Álnevesített adatok kezelése) (1) A személyesadat-kezelő az álnevesített adatokat az érintettek hozzájárulása nélkül is kezelheti statisztikai célból, tudományos kutatási célból és közérdekű archiválás céljából stb.

(2) Amikor a személyesadat-kezelő az (1) bekezdés alapján álnevesített adatokat szolgáltat harmadik félnek, nem adhat át olyan adatot, amely alkalmas egy bizonyos személy azonosítására.

28-3. cikk (Az álnevesített adatok összekapcsolásának korlátozása) (1) A 28-2. cikkben foglaltak ellenére a különböző személyesadat-kezelők által statisztikai célból, tudományos kutatás és a közérdekű nyilvántartások vezetése stb. céljából kezelt álnevesített adatok összekapcsolását a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság vagy a kapcsolódó központi közigazgatási szerv vezetője által kijelölt szakosított intézmény végzi.

(2) Ha a személyesadat-kezelő az adatok összekapcsolását végző szervezetten kívülről kívánja kiadni az összekapcsolt adatokat, ezt a szakintézmény vezetőjének jóvá kell hagynia azt követően, hogy az adatokat álnevesítették vagy az 58-2. cikkben említett formában kezelték őket.

(3) A szükséges részleteket – beleértve az (1) bekezdés szerinti összekapcsolási eljárásokat és módszereket, a szakosított intézmény vezetésének és felügyeletének kijelölésére vagy kijelölésének megszüntetésére vonatkozó előírásokat és eljárásokat, valamint a (2) bekezdés szerinti adatátadási és jóváhagyási előírásokat és eljárásokat – elnöki rendelet határozza meg.

28-4. cikk (A biztonsági intézkedések álnevesített adatok esetében történő alkalmazására vonatkozó kötelezettség) (1) Az álnevesített adatok kezelése során a személyesadat-kezelő megteszi azokat a technikai, szervezési és fizikai intézkedéseket, amelyek az eredeti állapot helyreállításához szükséges további információk elkülönített tárolását és kezelését szolgálják, amennyiben ez az elnöki rendeletben előírtaknak megfelelően szükséges a személyes adatok biztonságához, megakadályozandó azok elvesztését, ellopását, felfedését, hamisítását, megváltoztatását vagy sérülését.

(2) Az álnevesített adatokat kezelni szándékozó személyesadat-kezelő nyilvántartást készít és vezet az elnöki rendeletben előírt részletekről, beleértve az álnevesített adatok kezelésének célját is, valamint azon harmadik fél címzeteket, akiknek az álnevesített adatok kezelése céljából álnevesített adatokat adnak át.

28-5. cikk (Az álnevesített adatok kezelésével kapcsolatos tiltott cselekmények) (1) Az álnevesített adatokat tilos egy adott személy azonosítása céljából kezelni.

(2) Ha az álnevesített adatok kezelése során egy bizonyos személyt azonosító adat jön létre, a személyesadat-kezelő megszünteti az adat kezelését, és haladéktalanul lekérdezi és megsemmisíti az adatot.

28-6. cikk (Közigazgatási bírság kivétele álnevesített adatok kezeléséért) (1) A személyes adatok védelmével foglalkozó bizottság a teljes árbevétel kevesebb mint háromszázad részének megfelelő pénzbírságot szabhat ki arra az adatkezelőre, amely a 28-5. cikk (1) bekezdését megsértve egy adott személy azonosítása céljából kezel adatokat: kivéve, ha nincs árbevétel vagy annak kiszámítása nehézségekbe ütközik, amely esetben az adatkezelőre legfeljebb 400 millió von összegű vagy az alaptőke háromszázad részének megfelelő összegű bírságot vehetnek ki, attól függően, hogy melyik a nagyobb összeg.

(2) A 34-2. cikk (3)–(5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a közigazgatási bírságok kivetéséhez és beszedéséhez szükséges ügyekre.

28-7. cikk (Hatály) A 20., 21., 27. cikk, a 34. cikk (1) bekezdése, a 35–37. cikk, a 39-3., 39-4. és a 39-6–39-8. cikk nem alkalmazandó az álnevesített adatokra.

I. fejezet Általános rendelkezések

3. cikk (A személyes adatok védelmének elvei) (1) A személyesadat-kezelő pontosan meghatározza a személyes adatok kezelésének céljait; és a személyes adatokat jogszerűen és tisztességesen, az e célokhoz szükséges minimális mértékben gyűjti.

(2) A személyesadat-kezelő a személyes adatokat a személyes adatok kezelésének céljaihoz szükséges módon kezeli, és azokat e célokon kívül másra nem használhatja fel.

(3) A személyes adat-kezelő biztosítja, hogy a személyes adatok annyira pontosak, teljesek és naprakészek legyenek, amennyire az a személyes adatok kezelésének céljához szükséges.

(4) A személyes adat-kezelő a személyes adatokat a személyes adatok kezelési módszereinek, típusának stb. megfelelően biztonságosan kezeli, figyelembe véve az érintett jogai megsértésének lehetőségét és a releváns kockázatok súlyosságát.

(5) A személyes adat-kezelő nyilvánosságra hozza adatvédelmi szabályzatát és a személyes adatok kezelésével kapcsolatos egyéb részleteket; továbbá garantálja az érintettek jogait, például a személyes adataikhoz való hozzáférés jogát.

(6) A személyes adat-kezelőnek oly módon kell kezelnie a személyes adatokat, hogy minimálisra csökkentse annak lehetőségét, hogy az érintettek a magánélet tisztelőben tartásához való jogát megsértse.

(7) Amennyiben a személyes adatok gyűjtésének célja anonimizált vagy álnevesített személyes adatok kezelése révén is lehetséges, a személyes adat-kezelőnek törekednie kell arra, hogy a kezelt személyes adatokat anonimizálja, amennyiben ez lehetséges, ha pedig a személyes adatok gyűjtésének célja kizárja az anonimizálást, akkor álnevesítse az adatokat.

(8) A személyes adat-kezelő törekszik arra, hogy elnyerje az érintettek bizalmát azáltal, hogy az e törvényben és más kapcsolódó törvényekben meghatározott feladatokat és kötelezettségeket ellátja, illetve betartja.

IX. fejezet: Kiegészítő rendelkezések

58-2. cikk (Az alkalmazás alóli mentesség) Ez a törvény nem alkalmazandó azokra az adatokra, amelyek más adatokkal összekapcsolva már nem alkalmasak egy adott személy azonosítására észszerű idő- és költségfordítást, valamint technológiahasználatot stb. feltételezve <Ez a cikk a 2020. február 4-i 16930. sz. törvénnyel került beillesztésre>

- i. a III. fejezetnek az álnevesített adatokkal kapcsolatos különleges esetekre vonatkozó 3. szakasza (28-2–28-7. cikk) lehetővé teszi az álnevesített adatoknak az érintett hozzájárulása nélküli kezelését statisztikák összeállítása, tudományos kutatás, nyilvános nyilvántartások vezetése stb. céljából (28-2. cikk), de ilyen esetekben az érintettek jogainak védelmében szükséges megfelelő biztosítékokat és tilalmakat alkalmazni (28-4. és 28-5. cikk), a jogsértőkre bírságot lehet kivetni (28-6. cikk), és a személyes adatok védelméről szóló törvény alapján egyébként rendelkezésre álló biztosítékok nem alkalmazandók (28-7. cikk).
- ii. Ezek a rendelkezések nem vonatkoznak azokra az esetekre, amikor az álnevesített információkat nem statisztikák készítése, tudományos kutatás, nyilvános nyilvántartások vezetése stb. céljából, hanem egyéb célból kezelik. Például, ha egy uniós állampolgárnak az Európai Bizottság megfeleléségi határozata alapján Koreába továbbított személyes adatait nem statisztikák készítése, tudományos kutatás, nyilvános nyilvántartások vezetése stb. céljából álnevesítik, a III. fejezet 3. szakaszának különös rendelkezései nem alkalmazandók (7).
- iii. Amennyiben a személyes adat-kezelő statisztikakészítés, tudományos kutatás, nyilvános nyilvántartások vezetése stb. céljából álnevesített adatokat kezel, és az álnevesített adatokat az alkotmány 37. cikkével és a törvény 3. cikkével (A személyes információk védelmének elvei) összhangban az adatkezelés konkrét céljának teljesülését követően nem köteles megsemmisíteni, anonimizálnia kell az adatokat annak érdekében, hogy a személyes adatok védelméről szóló törvény 58-2. cikkével összhangban az adatok ne legyenek többé alkalmasak egy adott személy azonosítására akár önmagukban, akár más adatokkal összekapcsolva, észszerű idő- és költségfordítást, valamint technológiahasználatot stb. feltételezve.

5. Korrekciós intézkedések stb. (a törvény 64. cikkének (1), (2) és (4) bekezdése)

<A személyes adatok védelméről szóló törvény

(A 2020. február 4-én részlegesen módosított 16930. sz. törvény)>

64. cikk (Korrekciós intézkedések) (1) Ha a személyes adat-védelemmel foglalkozó bizottság úgy ítéli meg, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy adatvédelmi incidens történt, és az intézkedés elmulasztása nehezen helyrehozható kárt okozhat, e törvény megsértőjét (kivéve a központi közigazgatási szerveket, a helyi önkormányzatokat, a Nemzetgyűlést, a bíróságot, az Alkotmánybíróságot és a Nemzeti Választási Bizottságot) a következő intézkedések bármelyikének meghozatalára kötelezheti:

1. A személyes adatok megsértésének felfüggesztése;
2. A személyes adatok kezelésének ideiglenes felfüggesztése;

(7) Hasonlóképpen, a hitekre vonatkozó információkról szóló törvény 40-3. cikkében foglalt kivétel csak az álnevesített hitelinformációk statisztikakészítés, tudományos kutatás és nyilvános nyilvántartások vezetése céljából történő kezelésére vonatkozik.

3. A személyes adatok védelméhez és az adatvédelmi incidensek megakadályozásához szükséges egyéb intézkedések.

(2) Amennyiben egy releváns központi közigazgatási szerv vezetője úgy ítéli meg, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy adatvédelmi incidens történt, és az intézkedés elmulasztása nehezen helyrehozható kárt okozhat, arra kötelezheti a személyesadat-kezelőt, hogy tegye meg az (1) bekezdésben előírt intézkedéseket az adott központi közigazgatási szerv előírásai szerint.

(4) Ha a központi közigazgatási szerv, a helyi önkormányzat, a Nemzetgyűlés, a bíróság, az Alkotmánybíróság vagy az Országos Választási Bizottság megsérti ezt a törvényt, a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság javasolhatja az érintett szerv vezetőjének, hogy tegye meg az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések bármelyikét. Ilyen esetekben a jogsértő szervnek az ajánlás kézhezvételét követően teljesítenie kell az abban foglaltakat, kivéve, ha rendkívüli körülmények állnak fenn.

- i. Először is, a bírósági ítélkezési gyakorlatban ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ úgy értelmezik a „nehezen helyrehozható kár” fogalmát, mint olyan esetet, amely sértheti az egyén személyes jogait vagy magánélethez való jogát.
- ii. Ennek megfelelően a 64. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt „jelentős indok, amely alapján megállapítható, hogy adatvédelmi incidens történt, és az intézkedés elmulasztása nehezen helyrehozható kárt okozhat”, azokra az esetekre vonatkozik, amikor úgy ítélik meg, hogy a jogsértés valószínűleg sérti az egyének jogait és szabadságát a személyes adatok tekintetében. Ez minden olyan esetre érvényes, amikor a személyes adatok védelmére vonatkozó jogszabályokban foglalt elvek, jogok és kötelezettségek bármelyike sérül ⁽¹⁰⁾.
- iii. A személyes adatok védelméről szóló törvény 64. cikkének (4) bekezdése szerint a korrekciós intézkedés „e törvény megsértése”, azaz a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértése kapcsán tett intézkedés.

A központi közigazgatási szerv stb., mint a jogállamiság elvének megfelelni köteles hatóság, nem sérthet semmilyen törvényt, és köteles korrekciós intézkedést hozni, beleértve a jogsértő magatartás azonnali beszüntetését és a károk megtérítését abban a kivételes esetben, amikor mégis jogellenes cselekményt követtek el.

Ennek megfelelően a központi közigazgatási szervnek stb. még a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak a személyes adatok védelméről szóló törvény 64. cikkének (4) bekezdése szerinti beavatkozása nélkül is korrekciós intézkedést kell hoznia azon jogsértésekkel szemben, melyekről tudomást szerez.

Különösen abban az esetben, ha a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság korrekciós intézkedést javasolt, általában objektív módon egyértelmű lesz a központi közigazgatási szerv stb. számára, hogy jogsértést követett el. Ezért ha a központi közigazgatási szerv stb. úgy véli, hogy a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság ajánlását nem kell követnie, egyértelműen meg kell indokolnia, hogy nem sértette meg a törvényt. Az ajánlásban foglaltakat teljesíteni kell, kivéve, ha személyesadat- védelemmel foglalkozó bizottság megállapítja, hogy nem történt törvényt sértés.

Míndezekre tekintettel a személyes információk védelméről szóló törvény 64. cikkének (4) bekezdésében szereplő „rendkívüli körülményeknek” szigorúan azokra a rendkívüli körülményekre kell korlátozódnia, amelyek fennállása esetén a központi közigazgatási szervek stb. egyértelműen bizonyítani tudják, hogy „e törvényt ténylegesen nem sértették meg”, például „olyan esetekben, amikor olyan rendkívüli (ténybeli vagy jogi) körülmények állnak fenn”, amelyekről a személyes adatok védelmével foglalkozó bizottság az eredeti ajánlása kiadásakor nem tudott, és e bizottság megállapítja, hogy valóban nem történt jogsértés.

6. A személyes adatok védelméről szóló törvény alkalmazása a személyes adatok nemzetbiztonsági célból történő kezelésére, beleértve a jogsértések kivizsgálását és a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel összhangban történő végrehajtást (a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8., 7-9., 58., 3., 4. és 62. cikke)

<A személyes adatok védelméről szóló törvény

(A 2020. február 4-én részlegesen módosított 16930. sz. törvény)>

7-8. cikk (A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság munkája) (1) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság a következő feladatokat végzi: [...]

3. Az érintettek jogait érintő jogsértések kivizsgálásával kapcsolatos ügyek és az abból eredő rendelkezések;
  4. A személyes adatok kezelésével kapcsolatos panaszok vagy jogorvoslati eljárások kezelése és közvetítés személyes adatokkal kapcsolatos jogvitákban;
- [...]

⁽⁸⁾ (A Legfelsőbb Bíróság 1999. január 26-i 97Da10215,10222. sz. ítélete) Amennyiben a vádlott bűncselekményét a médiában nyilvánosságra hozzák, az nemcsak a sértett, azaz a felperes, hanem a környezetében élő személyek, köztük a családjuk számára is helyrehozhatatlan lelki és fizikai károsodást okozhat.

⁽⁹⁾ (A Szöuli Felsőbíróság 2006Na92006. sz., 2008. január 16-i ítélete) A rágalmozó újságcikk közzététele valószínűleg súlyos helyrehozhatatlan kárt okoz az érintett személynek.

⁽¹⁰⁾ A hitekre vonatkozó információkról szóló törvény 45-4. cikke esetében a ii. pontban meghatározott elvek alkalmazandók.

7-9. cikk (Azon ügyek, melyeket a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak meg kell vitatnia és amelyekben határozatot kell hoznia) (1) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság a következő kérdésekben tanácskozik és határoz: [...]

5. A személyes adatok védelmével kapcsolatos jogszabályok értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos kérdések; [...]

58. cikk (Az alkalmazás részleges kizárása) (1) a III–VII. fejezet nem alkalmazandó a következő személyes adatokra:

1. A statisztikáról szóló törvény alapján a közintézmények általi kezelés céljából gyűjtött személyes adatok;
2. Nemzetbiztonsággal kapcsolatos adatok elemzése céljából gyűjtött vagy kért személyes adatok;
3. Ideiglenesen kezelt személyes adatok, amennyiben azokra közbiztonsági vagy közegészségügyi stb. okokból sürgősen szükség van;
4. Sajtóbeszámolókhöz, vallási szervezetek misszionáriusi tevékenységéhez és politikai pártok jelöltindításához gyűjtött vagy felhasznált személyes adatok.

[kihagyva (2) és (3)]

(4) Az (1) bekezdés szerinti személyesadat-kezelés esetén a személyesadat-kezelő a kívánt cél eléréséhez szükséges minimális ideig és minimális mértékben kezeli a személyes adatokat; továbbá megteszi a szükséges intézkedéseket, például gondoskodik technikai, irányítási és fizikai biztosítékokról, egyéni panaszkezelésről és az ilyen személyes adatokkal való biztonságos gazdálkodáshoz és azok megfelelő kezeléséhez szükséges egyéb intézkedésekről.

3. cikk (A személyes adatok védelmének elvei) (1) A személyesadat-kezelő pontosan meghatározza a személyes adatok kezelésének céljait; és a személyes adatokat jogszerűen és tisztességesen, az e célokhoz szükséges minimális mértékben gyűjti.

(2) A személyesadat-kezelő a személyes adatokat a személyes adatok kezelésének céljaihoz szükséges módon kezeli, és azokat e célok kivételével másra nem használhatja fel.

(3) A személyesadat-kezelő biztosítja, hogy a személyes adatok annyira pontosak, teljesek és naprakészek legyenek, amennyire az a személyes adatok kezelésének céljához szükséges.

(4) A személyesadat-kezelő a személyes adatokat a személyes adatok kezelési módszereinek, típusának stb. megfelelően biztonságosan kezeli, figyelembe véve az érintett jogai megsértésének lehetőségét és a releváns kockázatok súlyosságát.

(5) A személyesadat-kezelő nyilvánosságra hozza adatvédelmi szabályzatát és a személyes adatok kezelésével kapcsolatos egyéb részleteket; továbbá garantálja az érintettek jogait, például a személyes adataikhoz való hozzáférés jogát.

(6) A személyesadat-kezelőnek oly módon kell kezelnie a személyes adatokat, hogy minimálisra csökkentse annak lehetőségét, hogy az érintettek a magánélet tisztelgetben tartásához való jogát megsértse.

(7) Amennyiben a személyes adatok gyűjtésének célja anonimizált vagy álnevesített személyes adatok kezelése révén is lehetséges, a személyesadat-kezelőnek törekednie kell arra, hogy a kezelt személyes adatokat anonimizálja, amennyiben ez lehetséges, ha pedig a személyes adatok gyűjtésének célja kizárja az anonimizálást, akkor álnevesítse az adatokat.

(8) A személyesadat-kezelő törekszik arra, hogy elnyerje az érintettek bizalmát azáltal, hogy az e törvényben és más kapcsolódó törvényekben meghatározott feladatokat és kötelezettségeket ellátja, illetve betartja.

4. cikk (Az érintettek jogai) Az érintettet a személyes adatainak kezelésével kapcsolatban a következő jogok illetik meg:

1. Tájékoztatást kapni ezen személyes adatok kezeléséről;
2. Eldönteni, hogy hozzájárul-e ezen személyes adatok kezeléséhez, és ha igen, milyen mértékben;
3. Meggyőződni arról, hogy kezelnek-e vele kapcsolatban személyes adatot, és hozzáférést kérni ezen adatokhoz (beleértve a másolat kérését is);
4. Felfüggeszteni a személyes adatok kezelését, valamint a helyesbítésüket, törlésüket és megsemmisítésüket kérni;
5. Megfelelő jogorvoslatot kérni a személyes adatok kezeléséből eredő károkért, haladéktalan és tisztességes eljárás keretében.

62. cikk (A jogsértések bejelentése) (1) Bárki, aki a személyes adatainak kezelése során ezen adatokkal kapcsolatban jog- vagy érdeksérelmet szenved el a személyesadat-kezelő részéről, ezt a jogsértést bejelentheti a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak.

(2) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság az elnöki rendeletben előírtak szerint kijelölhet egy szakosodott intézményt az (1) bekezdés szerinti igénybejelentések hatékony fogadására és kezelésére. Ebben az esetben a szakosodott intézmény létrehoz és működtet egy, a személyes adatokkal kapcsolatos jogsértésekkel foglalkozó telefonos ügyfélszolgálatot (a továbbiakban: adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálat).

(3) Az adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálat a következő feladatokat látja el:

1. Kárigények bejelentésének fogadása és konzultáció a személyes adatok kezelésével kapcsolatban;
2. Az incidensek kivizsgálása és megerősítése, valamint az érintett felek álláspontjának megismerése;
3. Az 1. és a 2. albekezdéshez kapcsolódó feladatok.

(4) A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság szükség esetén az állami tisztviselőkről szóló törvény 32-4. cikke alapján kiküldheti a (2) bekezdés szerint kijelölt szakosított intézménybe valamely köztisztviselőjét az incidensnek a (3) bekezdés 2. albekezdése szerinti hatékony kivizsgálása és megerősítése érdekében.

- i. A személyes adatok nemzetbiztonsági célú gyűjtését külön jogszabályok (a továbbiakban: nemzetbiztonsági törvények) szabályozzák, amelyek felhatalmazzák az illetékes hatóságokat (pl. a Nemzeti Hírszerző Szolgálatot) arra, hogy bizonyos feltételek és biztosítékok mellett lehallgassák a kommunikációt vagy kérjék annak közlését. E nemzetbiztonsági törvények közé tartozik például a hírközlési adatok védelméről szóló törvény, az állampolgárok és a közbiztonság terrorizmussal szembeni védelméről szóló törvény vagy a távközlési törvény. Emellett a személyes adatok gyűjtését és további kezelését a személyes adatok védelméről szóló törvény előírásainak megfelelően kell végezni. Ezzel kapcsolatban a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikke (1) bekezdésének 2. pontja úgy rendelkezik, hogy a törvény III–VII. fejezete nem alkalmazandó a nemzetbiztonsággal kapcsolatos információk elemzése céljából gyűjtött vagy kért személyes adatokra. Ez a részleges kivétel tehát a személyes adatok nemzetbiztonsági célú kezelésére vonatkozik.

A személyes adatok védelméről szóló törvény I. fejezete (Általános rendelkezések), II. fejezete (A személyes adatok védelmére vonatkozó szakpolitika stb. létrehozása), VIII. fejezete (Adatvédelmi incidensek kapcsán benyújtott kollektív keresetek), IX. fejezete (Kiegészítő rendelkezések) és X. fejezete (Szankciók) viszont alkalmazandó az ilyen személyesadat-kezelésre. Ez magában foglalja a 3. cikkben (A személyes adatok védelmének elvei) meghatározott általános adatvédelmi elveket és a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkében (Az érintettek jogai) biztosított egyéni jogokat.

Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy ezeket az adatokat a tervezett cél eléréséhez szükséges minimális mértékben és minimális ideig szabad kezelni; továbbá előírja, hogy a személyesadat-kezelőnek meg kell hoznia a biztonságos adatgazdálkodás és a megfelelő adatkezelés biztosításához szükséges intézkedéseket, például technikai, irányítási és fizikai biztosítékokról kell gondoskodnia, valamint intézkedéseket kell hoznia az egyéni panaszok megfelelő kezelésére.

Végül a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság feladatait és hatásköreit szabályozó rendelkezések (többek között a személyes adatok védelméről szóló törvénynek a panaszok kezeléséről, valamint az ajánlások és korrekciós intézkedések elfogadásáról szóló 60–65. cikke), továbbá a közigazgatási és büntetőjogi szankciókra vonatkozó rendelkezések (70. és azt követő cikkek) is alkalmazandók. A személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8. cikke (1) bekezdésének 3. és 4. albekezdése és 7-9. cikke (1) bekezdésének 5. albekezdése szerint ezek a vizsgálati és korrekciós hatáskörök – a panaszok kezelésével összefüggésben is – kiterjednek azon specifikus jogszabályok előírásainak esetleges megsértésére is, amelyek a személyes adatok gyűjtésével kapcsolatban korlátozásokat és biztosítékokat határoznak meg, mint például a nemzetbiztonsági törvények. Tekintettel a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a személyes adatok jogszerű és tisztességes gyűjtésére vonatkozó követelményekre, az ilyen jogsértés a 63. és 64. cikk értelmében „a törvény” megsértésének minősül, lehetővé téve a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság számára, hogy vizsgálatot folytasson és korrekciós intézkedéseket hozzon⁽¹¹⁾. E hatásköröknek a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság általi gyakorlása kiegészíti, de nem helyettesíti a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságnak az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény szerinti hatásköreit.

A személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt alapvető elveknek, jogoknak és kötelezettségeknek a személyes adatok nemzetbiztonsági célú feldolgozására való alkalmazása tükrözi az alkotmányban foglalt, az egyén saját személyes adatai feletti ellenőrzéshez való jogának védelmére vonatkozó garanciákat. Amint azt az Alkotmánybíróság elismerte, ez magában foglalja az egyén azon jogát⁽¹²⁾, hogy „személyesen eldöntse, mikor és kinek adja át az adatait, illetve ki adhatja át és használhatja fel azokat, és milyen mértékben. Ez egy alapvető jog⁽¹³⁾, [...] amely védi a személyes döntéshozatali szabadságot az állami funkciók és az infokommunikációs technológia terjeszkedéséből eredő kockázatokkal szemben”. E jog bármilyen – például a nemzetbiztonság védelme érdekében szükséges – korlátozása esetén egyensúlyt kell teremteni egyfelől az egyén jogai és érdekei, másfelől a releváns közérdek között, és ez a korlátozás nem érintheti e jog lényegét (az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹¹⁾ A 64. cikk szerinti korrekciós intézkedéseket illetően lásd még a fenti 5. szakaszt.

⁽¹²⁾ Az Alkotmánybíróságnak a 99HunMa513, 2004HunMa190. sz. ügyben 2005. május 26-án hozott ítélete.

⁽¹³⁾ Az Alkotmánybíróságnak a 2003HunMa282. sz. ügyben 2005. július 21-én hozott ítélete.

Ezért a személyes adatok nemzetbiztonsági célú feldolgozása során az adatkezelő (pl. a Nemzeti Hírszerző Szolgálat) többek között:

- (1) kifejezetten meghatározza a személyes adatok kezelésének céljait, és a személyes adatokat jogszerűen és tisztességesen, az e célok eléréséhez szükséges minimális mértékben gyűjti (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése); a személyes adatokat kizárólag a vonatkozó törvényben – például a nemzeti hírszerző szolgálatról szóló törvényben – előírt feladatok ellátása céljából gyűjti és kezeli;
  - (2) A személyes adatokat a tervezett cél eléréséhez szükséges minimális mértékben és minimális ideig kezeli (a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése); Az adatkezelés céljának elérésekor az adatkezelő véglegesen megsemmisíti a személyes adatot, kivéve, ha a további adatmegőrzést valamely jogszabály kifejezetten előírja, amely esetben az érintett személyes adatokat más személyes adatoktól elkülönítve kell tárolni és kezelni, a jogszabályban meghatározottaktól eltérő célokra nem használhatók fel, és a megőrzési időszak végén meg kell őket semmisíteni;
  - (3) a személyes adatokat a személyes adatok kezelésének céljaihoz szükséges módon kezeli, és azokat e célokra kívül másra nem használhatja fel (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (2) bekezdése);
  - (4) biztosítja, hogy a személyes adatok annyira pontosak, teljes körűek és naprakészek legyenek, amennyire az a személyes adatok kezelésének céljához szükséges (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (3) bekezdése);
  - (5) a személyes adatokkal a személyes adatok kezelési módszereinek, típusának stb. megfelelően biztonságosan gazdálkodik, figyelembe véve az érintett jogai megsértésének lehetőségét és a lehetséges kockázatok súlyosságát (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (4) bekezdése);
  - (6) nyilvánosságra hozza adatvédelmi szabályzatát és a személyes adatok kezelésével kapcsolatos egyéb részleteket (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdése);
  - (7) a személyes adatok kezelése során ügyel arra, hogy az érintett magánélethez való joga megsértésének lehetősége minimális legyen (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (6) bekezdése).
- ii. a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdésével összhangban az adatkezelő (pl. a nemzetbiztonságért felelős hatóságok, többek között a Nemzeti Hírszerző Szolgálat) megteszi a szükséges intézkedéseket, például technikai, irányítási és fizikai biztosítékokat vezet be az ezen elveknek való megfelelés és a személyes adatok megfelelő kezelése érdekében. Ez magában foglalhat például a személyes adatok biztonságának garantálására irányuló konkrét intézkedéseket, többek között a személyes adatokhoz való hozzáférés korlátozását, a hozzáférés ellenőrzését, naplózást, a munkavállalók személyes adatok kezelésére vonatkozó célzott képzését stb.
- Emellett a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdésével és 4. cikkével összhangban az érintettek többek között a következő jogokkal rendelkeznek a nemzetbiztonsági célokból kezelt személyes adatok tekintetében:
- (1) Joguk van megerősítést kérni arra vonatkozóan, hogy kezelik-e a személyes adataikat, továbbá joguk van az adatkezelésre vonatkozó tájékoztatáshoz, valamint az ezen adatokhoz való hozzáféréshez, beleértve a másolatok kérését is (a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkének (1) és (3) bekezdése);
  - (2) Joguk van a személyes adatok feldolgozásának felfüggesztéséhez, valamint helyesbítéséhez, törléséhez és megsemmisítéséhez (a személyes adatokról szóló törvény 4. cikkének (4) bekezdése).
- iii. Az érintett e jogai gyakorlásához kérelmet nyújthat be – személyesen vagy meghatalmazott képviselő útján – vagy közvetlenül az adatkezelőhöz, vagy közvetetten a személyes jogok védelmével foglalkozó bizottsághoz. Ha az érintett kérelmet nyújt be, az adatkezelőnek haladéktalanul helyt kell adnia annak; Az adatkezelő azonban késleltetheti, korlátozhatja vagy megtagadhatja az érintett jogának gyakorlását, ha erről más törvény kifejezetten rendelkezik vagy ez más törvény rendelkezéseinek betartásához elengedhetetlenül szükséges, abban a mértékben és addig az ideig, amíg fontos közérdek fűződik hozzá (például olyan mértékben és addig az ideig, amíg az érintett joggyakorlása folyamatban lévő bünyügyi nyomozást veszélyeztetne vagy nemzetbiztonsági kockázatot jelentene), vagy ha a jog gyakorlása harmadik fél életét vagy testi épségét fenyegetné, vagy indokolatlan vagyoni kárt vagy érdeksérelmet okozna neki. Amennyiben a kérelmet elutasítják vagy korlátozott mértékben teljesítik, az adatkezelőnek haladéktalanul értesítenie kell az érintettet ennek okairól. Az adatkezelő kidolgozza azt a módszert és eljárást, amely lehetővé teszi az érintettek számára, hogy kérelmeket nyújtsanak be, és azokat nyilvánosan bejelentsék annak érdekében, hogy az érintettek tudomást szerezhessenek azokról.

Ezen túlmenően a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdésével (az egyéni panaszok megfelelő kezelésének biztosítására vonatkozó követelmény) és 4. cikkének (5) bekezdésével (a személyes adatok kezeléséből eredő károk gyors és tisztességes eljárás keretében történő megfelelő megtérítéséhez való jog) összhangban az érintettek jogosultak jogorvoslatra. Ez magában foglalja azt a jogot, hogy az állítólagos jogsértést bejelentsék a személyes adatokat érintő adatvédelmi incidensek bejelentésére szolgáló központnak (a személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikkének (3) bekezdésével összhangban), a személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikke alapján panaszt nyújthassanak be a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz az egyének személyes adataihoz kapcsolódó jogok vagy érdekek megsértése miatt, valamint hogy a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján bírósági jogorvoslatot kérjenek e bizottságnak határozataival vagy tétlenségével szemben. Ezen túlmenően az érintettek a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján bírósági jogorvoslatot kérhetnek, ha az adatkezelő intézkedése vagy mulasztása miatt megsértették jogaikat vagy érdekeiket (pl. személyes adatok jogellenes gyűjtésével), vagy az állami kárpótlásról szóló törvénynek megfelelően kártérítésben részesülhetnek. Ezek a jogorvoslati lehetőségek rendelkezésre állnak azon specifikus jogszabályok – például a nemzetbiztonsági törvény – előírásainak esetleges megsértése esetén is, amelyek a személyes adatok gyűjtésével kapcsolatban korlátozásokat és biztosítékokat határoznak meg, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértése esetén is.

Az uniós polgárok a nemzeti adatvédelmi hatóságukon keresztül panaszt nyújthatnak be a személyes adatok védelmével foglalkozó bizottsághoz, amely a vizsgálat és adott esetben korrekciós intézkedés lezárultát követően a nemzeti adatvédelmi hatóságon keresztül értesíti az érintett személyt.

II. MELLÉKLET

2021. május 18.

Didier Reynders, az Európai Bizottság jogérvényesülésért felelős biztosa

Tisztelt Biztos Úr!

Örömmre szolgál, hogy Korea és az Európai Bizottság között konstruktív párbeszédre kerül sor, amelynek célja, hogy kiépítse a személyes adatok továbbítására irányuló keretet Korea és az EU között.

Az Európai Bizottság Korea kormányához intézett megkeresésére küldöm a csatolt dokumentumot, amely áttekintést nyújt azon jogi keretről, amely Korea kormányának az információkhoz való hozzáférését szabályozza.

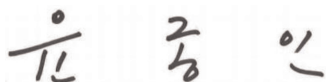
Ez a dokumentum a koreai kormány számos minisztériumát és szervét érinti, és a dokumentum tartalmát illetően az illetékes minisztériumok és ügynökségek (a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság, az Igazságügyi Minisztérium, a Nemzeti Hírszerző Szolgálat, a Koreai Nemzeti Emberi Jogi Bizottság, a Terrorizmus Elleni Küzdelem Nemzeti Központja, a Koreai Pénzügyi Hírszerző Egység) felelősek a hatáskörükbe tartozó szakaszokért. Az alábbiakban találja az érintett minisztériumok és kormányzati szervek felsorolását, valamint a kapcsolódó aláírásokat.

A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság foglalkozik az e dokumentumokkal összefüggő kérdésekkel, és koordinálja a szükséges válaszokat az érintett minisztériumok és kormányzati szervek között.

Remélem, hogy e dokumentum segítséget nyújt majd az Európai Bizottságnak a határozathozatal során.

Nagyra értékelem az ez ügyben tett jelentős hozzájárulását!

Tisztelettel:

Yoon Jong In
Főtitkár, személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság

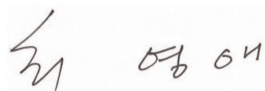
Ezt a dokumentumot a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság, valamint az alábbi minisztériumok és szervek készítették.

Park Jie Won
A Nemzeti Hírszerző Szolgálat elnöke (igazgatója)

Lee Jung Soo
Főigazgató, Igazságügyi Minisztérium

Choi Young Ae
A Koreai Nemzeti Emberi Jogi Bizottság elnöke

Kim Hyuck Soo
A Terrorizmus Elleni Küzdelem Nemzeti Központjának igazgatója

Kim, Jeong Kag
Biztos, Koreai Pénzügyi Hírszerzési Egység

A személyes adatoknak a koreai hatóságok által bűnüldözési és nemzetbiztonsági célból történő gyűjtésére és felhasználására vonatkozó jogi keret

A következő dokumentum áttekintést ad a személyes adatoknak a koreai közigazgatási szervek által bűnüldözési és nemzetbiztonsági célból történő gyűjtéséről és felhasználásáról (a továbbiakban: *kormányzati hozzáférés*), különösen annak jogalapjáról, alkalmazandó feltételeiről (korlátairól) és biztosítékairól, valamint a független felügyeletről és az egyéni jogorvoslati lehetőségekről.

1. A KORMÁNYZATI HOZZÁFÉRÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS JOGELVEK

1.1. Alkotmányos keret

A Koreai Köztársaság alkotmánya általánosságban rögzíti a magánélet tiszteletben tartásához való jogot (17. cikk), és különösen a levéltitokhoz való jogot (18. cikk). Az állam kötelessége biztosítani ezeket az alapvető jogokat ⁽¹⁾. Az Alkotmány továbbá kimondja, hogy az állampolgárok jogait és szabadságait csak törvény útján, a nemzetbiztonság, illetve a közrend fenntartása érdekében lehet korlátozni ⁽²⁾. Még ha léteznek is ilyen korlátozások, azok nem érinthetik az adott szabadság vagy jog lényegét ⁽³⁾. A koreai bíróságok a magánéletbe való kormányzati beavatkozással kapcsolatos ügyekben alkalmazták ezeket a rendelkezéseket. Például a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a polgári személyek megfigyelése sérti a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jogot, és hangsúlyozta, hogy az állampolgároknak „*joguk van rendelkezni a személyes adataik felett*” ⁽⁴⁾. Egy másik esetben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog olyan alapvető jog, amely megvédi az állampolgárok magánéletét az állami beavatkozástól és megfigyeléstől ⁽⁵⁾.

A koreai alkotmány garantálja továbbá, hogy senkit nem lehet letartóztatni, fogva tartani, átvizsgálni, kikérdezni, illetve nem lehet tárgyakat lefoglalni, kivéve, ha erről törvény rendelkezik ⁽⁶⁾. Továbbá átvizsgálásra és lefoglalásra kizárólag bírói engedély alapján, az ügyész kérésére és jogszerű eljárás keretében kerülhet sor ⁽⁷⁾. Kivételes körülmények esetén, azaz ha a gyanúsítottat bűncselekmény elkövetése közben fogják el (*flagrante delicto*), vagy ha fennáll annak a kockázata, hogy egy három év vagy annál hosszabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy megszökhet vagy bizonyítékot semmisíthet meg, a nyomozó hatóságok bírói felhatalmazás nélkül is házkutatást vagy lefoglalást végezhetnek, amely esetben utólagos bírói felhatalmazást kell kérniük ⁽⁸⁾. Ezeket az általános elveket a büntetőeljárásról és a kommunikáció védelméről foglalkozó törvények részletesebben kifejtik (a részletes áttekintést lásd lentebb).

Ami a külföldi állampolgárokat illeti, az Alkotmány előírja, hogy jogállásukat a nemzetközi jog és szerződések által előírtaknak megfelelően garantálják ⁽⁹⁾. Több olyan nemzetközi megállapodás, amelynek Korea részes fele, garantálja a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, ilyen például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (17. cikk), a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény (22. cikk) és a gyermek jogairól szóló egyezmény (16. cikk). Emellett, míg az Alkotmány elvben az „*állampolgárok*” jogaira hivatkozik, az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a külföldi állampolgárok is rendelkeznek alapvető jogokkal ⁽¹⁰⁾. A Bíróság különösen azt állapította meg, hogy a méltóságnak és az egyén emberi lényként való értékének védelme, valamint a boldogság kereséséhez való jog minden

⁽¹⁾ A Koreai Köztársaság 1948. július 17-én kihirdetett alkotmányának (a továbbiakban: Alkotmány) 10. cikke.

⁽²⁾ Az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése.

⁽³⁾ Az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁴⁾ Korea Legfelsőbb Bíróságának 1998. július 24-i 96DA42789. sz. határozata.

⁽⁵⁾ Az Alkotmánybíróság 2003. október 30-i 2002Hun-Ma51. sz. határozata. Hasonlóképpen, a 99Hun-Ma513 és 2004Hun-Ma190 (egységes szerkezetbe foglalt), 2005. május 26-i határozatában az Alkotmánybíróság tisztázta, hogy „*a személyes adatok feletti ellenőrzés joga az érintett joga ahhoz, hogy személyesen eldöntse, mikor és kinek adja át az adatait, illetve ki adhatja át és használhatja fel azokat, és milyen mértékben. Ez egy alapvető jog – bár az Alkotmányban nem szerepel –, amely védi a személyes döntéshozatali szabadságot az állami funkciók és az infokommunikációs technológia terjeszkedéséből eredő kockázatokkal szemben*”.

⁽⁶⁾ Az Alkotmány 12. cikke (1) bekezdésének első mondata.

⁽⁷⁾ Az Alkotmány 16. cikke és 12. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁸⁾ Az Alkotmány 12. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁹⁾ Az Alkotmány 6. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁰⁾ Az Alkotmánybíróság 1994. december 29-i 93Hun-MA120. sz. határozata. Lásd még például az Alkotmánybíróság 2018. május 31-i 2014Hun-Ma346. sz. határozatát, amelyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy megsértették a repülőtéren fogvatartott sudáni állampolgár azon alkotmányos jogát, hogy jogi tanácsadásban részesüljön. Egy másik ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogszerű munkahely megválasztásának szabadsága szorosan kapcsolódik a boldogság kereséséhez való joghoz, valamint az emberi méltósághoz és értékhez, és ezért nem csak az állampolgárokat illeti meg, hanem garantálható a Koreai Köztársaságban jogszerűen foglalkoztatott külföldiek számára is (a 2011. szeptember 29-i 2007Hun-Ma1083. sz. alkotmánybírósági határozat).

ember, és nem csak a polgárok jogai⁽¹¹⁾. A Bíróság azt is tisztázta, hogy a személyes adatok feletti ellenőrzéshez való jog alapvető jognak minősül, amely a méltósághoz való jogon, valamint a boldogság kereséséhez és a magánélethez való jogon alapul⁽¹²⁾. Bár az ítélkezési gyakorlat eddig nem foglalkozott kifejezetten a nem koreai állampolgárok magánélet tiszteletben tartásához való jogával, a tudósok körében széles körben elfogadott, hogy az Alkotmány 12–22. cikke (amely magában foglalja a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes szabadsághoz való jogot) „emberi lények jogait” határozza meg.

Végezetül az Alkotmány rendelkezik arról a jogról is, hogy a hatóságoktól méltányos kártérítést lehet kérni⁽¹³⁾. Ezen túlmenően az Alkotmánybírósról szóló törvény alapján bármely személy, akinek az Alkotmány által biztosított alapvető jogait a kormányzati hatalom gyakorlása sérti (kivéve a bíróságok határozatait), alkotmányos panaszt nyújthat be az Alkotmánybíróshoz⁽¹⁴⁾.

1.2. Általános adatvédelmi szabályok

A Koreai Köztársaság általános adatvédelmi törvénye, a személyes adatok védelméről szóló törvény mind a magán-, mind a közszférára alkalmazandó. Ami a hatóságokat illeti, a személyes adatok védelméről szóló törvény kifejezetten említi azt a kötelezettséget, hogy szakpolitikákat kell kidolgozniuk „a személyes adatokkal való visszaélés és ezen adatok nem megfelelő felhasználása, a leplezetlen megfigyelés és nyomon követés megelőzése, valamint az emberek méltóságának és magánéletük védelmének előmozdítása érdekében”⁽¹⁵⁾.

A személyes adatok bűnüldözési célú feldolgozására a személyes adatok védelméről szóló törvény összes követelménye vonatkozik. Ez azt jelenti például, hogy a bűnüldöző hatóságoknak eleget kell tenniük a jogszerű adatkezelésre vonatkozó kötelezettségeknek, azaz a személyes adatok gyűjtéséhez, felhasználásához vagy átadásához a személyes adatok védelméről szóló törvényben (15–18. cikk) felsorolt jogalapok valamelyikére kell támaszkodniuk, valamint meg kell felelniük olyan elveknek, mint a célhoz kötöttség (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (2) bekezdése), az arányosság/adattakarékosság (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (6) bekezdése), a korlátozott adatmegőrzés (a személyes adatok védelméről szóló törvény 21. cikke), az adatbiztonság, beleértve az adatvédelmi incidensek bejelentését (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (4) bekezdése, 29. és 34. cikke), valamint az átláthatóság elve (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) és (5) bekezdése, valamint 20., 30. és 32. cikke). Különleges biztosítékok vonatkoznak az érzékeny információkra (a személyes adatok védelméről szóló törvény 23. cikke). Ezenfelül a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdésével és 4. cikkével, valamint 35–39-2. cikkével összhangban az egyének a bűnüldöző hatóságokkal szemben gyakorolhatják a betekintési, helyesbítési, törlési és felfüggesztési jogukat.

A személyes adatok védelméről szóló törvény tehát teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok bűnüldözési célú kezelésére, de kivételt tartalmaz arra az esetre, ha a személyes adatok nemzetbiztonsági célból kerülnek feldolgozásra. A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikke (1) bekezdésének 2. pontja úgy rendelkezik, hogy a törvény 15–50. pontja nem alkalmazandó a nemzetbiztonsággal kapcsolatos információk elemzése céljából gyűjtött vagy kért személyes adatokra⁽¹⁶⁾. Ezzel ellentétben a törvény I. fejezete (Általános rendelkezések), II. fejezete (A személyes adatok védelmére vonatkozó szakpolitika stb. létrehozása), VIII. fejezete (Adatvédelmi incidensek kapcsán benyújtott kollektív keresetek), IX. fejezete (Kiegészítő rendelkezések) és X. fejezete (Szankciók) az ilyen adatgyűjtésre is alkalmazandó. Ez magában foglalja a 3. cikkben (A személyes adatok védelmének elvei) meghatározott általános adatvédelmi elveket és a személyes adatok védelméről szóló törvény 4. cikkében (Az érintettek jogai) biztosított egyéni jogokat. Ez azt jelenti, hogy a fő elveket és jogokat ezen a területen is garantálják. Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy ezeket az adatokat a tervezett cél eléréséhez szükséges minimális mértékben és minimális ideig szabad kezelni; továbbá előírja, hogy a személyesadat-kezelőnek meg kell hoznia a biztonságos adatgazdálkodás és a megfelelő adatkezelés biztosításához szükséges intézkedéseket, például technikai, irányítási és fizikai biztosítékokról kell gondoskodnia, valamint intézkedéseket kell hoznia az egyéni panaszok megfelelő kezelésére.

A személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló 2021-1. sz. értesítésben a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság tovább pontosította, hogy e részleges mentesség fényében a személyes adatok védelméről szóló törvény hogyan alkalmazandó a személyes adatok nemzetbiztonsági célú kezelésére⁽¹⁷⁾. Ez magában foglalja különösen az egyének jogait (betekintés, helyesbítés, felfüggesztés és törlés), valamint azok lehetséges korlátozásainak indokait és korlátait. Az értesítés szerint a személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt alapvető elveknek, jogoknak és kötelezettségeknek a személyes adatok nemzetbiztonsági célú feldolgozására való alkalmazása tükrözi az Alkotmányban foglalt, az egyén saját személyes adatai feletti ellenőrzéshez

⁽¹¹⁾ Az Alkotmánybíróóság 2001. november 29-i 99HeonMa494. sz. határozata.

⁽¹²⁾ Lásd például az Alkotmánybíróóság 99HunMa513. sz. határozatát.

⁽¹³⁾ Az Alkotmány 29. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁴⁾ Az Alkotmánybírósról szóló törvény 68. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 5. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikke (1) bekezdésének 2. pontja.

⁽¹⁷⁾ A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021-1. sz. értesítése a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kiegészítő szabályokról, III. szakasz, 6. pont.

való jogának védelmére vonatkozó garanciákat. E jog bármilyen – például a nemzetbiztonság védelme érdekében szükséges – korlátozása esetén egyensúlyt kell teremteni egyfelől az egyén jogai és érdekei, másfelől a releváns közérdek között, és ez a korlátozás nem érintheti e jog lényegét (az Alkotmány 37. cikkének (2) bekezdése).

2. KORMÁNYZATI HOZZÁFÉRÉS BŰNÜLDÖZÉSI CÉLBÓL

2.1. A bűnüldözés területén illetékes hatóságok

A büntetőeljárás törvény, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény és a távközlési törvény alapján a rendőrség, az ügyészek és a bíróságok bűnüldözési célokból gyűjthetnek személyes adatokat. Amennyiben a Nemzeti Hírszerző Szolgáltatásról szóló törvény felruhazza ezzel a hatáskörrel a Nemzeti Hírszerző Szolgálatot, annak is meg kell felelnie a fentebb említett törvényeknek⁽¹⁸⁾. Végezetül a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény jogalapot biztosít a pénzügyi intézmények számára ahhoz, hogy információkat közöljenek a koreai pénzügyi információs egységgel (a továbbiakban: KOFIU) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából. Ez a szakosodott ügynökség ezeket az információkat a bűnüldöző hatóságok rendelkezésére bocsáthatja. Ezek a közzétételi kötelezettségek azonban csak azokra az adatkezelőkre vonatkoznak, akik a hitelekre vonatkozó információkról szóló törvény alapján személyes hitelinformációkat dolgoznak fel, és a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottságának felügyelete alá tartoznak. Mivel a személyes hitelinformációk ilyen adatkezelők általi kezelése nem tartozik a megfeleléségi határozat hatálya alá, ez a dokumentum nem ismerteti részletesen a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény alapján alkalmazandó korlátozásokat és biztosítékokat.

2.2. Jogalpok és korlátozások

A büntetőeljárás törvény (lásd a 2.2.1. szakaszt), a hírközlési adatok védelméről szóló törvény (lásd a 2.2.2. szakaszt) és a távközlési törvény (lásd a 2.2.3. szakaszt) jogalapot biztosít a személyes adatok bűnüldözési célú gyűjtéséhez, és meghatározza az alkalmazandó korlátozásokat és biztosítékokat.

2.2.1. Átvizsgálás és lefoglalás

2.2.1.1. Jogalap

Az ügyészek és igazságügyi rendészet tisztviselői csak akkor vizsgálhatnak meg, illetve foglalhatnak le tárgyakat, vagy vizsgálhatnak át személyeket (1), ha az adott személyt bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják (bűncselekmény gyanúsítottja), (2) ha az a nyomozáshoz szükséges és (3) az átvizsgálandó személyek és tárgyak, valamint a lefoglalt tárgyak az ügygel összefüggésbe hozhatók⁽¹⁹⁾. Hasonlóképpen a bíróságok is abban az esetben végezhetnek átvizsgálást és foglalhatnak le tárgyakat bizonyítékként való felhasználás vagy elkobzás céljából, ha e tárgyak vagy személyek egy adott ügygel összefüggésbe hozhatók⁽²⁰⁾.

2.2.1.2. Korlátozások és biztosítékok

Általános kötelezettségként az ügyészeknek és az igazságügyi rendészeti tisztviselőknek tiszteletben kell tartaniuk a bűncselekmény gyanúsítottja és bármely más érintett személy emberi jogait⁽²¹⁾. Ezenkívül a vizsgálat céljának elérése érdekében csak akkor lehet kötelező intézkedéseket hozni, ha azt a büntetőeljárás törvény kifejezetten előírja, és csak a minimálisan szükséges mértékben⁽²²⁾.

Rendőrök vagy ügyészek bűnügyi nyomozás keretében kizárólag bírói engedély alapján végezhetnek átvizsgálást, szemlét, illetve foglalhatnak le tárgyakat⁽²³⁾. A bírói engedélyt kérő hatóságnak olyan bizonyítékokat kell benyújtania, amelyek igazolják, hogy az egyén bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, az átvizsgálás, szemle vagy lefoglalás szükséges, és hogy a lefoglalandó tárgy létezik⁽²⁴⁾. A bírói engedélyben fel kell tüntetni többek között a bűncselekmény gyanúsítottja és a bűncselekmény nevét; az átvizsgálandó helyet, személyt vagy tárgyakat, illetve a lefoglalandó tárgyakat; az engedély kibocsátásának dátumát; és az engedély hatályának időtartamát⁽²⁵⁾. Hasonlóképpen, ha folyamatban lévő bírósági eljárás keretében átvizsgálásra és lefoglalásra kerül sor, és ez nem nyílt bírósági ülés keretében történik, az átvizsgáláshoz, illetve lefoglaláshoz bírói engedély szükséges⁽²⁶⁾. Az érintett személyt és védőjét előzetesen értesítik az átvizsgálásról vagy lefoglalásról, és jelen lehet ezek végrehajtásakor⁽²⁷⁾.

⁽¹⁸⁾ Lásd a Nemzeti Hírszerző Szolgáltatásról szóló törvény (12948. sz. törvény) 3. cikkét, amely bizonyos bűncselekményekkel – mint például felkelés, lázadás és nemzetbiztonsághoz kapcsolódó bűncselekmények (pl. kémkedés) – kapcsolatos bűnügyi nyomozásra hivatkozik. Ebben az összefüggésben a büntetőeljárás törvény átvizsgálásra és lefoglalásra vonatkozó eljárásai lennének alkalmazandók, míg a hírközlési adatok védelméről szóló törvény szabályozná a hírközlési adatok gyűjtését (lásd a hírközlési adatokhoz nemzetbiztonsági célból való hozzáférésre vonatkozó rendelkezésekről szóló 3. részt).

⁽¹⁹⁾ A büntetőeljárás törvény 215. cikkének (1) és (2) bekezdése.

⁽²⁰⁾ A büntetőeljárás törvény 106. cikkének (1) bekezdése, valamint 107. és 109. cikke.

⁽²¹⁾ A büntetőeljárás törvény 198. cikkének (2) bekezdése.

⁽²²⁾ A büntetőeljárás törvény 199. cikkének (1) bekezdése.

⁽²³⁾ A büntetőeljárás törvény 215. cikkének (1) és (2) bekezdése.

⁽²⁴⁾ A büntetőeljárásról szóló rendelet 108. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁵⁾ A büntetőeljárás törvény 114. cikkének (1) bekezdése, összefüggésben a 219. cikkével.

⁽²⁶⁾ A büntetőeljárás törvény 113. cikke.

⁽²⁷⁾ A büntetőeljárás törvény 121. és 122. cikke.

Az átvizsgálások vagy lefoglalások során, amennyiben az átvizsgálendő tárgy számítógépes lemez vagy más adathordozó, illetve csak magát az adatot lehet lefoglalni (másolással vagy kinyomtatással), nem pedig a teljes adathordozót⁽²⁸⁾. Magát az adathordozót csak akkor lehet lefoglalni, ha az előírt adatok kinyomtatása vagy másolása lényegében lehetetlen, vagy ha az átvizsgálás célja más módon lényegében nem érhető el⁽²⁹⁾. Az érintett személyt haladéktalanul értesíteni kell a lefoglalásról⁽³⁰⁾. A büntetőeljárás törvény nem tartalmaz kivételt ezen értesítési kötelezettség alól.

Bírói engedély nélküli átvizsgálásra, szemlére és lefoglalásra csak korlátozott számú, meghatározott helyzetben kerülhet sor. Először is abban az esetben, amikor a bűncselekmény elkövetésének helyszínén a helyzet sürgős volta miatt nem lehetséges a bírói engedély beszerzése⁽³¹⁾. Ezt követően azonban haladéktalanul be kell szerezni a bírói engedélyt⁽³²⁾. Másodsor, a bűncselekménnyel gyanúsított személy őrizetbe vételekor vagy fogva tartásakor is sor kerülhet bírói engedély nélküli átvizsgálásra és szemlére⁽³³⁾. Végezetül az ügyész vagy a magas rangú igazságügyi rendészeti tisztviselő bírói engedély nélkül is lefoglalhat egy tárgyat, ha attól a bűncselekménnyel gyanúsított személy vagy harmadik személy megszabadult, vagy önként átadta⁽³⁴⁾.

A büntetőeljárás törvény megsértésével szerzett bizonyíték elfogadhatatlannak minősül⁽³⁵⁾. Ezenfelül a Büntető Törvénykönyv előírja, hogy személyek vagy lakóhely, őrzött épület, szerkezet, gépjármű, hajó, repülőgép vagy szállodai szoba jogellenes átkutatása három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő⁽³⁶⁾. Ez a rendelkezés tehát akkor is alkalmazandó, ha a jogellenes átvizsgálás során tárgyakat, például adattároló eszközöket foglalnak le.

2.2.2. Hírközlési adatok gyűjtése

2.2.2.1. Jogalap

A hírközlési információk gyűjtését külön törvény, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény (a továbbiakban: CPPA) szabályozza. A CPPA különösen tiltja a postai küldemények cenzúrázását, a távközlési kommunikáció lehallgatását, hírközlési metaadatok megadását, vagy a nem nyilvános beszélgetések rögzítését vagy lehallgatását, kivéve, ha az a büntetőeljárás törvény, a CPPA vagy a katonai bíróságokról szóló törvény alapján történik⁽³⁷⁾. A CPPA értelmében vett „hírközlés” fogalma magában foglalja mind a hagyományos postai küldeményeket, mind a távközlést⁽³⁸⁾. E tekintetben a CPPA különbséget tesz a „kommunikációt korlátozó intézkedések”⁽³⁹⁾ és a „metaadatok” gyűjtése között.

A kommunikációt korlátozó intézkedések fogalma magában foglalja a „cenzúrát”, azaz a hagyományos postai küldemények tartalmának gyűjtését, valamint a „lehallgatást”, azaz a távközlési kommunikáció tartalmának közvetlen lehallgatását (megszerzését vagy rögzítését)⁽⁴⁰⁾. A hírközlési metaadatok fogalma a „rögzített távközlési adatokat” fedi le, amely magában foglalja a távközlési kommunikáció időpontját, kezdő és befejezési időpontját, a kimenő és bejövő hívások számát, valamint a másik fél előfizetői számát, a használat gyakoriságát, a távközlési szolgáltatások használatára vonatkozó naplófájlokat és a helymeghatározási információkat (pl. az átviteli toronyokból, ahová a jelek érkeznék)⁽⁴¹⁾.

⁽²⁸⁾ A büntetőeljárás törvény 106. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁹⁾ A büntetőeljárás törvény 106. cikkének (3) bekezdése.

⁽³⁰⁾ A büntetőeljárás törvény 219. cikke, összefüggésben 106. cikkének (4) bekezdésével.

⁽³¹⁾ A büntetőeljárás törvény 216. cikkének (3) bekezdése.

⁽³²⁾ A büntetőeljárás törvény 216. cikkének (3) bekezdése.

⁽³³⁾ A büntetőeljárás törvény 216. cikkének (1) és (2) bekezdése.

⁽³⁴⁾ A büntetőeljárás törvény 218. cikke. A személyes adatok esetében ez csak akkor érvényes, amikor az érintett személy maga adja át a saját adatait, a személyes adatokat birtokló adatkezelő nem adhatja át azokat (ehhez a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmében külön jogalapra lenne szükség). Az önként átadott tárgyak csak akkor fogadhatók el bizonyítékként a bírósági eljárásban, ha nem merül fel észszerű kétség a felfedés önkéntes jellegét illetően, amit az ügyésznek kell bizonyítania. Lásd a Legfelsőbb Bíróság 2016. március 10-i 2013Do11233. sz. határozatát.

⁽³⁵⁾ A büntetőeljárás törvény 308-2. cikke.

⁽³⁶⁾ A Büntető Törvénykönyv 321. cikke.

⁽³⁷⁾ A CPPA 3. cikke. A katonai bíróságokról szóló törvény elvileg a katonai személyzetre vonatkozó információk gyűjtését szabályozza, és csak korlátozott számú esetben alkalmazható polgári személyekre (pl. ha a katonai személyzet és a polgári személyek együttesen követik el a bűncselekményt, vagy ha egy magánszemély a katonaság ellen bűncselekményt követ el, katonai bíróság előtt eljárás indítható, lásd a katonai bíróságokról szóló törvény 2. cikkét). Az átvizsgálásra és lefoglalásra vonatkozó általános rendelkezések hasonlóak a büntetőeljárás törvényben foglaltakhoz, lásd például a katonai bíróságokról szóló törvény 146–149. és 153–156. cikkét. Postai küldemények például csak akkor gyűjthetők, ha ez nyomozáshoz szükséges, és valamely katonai bíróság erre engedélyt ad. Elektronikus kommunikáció esetén a CPPA korlátai és biztosítékai alkalmazandók.

⁽³⁸⁾ A CPPA 2. cikkének (1) bekezdése, azaz „bármilyen hang, szó, szimbólum vagy kép továbbítása vagy vétele vezetéken, vezeték nélkül, optikai kábellel vagy más elektromágneses rendszerrel, beleértve a telefont, e-mailt, tagsági információs szolgáltatást, telefaxot és személyhívót”.

⁽³⁹⁾ A CPPA 2. cikkének (7) bekezdése és 3. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁴⁰⁾ A „cenzúra” a következőt jelenti: „postai küldemény megnyitása az érintett fél beleegyezése nélkül, illetve tartalmának más módon történő megszerzése, rögzítése vagy visszatartása” (a CPPA 2. cikkének (6) bekezdése). A „lehallgatás” a következőt jelenti: „távközlési kommunikáció tartalmának megszerzése vagy rögzítése a kommunikáció hangjainak, szavainak, szimbólumoknak vagy képeknek az érintett fél beleegyezése nélküli, elektronikus és mechanikus eszközök segítségével történő meghallgatásával vagy olvasásával, illetve azok továbbításának és vételének befolyásolása” (a CPPA 2. cikkének (7) bekezdése).

⁽⁴¹⁾ A CPPA 2. cikkének (11) bekezdése.

A CPPA meghatározza a két adattípus gyűjtésének korlátait és biztosítékait, és amennyiben e követelmények közül többet nem tartanak be, az büntetőjogi szankciókat von maga után ⁽⁴²⁾.

2.2.2.2. A hírközlési tartalmi adatok gyűjtésére vonatkozó korlátozások és biztosítékok (kommunikációt korlátozó intézkedések)

A kommunikáció tartalmi adatainak gyűjtésére csak a bűnügyi nyomozás elősegítése céljából, kiegészítő eszközként kerülhet sor (azaz végső esetben), és törekedni kell arra, hogy emberek kommunikációs titkaiba való beavatkozás minimális legyen ⁽⁴³⁾. Ezen általános elvvel összhangban a kommunikációt korlátozó intézkedések csak akkor alkalmazhatók, ha a bűncselekmény elkövetésének más módon történő megakadályozása, az elkövető letartóztatása vagy a bizonyítékok összegyűjtése nehézségekbe ütközik ⁽⁴⁴⁾. A hírközlési tartalmi adatokat gyűjtő bűnüldöző hatóságoknak haladéktalanul meg kell szüntetniük a gyűjtést, amint a hozzáférés már nem szükséges, ezáltal biztosítva, hogy a magánélet védelméhez való jog hírközlés során történő megsértése a lehető legkisebb mértékű legyen ⁽⁴⁵⁾.

Ezenkívül kommunikációt korlátozó intézkedések csak akkor alkalmazhatók, ha alapos okkal feltételezhető, hogy a CPPA-ban kifejezetten felsorolt bizonyos súlyos bűncselekményeket terveznek, elkövetésük folyamatban van vagy elkövették azokat. Ide tartoznak az olyan bűncselekmények, mint a felkelés, a kábítószerrel vagy robbanóanyagokkal kapcsolatos bűncselekmények, valamint a nemzetbiztonságot, diplomáciai kapcsolatokat vagy katonai bázisokat és létesítményeket érintő bűncselekmények ⁽⁴⁶⁾. A kommunikációt korlátozó intézkedés célpontja a gyanúsított által küldött vagy fogadott meghatározott postai küldemények vagy telekommunikáció, vagy a gyanúsított által küldött vagy fogadott postai küldemények vagy telekommunikáció meghatározott időtartam alatt ⁽⁴⁷⁾.

A tartalmi adatok gyűjtésére még e követelmények teljesülése esetén is csak a bírói engedély alapján kerülhet sor. Az ügyész például kérheti a bíróságtól, hogy engedélyezze a gyanúsítottra vagy a nyomozás alatt álló személyre vonatkozó tartalmi adatok gyűjtését ⁽⁴⁸⁾. Hasonlóképpen, az igazságügyi rendészeti tisztviselő engedélyt kérhet az ügyésztől, aki pedig a bíróságtól kérhet engedélyt ⁽⁴⁹⁾. Az engedély iránti kérelmet írásban kell benyújtani, és abban fel kell tüntetni bizonyos meghatározott elemeket. Különösen az alábbiakat kell feltüntetni: 1) azon feltételezés alapos indokai, hogy a CPPA-ban felsorolt bűncselekmények valamelyikét tervezik, elkövetése folyamatban van vagy elkövették, valamint a gyanút alátámasztó meggyőző bizonyíték; (2) a kommunikációt korlátozó intézkedések, valamint ezek célpontja, alkalmazási köre, célkitűzése és időtartama; és (3) az intézkedések végrehajtásának helye és módja ⁽⁵⁰⁾.

Amennyiben a jogi követelmények teljesülnek, a bíróság írásbeli engedélyt adhat kommunikációt korlátozó intézkedésekre a gyanúsítottal vagy a nyomozás alatt álló személlyel szemben ⁽⁵¹⁾. Az engedély meghatározza az intézkedések típusát, célpontját, alkalmazási körét, időtartamát, valamint végrehajtásának helyét és módját ⁽⁵²⁾.

A kommunikációt korlátozó intézkedések alkalmazásának időtartama legfeljebb két hónap ⁽⁵³⁾. Ha az intézkedések célját ezen időszakon belül korábban érik el, az intézkedéseket azonnal meg kell szüntetni. Ezzel szemben, ha az előírt feltételek továbbra is teljesülnek, a két hónapos határidőn belül be lehet nyújtani a kommunikációt korlátozó intézkedések időtartamának meghosszabbítására irányuló kérelmet. A kérelemben szerepelnie kell az intézkedések meghosszabbítását indokoló meggyőző bizonyítéknak ⁽⁵⁴⁾. A meghosszabbított időtartam nem haladhatja meg az egy évet, illetve egyes különösen súlyos bűncselekmények (pl. felkeléssel, külföldi agresszióval, nemzetbiztonsággal stb. kapcsolatos bűncselekmények) esetében a három évet ⁽⁵⁵⁾.

A bűnüldöző hatóságok a bíróság írásbeli engedélyével kötelezhetik a hírközlési szolgáltatókat arra, hogy segítsék a munkájukat ⁽⁵⁶⁾. A hírközlési szolgáltatóknak együtt kell működniük, és a kapott engedélyt meg kell őrizniük a dokumentumaik között ⁽⁵⁷⁾. Megtagadhatják az együttműködést, ha az intézkedés által megcélzott személyre vonatkozó, a bíróság írásbeli engedélyében feltüntetett adatok (például a személy telefonszáma) helytelenek. Ezenkívül minden körülmények között tilos a telekommunikációs jelszavak felfedése ⁽⁵⁸⁾.

⁽⁴²⁾ A CPPA 16. és 17. cikke. Ez vonatkozik például az engedély nélküli gyűjtésre, a nyilvántartás vezetésének elmulasztására, a szükséghelyzet megszűnése esetén a gyűjtés megszakításának elmulasztására vagy az érintett személy értesítésének elmulasztására.

⁽⁴³⁾ A CPPA 3. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁴⁴⁾ A CPPA 5. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁴⁵⁾ A CPPA végrehajtási rendeletének 2. cikke.

⁽⁴⁶⁾ A CPPA 5. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁴⁷⁾ A CPPA 5. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁴⁸⁾ A CPPA 6. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁴⁹⁾ A CPPA 6. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁵⁰⁾ A CPPA 6. cikkének (4) bekezdése és a CPPA végrehajtási rendelete 4. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁵¹⁾ A CPPA 6. cikkének (5) és (8) bekezdése.

⁽⁵²⁾ A CPPA 6. cikkének (6) bekezdése.

⁽⁵³⁾ A CPPA 6. cikkének (7) bekezdése.

⁽⁵⁴⁾ A CPPA 6. cikkének (7) bekezdése.

⁽⁵⁵⁾ A CPPA 6. cikkének (8) bekezdése.

⁽⁵⁶⁾ A CPPA 9. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁵⁷⁾ A CPPA 15-2. cikke és a CPPA végrehajtási rendeletének 12. cikke.

⁽⁵⁸⁾ A CPPA 9. cikkének (4) bekezdése.

A kommunikációt korlátozó intézkedéseket végrehajtó vagy ezzel kapcsolatban együttműködésre felkért személyeknek nyilvántartást kell vezetniük az intézkedések célkitűzéseiről, végrehajtásáról, az együttműködés időpontjáról és a célpontról⁽⁵⁹⁾. A kommunikációt korlátozó intézkedéseket végrehajtó bűnüldöző hatóságoknak is nyilvántartást kell vezetniük, amely tartalmazza a részleteket és az elért eredményeket⁽⁶⁰⁾. Az igazságügyi rendészeti tisztviselőknek a nyomozás lezárásakor jelentést kell tenniük ezekről az ügyészeknek⁽⁶¹⁾.

Ha az ügyész vádat emel egy olyan ügyben, amelyben kommunikációt korlátozó intézkedéseket alkalmaztak, vagy az érintett személy vád alá helyezésének vagy őrizetbe vételének mellőzésére vonatkozó rendelkezést bocsát ki (azaz nem csupán a büntetőeljárás felfüggesztését), az ügyésznek értesítenie kell a kommunikációt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyt a kommunikációt korlátozó intézkedések végrehajtásának tényéről, a végrehajtó szervről és a végrehajtás időtartamáról. Ezt az értesítést az intézkedéstől számított 30 napon belül írásban kell megtenni⁽⁶²⁾. Az értesítés elhalasztható, ha valószínűsíthetően súlyosan veszélyezteti a nemzetbiztonságot vagy megzavarja a közbiztonságot és a közrendet, vagy ha valószínűsíthetően jelentősen veszélyezteti mások életét vagy testi épségét⁽⁶³⁾. Amennyiben az ügyész vagy az igazságügyi rendészeti tisztviselő el kívánja halasztani az értesítést, ehhez a kerületi ügyészség vezetőjének jóváhagyását kell kérnie⁽⁶⁴⁾. A halasztás okainak megszűnését követően az értesítést az ettől az időponttól számított 30 napon belül kell megküldeni⁽⁶⁵⁾.

A CPPA emellett külön eljárást határoz meg a hírközlési tartalmi adatok szükséghelyzetben történő gyűjtésére. A bűnüldöző hatóságok különösen abban az esetben gyűjthetik a hírközlési tartalmi adatokat, ha olyan szervezett bűnözéshez kapcsolódó vagy más súlyos bűncselekmény tervezése vagy végrehajtása várható, amely közvetlenül halált vagy súlyos sérülést okozhat, és olyan szükséghelyzet áll fenn, amely lehetetlenné teszi a rendes eljárás lefolytatását (lásd fent)⁽⁶⁶⁾. Ilyen szükséghelyzetben a rendőr vagy az ügyész előzetes bírói engedély nélkül is hozhat kommunikációt korlátozó intézkedéseket, de a végrehajtást követően haladéktalanul kérnie kell a bíróság engedélyét. Ha a bűnüldöző hatóság a szükséghelyzeti intézkedések végrehajtásának időpontjától számított 36 órán belül nem szerzi be a bírósági engedélyt, a gyűjtést azonnal meg kell szüntetni, amit jellemzően az összegyűjtött információk megsemmisítése követ⁽⁶⁷⁾. A szükséghelyzeti megfigyelést a rendőrök ügyész felügyelete mellett végzik, vagy ha az ügyész utasításának előzetes átvétele a sürgős fellépés szükségessége miatt lehetetlen, a rendőrségnek a végrehajtás megkezdésekor haladéktalanul be kell szereznie az ügyész jóváhagyását⁽⁶⁸⁾. A magánszemélyek értesítésére vonatkozó, fent ismertetett szabályok a hírközlési tartalmi adatok szükséghelyzetben történő gyűjtésére is vonatkoznak.

A szükséghelyzet esetén történő adatgyűjtést minden esetben „szükséghelyzeti cenzúrázási/lehallgatási nyilatkozat” alapján kell végezni, és a gyűjtést végző hatóságnak nyilvántartást kell vezetnie minden szükséghelyzeti intézkedésről⁽⁶⁹⁾. A szükséghelyzeti intézkedések engedélyezése iránti, bírósághoz intézett kérelemhez csatolni kell egy írásos dokumentumot, amelyben fel kell tüntetni a kommunikációt korlátozó szükséges intézkedéseket, azok célpontját, célkitűzését, alkalmazási körét, időtartamát, valamint végrehajtásuk helyét és módját, továbbá annak ismertetését, hogy az adott kommunikációt korlátozó intézkedések hogyan felelnek meg az CPPA 5. cikkének (1) bekezdésének⁽⁷⁰⁾, és csatolni kell a megfelelő igazoló dokumentumokat.

Azokban az esetekben, amikor a szükséghelyzeti intézkedést rövid időn belül befejezik, és ezért a bírósági engedély kérésére nincs lehetőség (pl. ha a gyanúsítottat a lehallgatás megkezdése után azonnal letartóztatják, és ezzel a lehallgatás meg is szűnik), az illetékes ügyészség vezetője szükséghelyzeti intézkedésről szóló értesítést küld az illetékes bíróságnak⁽⁷¹⁾. Az értesítésnek tartalmaznia kell az információgyűjtés célkitűzését, célpontját, alkalmazási körét, időtartamát, helyét és módját, valamint azokat az okokat, amelyek miatt nem nyújtottak be bírósági engedély iránti kérelmet⁽⁷²⁾. Ez az értesítés lehetővé teszi a címzett bíróság számára, hogy megvizsgálja a gyűjtés jogszerűségét, és azt fel kell venni a szükséghelyzeti intézkedésekről szóló értesítések nyilvántartásába.

⁽⁵⁹⁾ A CPPA 9. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁶⁰⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 18. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁶¹⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 18. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁶²⁾ A CPPA 9-2. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁶³⁾ A CPPA 9-2. cikkének (4) bekezdése.

⁽⁶⁴⁾ A CPPA 9-2. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁶⁵⁾ A CPPA 9-2. cikkének (6) bekezdése.

⁽⁶⁶⁾ A CPPA 8. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁶⁷⁾ A CPPA 8. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁶⁸⁾ A CPPA 8. cikkének (3) bekezdése és a CPPA végrehajtási rendelete 16. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁶⁹⁾ A CPPA 8. cikkének (4) bekezdése.

⁽⁷⁰⁾ Vagyis azt, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy bizonyos súlyos bűncselekményeket terveznek, követnek el vagy követtek el, és más módon nem lehet megakadályozni a bűncselekmény elkövetését, letartóztatni az elkövetőt vagy bizonyítékokat gyűjteni.

⁽⁷¹⁾ A CPPA 8. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁷²⁾ A CPPA 8. cikkének (6)–(7) bekezdése.

Általános követelmény, hogy a CPPA alapján hozott, kommunikációt korlátozó intézkedések révén megszerzett hírközlési tartalmi adatok kizárólag a fent felsorolt bűncselekményekre irányuló nyomozáshoz, vádemeléshez vagy e bűncselekmények megakadályozásához, továbbá az ugyanezen bűncselekményekkel kapcsolatos fegyelmi eljáráshoz és a kommunikáció valamely fele által benyújtott kártérítési igény elbírálásához használhatók fel, illetve akkor használhatók fel, ha ezt más törvények lehetővé teszik ⁽⁷³⁾.

Az internetes távközlési információk gyűjtésekor különleges biztosítékok alkalmazandók ⁽⁷⁴⁾. Ezek az információk kizárólag a CPPA 5. cikkének (1) bekezdésében felsorolt súlyos bűncselekményekre irányuló nyomozásban használhatók fel. Az adatok megőrzéséhez be kell szerezni a kommunikációt korlátozó intézkedéseket engedélyező bíróság jóváhagyását ⁽⁷⁵⁾. A megőrzésre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell a kommunikációt korlátozó intézkedésekre vonatkozó információkat, az intézkedések eredményeinek összefoglalását, a megőrzés indokait (az alátámasztó dokumentumokkal együtt) és a megőrzendő távközlési adatokat ⁽⁷⁶⁾. Ilyen kérelem hiányában a megszerzett távközlési kommunikációt a kommunikációt korlátozó intézkedések befejezését követő 14 napon belül törölni kell ⁽⁷⁷⁾. Ha a kérelmet elutasítják, a távközlési kommunikációt hét napon belül meg kell semmisíteni ⁽⁷⁸⁾. A távközlési kommunikáció törlése esetén hét napon belül jelentést kell benyújtani a kommunikációt korlátozó intézkedéseket engedélyező bírósághoz, megjelölve a törlés indokait, valamint annak részleteit és idejét.

Általánosabban fogalmazva, ha az információt kommunikációt korlátozó intézkedések útján jogellenesen szerezték meg, az nem fogadható el bizonyítékként bírósági vagy fegyelmi eljárásban ⁽⁷⁹⁾. A CPPA megtiltja továbbá, hogy a kommunikációt korlátozó intézkedéseket hozó személyek közétegyék az ilyen intézkedések végrehajtása során szerzett bizalmas információkat, és hogy a megszerzett információkat az intézkedések hatálya alá tartozó személyek jó hírnevének csorbítására használják fel ⁽⁸⁰⁾.

2.2.2.3. A hírközlési metaadatok gyűjtésére vonatkozó korlátozások és biztosítékok

A CPPA alapján a bűnüldöző hatóságok felkérhetik a távközlési szolgáltatókat, hogy szolgáltatassanak hírközlési metaadatokat, amennyiben ez a nyomozás lefolytatásához vagy ítélet végrehajtásához szükséges ⁽⁸¹⁾. A tartalmi adatok gyűjtésétől eltérően a metaadatok gyűjtésének lehetősége nem korlátozódik bizonyos konkrét bűncselekményekre. A tartalmi adatokhoz hasonlóan azonban a metaadatok gyűjtéséhez a bíróság előzetes írásbeli engedélye szükséges, a korábban leírtakkal megegyező feltételek mellett ⁽⁸²⁾. Ha az eset sürgős volta miatt nem lehetséges a bírósági engedély megszerzése, a metaadatokat engedély nélkül is lehet gyűjteni, amely esetben az engedélyt az adatkérést követően azonnal be kell szerezni, és a távközlési szolgáltatót tájékoztatni kell erről ⁽⁸³⁾. Ha nem szerzik be az utólagos engedélyt, az összegyűjtött adatokat meg kell semmisíteni ⁽⁸⁴⁾.

Az ügyészeknek, az igazságügyi rendészeti tisztviselőknek és a bíróságoknak nyilvántartást kell vezetniük a hírközlési metaadatokra irányuló kérelmekről ⁽⁸⁵⁾. Ezenkívül a távközlési szolgáltatóknak évente kétszer jelentést kell tenniük a tudomány- és ikt-ügyi miniszternek a hírközlési metaadatok közléséről, és azokról az adatok közlésétől számított hét évig nyilvántartást kell vezetniük ⁽⁸⁶⁾.

Az egyéneket elvben tájékoztatják a metaadatok gyűjtéséről ⁽⁸⁷⁾. Az értesítés időpontja a vizsgálat körülményeitől függ ⁽⁸⁸⁾. A vádemelésről (vagy az attól való eltekintésről) szóló határozat meghozatalát követően 30 napon belül értesítést kell küldeni. Ezzel szemben a vádemelés felfüggesztése esetén az értesítést a határozat meghozatalát követő egy év elteltével 30 napon belül kell elküldeni. Az értesítést minden esetben el kell küldeni az információ összegyűjtését követő egy év elteltével 30 napon belül.

Az értesítés elhalasztható, ha (1) valószínűsíthetően veszélyezteti a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot és a közrendet, (2) halált vagy testi sérülést okoz, (3) akadályozza a tisztességes bírósági eljárást (pl. bizonyítékok megsemmisítéséhez

⁽⁷³⁾ A CPPA 12. cikke.

⁽⁷⁴⁾ A CPPA 12-2. cikke.

⁽⁷⁵⁾ A kommunikációt korlátozó intézkedéseket végrehajtó ügyésznek vagy rendőrnek az intézkedések befejezését követő 14 napon belül ki kell választania a megőrzendő távközlési kommunikációt, és kérnie kell a bíróság jóváhagyását (rendőrök esetében a kérelmet az ügyészhez kell benyújtani, aki a kérelmet a bírósághoz nyújtja be), lásd a CPPA 12-2. cikkének (1) és (2) bekezdését.

⁽⁷⁶⁾ A CPPA 12-2. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁷⁷⁾ A CPPA 12-2. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁷⁸⁾ A CPPA 12-2. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁷⁹⁾ A CPPA 4. cikke.

⁽⁸⁰⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 11. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁸¹⁾ A CPPA 13. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁸²⁾ A CPPA 13. és 6. cikke.

⁽⁸³⁾ A CPPA 13. cikkének (2) bekezdése. A kommunikációt korlátozó sürgősségi intézkedésekhez hasonlóan ki kell dolgozni egy dokumentumot, amely ismerteti az ügy részleteit (a gyanúsított nevét, a meghozandó intézkedéseket, a feltételezett bűncselekményt, valamint a helyzet sürgős voltát). Lásd a CPPA végrehajtási rendelete 37. cikkének (5) bekezdését.

⁽⁸⁴⁾ A CPPA 13. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁸⁵⁾ A CPPA 13. cikkének (5) és (6) bekezdése.

⁽⁸⁶⁾ A CPPA 13. cikkének (7) bekezdése.

⁽⁸⁷⁾ Lásd a CPPA 13-3. cikkének (7) bekezdését, a 9-2. cikkével összefüggésben.

⁽⁸⁸⁾ A CPPA 13-3. cikkének (1) bekezdése.

vagy a tanúk megfenyegetéséhez vezet), vagy (4) rágalmozást tartalmaz a gyanúsítottra, az áldozatokra vagy az ügyvel kapcsolatban álló más személyekre nézve, vagy sérti a magánélethez való jogukat⁽⁸⁹⁾. Az értesítésnek a fent említett okok egyike alapján történő elhalasztásához az illetékes kerületi ügyészség igazgatójának engedélye szükséges⁽⁹⁰⁾. A halasztás okainak megszűnését követően az értesítést az ettől az időponttól számított 30 napon belül kell megküldeni⁽⁹¹⁾.

Az értesített személyek írásbeli kérelmet nyújthatnak be az ügyészhez vagy az igazságügyi rendészeti tisztviselőhöz a metaadatok gyűjtésének okaival kapcsolatban⁽⁹²⁾. Ebben az esetben az ügyésznek vagy az igazságügyi rendészeti tisztviselőnek a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül írásban ismertetnie az okokat, kivéve, ha a fent említett halasztási okok valamelyike fennáll (az értesítés elhalasztására vonatkozó kivétel)⁽⁹³⁾.

2.2.3. A távközlési szolgáltatók általi önkéntes adatközlés

A távközlési törvény 83. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a távközlési szolgáltatók számára, hogy önkéntesen teljesítsék a bíróságtól, ügyésztől vagy nyomozó hatóság vezetőjétől (büntető tárgyalás, nyomozás vagy büntetés végrehajtása céljából) „hírközlési adatok” közlésére irányuló kérést. A távközlési törvénnyel összefüggésben a „hírközlési adatok” magukban foglalják a felhasználók nevét, regisztrációs számát, címét és telefonszámát, az előfizetés kezdetének és megszüntetésének dátumát, valamint a felhasználói azonosító kódokat (azaz a számítógépes rendszerek vagy hírközlési hálózatok jogos felhasználójának azonosítására használt kódokat)⁽⁹⁴⁾. A távközlési törvény alkalmazásában csak azok minősülnek felhasználónak, akik egy koreai távközlési szolgáltatóval közvetlenül kötnek szolgáltatási szerződés⁽⁹⁵⁾. Következésképpen valószínűleg ritkán fordul elő, hogy olyan uniós állampolgárok, akiknek az adatait a Koreai Köztársaságba továbbították, a távközlési törvény keretében felhasználónak minősülnek, mivel ezek a személyek rendes körülmények között nem kötnek közvetlen szerződést egy koreai távközlési szolgáltatóval.

A távközlési törvény alapján a hírközlési adatok megszerzésére irányuló kéréseket írásban kell benyújtani, és meg kell adni a kérés indokait, az érintett felhasználóval való kapcsolatot és a kért adatok körét⁽⁹⁶⁾. Amennyiben az írásbeli kérelem benyújtása sürgős okból nem lehetséges, az ok megszűntével az írásbeli kérelmet azonnal be kell nyújtani⁽⁹⁷⁾. Azoknak a távközlési szolgáltatóknak, amelyek eleget tesznek a hírközlési adatok átadására vonatkozó kéréseknek, meg kell őrizniük a hírközlési adatok rendelkezésre bocsátására vonatkozó nyilvántartásokat, valamint a kapcsolódó anyagokat, például az írásbeli kérelmet⁽⁹⁸⁾. Ezenkívül a távközlési szolgáltatóknak évente kétszer jelentést kell tenniük a tudomány- és ikt-ügyi miniszternek a hírközlési adatok szolgáltatásáról⁽⁹⁹⁾.

A távközlési szolgáltatók nem kötelesek eleget tenni a hírközlési adatoknak a távközlési törvény alapján történő nyilvánosságra hozatalára vonatkozó kéréseknek. Ezért az üzemeltetőnek minden egyes kérelmet a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti, alkalmazandó adatvédelmi követelmények fényében kell elbírálnia. A távközlési szolgáltatóknak különösen figyelembe kell vennie az érintett érdekeit, és nem adhatja át az adatokat, ha az az érintett vagy harmadik személy érdekeit méltánytalanul sértheti⁽¹⁰⁰⁾. Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésének és alkalmazásának kiegészítő szabályairól szóló 2021-1. sz. értesítéssel összhangban az érintett személyt értesíteni kell az adatok átadásáról. Kivételes helyzetekben ez az értesítés elhalasztható, különösen, ha és ameddig az értesítés veszélyeztetne egy folyamatban lévő bűnügyi nyomozást, vagy egy másik személy életét vagy testi épségét, amennyiben ezek a jogok vagy érdekek nyilvánvalóan előbbre valók az érintett jogainál⁽¹⁰¹⁾.

2016-ban a Legfelsőbb Bíróság megerősítette, hogy a távközlési szolgáltatók által a távközlési törvény alapján, engedély nélkül történő önkéntes hírközlési adat-szolgáltatás önmagában nem sérti a távközlési szolgáltatás felhasználójának az információs önrendelkezéshez való jogát. A Bíróság ugyanakkor egyértelművé tette, hogy ez a jogsértés egyértelműen fennáll akkor, ha nyilvánvaló, hogy a megkereső szerv visszaélt a hírközlési adatok közlésének kérelmezésére vonatkozó hatáskörével, és ezáltal megsértette az érintett személy vagy harmadik fél érdekeit⁽¹⁰²⁾. Általánosabban fogalmazva, a bűnüldöző hatóságok által benyújtott, önkéntes adatközlés iránti kérelmeknek meg kell felelniük jogszerűség, szükségesség és arányosság koreai alkotmányból következő elvének (a 12. cikk (1) bekezdése és a 37. cikk (2) bekezdése).

⁽⁸⁹⁾ A CPPA 13-3. cikkének (2) bekezdése.

⁽⁹⁰⁾ A CPPA 13-3. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁹¹⁾ A CPPA 13-3. cikkének (4) bekezdése.

⁽⁹²⁾ A CPPA 13-3. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁹³⁾ A CPPA 13-3. cikkének (6) bekezdése.

⁽⁹⁴⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁹⁵⁾ A távközlési törvény 2. cikkének (9) bekezdése.

⁽⁹⁶⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (4) bekezdése.

⁽⁹⁷⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (4) bekezdése.

⁽⁹⁸⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (5) bekezdése.

⁽⁹⁹⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (6) bekezdése.

⁽¹⁰⁰⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁰¹⁾ A személyes adatok védelméről foglalkozó bizottság 2021-1. sz. értesítése a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezéséről és alkalmazására vonatkozó kiegészítő szabályokról, III. szakasz, 2. pont, iii. alpont.

⁽¹⁰²⁾ A Legfelsőbb Bíróság 2016. március 10-i 2012Da105482. sz. határozata.

2.3. Felügyelet

A bűnüldöző hatóságok felügyeletét különböző mechanizmusok révén biztosítják részben belsőleg, részben külső szervek által.

2.3.1. Önellenőrzés

A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvénnyel összhangban a hatóságokat arra ösztönzik, hogy hozzanak létre egy belső önellenőrző szervet, amelynek feladata többek között a jogszerűség ellenőrzése⁽¹⁰³⁾. Az ilyen ellenőrző szervek vezetői számára a lehető legnagyobb mértékű függetlenséget kell biztosítani⁽¹⁰⁴⁾. Ez konkrétan azt jelenti, hogy az érintett hatóságon kívülről érkeznek (pl. volt bírák, professzorok), kettő-öt évre nevezik ki őket, és csak indokolt esetben (pl. fegyelmi eljárás esetén, vagy ha mentális vagy fizikai betegség miatt nem képesek ellátni feladataikat) menthetők fel⁽¹⁰⁵⁾. Az ellenőrök kijelölése hasonlóképp, a törvényben meghatározott különös feltételek alapján történik⁽¹⁰⁶⁾. Az ellenőri jelentések tartalmazhatnak ajánlásokat, kártérítési vagy korrekciós kérelmeket, valamint megrovásokat és ajánlásokat, illetve fegyelmi intézkedés iránti kérelmeket⁽¹⁰⁷⁾. A jelentésekről az ellenőrzés befejezésétől számított 60 napon belül értesítik az ellenőrzött hatóság vezetőjét, valamint a Számvevőszéket (lásd a 2.3.2. szakaszt)⁽¹⁰⁸⁾. Az érintett hatóságnak végre kell hajtania a szükséges intézkedéseket, és az eredményekről jelentést kell tennie a Számvevőszéknek⁽¹⁰⁹⁾. Emellett az ellenőrzés eredményeit általában a nyilvánosság számára is elérhetővé teszik⁽¹¹⁰⁾. Az önellenőrzés elutasítása vagy akadályozása közigazgatási bírsággal sújtható⁽¹¹¹⁾. A büntetőjogi jogérvényesítés területén a Nemzeti Rendőrség a fent említett jogszabályoknak való megfelelés érdekében főfelügyelői rendszert működtet a belső ellenőrzések kezelésére, többek között az emberi jogok esetleges megsértése tekintetében⁽¹¹²⁾.

2.3.2. A Számvevőszék

A Számvevőszék megvizsgálhatja a hatóságok tevékenységét, és e vizsgálatok alapján ajánlásokat adhat ki, fegyelmi intézkedéseket kérhet, vagy büntetőjogi keresetet nyújthat be⁽¹¹³⁾. A Számvevőszéket a Koreai Köztársaság elnöke hozta létre, de feladatai tekintetében önálló jogállással rendelkezik⁽¹¹⁴⁾. Ezenkívül a Számvevőszéket létrehozó törvény előírja, hogy a testületnek a lehető legnagyobb mértékben függetlennek kell lennie szervezeti felépítése, alkalmazottai kinevezése és elbocsátása, valamint költségvetésének meghatározása tekintetében⁽¹¹⁵⁾. A Számvevőszék elnökét a köztársasági elnök nevezi ki a Nemzetgyűlés egyetértésével⁽¹¹⁶⁾. A fennmaradó hat biztost a testület elnökének javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki négyéves időtartamra⁽¹¹⁷⁾. A biztosoknak (beleértve az elnököt is) a törvényben meghatározott képesséssel kell rendelkezniük⁽¹¹⁸⁾, és csak akkor lehet felmenteni őket, ha közjogi felelősségrevonási eljárást indítanak ellenük, szabadságvesztésre ítélik őket vagy hosszú távú mentális vagy fizikai problémák miatt nem képesek ellátni feladataikat⁽¹¹⁹⁾. Ezenkívül a biztosok nem vehetnek részt politikai tevékenységekben, és egyidejűleg nem tölthetnek be tisztséget a Nemzetgyűlésben, közigazgatási szerveknél, a Számvevőszék ellenőrzése és vizsgálata alatt álló szervezeteknél, illetve nem tölthetnek be bármely más, javadalmazásban részesülő hivatali vagy tisztséget⁽¹²⁰⁾.

A Számvevőszék évente általános ellenőrzést végez, de külön ellenőrzéseket is végezhet a különleges érdeklődésre számot tartó ügyekben. A Számvevőszék a vizsgálat során kérheti dokumentumok benyújtását, és kérheti magánszemélyek részvételét⁽¹²¹⁾. Az ellenőrzés keretében a Számvevőszék az állam bevételeit és kiadásait vizsgálja, de a

⁽¹⁰³⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 3. és 5. cikke.

⁽¹⁰⁴⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 7. cikke.

⁽¹⁰⁵⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 8–11. cikke.

⁽¹⁰⁶⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 16. és azt követő cikkei.

⁽¹⁰⁷⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 23. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁰⁸⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 23. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁰⁹⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 23. cikkének (3) bekezdése.

⁽¹¹⁰⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 26. cikke.

⁽¹¹¹⁾ A közszférabeli ellenőrzésekről szóló törvény 41. cikke.

⁽¹¹²⁾ Lásd különösen az ellenőrzési és vizsgálati főigazgató alá tartozó részlegeket: <https://www.police.go.kr/eng/knpa/org/org01.jsp>

⁽¹¹³⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 24. és 31–35. cikke.

⁽¹¹⁴⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹¹⁵⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 2. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹¹⁶⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 4. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹¹⁷⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 5. cikkének (1) bekezdése és 6. cikke.

⁽¹¹⁸⁾ Pl. legalább tíz évig bírónaként, ügyészként vagy ügyvédként dolgozott, legalább nyolc évig köztisztviselőként, egyetemi tanárként vagy magasabb beosztásban dolgozott egy egyetemen, vagy legalább tíz évig dolgozott tőzsdén jegyzett vállalatnál vagy állami finanszírozású intézménynél (ebből legalább öt évig vezető tisztségviselőként), lásd a Számvevőszékről szóló törvény 7. cikkét.

⁽¹¹⁹⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 8. cikke.

⁽¹²⁰⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 9. cikke.

⁽¹²¹⁾ Lásd pl. a Számvevőszékről szóló törvény 27. cikkét.

közigazgatás működésének javítása érdekében ellenőrzi a hatóságok és a köztisztviselők általános feladatainak ellátását is⁽¹²²⁾. Felügyelete tehát túlmutat a költségvetési szempontokon, és magában foglalja a jogszerűség ellenőrzését is.

2.3.3. A Nemzetgyűlés

A Nemzetgyűlés vizsgálhatja a hatóságokat és helyszíni szemlét végezhet náluk⁽¹²³⁾. A vizsgálat vagy helyszíni szemle során a Nemzetgyűlés kérheti dokumentumok közlését, és elrendelheti tanúk megjelenését⁽¹²⁴⁾. Aki a nemzetgyűlési vizsgálat során hamis vallomást tesz, büntetőjogi szankciókkal (legfeljebb tíz évig terjedő szabadságvesztéssel) sújtható⁽¹²⁵⁾. A vizsgálatok folyamata és eredményei nyilvánosságra hozhatók⁽¹²⁶⁾. Ha a Nemzetgyűlés jogellenes vagy nem megfelelő tevékenységet állapít meg, kérheti, hogy az illetékes hatóság hozzon korrekciós intézkedéseket, beleértve a kártérítés megítélését, a fegyelmi eljárás lefolytatását és a belső eljárások javítását⁽¹²⁷⁾. Ilyen kérést követően a hatóságnak haladéktalanul intézkednie kell, és az intézkedés eredményéről jelentést kell tennie a Nemzetgyűlésnek⁽¹²⁸⁾.

2.3.4. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság

A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel összhangban felügyeletet gyakorol a személyes adatok bűnüldöző hatóságok általi kezelése felett. Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint 7-9. cikkének (5) bekezdése szerint a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyelete kiterjed a személyes adatok gyűjtésére vonatkozó korlátozásokat és biztosítékokat meghatározó szabályok esetleges megsértésére is, ideértve az (elektronikus) bizonyítékok bűnüldözési célú gyűjtését szabályozó specifikus jogszabályokban foglalt szabályokat is (lásd a 2.2. szakaszt). Tekintettel a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a személyes adatok jogszerű és tisztességes gyűjtésére vonatkozó követelményekre, az ilyen jogsértés a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértésének is minősül, lehetővé téve a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság számára, hogy vizsgálatot folytasson és korrekciós intézkedéseket hozzon⁽¹²⁹⁾.

Felügyeleti funkciójának gyakorlása során a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság hozzáféréssel rendelkezik minden releváns információhoz⁽¹³⁰⁾. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság tanácsot adhat a bűnüldöző hatóságoknak abban, hogy adatkezelési tevékenységeik során miként tudják javítani a személyes adatok védelmét, korrekciós intézkedéseket hozhat (pl. felfüggesztheti az adatkezelést vagy megteheti a személyes adatok védelme érdekében szükséges intézkedéseket), vagy javasolhatja a hatóságnak fegyelmi intézkedések meghozatalát⁽¹³¹⁾. Végeterül a személyes adatok védelméről szóló törvény bizonyos megsértései – például a személyes adatok jogellenes felhasználása vagy harmadik felekkel történő jogellenes közlése, vagy az érzékeny információk jogellenes kezelése – büntetőjogi szankciókkal sújtható⁽¹³²⁾. Ebben az esetben a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság az ügyet az illetékes nyomozó hatóság elé (ideértve az ügyészt is) utalhatja⁽¹³³⁾.

2.3.5. Nemzeti Emberi Jogi Bizottság

A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság – az alapvető jogok védelmével és előmozdításával megbízott független testület⁽¹³⁴⁾. – hatáskörrel rendelkezik az Alkotmány 10–22. cikke megsértésének kivizsgálására és orvoslására, amely a magánélethez és a levéltitokhoz való jogra is kiterjed. A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság 11 biztosból áll, akik közül négyet a Nemzetgyűlés, négyet a köztársasági elnök és hármat a Legfelsőbb Bíróság elnöke nevez ki⁽¹³⁵⁾. Biztosnak az nevezhető ki, aki (1) legalább tíz évet dolgozott egyetemen vagy engedéllyel rendelkező kutatóintézetben, legalább docensi beosztásban; (2) legalább tíz éves bírói, ügyészi vagy ügyvédi tapasztalattal rendelkezik; (3) legalább tíz éven át végzett emberi jogi tevékenységet (pl. nonprofit szervezet, nem kormányzati szervezet vagy nemzetközi szervezet számára); vagy (4) civil társadalmi csoportok ajánlották a biztosi tisztségre⁽¹³⁶⁾. A bizottság elnökét a köztársasági elnök nevezi ki a

⁽¹²²⁾ A Számvevőszékről szóló törvény 20. és 24. cikke.

⁽¹²³⁾ A Nemzetgyűlésről szóló törvény 128. cikke, valamint az államigazgatás ellenőrzéséről és vizsgálatáról szóló törvény 2., 3. és 15. cikke. Ez magában foglalja a kormányzati ügyek egészének éves ellenőrzését és konkrét ügyek kivizsgálását.

⁽¹²⁴⁾ Az államigazgatás ellenőrzéséről és vizsgálatáról szóló törvény 10. cikkének (1) bekezdése. Lásd még a Nemzetgyűlésről szóló törvény 128. és 129. cikkét.

⁽¹²⁵⁾ A Nemzetgyűlés előtti tanúvallomásról, értékelésről stb. szóló törvény 14. cikke.

⁽¹²⁶⁾ Az államigazgatás ellenőrzéséről és vizsgálatáról szóló törvény 12-2. cikke.

⁽¹²⁷⁾ Az államigazgatás ellenőrzéséről és vizsgálatáról szóló törvény 16. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹²⁸⁾ Az államigazgatás ellenőrzéséről és vizsgálatáról szóló törvény 16. cikkének (3) bekezdése.

⁽¹²⁹⁾ Lásd a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló, személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság által kiadott 2021-1. sz. értesítést.

⁽¹³⁰⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 63. cikke.

⁽¹³¹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 61. cikkének (2) bekezdése, 65. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 64. cikkének (4) bekezdése.

⁽¹³²⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 70–74. cikke.

⁽¹³³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 65. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹³⁴⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 1. cikke.

⁽¹³⁵⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 5. cikkének (1) és (2) bekezdése.

⁽¹³⁶⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 5. cikkének (3) bekezdése.

biztosok közül, és a kinevezést a Nemzetgyűlésnek meg kell erősítenie⁽¹³⁷⁾. A biztosokat (beleértve az elnököt is) három évre nevezik ki, és csak abban az esetben menthetőek fel, ha szabadságvesztésre ítélik őket, vagy hosszan tartó fizikai vagy mentális problémák miatt már nem képesek feladataik ellátására (ez esetben a biztosok kétharmadának bele kell egyeznie a felmentésbe)⁽¹³⁸⁾. A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság biztosai nem tölthetnek be egyidejűleg tisztséget a Nemzetgyűlésben, a helyi tanácsokban vagy bármely állami vagy helyi önkormányzatban (köztisztviselőként)⁽¹³⁹⁾.

A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság saját kezdeményezésére vagy magánszemély által benyújtott petíció alapján vizsgálatot indíthat. Vizsgálata részeként a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság kérheti a vonatkozó anyagok benyújtását, helyszíni szemléket végezhet, és tanúként idézhet be személyeket⁽¹⁴⁰⁾. A vizsgálatot követően a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság ajánlásokat adhat ki egyes politikák és gyakorlatok javítására vagy kiigazítására, és azokat nyilvánosságra hozhatja⁽¹⁴¹⁾. A hatóságoknak az ajánlások kézhezvételétől számított 90 napon belül értesíteniük kell a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságot az ajánlások végrehajtására vonatkozó tervről⁽¹⁴²⁾. Továbbá az ajánlások végrehajtásának elmulasztása esetén az érintett hatóságnak tájékoztatnia kell erről az Nemzeti Emberi Jogi Bizottságot⁽¹⁴³⁾. A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság ezt a mulasztást a Nemzetgyűlés tudomására hozhatja és/vagy nyilvánosságra hozhatja. A hatóságok általában teljesítik a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság ajánlásait, és erősen ösztönözve is vannak erre, mivel az ajánlások végrehajtását a Miniszterelnökség irányítása alatt működő Kormánypolitikai Koordinációs Hivatal által végzett általános értékelés keretében értékeli.

2.4. Egyéni jogorvoslat

2.4.1. A személyes adatok védelméről szóló törvény keretében rendelkezésre álló jogorvoslati mechanizmusok

A magánszemélyek gyakorolhatják a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti hozzáférési, helyesbítési, törlési és felfüggesztési jogukat a bűnüldöző hatóságok által kezelt személyes adatok tekintetében. A hozzáférés közvetlenül az érintett hatóságtól, vagy a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságon keresztül közvetve kérhető⁽¹⁴⁴⁾. Az illetékes hatóság csak akkor korlátozhatja vagy tagadhatja meg a hozzáférést, ha azt jogszabály írja elő, ha az valószínűleg egy harmadik fél életét vagy testi épségét fenyegetné, vagy valószínűleg egy másik személy vagyonának vagy egyéb érdekeinek indokolatlan megsértéséhez vezetne (azaz ha a másik személy érdekei előbbre valók a kérelmet benyújtó egyén érdekeinél)⁽¹⁴⁵⁾. A hozzáférés iránti kérelem elutasítása esetén az érintett magánszemélyt tájékoztatni kell ennek okairól és a fellebbezés módjáról⁽¹⁴⁶⁾. Hasonlóképpen, a helyesbítés vagy törlés iránti kérelem is elutasítható, ha arról más jogszabályok rendelkeznek, amely esetben az érintettet tájékoztatni kell az elutasítás okairól és a fellebbezés lehetőségéről⁽¹⁴⁷⁾.

Ami a jogorvoslatot illeti, a magánszemélyek panaszt nyújthatnak be a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz többek között az Internetért és Kiberbiztonságért Felelős Ügynökség által működtetett adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálaton keresztül⁽¹⁴⁸⁾. Ezen túlmenően az egyének a személyes adatokkal kapcsolatos jogvitákban közvetítő bizottságot is kérhetik közvetítésre⁽¹⁴⁹⁾. Ezek a jogorvoslati lehetőségek rendelkezésre állnak azon specifikus jogszabályok előírásainak esetleges megsértése esetén is, amelyek a személyes adatok gyűjtésével kapcsolatban korlátozásokat és biztosítékokat határoznak meg (2.2. szakasz), valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértése esetén is. Emellett a magánszemélyek a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján kifogásolhatják a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság döntéseit vagy tévlenségét (lásd a 2.4.3. szakaszt).

⁽¹³⁷⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 5. cikkének (5) bekezdése.

⁽¹³⁸⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 7. cikkének (1) bekezdése és 8. cikke.

⁽¹³⁹⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 10. cikke.

⁽¹⁴⁰⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 36. cikke. A törvény 36. cikkének (7) bekezdése szerint az anyagok vagy tárgyak benyújtása megtagadható, ha az az állam biztonságát vagy a diplomáciai kapcsolatokat jelentősen érintő állami titok megsértésével járna, vagy jelentősen akadályozna valamely bünyügyi nyomozást vagy folyamatban lévő bírósági tárgyalást. Ilyen esetekben a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság további információkat kérhet az érintett hatóság vezetőjétől (amelynek jóhiszeműen teljesítenie kell a kérést), ha szükséges annak felülvizsgálata, hogy indokolt-e az információs szolgáltatás megtagadása.

⁽¹⁴¹⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 25. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁴²⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 25. cikkének (3) bekezdése.

⁽¹⁴³⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 25. cikkének (4) bekezdése.

⁽¹⁴⁴⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁴⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 35. cikkének (4) bekezdése.

⁽¹⁴⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 42. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁴⁷⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 36. cikkének (1)–(2) bekezdése és a személyes adatok védelméről szóló törvény végrehajtási rendelete 43. cikkének (3) bekezdése.

⁽¹⁴⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikke.

⁽¹⁴⁹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 40–50. cikke és a törvény végrehajtási rendeletének 48–57. cikke.

2.4.2. Jogorvoslat a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság előtt

A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság a hatóságok által elkövetett emberi jogi jogsértésekre vonatkozó, magánszemélyektől (koreaiaktól és külföldi állampolgároktól) érkező panaszokat kezel⁽¹⁵⁰⁾. A Nemzeti Emberi Jogi Bizottsághoz történő panaszbenyújtásra vonatkozóan nincsenek előírások⁽¹⁵¹⁾. Következésképpen a bizottság akkor is foglalkozik a panasszal, ha az adott személy a panasz befogadhatóságának szakaszában ténylegesen nem tudja bizonyítani a sérelmet. Tehát ahhoz, hogy a panaszt a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság be tudja fogadni, a panaszt benyújtó magánszemélynek nem kell bizonyítania, hogy a koreai hatóságok ténylegesen hozzáfértek személyes adataihoz a személyes adatok bűnüldözési célokból történő gyűjtésével összefüggésben. A panaszt benyújtó magánszemély kérheti a panasz közvetítés útján történő kezelését is⁽¹⁵²⁾.

A panasz kivizsgálása céljából a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság élhet vizsgálati jogkörével, többek között kérheti releváns anyagok benyújtását, szemléket tarthat, és tanúkat idézhet be vallomástételre⁽¹⁵³⁾. Ha a vizsgálat azt tárja fel, hogy megsértették a vonatkozó jogszabályokat, a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság ajánlhatja korrekciós intézkedések végrehajtását, illetve bármely vonatkozó jogszabály, intézmény, szakpolitika vagy gyakorlat helyesbítését vagy továbbfejlesztését⁽¹⁵⁴⁾. A javasolt jogorvoslatok magukban foglalhatják a közvetítést, az emberi jogi jogsértés megszüntetését, a kártérítést, valamint az ugyanolyan vagy hasonló jogsértések megismétlődését megakadályozó intézkedéseket⁽¹⁵⁵⁾. Amennyiben az alkalmazandó szabályok szerint jogellenesen történt a személyes adatok gyűjtése, a korrekciós intézkedés magában foglalhatja az összegyűjtött személyes adatok törlését is. Amennyiben nagy a valószínűsége annak, hogy jogsértés van folyamatban, és valószínű, hogy intézkedés nélkül nehezen helyrehozható kár keletkezne, a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság sürgős korrekciós intézkedéseket fogadhat el⁽¹⁵⁶⁾.

Bár a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságnak nincs kényszerítő hatásköre, határozatai (pl. a panasz kivizsgálásának megszüntetéséről szóló határozat)⁽¹⁵⁷⁾, és ajánlásai a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény értelmében megtámadhatók a koreai bíróságok előtt (lásd az alábbi 2.4.3. szakaszt)⁽¹⁵⁸⁾. Továbbá, ha a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság megállapításából az derül ki, hogy valamely hatóság jogellenesen gyűjtött személyes adatokat, az egyén további jogorvoslatot kérhet a koreai bíróságokon e hatósággal szemben, például a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerint megtámadhatja az adatgyűjtést, az Alkotmánybíróságról szóló törvény szerint alkotmányos panaszt nyújthat be, vagy az állami kárpótlásról szóló törvény szerint kártérítésért folyamodhat (lásd az alábbi 2.4.3. szakaszt).

2.4.3. Bírósági jogorvoslat

A magánszemélyek az előző szakaszokban ismertetett korlátozásokra és biztosítékokra hivatkozva, különböző módokon kérhetnek jogorvoslatot a koreai bíróságoknál.

Először is, a büntetőeljárás törvény szerint az érintett személy és védője jelen lehet a házkutatásra vagy lefoglalásra vonatkozó parancs végrehajtásakor, és ekkor kifogást emelhet⁽¹⁵⁹⁾. Emellett a büntetőeljárás törvény úgynevezett „kvázi panaszvételi” mechanizmusról is rendelkezik, amely lehetővé teszi a magánszemélyek számára, hogy az illetékes bírósághoz forduljanak azzal a kérelemmel, hogy töröljék vagy módosítsák az ügyész vagy rendőr által a lefoglalással kapcsolatban hozott intézkedést⁽¹⁶⁰⁾. Ez lehetővé teszi az egyének számára, hogy megtámadják a lefoglalási parancs végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket.

⁽¹⁵⁰⁾ Bár az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 4. cikke a Koreai Köztársaságban lakóhellyel rendelkező állampolgárookra és külföldiekre vonatkozik, a „lakóhellyel rendelkezik” kifejezés inkább a joghatóságra, mintsem a területre utal. Ezért amennyiben a Koreán kívüli külföldiek alapvető jogait Koreán belüli nemzeti intézmények megsértik, az érintett személy panaszt nyújthat be a Nemzeti Emberi Jogi Bizottsághoz. Lásd például a vonatkozó kérdést a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság gyakori kérdéseket tartalmazó oldalán, amely a következő címen érhető el: <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/list?boardtypeid=7025&menuid=002004005001&pagesize=10&currentpage=2>. Ez a helyzet áll fenn, ha külföldiek Koreába továbbított személyes adataihoz a koreai hatóságok jogellenesen férnek hozzá.

⁽¹⁵¹⁾ A panaszt főszabály szerint a jogsértéstől számított egy éven belül kell benyújtani, de a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság az említett határidőn túl benyújtott panaszokkal kapcsolatban is dönthet úgy, hogy kivizsgálja azokat, ha a büntetőjogi vagy polgári jogi elévülési idő nem járt le (az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény, 32. cikk (1) bekezdés, 4. pont).

⁽¹⁵²⁾ A Nemzeti Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 42. és soron következő cikkei.

⁽¹⁵³⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 36. és 37. cikke.

⁽¹⁵⁴⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 44. cikke.

⁽¹⁵⁵⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 42. cikkének (4) bekezdése.

⁽¹⁵⁶⁾ Az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 48. cikke.

⁽¹⁵⁷⁾ Például, ha a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság kivételesen nem tud bizonyos anyagokat vagy létesítményeket megsemmisíteni, mert azokhoz olyan államtitok kapcsolódik, amely jelentős hatást gyakorolhat az állambiztonságra vagy a diplomáciai kapcsolatokra, vagy ha a szemle jelentősen akadályozna egy bűnügyi nyomozást vagy folyamatban lévő bírósági tárgyalást (lásd a 166. lábjegyzetet), és ez megakadályozza a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságot abban, hogy elvégezze a beérkezett kérelem megalapozottságának értékeléséhez szükséges vizsgálatot, az Emberi Jogi Bizottságról szóló törvény 39. cikkével összhangban tájékoztatja a kérelem benyújtóját a kérelem elutasításának okairól. Ebben az esetben a benyújtó magánszemély megtámadhatja a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság határozatát a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény alapján.

⁽¹⁵⁸⁾ Lásd például a Szöuli Felsőbíróság 2008. április 18-i 2007Nu27259. sz. határozatát, melyet a Legfelsőbb Bíróság 2008. október 9-i 2008Du7854. sz. határozata megerősített; a Szöuli Felsőbíróság 2018. február 2-i 2017Nu69382. sz. határozata.

⁽¹⁵⁹⁾ A büntetőeljárás törvény 121. és 219. cikke.

⁽¹⁶⁰⁾ A büntetőeljárás törvény 417. cikke, összefüggésben 414. cikkének (2) bekezdésével. Lásd még a Legfelsőbb Bíróság 1997. szeptember 29-i 97Mo66. sz. határozatát.

Ezen túlmenően a magánszemélyek kártérítést kaphatnak a koreai bíróságok előtt. Az állami kártérítésről szóló törvény alapján magánszemélyek kártérítést kérhetnek a köztisztviselők által hivatali feladataik ellátása során törvénysértően okozott károkért⁽¹⁶¹⁾. Az állami kártérítésről szóló törvény szerinti követelést szakosodott „kártérítési tanácshoz” lehet benyújtani, vagy közvetlenül a koreai bíróságokhoz⁽¹⁶²⁾. Ha a sértett külföldi állampolgár, az állami kártérítésről szóló törvényt akkor lehet alkalmazni, ha a sértett származási országa is biztosít állami kártérítést a koreai állampolgároknak⁽¹⁶³⁾. Az ítélkezési gyakorlat szerint ez a feltétel akkor teljesül, ha a másik ország által a kártérítés igénylésére vonatkozó feltételek „nem túlzottan aránytalanok a Korea által előírt feltételekhez képest”, és „általában véve nem szigorúbbak, mint a Korea által előírt feltételek, és nincs közöttük jelentős és lényegi különbség.”⁽¹⁶⁴⁾. A polgári törvénykönyv szabályozza az állam kártérítési felelősségét, és ebből következően az állami kötelezettségvállalás a nem anyagi kárra is kiterjed (mint például az okozott mentális stressz)⁽¹⁶⁵⁾.

Az adatvédelmi szabályok megsértése esetén a személyes adatok védelméről szóló törvény keretében egy további jogorvoslati lehetőség is rendelkezésre áll. A személyes adatok védelméről szóló törvény 39. cikke szerint a törvény megsértése vagy a személyes adatainak elvesztése, ellopása, felfedése, meghamisítása, megváltoztatása vagy sérülése miatt kárt szenvedett személy bíróság előtt kártérítésért folyamodhat. Az állami kártérítésről szóló törvényben foglalthoz hasonló viszonyossági követelmény nem áll fenn.

A kártérítés mellett közigazgatási jogorvoslat is igénybe vehető a közigazgatási szervek közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerinti intézkedéseivel vagy mulasztásaival szemben. Bármely magánszemély megtámadhat egy intézkedést (azaz a hatósági jogkör gyakorlását vagy gyakorlásának megtagadását egy konkrét esetben) vagy mulasztást (vagyis azt, ha a közigazgatási szerv jogi kötelezettsége ellenére hosszabb időn keresztül elmulasztott megtenni egy bizonyos intézkedést), és így elérheti a jogellenes intézkedés visszavonását/megváltoztatását, a semmisség megállapítását (azaz annak megállapítását, hogy az intézkedésnek nincs joghatása vagy nem szerepel a jogrendben) vagy a mulasztás jogellenességének megállapítását⁽¹⁶⁶⁾. A közigazgatási intézkedés akkor támadható meg, ha közvetlenül kihat a polgári jogokra és kötelezettségekre⁽¹⁶⁷⁾. Idetartoznak a személyes adatok gyűjtésére irányuló intézkedések, akár közvetlen gyűjtésről van szó (pl. a kommunikáció lehallgatása), akár kötelezően teljesítendő (pl. szolgáltatónak szóló) adatkezelési kérelem útján történő gyűjtésről.

A fent említett kérelmeket először az egyes hatóságok (pl. a Nemzeti Hírszerző Szolgálat, a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság) vagy a Korrupcióellenes és Polgári Jogi Bizottság által létrehozott központi közigazgatási fellebbviteli bizottság elé lehet terjeszteni⁽¹⁶⁸⁾. Az ilyen közigazgatási jogorvoslat alternatív, informálisabb lehetőséget kínál a hatósági intézkedés vagy mulasztás megtámadására. A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény értelmében azonban az igény közvetlenül a koreai bíróságokhoz is benyújtható.

A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerinti intézkedés visszavonására/módosítására irányuló kérelmet bármely olyan személy benyújthatja, akinek jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy a visszavonást/módosítást kérje, vagy a visszavonással/módosítással visszaállítsa jogait, amennyiben az intézkedés már nem bír joghatással⁽¹⁶⁹⁾. Hasonlóképpen a semmisség iránti keresetet olyan személy is benyújthatja, akinek jogos érdeke fűződik a semmisség megállapításához, míg a mulasztás jogellenességének megállapítására vonatkozó keresetet bármely olyan személy kezdeményezheti, aki intézkedést kért, és jogos érdeke fűződik a mulasztás jogellenességének megállapításához⁽¹⁷⁰⁾. A Legfelsőbb Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a „jogos érdek” „a jog által védett érdek” jelent, azaz olyan közvetlen és konkrét érdeket, amelyet a közigazgatási intézkedések alapjául szolgáló törvények és rendeletek védenek (tehát nem általános, közvetett és elvont közérdekről van szó)⁽¹⁷¹⁾. A magánszemélyeknek ezért jogos érdekük sérül a személyes adataik bűnüldözési célból történő gyűjtésére vonatkozó (specifikus jogszabályokban vagy a személyes adatok védelméről szóló törvényben meghatározott) korlátozások és biztosítékok megsértése esetén. A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerinti jogerős ítélet a felekre nézve kötelező⁽¹⁷²⁾.

Az intézkedés visszavonására/módosítására irányuló kérelmet és a mulasztás jogellenességének megállapítására irányuló kérelmet attól az időponttól számított 90 napon belül kell benyújtani, amikor az egyén tudomást szerez az

⁽¹⁶¹⁾ Az állami kártérítésről szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁶²⁾ Az állami kártérítésről szóló törvény 9. és 12. cikke. A törvény létrehozta a kerületi tanácsokat (amelyeket az illetékes ügyészség ügyészhelyettese vezet), egy Központi Tanácsot (amelyet az igazságügyi miniszterhelyettes vezet) és egy Különleges Tanácsot (amelyet a honvédelmi miniszter helyettese vezet, és amely a katonaság vagy a katonaság polgári alkalmazottai által okozott károk megtérítése iránti igényekkel foglalkozik). A kártérítési igényeket elvben a kerületi tanácsok intézik, amelyeknek bizonyos körülmények között továbbítaniuk kell az ügyeket a központi/különleges tanácsnak, pl. ha a kártérítés meghalad egy bizonyos összeget, vagy ha az ügyben egy magánszemély újbóli megfontolást kér. Valamennyi tanács az igazságügyi miniszter által kinevezett tagokból (pl. az igazságügyi Minisztérium köztisztviselőiből, bírósági tisztviselőkből, ügyvédekből és az állami kártérítés terén szakértelemmel rendelkező személyekből) áll, akikre az összeférhetetlenségre vonatkozó különös szabályok vonatkoznak (lásd az állami kártérítésről szóló törvény végrehajtásáról szóló rendelet 7. cikkét).

⁽¹⁶³⁾ Az állami kártérítésről szóló törvény 7. cikke.

⁽¹⁶⁴⁾ A Legfelsőbb Bíróság 2015. június 11-i 2013Da208388. sz. határozata.

⁽¹⁶⁵⁾ Lásd az állami kártérítésről szóló törvény 8. cikkét, valamint a polgári törvénykönyv 751. cikkét.

⁽¹⁶⁶⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 2. és 4. cikke.

⁽¹⁶⁷⁾ A Legfelsőbb Bíróság 1999. október 22-i 98Du18435. sz. határozata, 2000. szeptember 8-i 99Du1113. sz. határozata és 2012. szeptember 27-i 2010Du3541. sz. határozata.

⁽¹⁶⁸⁾ A közigazgatási jogorvoslatról szóló törvény 6. cikke és a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 18. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁶⁹⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 12. cikke.

⁽¹⁷⁰⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 35. és 36. cikke.

⁽¹⁷¹⁾ A Legfelsőbb Bíróság 2006. március 26-i 2006Du330. sz. határozata.

⁽¹⁷²⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 30. cikkének (1) bekezdése.

intézkedésről/mulasztásról, és főszabály szerint legkésőbb egy évvel a rendelkezés/mulasztás megtörténtét követően, kivéve, ha a késelemnek igazolható indokai vannak⁽¹⁷³⁾. A Legfelsőbb Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az „igazolható indokok” fogalmát tágan kell értelmezni, és ennek kapcsán mérlegelni kell, hogy társadalmilag elfogadható-e a késelemes panasz benyújtása, figyelembe véve az ügy összes körülményét⁽¹⁷⁴⁾. Ide tartoznak például (nem kizárólagosan) az olyan késelemi okok, melyekért az érintett fél nem tehető felelőssé (vagyis az olyan helyzetek, melyek a panaszos befolyásán kívül esnek, például ha nem tájékoztatták a személyes adatai gyűjtéséről) vagy idetartozik a vis maior (pl. természeti katasztrófa, háború) is.

Végezetül magánszemélyek alkotmányos panaszt is benyújthatnak az Alkotmánybírósághoz⁽¹⁷⁵⁾. Az Alkotmánybíróságról szóló törvény alapján bármely személy kérheti alkotmányos panasz elbírálását, akinek az Alkotmány által biztosított alapvető jogait kormányzati hatáskör gyakorlása vagy annak elmulasztása miatt megsértették (kivéve a bíróságok ítéleteit). Ha más jogorvoslati lehetőségek is rendelkezésre állnak, először azokat kell kimeríteni. Az Alkotmánybíróság ítélkezési gyakorlata szerint a külföldi állampolgárok benyújthatnak alkotmányos panaszt, amennyiben a koreai alkotmány elismeri alapvető jogait (lásd a magyarázatokat az 1.1. szakaszban)⁽¹⁷⁶⁾. Az alkotmányos panaszt az egyének a jogsértésről való tudomásszerzését követő 90 napon belül, illetve annak bekövetkezését követő egy éven belül kell benyújtani. Tekintettel arra, hogy a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény szerinti eljárást alkalmazzák az Alkotmánybíróságról szóló törvény szerinti jogvitákra⁽¹⁷⁷⁾, a panasz akkor is elfogadható, ha a Legfelsőbb Bíróság fent ismertetett ítélkezési gyakorlatával összhangban értelmezett „igazolható indokok” állnak fenn.

Ha először más jogorvoslati lehetőségeket kell kimeríteni, az alkotmányos panaszt az ilyen jogorvoslatra vonatkozó végleges határozat meghozatalától számított 30 napon belül kell benyújtani⁽¹⁷⁸⁾. Az Alkotmánybíróság érvénytelenítheti a jogsértést okozó kormányzati hatáskör gyakorlását, vagy megerősítheti, hogy egy bizonyos mulasztás alkotmányellenes⁽¹⁷⁹⁾. Ebben az esetben az illetékes hatóságnak intézkedéseket kell hoznia a Bíróság határozatának való megfelelés érdekében.

3. A KORMÁNYZAT HOZZÁFÉRÉSE A SZEMÉLYES ADATOKHOZ NEMZETBIZTONSÁGI CÉLBÓL

3.1. A nemzetbiztonság területén illetékes hatóságok

A Koreai Köztársaság két külön hírszerző ügynökséggel rendelkezik: a Nemzeti Hírszerzési Szolgálattal és a Védelmi és Biztonsági Támogatási Parancsnoksággal. Ezen túlmenően a rendőrség és az ügyészség is gyűjthet személyes adatokat nemzetbiztonsági célból.

A Nemzeti Hírszerző Szolgálatot a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény hozta létre, közvetlenül a köztársasági elnök joghatósága alatt áll, és annak felügyelete alatt működik⁽¹⁸⁰⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat különösen a külföldi országokra (és Észak-Koreára) vonatkozó adatokat⁽¹⁸¹⁾, továbbá a kémelhárítással (beleértve a katonai és ipari kémkedést), a terrorizmus és a nemzetközi bűnszövetkezetek tevékenységei elleni küzdelemmel kapcsolatos hírszerzési adatokat, a közbiztonság és a nemzetbiztonság elleni bűncselekmények bizonyos típusaira (pl. belföldi felkelés, külföldi agresszió) vonatkozó hírszerzési információkat, valamint a kibertámadások és -fenyegetések megelőzésével vagy leküzdésével kapcsolatos hírszerzési információkat gyűjt, rendszerez és terjeszt⁽¹⁸²⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény, amely létrehozza a Nemzeti Hírszerző Szolgálatot, és meghatározza annak feladatait, általános elveket határoz meg annak valamennyi tevékenységére vonatkozóan. A Nemzeti Hírszerző Szolgálatnak általában véve politikailag semlegesnek kell lennie, és védenie kell az egyének szabadságát és jogait⁽¹⁸³⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat elnökének feladata, hogy általános iránymutatásokat dolgozzon ki, amelyek meghatározzák a Nemzeti Hírszerző Szolgálat információk gyűjtésével és felhasználásával kapcsolatos feladatainak ellátására vonatkozó elveket, alkalmazási kört és eljárásokat, és ezekről jelentést kell tennie a Nemzetgyűlésnek⁽¹⁸⁴⁾. A Nemzetgyűlés (a Hírszerzési Bizottságán keresztül) kérheti az iránymutatások helyesbítését vagy kiegészítését, ha úgy ítéli meg, hogy azok jogellenesek vagy méltánytalanok. Általánosabban fogalmazva, az igazgató és a Nemzeti Hírszerző Szolgálat feladatai ellátása során semmilyen intézményt, szervezetet vagy magánszemélyt nem kényszeríthet a hatósági jogkörével visszaélve olyan cselekményre, melyet az nem köteles megtenni, és nem akadályozhat meg egyetlen személyt sem a jogai gyakorlásában⁽¹⁸⁵⁾. Ezenkívül a postai küldemények cenzúrázása, a távközlés lehallgatása, a helymeghatározó információk, a hírközlési metaadatok gyűjtése és a magáncélú kommunikáció rögzítése vagy meghallgatása során a Nemzeti Hírszerzési Szolgálatnak meg kell felelnie a hírközlési adatok védelméről szóló törvénynek, a helymeghatározási információkról szóló törvénynek vagy a

⁽¹⁷³⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 20. cikke. Ez a határidő a mulasztás jogellenességének megállapítására irányuló kérelemre is vonatkozik, lásd a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 38. cikkének (2) bekezdését.

⁽¹⁷⁴⁾ A Legfelsőbb Bíróság 1991. június 28-i 90Nu6521. sz. határozata.

⁽¹⁷⁵⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 68. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁷⁶⁾ Az Alkotmánybíróság 2001. november 29-i 99HeonMa194. sz. határozata.

⁽¹⁷⁷⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 40. cikke.

⁽¹⁷⁸⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 69. cikke.

⁽¹⁷⁹⁾ Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 75. cikkének (3) bekezdése.

⁽¹⁸⁰⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 2. cikke és 4. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁸¹⁾ Ez a fogalom nem terjed ki a magánszemélyekre vonatkozó információkra, hanem a külföldi országokra (trendek, fejlemények) és a harmadik országbeli állami szereplők tevékenységére vonatkozó általános információkat foglalja magában.

⁽¹⁸²⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁸³⁾ A 3. cikk (1) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 11. és a 21. cikk. Lásd még az összeférhetlenségre vonatkozó szabályokat, különösen a 10. és 12. cikket.

⁽¹⁸⁴⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 4. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁸⁵⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 13. cikke.

büntetőeljárás törvénynek⁽¹⁸⁶⁾. Az e törvényekkel ellentétes hatásköri visszaélésre vagy információgyűjtésre büntetőjogi szankciók vonatkoznak⁽¹⁸⁷⁾.

A Védelmi és Biztonsági Támogató Parancsnokság a Védelmi Minisztérium alá tartozó katonai hírszerző ügynökség. Feladatköre a katonai biztonsági kérdésekre, (a katonai bíróságokról szóló törvény hatálya alá tartozó) katonai bűnügyi nyomozásokra és a katonai hírszerzésre terjed ki. A Védelmi és Biztonsági Támogató Parancsnokság általában nem foglalkozik polgári személyek megfigyelésével, kivéve, ha ez katonai feladatainak ellátásához szükséges. A vizsgálat alá vonható személyek a következők: katonai személyzet, a katonaság polgári alkalmazottai, katonai kiképzésben részt vevő személyek, katonai tartalékban lévő vagy toborzószolgálatnál lévő személyek és hadifoglyok⁽¹⁸⁸⁾. A hírközlési adatok nemzetbiztonsági célú gyűjtése során a Védelmi és Biztonsági Támogató Parancsnokságra a hírközlési adatok védelméről szóló törvényben és annak végrehajtási rendeletében meghatározott korlátozások és biztosítékok vonatkoznak.

3.2. Jogalapok és korlátozások

A hírközlési adatok védelméről szóló törvény (CPPA), a polgárok és a közbiztonság védelmét szolgáló terrorizmus elleni törvény (a továbbiakban: terrorizmus elleni törvény) és a távközlési törvény biztosít jogalapot a személyes adatok nemzetbiztonsági célú gyűjtéséhez, és meghatározza az alkalmazandó korlátozásokat és biztosítékokat⁽¹⁸⁹⁾. Ezek a következő szakaszokban ismertetett korlátozások és biztosítékok biztosítják, hogy az adatok gyűjtése és kezelése a jogszerű cél eléréséhez feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjon. Ez kizárja a személyes adatok nemzetbiztonsági okokból történő tömeges és válogatás nélküli gyűjtését.

3.2.1. Hírközlési adatok gyűjtése

3.2.1.1. Hírközlési adatok hírszerző ügynökségek általi gyűjtése

3.2.1.1.1. Jogalap

A hírközlési adatok védelméről szóló törvény felhatalmazza a hírszerző ügynökségeket a hírközlési adatok gyűjtésére, és előírja a hírközlési szolgáltatók számára, hogy tegyenek eleget ezen ügynökségek kéréseinek⁽¹⁹⁰⁾. Amint azt a 2.2.2.1. szakasz ismerteti, a hírközlési adatok védelméről szóló törvény megkülönbözteti a kommunikáció tartalmának gyűjtését („kommunikációt korlátozó intézkedések”, mint pl. a „lehallgatás” vagy a „cenzúra”⁽¹⁹¹⁾) a „hírközlési metaadatok” gyűjtésétől⁽¹⁹²⁾.

E két információ típus összegyűjtésére eltérő küszöbérték vonatkozik, de az alkalmazandó eljárások és biztosítékok nagyrészt azonosak⁽¹⁹³⁾. A nemzetbiztonságot fenyegető veszélyek megelőzése céljából sor kerülhet hírközlési metaadatok gyűjtésére⁽¹⁹⁴⁾. Magasabb küszöbérték vonatkozik a kommunikációt korlátozó intézkedések végrehajtására (azaz a tartalmi adatok gyűjtésére), amelyekre csak akkor kerülhet sor, ha a nemzetbiztonság várhatóan súlyos veszélybe kerül, és a veszély megelőzéséhez hírszerzési információk gyűjtésére van szükség (azaz ha a nemzetbiztonságot súlyos veszély fenyegeti, és az információgyűjtés szükséges annak megelőzéséhez)⁽¹⁹⁵⁾. Ezenfelül a kommunikáció tartalmához csak végső megoldásként, a nemzetbiztonság érdekében lehetséges hozzáférni, és törekedni kell arra, hogy a kommunikáció bizalmas jellege a lehető legkisebb mértékben sérüljön⁽¹⁹⁶⁾. Még akkor is, ha megkapták a megfelelő jóváhagyást/engedélyt, az ilyen intézkedéseket azonnal le kell állítani, ha már nem szükségesek, ezáltal biztosítva, hogy a magánszemélyek kommunikációjának bizalmassága a lehető legkisebb mértékben sérüljön⁽¹⁹⁷⁾.

3.2.1.1.2. A legalább egy koreai állampolgárt érintő hírközlési információk gyűjtésére vonatkozó korlátozások és biztosítékok

Amennyiben a kommunikációban részt vevő egyik vagy mindkét személy koreai állampolgár, a hírközlési adatok (mind a tartalmi, mind a metaadatok) gyűjtésére csak a Felsőbíróóság vezető főbírójának engedélyével kerülhet

⁽¹⁸⁶⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 14. cikke.

⁽¹⁸⁷⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 22. és 23. cikke.

⁽¹⁸⁸⁾ A katonai bíróságokról szóló törvény 1. cikke.

⁽¹⁸⁹⁾ A nemzetbiztonsággal kapcsolatos bűncselekmények kivizsgálása során a rendőrség és a Nemzeti Hírszerző Szolgálat a büntetőeljárásitörvény alapján jár el, míg a Védelmi és Biztonsági Támogató Parancsnokság a katonai bíróságokról szóló törvény hatálya alá tartozik.

⁽¹⁹⁰⁾ A CPPA 15-2. cikke.

⁽¹⁹¹⁾ A CPPA 2. cikkének (6) és (7) bekezdése.

⁽¹⁹²⁾ A CPPA 2. cikkének (11) bekezdése.

⁽¹⁹³⁾ Lásd még a CPPA 13-4. cikkének (2) bekezdését és a CPPA végrehajtási rendelete 37. cikkének (4) bekezdését, amelyek előírják, hogy a hírközlési tartalmi adatok gyűjtésére alkalmazandó eljárások értelemszerűen alkalmazandók a hírközlési metaadatok gyűjtésére is.

⁽¹⁹⁴⁾ A CPPA 13-4. cikke.

⁽¹⁹⁵⁾ A CPPA 7. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁹⁶⁾ A CPPA 3. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁹⁷⁾ A CPPA végrehajtási rendeletének 2. cikke.

sor⁽¹⁹⁸⁾. A hírszerző ügynökségnek a kérelmet írásban kell benyújtania egy ügyészhez vagy egy főügyészi hivatalhoz⁽¹⁹⁹⁾. A kérelemben meg kell jelölnie a gyűjtés okait (azaz a várható súlyos nemzetbiztonsági veszélyt, vagy azt, hogy a gyűjtés a nemzetbiztonságot fenyegető veszélyek megelőzéséhez szükséges), az ezen okokat alátámasztó és a prima facie esetre utaló anyagokkal együtt, valamint a kérelem részleteit (azaz a célokat, a megcélzott egyén(ek)e)t, a gyűjtés hatókörét és tényleges időtartamát, valamint azt, hogy a gyűjtés hogyan és hol történik)⁽²⁰⁰⁾. Az ügyész/főügyészi hivatal pedig engedélyt kér a Felsőbíróasztal egyik vezető bírójától⁽²⁰¹⁾. A főbíró csak akkor adhat írásbeli engedélyt, ha a kérelmet indokoltnak ítéli, és elutasítja a kérelmet, ha azt megalapozatlannak tartja⁽²⁰²⁾. Az engedély meghatározza a gyűjtés típusát, célját, célpontját, hatókörét és tényleges időtartamát, valamint azt, hogy hol és hogyan valósulhat meg⁽²⁰³⁾.

Különös szabályok vonatkoznak arra az esetre, ha az intézkedés nemzetbiztonságot veszélyeztető összeesküvés kivizsgálására irányul, és olyan szükséghelyzet áll fenn, amely lehetetlenné teszi a fent említett eljárások lefolytatását⁽²⁰⁴⁾. E feltételek teljesülése esetén a hírszerző ügynökségek előzetes bírósági jóváhagyás nélkül is foganatosíthatnak megfigyelési intézkedéseket⁽²⁰⁵⁾. A hírszerző ügynökségnek azonban közvetlenül a szükséghelyzeti intézkedések végrehajtását követően kérnie kell a bíróság engedélyét. Ha az engedélyt az intézkedések meghozatalától számított 36 órán belül nem adják meg, az intézkedéseket azonnal meg kell szüntetni⁽²⁰⁶⁾. A szükséghelyzet esetén történő információgyűjtést minden esetben „szükséghelyzeti cenzúrázási/lehallgatási nyilatkozat” alapján kell végezni, és a gyűjtést végző hírszerző ügynökségnek nyilvántartást kell vezetnie minden szükséghelyzeti intézkedésről⁽²⁰⁷⁾.

Azokban az esetekben, amikor a megfigyelés rövid időn belül zajlik le, ami kizárja a bírósági engedély beszerzését, az illetékes főügyészség vezetőjének a szükséghelyzeti intézkedésről szóló, a hírszerző ügynökség által készített értesítést kell küldenie az illetékes bíróság vezetőjének, amely a szükséghelyzeti intézkedések nyilvántartását vezeti⁽²⁰⁸⁾. Ez lehetővé teszi a bíróság számára az adatgyűjtés jogszerűségének vizsgálatát.

3.2.1.1.3. A kizárólag nem koreai állampolgárt érintő hírközlési adatok gyűjtésére vonatkozó korlátozások és biztosítékok

A kizárólag nem koreai állampolgárok közötti kommunikációra vonatkozó információk gyűjtéséhez a hírszerző ügynökségeknek be kell szerezniük a köztársasági elnök előzetes írásbeli jóváhagyását⁽²⁰⁹⁾. Ilyen hírközlési adatokat csak akkor lehet nemzetbiztonsági célból gyűjteni, ha azok valamilyen meghatározott kategóriába tartoznak, azaz ha a kommunikáció a Koreai Köztársasággal szemben ellenséges országok kormánytisztviselői vagy más magánszemélyei, külföldi ügynökségek, koreaiellenes⁽²¹⁰⁾ tevékenységekben való részvétellel gyanúsított csoportok vagy állampolgárok között, vagy a Koreai-félszigeten belüli, a Koreai Köztársaság fennhatóságán ténylegesen kívül eső csoportok tagjai és azok külföldi országokban székhellyel rendelkező ernyőszerkezetei között történik⁽²¹¹⁾. Ezzel szemben, ha a közlésben részt vevő egyik fél koreai állampolgár, a másik fél pedig nem koreai állampolgár, a 3.2.1.1.2. szakaszban leírt eljárásnak megfelelően a gyűjtéshez bírósági jóváhagyás szükséges.

A hírszerző ügynökség vezetőjének a tervezett intézkedésekre vonatkozóan tervet kell benyújtania a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójának⁽²¹²⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója ellenőrzi, hogy a terv megfelelő-e, és ha igen, benyújtja azt jóváhagyásra a köztársasági elnöknek⁽²¹³⁾. A tervben ugyanazokat az információkat kell feltüntetni, mint a koreai állampolgárokra vonatkozó információk gyűjtésére irányuló bírósági engedély iránti kérelemben (a fent leírtak szerint)⁽²¹⁴⁾. Fel kell tüntetni különösen a gyűjtés okait (azaz a várható súlyos nemzetbiztonsági veszélyt, vagy azt, hogy a gyűjtés a nemzetbiztonságot fenyegető veszélyek megelőzéséhez szükséges), a gyűjtés fő okait, az ezen okokat alátámasztó és a prima facie esetre utaló anyagokkal együtt, valamint a kérelem részleteit (azaz a célokat, a megcélzott

⁽¹⁹⁸⁾ A CPPA 7. cikke (1) bekezdésének 1. pontja. Az illetékes bíróság az a felsőbíróasztal, amely joghatósággal rendelkezik a megfigyelés alatt álló egyik vagy mindkét fél lakóhelye vagy székhelye szerint.

⁽¹⁹⁹⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 7. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁰⁰⁾ A CPPA 7. cikkének (3) bekezdése és 6. cikkének (4) bekezdése.

⁽²⁰¹⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 7. cikkének (4) bekezdése. Az ügyésznek a bírósághoz intézett kérelmében meg kell jelölnie a gyanú fő okait, és – amennyiben egyidejűleg több engedélyt kér – annak indokolását (lásd a CPPA végrehajtási rendeletének 4. cikkét).

⁽²⁰²⁾ A CPPA 7. cikkének (3) bekezdése, 6. cikkének (5) bekezdése és 6. cikkének (9) bekezdése.

⁽²⁰³⁾ A CPPA 7. cikkének (3) bekezdése és 6. cikkének (6) bekezdése.

⁽²⁰⁴⁾ A CPPA 8. cikke.

⁽²⁰⁵⁾ A CPPA 8. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁰⁶⁾ A CPPA 8. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁰⁷⁾ A CPPA 8. cikkének (4) bekezdése. A bűnüldözéssel kapcsolatos szükséghelyzeti intézkedésekről lásd a fenti 2.2.2.2. szakaszt.

⁽²⁰⁸⁾ A CPPA 8. cikkének (5) és (7) bekezdése. Ebben az értesítésben fel kell tüntetni a célkitűzést, a célszemélyt, az alkalmazási kört, az időtartamot, a végrehajtás helyét és a megfigyelés módját, valamint annak okait, hogy miért nem nyújtanak be engedélykérelmet az intézkedés meghozatala előtt (a CPPA 8. cikkének (6) bekezdése).

⁽²⁰⁹⁾ A CPPA 7. cikke (1) bekezdésének 2. pontja.

⁽²¹⁰⁾ Ez olyan tevékenységekre vonatkozik, amelyek veszélyeztetik a nemzet létét és biztonságát, a demokratikus rendet vagy a nép fennmaradását és szabadságát.

⁽²¹¹⁾ Továbbá, ha az egyik fél a CPPA 7. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott személy, a másik pedig ismeretlen vagy nem határozható meg, a 7. cikk (1) bekezdésének 2. pontjában előírt eljárást kell alkalmazni.

⁽²¹²⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 8. cikkének (1) bekezdése. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatóját a Nemzetgyűlés megerősítését követően a köztársasági elnök nevezi ki (a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 7. cikke).

⁽²¹³⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 8. cikkének (2) bekezdése.

⁽²¹⁴⁾ A CPPA 8. cikkének (3) bekezdése, összefüggésben a 6. cikkének (4) bekezdésével.

egyen(eke)t, a gyűjtés hatókörét és tényleges időtartamát, valamint azt, hogy a gyűjtés hogyan és hol történik). Több engedély egyidejű kérelmezése esetén azok célja és indokolása ⁽²¹⁵⁾.

Szükséghelyzetben ⁽²¹⁶⁾, annak a miniszternek az előzetes jóváhagyását kell kérni, amelyhez az adott hírszerző ügynökség tartozik. Ebben az esetben azonban a hírszerző ügynökségnek közvetlenül a szükséghelyzeti intézkedések meghozatalát követően kérnie kell a köztársasági elnök jóváhagyását. Ha egy hírszerző ügynökség a kérelem benyújtásától számított 36 órán belül nem kapja meg a jóváhagyást, az információgyűjtést azonnal meg kell szüntetni ⁽²¹⁷⁾. Ilyen esetekben az összegyűjtött információkat mindig megsemmisítik.

3.2.1.1.4. Általános korlátozások és biztosítékok

Ha a hírszerző ügynökségek magánszervezetek együttműködését kérik, biztosítaniuk kell számukra a bírósági/elnöki engedélyt vagy a szükséghelyzeti cenzúrára vonatkozó nyilatkozat fedőlapjának másolatát, amelyet a kötelezett szervezetnek az iratai között meg kell őriznie ⁽²¹⁸⁾. Azok a szervezetek, amelyeket arra kérnek fel a CPPA alapján, hogy adjanak át információkat a hírszerző ügynökségeknek, megtagadhatják ezt, ha az engedély vagy a szükséghelyzeti cenzúrára vonatkozó nyilatkozat helytelen azonosítóra (pl. az azonosított személytől eltérő személy telefonszámára) hivatkozik. Ezenkívül a kommunikációhoz használt jelszavak egyetlen esetben sem hozhatók nyilvánosságra ⁽²¹⁹⁾.

A hírszerző ügynökségek postahivatalra vagy távközlési szolgáltatóra bízhatják a kommunikáció korlátozására irányuló intézkedések végrehajtását vagy a hírközlési metaadatok gyűjtését (a távközlési törvény meghatározása szerint) ⁽²²⁰⁾. Mind az érintett hírszerző ügynökségnek, mind az együttműködésre felkért szolgáltatónak három évig nyilvántartást kell vezetnie az intézkedések kérelmezésének céljáról, a végrehajtás vagy az együttműködés időpontjáról, valamint az intézkedések tárgyáról (pl. levél, telefon, e-mail) ⁽²²¹⁾. A hírközlési metaadatokat szolgáltató távközlési szolgáltatóknak hét évig meg kell őrizniük az adatgyűjtés gyakoriságára vonatkozó információkat, és évente kétszer jelentést kell erről küldeniük a tudomány- és ikt-ügyi miniszternek ⁽²²²⁾.

A hírszerző ügynökségeknek jelentést kell tenniük a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójának az általuk összegyűjtött információkról és a megfigyelési tevékenység eredményéről ⁽²²³⁾. A hírközlési metaadatok gyűjtését illetően nyilvántartást kell vezetni arról, hogy ilyen adatokat kértek, valamint magáról az írásbeli kérelemről és az azt benyújtó intézményről is ⁽²²⁴⁾.

Mind a kommunikáció tartalmának, mind a hírközlési metaadatoknak a gyűjtése legfeljebb négy hónapig tarthat, és ha a kitűzött cél időközben teljesül, a gyűjtést azonnal meg kell szüntetni ⁽²²⁵⁾. Ha az engedély feltételei továbbra is fennállnak, a határidő a bíróság engedélyével vagy a köztársasági elnök jóváhagyásával legfeljebb négy hónappal meghosszabbítható. A megfigyelési intézkedések meghosszabbítására vonatkozó jóváhagyás iránti kérelmet írásban kell benyújtani, megjelölve a meghosszabbítás kérelmezésének indokait és mellékelve a kérelmet alátámasztó dokumentumokat ⁽²²⁶⁾.

A gyűjtés jogalapjától függően az egyéneket általában értesítik hírközlési adataik gyűjtéséről. A hírszerző ügynökség vezetője – függetlenül attól, hogy tartalmi adatokat vagy metaadatokat gyűjtöttek-e, és az adatokat rendes eljárás keretében vagy veszélyhelyzetben gyűjtötték-e – a hírszerző ügynökség vezetőjének írásban értesítenie kell az érintett személyt a megfigyelési intézkedésről a megfigyelés lezárultánál napjától számított 30 napon belül ⁽²²⁷⁾. Az értesítésnek

⁽²¹⁵⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 8. cikkének (3) bekezdése és 4. cikke.

⁽²¹⁶⁾ Vagyis azokban az esetekben, amikor az intézkedés a nemzetbiztonságot veszélyeztető összeesküvésre irányul, nem áll rendelkezésre elegendő idő a köztársasági elnök jóváhagyásának megszerzésére, és a szükséghelyzeti intézkedések elfogadásának elmulasztása veszélyeztetheti a nemzetbiztonságot (a CPPA 8. cikkének (8) bekezdése).

⁽²¹⁷⁾ A CPPA 8. cikkének (9) bekezdése.

⁽²¹⁸⁾ A CPPA 9. cikkének (2) bekezdése és a CPPA végrehajtási rendeletének 12. cikke.

⁽²¹⁹⁾ A CPPA 9. cikkének (4) bekezdése.

⁽²²⁰⁾ A CPPA végrehajtási rendeletének 13. cikke.

⁽²²¹⁾ A CPPA 9. cikkének (3) bekezdése és a CPPA végrehajtási rendelete 17. cikkének (2) bekezdése. Ez az időszak nem vonatkozik a hírközlési metaadatokra (lásd a CPPA végrehajtási rendeletének 39. cikkét).

⁽²²²⁾ A CPPA 13. cikkének (7) bekezdése és a CPPA végrehajtási rendeletének 39. cikke.

⁽²²³⁾ A CPPA végrehajtási rendelete 18. cikkének (3) bekezdése.

⁽²²⁴⁾ A CPPA 13. cikkének (5) bekezdése és 13-4. cikkének (3) bekezdése.

⁽²²⁵⁾ A CPPA 7. cikkének (2) bekezdése.

⁽²²⁶⁾ A CPPA 7. cikkének (2) bekezdése és a CPPA végrehajtási rendeletének 5. cikke.

⁽²²⁷⁾ A CPPA 9-2. cikkének (3) bekezdése. A CPPA 13-4. cikkével összhangban ez vonatkozik mind a hírközlési tartalmi adatok, mind a hírközlési metaadatok gyűjtésére.

tartalmaznia kell (1) az adatok gyűjtésének tényét, (2) a végrehajtó ügynökség kilétét és (3) a végrehajtási időszakot. Ha azonban valószínű, hogy az értesítés veszélyeztetné a nemzetbiztonságot, vagy emberek életét és fizikai biztonságát, az értesítés elhalasztható⁽²²⁸⁾. Az értesítést a halasztás okainak megszűnését követő 30 napon belül kell megtenni⁽²²⁹⁾.

Ez az értesítési kötelezettség azonban csak akkor alkalmazandó az adatgyűjtésre, ha legalább az egyik fél koreai állampolgár. Következésképpen a nem koreai állampolgárokat csak akkor értesítik, amikor a koreai állampolgárokkal folytatott kommunikációjuk adatait gyűjtik. Ezért nincs értesítési kötelezettség abban az esetben, ha kizárólag nem koreai állampolgárok közötti kommunikációra kerül sor.

A CPPA alapján végzett megfigyeléssel szerzett hírközlési tartalmi és metaadatok csak (1) bizonyos bűncselekmények kivizsgálásához, büntetőeljárás alá vonásához vagy megelőzéséhez, (2) fegyelmi eljáráshoz, (3) bírósági eljáráshoz használhatók fel, amennyiben a kommunikációban érintett fél kártérítési keresetben hivatkozik rájuk, vagy (4) más jogszabályok alapján⁽²³⁰⁾.

3.2.1.2. A kommunikációs információk rendőrség/ügyészek által nemzetbiztonsági célokból végzett gyűjtése

A rendőrség/ügyész a 3.2.1.1. szakaszban leírt feltételekkel megegyező feltételekkel gyűjthet nemzetbiztonsági célokból kommunikációs információkat (beleértve a hírközlési tartalmi és metaadatokat). Szükséghelyzet⁽²³¹⁾ esetén azt a korábban már leírt eljárást kell alkalmazni, amely a kommunikáció tartalmának szükséghelyzetben, bűnüldözési célból történő gyűjtésére vonatkozik (azaz a CPPA 8. cikkét).

3.2.2. Terroristagyanús személyekre vonatkozó információk gyűjtése

3.2.2.1. J o g a l a p

A terrorizmus elleni törvény felhatalmazza a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatóját arra, hogy információkat gyűjtsön a terroristagyanús személyekről⁽²³²⁾. „*Terroristagyanús személy*”: terrorista csoport tagja⁽²³³⁾, olyan személy, aki terrorista csoportot népszerűsített (egy terrorista csoport eszméinek vagy taktikájának népszerűsítése és terjesztése révén), pénzeszközöket gyűjtött vagy juttatott terrorizmus céljára⁽²³⁴⁾, vagy részt vett terrorcselekmények előkészítésében, ezekre irányuló összeesküvésben, terrorcselekmények propagálásában vagy ezekre való felbujtásban, vagy olyan személy, akiről alapos okkal feltételezhető, hogy ilyen tevékenységeket végzett⁽²³⁵⁾. Általános szabályként a terrorizmus elleni törvényt végrehajtó bármely köztisztviselőnek tiszteletben kell tartania a koreai alkotmányban rögzített alapvető jogokat⁽²³⁶⁾.

A terrorizmus elleni törvény önmagában nem határoz meg konkrét hatásköröket, korlátozásokat és biztosítékokat a terroristagyanús személyekre vonatkozó adatok gyűjtésére vonatkozóan, hanem az egyéb jogszabályokban foglalt eljárásokra hivatkozik. Először is, a terrorizmus elleni törvény alapján a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója adatokat gyűjthet (1) a Koreai Köztársaságba való belépésről és az onnan való távozásról, (2) a pénzügyi tranzakciókról és (3) a kommunikációról. A gyűjtött adatok típusától függően a vonatkozó eljárási követelményeket a bevándorlásról szóló törvény, a vámtörvény, a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény, illetve a hírközlési adatok védelméről szóló törvény tartalmazza⁽²³⁷⁾. A Koreába való belépésre és az onnan való kilépésre vonatkozó adatok gyűjtése tekintetében a terrorizmus elleni törvény a bevándorlási törvényben és a vámtörvényben meghatározott eljárásokra hivatkozik. Ezek a jogi aktusok azonban jelenleg nem rendelkeznek ilyen hatáskörrel. A hírközlési információk és a pénzügyi tranzakciós információk gyűjtése tekintetében a terrorizmus elleni törvény a CPPA-ban és az pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló

⁽²²⁸⁾ A CPPA 9-2. cikkének (4) bekezdése.

⁽²²⁹⁾ A CPPA 13-4. cikkének (2) bekezdése és 9-2. cikkének (6) bekezdése.

⁽²³⁰⁾ A CPPA 5. cikkének (1)–(2) bekezdése, 12. cikke és 13-5. cikke.

⁽²³¹⁾ Ez akkor áll fenn, ha az intézkedés nemzetbiztonságot veszélyeztető összeesküvésre irányul, és olyan szükséghelyzet áll fenn, amely lehetetlenné teszi a rendes jóváhagyási eljárás lefolytatását (a CPPA 8. cikkének (1) bekezdése).

⁽²³²⁾ A terrorizmus elleni törvény 9. cikke.

⁽²³³⁾ „*Terrorista csoport*”: az ENSZ által jegyzékbe vett terrorista csoport (a terrorizmus elleni törvény 2. cikkének (2) bekezdése).

⁽²³⁴⁾ A „terrorizmus” fogalmát a terrorizmus elleni törvény 2. cikkének (1) bekezdése olyan magatartásként határozza meg, amelynek célja az állam, a helyi önkormányzat vagy egy külföldi kormányzat (ideértve a helyi önkormányzatokat és a nemzetközi szervezeteket is) feladatköre gyakorlásának megakadályozása, vagy olyan cselekményre kényszerítése, amelynek elvégzésére nem köteles, vagy a lakosság fenyegetése. Ez a következőket foglalja magában: a) egy személy megölése vagy életének veszélyeztetése testi sérülés okozásával, vagy az érintett személy elfogása, elzárása, elrablása vagy túszul ejtése; b) légi járművekkel kapcsolatos bizonyos cselekménytípusok (pl. légi jármű becsapódásának előidézése, a jármű eltérítése vagy megrongálása repülés közben); c) hajóval kapcsolatos bizonyos cselekménytípusok (pl. üzemben lévő hajó vagy tengeri szerkezet elfoglalása, az üzemben lévő hajó vagy tengeri szerkezet megsemmisítése vagy olyan mértékű megrongálása, amely veszélyeztetni annak biztonságát, beleértve a hajóra vagy tengeri szerkezetre berakodott rakomány károsodását); d) biokémiai, robbanó- vagy gyújtóanyag vagy -eszköz elhelyezése, robbantása vagy bármilyen más módon történő használata bizonyos típusú járműveken vagy létesítményekben (pl. vonat, villamos, gépjármű, közpark és állomás, villamosenergia-, gáz- és távközlési létesítmények stb.) halál, súlyos sérülés vagy súlyos anyagi kár okozása céljából, vagy ilyen hatás kiváltása; e) nukleáris anyagokkal, radioaktív anyagokkal vagy nukleáris létesítményekkel kapcsolatos bizonyos típusú magatartások (pl. emberi életben, testi épségben vagy vagyontárgyakban történő károkozás, vagy a közbiztonság más módon történő megzavarása atomreaktor megsemmisítése vagy radioaktív anyagok jogellenes manipulálása révén stb.).

⁽²³⁵⁾ A terrorizmus elleni törvény 2. cikkének (3) bekezdése.

⁽²³⁶⁾ A terrorizmus elleni törvény 3. cikkének (3) bekezdése.

⁽²³⁷⁾ A terrorizmus elleni törvény 9. cikkének (1) bekezdése.

törvényben szereplő korlátozásokra és biztosítékokra hivatkozik (a CPPA-ban foglalt korlátozásokat és biztosítékokat lentebb részletezzük, míg a pénzügyi tranzakciók jelentéséről szóló törvény a 2.1. szakaszban kifejtettek szerint nem releváns a megfelelőségi határozat értékelése szempontjából).

Emellett a terrorizmus elleni törvény 9. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója személyes adatokat vagy helymeghatározó adatokat kérhet terroristagyanús személyekről a személyesadat-kezelőtől⁽²³⁸⁾, vagy a helymeghatározó adatok szolgáltatójától⁽²³⁹⁾. Ez csupán önkéntes adatközlést jelent, tehát a személyesadatkezelők és a helymeghatározó adatok szolgáltatói nem kötelesek teljesíteni a kérést, és ha az adatközlés mellett döntenek, arra csak a személyes adatok védelméről szóló törvénnyel és a helymeghatározó adatokról szóló törvénnyel összhangban kerülhet sor (lásd az alábbi 3.2.2.2. szakaszt).

3.2.2.2. A személyes adatok védelméről szóló törvény és a helymeghatározó adatokról szóló törvény szerinti önkéntes adatközlésre vonatkozó korlátozások és biztosítékok

A terrorizmus elleni törvény szerinti önkéntes együttműködésre irányuló kérelmeknek a terroristagyanús személyekre vonatkozó információkra kell korlátozódniuk (lásd a fenti 3.2.2.1. szakaszt). A Nemzeti Hírszerző Szolgálat ilyen kéréseinek meg kell felelniük a jogszerűség, a szükségesség és az arányosság koreai alkotmányból következő elvének (12. cikk (1) bekezdés és 37. cikk (2) bekezdés)⁽²⁴⁰⁾, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt, a személyes adatok gyűjtésére vonatkozó követelményeknek (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése, lásd a fenti 1.2. szakaszt). A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény úgy rendelkezik továbbá, hogy a Nemzeti Hírszerző Szolgálat a hivatali hatáskörével visszaélve nem kényszeríthet egyetlen intézményt, szervezetet vagy magánszemélyt sem olyan cselekményre, amelyet az nem köteles megtenni, és nem akadályozhatja egyetlen személy jogainak gyakorlását sem⁽²⁴¹⁾. E tilalom megszegése büntetőjogi szankciókkal sújtható⁽²⁴²⁾.

A személyesadat-kezelők és helymeghatározási adatok szolgáltatói nem kötelesek eleget tenni a Nemzeti Hírszerző Szolgálat által a terrorizmus elleni törvény alapján benyújtott kérelmeknek. Önkéntes alapon eleget tehetnek a kérelmeknek, de ebben az esetben meg kell felelniük a személyes adatok védelméről szóló törvény és a helymeghatározási adatokról szóló törvény előírásainak. A személyes adatok védelméről szóló törvénynek való megfelelést illetően az adatkezelőknek különösen figyelembe kell vennie az érintett érdekeit, és nem adhatja át az adatokat, ha az az érintett vagy harmadik személy érdekeit méltánytalanul sértheti⁽²⁴³⁾. Ezenkívül a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésének és alkalmazásának kiegészítő szabályairól szóló 2021-1. sz. értesítéssel összhangban az érintett személyt értesíteni kell az adatok átadásáról. Kivételes helyzetekben ez az értesítés elhalasztható, különösen, ha és ameddig az értesítés veszélyeztetne egy folyamatban lévő bűnügyi nyomozást, vagy egy másik személy életét vagy testi épségét, amennyiben ezek a jogok vagy érdekek nyilvánvalóan előbbre valók az érintett jogainál⁽²⁴⁴⁾.

3.2.2.3. Korlátozások és biztosítékok a hírközlési adatok védelméről szóló törvény keretében

A terrorizmus elleni törvény alapján a hírszerző ügynökségek csak akkor gyűjthetnek hírközlési adatokat (ideértve a tartalmi és a metaadatokat), ha ez a terrorizmus elleni küzdelemhez, azaz a terrorizmus megelőzéséhez és az ellene hozott intézkedésekhez szükséges. A hírközlési adatok védelméről szóló törvénynek a 3.2.1. szakaszban ismertetett eljárásai a hírközlési adatok terrorizmus elleni küzdelem céljából történő gyűjtésére vonatkoznak.

3.2.3. A távközlési szolgáltatók általi önkéntes adatközlés

A távközlési törvény alapján a távközlési szolgáltatók eleget tehetnek a hírszerző ügynökségek azon kérésének, hogy nemzetbiztonsági fenyegetés megelőzése céljából történő adatgyűjtés érdekében adjanak át „hírközlési adatokat”⁽²⁴⁵⁾. Az ilyen kéréseknek meg kell felelniük a jogszerűség, a szükségesség és az arányosság koreai alkotmányból következő elvének (12. cikk (1) bekezdés és 37. cikk (2) bekezdés)⁽²⁴⁶⁾, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt, a személyes adatok gyűjtésére vonatkozó követelményeknek (a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdése, lásd a fenti 1.2. szakaszt). Emellett ugyanazok a korlátozások és biztosítékok alkalmazandók, mint a bűnüldözési célú önkéntes adatközlések esetében (lásd a 2.2.3. szakaszt)⁽²⁴⁷⁾.

⁽²³⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 2. cikkében meghatározottak szerint olyan közintézmény, jogi személy, szervezet, magánszemély stb., amely vagy aki személyesadat-állományok üzleti célú felhasználása céljából közvetlenül vagy közvetve személyes adatokat kezel.

⁽²³⁹⁾ A helymeghatározó adatok védelméről, felhasználásáról stb. szóló törvény (a továbbiakban: a helymeghatározó adatokról szóló törvény) 5. cikkében meghatározottak szerint, azaz bárki, aki engedélyt kapott a Koreai Hírközlési Bizottságtól, hogy helymeghatározással kapcsolatos tevékenységet folytasson.

⁽²⁴⁰⁾ Lásd még a terrorizmus elleni törvény 3. cikkének (2) és (3) bekezdését.

⁽²⁴¹⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 11. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁴²⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 19. cikke.

⁽²⁴³⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 18. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁴⁴⁾ A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság 2021-1. sz. értesítése a személyes adatok védelméről szóló törvény értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kiegészítő szabályokról, III. szakasz, 2. pont, iii. alpont.

⁽²⁴⁵⁾ A távközlési törvény 83. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁴⁶⁾ Lásd még a terrorizmus elleni törvény 3. cikkének (2) és (3) bekezdését.

⁽²⁴⁷⁾ A kérelmet írásban kell benyújtani, és meg kell jelölni a kérelem indokait, valamint az érintett felhasználóhoz és a kért adatok köréhez való kapcsolódást, továbbá a távközlési szolgáltatónak nyilvántartást kell vezetnie a közölt adatokról, és évente kétszer jelentést kell tennie a tudomány- és ikt-ügyi miniszternek.

A távközlési szolgáltatók nem kötelesek teljesíteni a kérelmeket, ha azonban úgy döntenek, hogy önkéntes alapon közlik az adatokat, ezt a személyes adatok védelméről szóló törvény előírásainak megfelelően kell tenniük. E tekintetben ugyanazok a kötelezettségek vonatkoznak a távközlési szolgáltatókra – többek között az érintett értesítését illetően –, mint amikor a bűnüldöző hatóságoktól kapnak megkeresést, amit a 2.2.3. szakasz fejt ki részletesebben.

3.3. Felügyelet

A koreai hírszerző ügynökségek tevékenységét különböző szervek felügyelik. A Védelmi és Biztonsági Támogatási Parancsnokság felügyeletét a Nemzeti Védelmi Minisztérium végzi a belső ellenőrzés végrehajtásáról szóló minisztériumi irányelv értelmében. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat a végrehajtó hatalom, a Nemzetgyűlés és más független szervek felügyelete alatt áll, amint azt az alábbiakban részletesebben kifejtiük.

3.3.1. Az emberi jogok védelméért felelős biztos

Amikor a hírszerző ügynökségek terroristagyanús személyekre vonatkozó információkat gyűjtenek, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló törvény előírja a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság és az emberi jogok védelméért felelős biztos (a továbbiakban: emberi jogi biztos) általi felügyeletet ⁽²⁴⁸⁾.

A terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság többek között kidolgozza a terrorizmusellenes tevékenységekre vonatkozó politikákat, és felügyeli a terrorizmusellenes intézkedések végrehajtását, valamint a különböző illetékes hatóságok által a terrorizmus elleni küzdelem területén végzett tevékenységeket ⁽²⁴⁹⁾. A Bizottság elnöke a miniszterelnök, és több miniszterből és kormányzati szervek vezetőiből áll, beleértve a külügyminisztert, az igazságügyi minisztert, a védelmi minisztert, a belügy- és biztonsági minisztert, a Nemzeti Hírszerző Hivatal igazgatóját, a Nemzeti Rendőrség főigazgatóját és a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottságának elnökét ⁽²⁵⁰⁾. A terrorizmus elleni küzdelem céljából folytatott nyomozások és a terroristagyanús személyeknek a terrorizmusellenes tevékenységekkel kapcsolatos információk vagy anyagok gyűjtése céljából történő nyomon követése esetén a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójának jelentést kell tennie a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság elnökének (azaz a miniszterelnöknek) ⁽²⁵¹⁾.

A terrorizmus elleni törvény továbbá létrehozta az emberi jogi biztos intézményét annak érdekében, hogy megvédje az egyének alapvető jogait a terrorizmusellenes tevékenységek által okozott jogsértésekkel szemben ⁽²⁵²⁾. Az emberi jogi biztost a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság elnöke nevezi ki olyan személyek közül, akik megfelelnek a terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendeletében felsorolt kritériumoknak (azaz legalább tíz év ügyvédi munkatapasztalattal, vagy emberi jogi szaktudással rendelkeznek, és legalább tíz évig (legalább) egyetemi oktatóként tevékenykedtek, vagy állami szerveknél vagy helyi önkormányzatoknál magasabb rangú köztisztviselők voltak, vagy legalább tíz éves munkatapasztalatot szereztek az emberi jogok terén, pl. nem kormányzati szervezetnél) ⁽²⁵³⁾. Az emberi jogi biztos kinevezése két évre szól (és meghosszabbítható), és csak meghatározott, korlátozott és alapos indok miatt menthető fel hivatalából, például ha a feladatai ellátásával kapcsolatos büntetőügyben vádat emelnek ellene, bizalmas információt nyilvánosságra hoz, vagy tartós mentális vagy fizikai alkalmatlanság miatt ⁽²⁵⁴⁾.

Ami a hatásköröket illeti, az emberi jogi biztos ajánlásokat adhat ki arra vonatkozóan, hogy a terrorizmusellenes tevékenységekben részt vevő szervek hogyan tudják jobban védeni az emberi jogokat, és a petíciókat fogadhat a polgárok részéről (lásd a 3.4.3. szakaszt) ⁽²⁵⁵⁾. Amennyiben észszerűen megállapítható, hogy a hivatalos feladatok ellátása során emberi jogi jogsértés történt, az emberi jogi biztos javasolhatja a felelős szerv vezetőjének a jogsértés orvoslását ⁽²⁵⁶⁾. Az illetékes szervnek értesítenie kell az emberi jogi biztost az ajánlás végrehajtása érdekében tett lépésekről ⁽²⁵⁷⁾. Ha valamely szerv nem hajtja végre az emberi jogi biztos ajánlását, az ügy a Terrorizmusellenes Bizottság – és ezáltal annak elnöke, vagyis a miniszterelnök – elé kerül. Eddig nem fordult elő olyan eset, hogy az emberi jogi biztos ajánlásait ne hajtották volna végre.

3.3.2. A Nemzetgyűlés

A 2.3.2. szakaszban leírtak szerint a Nemzetgyűlés vizsgálatot indíthat a hatóságokkal szemben, és ezzel összefüggésben kérheti a dokumentumok közzétételét, és tanúkat idézhet be. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat hatáskörébe tartozó ügyekben ezt a parlamenti felügyeletet a Nemzetgyűlés hírszerzési bizottsága látja el ⁽²⁵⁸⁾. A Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója, aki felügyeli a szolgálat feladatainak ellátását, jelentést tesz a hírszerzési bizottságnak (és a köztársasági

⁽²⁴⁸⁾ A terrorizmus elleni törvény 7. cikke.

⁽²⁴⁹⁾ A terrorizmus elleni törvény 5. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁵⁰⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 3. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁵¹⁾ A terrorizmus elleni törvény 9. cikkének (4) bekezdése.

⁽²⁵²⁾ A terrorizmus elleni törvény 7. cikke.

⁽²⁵³⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 7. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁵⁴⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 7. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁵⁵⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 8. cikkének (1) bekezdése.

⁽²⁵⁶⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 9. cikkének (1) bekezdése. Az emberi jog biztos függetlenül dönt az ajánlások elfogadásáról, de ezekről az ajánlásokról jelentést kell tennie a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság elnökének.

⁽²⁵⁷⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 9. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁵⁸⁾ A Nemzetgyűlésről szóló törvény 36. cikke és 37. cikke (1) bekezdésének 16. pontja.

elnöknek is)⁽²⁵⁹⁾. Maga a hírszerzési bizottság is kérhet jelentést egy konkrét ügyben, amelyre a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatójának haladéktalanul reagálnia kell⁽²⁶⁰⁾. Az igazgató csak olyan katonai, diplomáciai vagy észak-koreai kérdésekkel kapcsolatos államtitokra vonatkozóan tagadhatja meg a válaszadást vagy vallomástételt a hírszerzési bizottság előtt, amelynek nyilvánosságra kerülése súlyosan veszélyeztetheti a nemzet sorsát⁽²⁶¹⁾. Ebben az esetben a hírszerzési bizottság magyarázatot kérhet a miniszterelnöktől. Ha a miniszterelnök ad magyarázatot a kérelem benyújtásától számított hét napon belül, a válaszadás vagy a vallomástétel a továbbiakban nem tagadható meg.

Ha a Nemzetgyűlés jogellenes vagy nem megfelelő tevékenységre derít fényt, kérheti, hogy az illetékes hatóság hozzon korrekciós intézkedéseket, beleértve a kártérítés megítélését, a fegyelmi eljárás lefolytatását és a belső eljárások javítását⁽²⁶²⁾. Ilyen kérést követően a hatóságnak haladéktalanul intézkednie kell, és az intézkedés eredményéről jelentést kell tennie a Nemzetgyűlésnek. A parlamenti felügyeletre vonatkozóan külön szabályok vonatkoznak a kommunikációt korlátozó intézkedéseknek (azaz a hírközlési tartalmi adatok gyűjtésének) a hírközlési adatok védelméről szóló törvény keretében történő alkalmazására⁽²⁶³⁾. Ez utóbbival kapcsolatban a Nemzetgyűlés bármely konkrét kommunikációt korlátozó intézkedésről jelentést kérhet a hírszerző ügynökségek vezetőitől. Ezen túlmenően helyszíni ellenőrzéseket végezhet a lehallgató berendezéseken. Végezetül a nemzetbiztonsági célokból tartalmi adatokat gyűjtő hírszerző ügynökségeknek és az ilyen adatokat közlő üzemeltetőknek a Nemzetgyűlés kérésére jelentést kell tenniük ezen adatok közléséről.

3.3.3. A Számvevőszék

A Számvevőszék ugyanazokat a felügyeleti feladatokat látja el a hírszerző ügynökségek tekintetében, mint a bűnüldözési területén (lásd a 2.3.2. szakaszt)⁽²⁶⁴⁾.

3.3.4. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság

A nemzetbiztonsági célokból történő adatkezelés esetében – beleértve az adatgyűjtési szakaszt is – a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak is van felügyeleti hatásköre. Amint azt az 1.2. szakasz részletesebben kifejti, ez magában foglalja a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének és 58. cikkének (4) bekezdésében meghatározott általános elveket és kötelezettségeket, valamint az említett törvény 4. cikke által garantált egyéni jogok gyakorlását. Ezenfelül a személyes adatok védelméről szóló törvény 7-8. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint 7-9. cikkének (5) bekezdése szerint a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság felügyelete kiterjed a személyes adatok gyűjtésére vonatkozó korlátozásokat és biztosítékokat meghatározó konkrét jogszabályokban – például a hírközlési adatok védelméről szóló törvényben, a terrorizmus elleni törvényben és a távközlési törvényben – foglalt szabályok esetleges megsértésére is. Tekintettel a személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a személyes adatok jogszerű és tisztességes gyűjtésére vonatkozó követelményekre, e törvények bármilyen megsértése az említett törvény megsértésének minősül. A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság ezért hatáskörrel rendelkezik arra, hogy kivizsgálja⁽²⁶⁵⁾, az adatokhoz nemzetbiztonsági célokból történő hozzáférésre vonatkozó jogszabályok és a személyes adatok védelméről szóló törvényben foglalt adatkezelési szabályok megsértését, tanácsot adjon a megfelelőbb intézkedésekre vonatkozóan, korrekciós intézkedéseket írjon elő, fegyelmi intézkedéseket javasoljon, és az esetleges bűncselekményeket az illetékes nyomozó hatóságok elé utalja⁽²⁶⁶⁾.

3.3.5. Nemzeti Emberi Jogi Bizottság

A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság általi felügyelet ugyanúgy kiterjed a hírszerző ügynökségekre, mint a többi kormányzati hatóságra (lásd a 2.3.2. szakaszt).

3.4. Egyéni jogorvoslat

3.4.1. Jogorvoslat az emberi jogi biztosnál

Ami a személyes adatoknak a terrorizmusellenes tevékenységekkel összefüggésben történő gyűjtését illeti, a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó bizottság keretében létrehozott emberi jogi biztos intézmény külön jogorvoslati lehetőséget biztosít. Az emberi jogi biztos kezeli az emberi jogoknak a terrorizmusellenes tevékenységek következményeként történő megsértésével kapcsolatos polgári petíciókat⁽²⁶⁷⁾. Korrekciós intézkedéseket javasolhat, és az érintett szervnek be kell számolnia a biztosnak az ajánlás végrehajtása érdekében tett valamennyi intézkedésről. Az emberi jogi biztoshoz történő panaszbenyújtásra vonatkozóan nincsenek előírások. Következésképpen az emberi jogi biztos akkor is foglalkozik a panasszal, ha az adott személy a panasz befogadhatóságának szakaszában ténylegesen nem tudja bizonyítani a sérelmet.

⁽²⁵⁹⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 18. cikke.

⁽²⁶⁰⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 15. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁶¹⁾ A Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 17. cikkének (2) bekezdése. Az „államtitkok” a fogalom meghatározás szerint „államtitkoknak minősülő tények, árúk vagy ismeretek, amelyekhez korlátozott számú személy férhet hozzá, és amelyek a nemzetbiztonság súlyos veszélyeztetésének elkerülése érdekében nem fedhetők fel más ország vagy szervezet előtt”, lásd a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 13. cikkének (4) bekezdését.

⁽²⁶²⁾ Az államigazgatás ellenőrzéséről és vizsgálatáról szóló törvény 16. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁶³⁾ A CPPA 15. cikke.

⁽²⁶⁴⁾ Hasonlóan a Nemzetgyűlés hírszerzési bizottsága részére történő válaszadáshoz, a Nemzeti Hírszerző Szolgálat igazgatója csak olyan ügyekben tagadhatja meg a Számvevőszéknek való válaszadást, amelyek államtitkoknak minősülnek, és a nyilvánosságra hozataluk súlyosan veszélyeztetné a nemzetbiztonságot (a Nemzeti Hírszerző Szolgálatról szóló törvény 13. cikkének (1) bekezdése).

⁽²⁶⁵⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 63. cikke.

⁽²⁶⁶⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 61. cikkének (2) bekezdése, 65. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 64. cikkének (4) bekezdése.

⁽²⁶⁷⁾ A terrorizmus elleni törvény végrehajtási rendelete 8. cikke (1) bekezdésének 2. pontja.

3.4.2. A személyes adatok védelméről szóló törvény keretében rendelkezésre álló jogorvoslati mechanizmusok

Az egyének gyakorolhatják a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti hozzáférési, helyesbítési, törlési és felfüggesztési jogukat a nemzetbiztonsági célból kezelt személyes adatok tekintetében⁽²⁶⁸⁾. Az e jogok gyakorlására irányuló kérelmeket közvetlenül a hírszerző ügynökséghez lehet benyújtani, vagy közvetve a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságon keresztül. A hírszerző ügynökség azonban késleltetheti, korlátozhatja vagy megtagadhatja az érintett jogának gyakorlását, abban a mértékben és addig az ideig, amíg fontos közérdek fűződik ahhoz (például olyan mértékben és addig az ideig, amíg az érintett joggyakorlása folyamatban lévő bűnügyi nyomozást veszélyeztetne vagy nemzetbiztonsági kockázatot jelentene), vagy ha a jog gyakorlása harmadik fél életét vagy testi épségét fenyegetné. Amennyiben a kérelmet elutasítják vagy korlátozott mértékben teljesítik, az érintettet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól.

Ezen túlmenően a személyes adatok védelméről szóló törvény 58. cikkének (4) bekezdésével (az egyéni panaszok megfelelő kezelésének biztosítására vonatkozó követelmény) és 4. cikkének (5) bekezdésével (a személyes adatok kezeléséből eredő károk gyors és tisztességes eljárás keretében történő megfelelő megtérítéséhez való jog) összhangban a magánszemélyek jogosultak jogorvoslatra. Ez magában foglalja azt a jogot, hogy a feltételezett jogsértést bejelentsek az Internetért és Kiberbiztonságért Felelős Ügynökség által működtetett adatvédelmi telefonos ügyfélszolgálatnak, és panaszt nyújtsanak be a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottságnak⁽²⁶⁹⁾. Ezek a jogorvoslati lehetőségek rendelkezésre állnak azon specifikus jogszabályok – például a nemzetbiztonsági törvény – előírásainak esetleges megsértése esetén is, amelyek a személyes adatok gyűjtésével kapcsolatban korlátozásokat és biztosítékokat határoznak meg, valamint a személyes adatok védelméről szóló törvény megsértése esetén is. A 2021-1. sz. értesítésben kifejtettek szerint az uniós magánszemélyek a nemzeti adatvédelmi hatóságukon keresztül nyújthatnak be panaszt a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottsághoz. Ebben az esetben a személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság ugyanazon csatornán (nemzeti adatvédelmi hatóság vagy az Európai Adatvédelmi Testület) keresztül értesíti a magánszemélyt a vizsgálat lezárását követően (és adott esetben tájékoztatást ad az előírt korrekciós intézkedésekre vonatkozóan is). A személyesadat-védelemmel foglalkozó bizottság határozatai vagy tévlensége a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény értelmében további jogorvoslattal megtámadható a koreai bíróságokon.

3.4.3. Jogorvoslat a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság előtt

A Nemzeti Emberi Jogi Bizottság előtti egyéni jogorvoslat lehetősége ugyanúgy alkalmazandó a hírszerző ügynökségek, mint a többi kormányzati hatóság esetében (lásd a 2.4.2. szakaszt).

3.4.4. Bírósági jogorvoslat

A bűnüldöző hatóságok tevékenységeihez hasonlóan a magánszemélyek különböző módokon kaphatnak bírósági jogorvoslatot a hírszerző ügynökségekkel szemben a fent említett korlátozások és biztosítékok megsértése miatt.

Először is, a magánszemélyek kártérítésben részesülhetnek az állami kártérítésről szóló törvény alapján. Egy esetben például kártérítést ítéltek meg a Védelmi Támogatási Parancsnokság (a Védelmi és Biztonsági Támogatási Parancsnokság elődje) által végzett jogellenes megfigyelés miatt⁽²⁷⁰⁾.

Másodszor, a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény lehetővé teszi az egyének számára, hogy megtámadják a közigazgatási szervek, köztük a hírszerző ügynökségek intézkedéseit és mulasztásait⁽²⁷¹⁾.

Végezetül, magánszemélyek alkotmányos panaszt nyújthatnak be az Alkotmánybírósághoz a hírszerző ügynökségek által hozott intézkedésekkel szemben az Alkotmánybíróságról szóló törvény alapján.

⁽²⁶⁸⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 3. cikkének (5) bekezdése és 4. cikkének (1), (3) és (4) bekezdése.

⁽²⁶⁹⁾ A személyes adatok védelméről szóló törvény 62. cikke és 63. cikkének (2) bekezdése.

⁽²⁷⁰⁾ A Legfelsőbb Bíróság 1998. július 24-i 96Da42789. sz. határozata.

⁽²⁷¹⁾ A közigazgatási peres eljárásról szóló törvény 3. és 4. cikke.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU